ANNOTATIONES

DE

PLANTIS SCANDINAVICIS HERBARII LINNÆANI,
IN MUSÆO SOCIET. LINNÆANÆ LONDIN. ASSERVATI,

AUCTORE

CAROLO HARTMAN.

(Ex. Act. Reg. Acad. Scient. Holm. 1849 et 1851.)

ANNOTATIONES

DE

PLANTIS SCANDINAVICIS HERBARII LINNÆANI, IN MUSÆO SOCIET. LINNÆANÆ LONDIN. ASSERVATI,

AUCTORE

CAROLO HARTMAN.

(Ex Act. Reg. Acad. Scient. Holm. 1849 et 1851.)

Hæ annotationes primum sunt in Actis Acad. Scient. Holmiens. editæ, eoque præfatio suethice scripta præmissa est. Quum autem illa præfatio maximam partem statum modo exteriorem herbarii Linnæani describat, atque plurima, quæ hac de re ibidem sunt observata, jam diu sint et Germanice (in Flora oder allgemeine botanische Zeitung *1849) et Anglice (in* Hooker's Journal of botany *1852) reddita, haud necessarium auctor ducit, annotationes suas ad Botanicos extrasuecicos emittens, præfationem in latinam linguam transferre.*

Länge och allmänt har man insett de olägenheter, som åtföljt den botaniska verldens obekantskap med hvad Linnés samlingar innehålla. Sannt är väl, att en botanisk författares åsigter säkrare kunna inhemtas ur hans arbeten, än ur hans herbarium, hvilket icke alltid, och från Linnés tid säkerligen högst sällan, om någonsin, befinnes ordnadt och inrättadt i fullkomlig öfverensstämmelse med hans skrifter, och derföre icke bör tilläggas alltför mycken vigt; men lika litet torde det också kunna nekas, att, der dessa sednare icke lemna fullt tydliga eller otvifvelaktiga upplysningar om hvilka växtformer en författare haft för ögonen, eller hvilka grunder han haft för att behandla dem på det ena eller andra sättet, man af hans herbarium, jemfördt med hans skrifter, bör kunna vänta, att det skall förmå häfva många dubier, minska många svårigheter, som dessa ensamma kunnat gifva anledning till. Sådant är ock förhållandet med Linnés herbarium och arbeten. Ur dessa sednare ensamma har man nemligen, till följe dels af hans stundom nog lakoniska skrifsätt, dels af hans i särskilda arbeten eller i särskilda editioner på olika sätt framställda åsigter, icke alltid kunnat komma öfverens om hvilka former han med sina namn betecknat.

En sådan ovisshet vore, äfven om botaniken från Linnés tid förblifvit stående på samma punkt, redan en ej obetydlig olägenhet, huru mycket mera

nu, då vetenskapen oupphörligt skridit framåt, och derunder en säker kännedom om de äldres, särdeles Linnés åsigter och bestämningar blifvit i flera afseenden nödvändig, och det icke minst genom de i nyare tider, vare sig mer eller mindre behöfliga, men ofta vidtagna sönderdelningarne af många, numera såsom kollektiva ansedda arter; hvarvid, för afgörandet af frågan om hvilken form borde företrädesvis förstås under det Linnæiska namnet, och hvilka icke, många stridiga åsigter författarne emellan oupphörligt gjort sig gällande, åsigter, som, grundade ensamt på ej nog bestämda eller hvarandra motsägande uttryck och stundom för vidsträckta diagnoser i Linnés arbeten, eller på en icke alltid säker och nog upplysande synonymik, oftast af andra författare blifvit betraktade såsom på sin höjd sannolika suppositioner, och såsom sådana, genom uppställande emot dem af andra dylika, lika mycket eller lika litet på öfvertygande visshet grundade antaganden, bekämpade, ehuru alltid af sin upphofsman med ifver förfäktade. Om äfven denna, ofta bittra polemik någongång ledt till utfinnande af det sanna förhållandet, och såmedelst medfört åtminstone något gagn för vetenskapen, så motväges likväl detta i dubbelt mått deraf, att en stor del af den tid och af de krafter, som eljest kunnat egnas uteslutande eller mera omedelbart åt vetenskapen, blifvit på detta sätt förspillda och splittrade, i de flesta fall utan andra resultater, än grundläggandet af ständigt flera, ständigt lika oförenliga åsigter och nya strider, hvilka, i synnerhet på dylikt sätt uppkomna, lätteligen kunna bidraga till den falska rigtningen hos vetenskapsmännens verksamhet, att göra vetenskapen till medel, och icke till mål.

Sådane olägenheter har obekantskapen med Linnés herbarium medfört icke endast i utlandet, utan äfven i hans eget fädernesland; äfven i dettas Flora har åtskilligt förblifvit outredt, oaktadt de flera försök, som blifvit gjorda, och motsatta åsigter, som blifvit uppställda, försvarade och bestridda — hos oss till stor del följder af förlusten af hans samlingar. Hade dessa förblifvit inom landet, så hade utan tvifvel granskning af dem, och jemförelse mellan dem och hans arbeten, kunnat supplera hvad i de sednare saknas eller är otydligt, reda mycket, samt derigenom förekomma många strider eller bilägga andra. Då emellertid förlusten deraf en gång var gjord, återstod intet annat medel, att afhjelpa den, än att af herbariet, der det nu förvaras, söka taga så noggrann kännedom som möjligt och derutur hemta alla upplysningar, det kunde erbjuda, för att åtminstone på sådant sätt tillegna oss deraf hvad vi ännu förmå, och således bereda bearbetarne af Nordens flora ett tillfälle, att åtminstone veta, hvilka hjelpmedel kunna eller icke kunna i denna samling påräknas.

För att i denna afsigt företaga en resa till London, var det som jag förlidet år i underdånighet sökte och nådigst beviljades ett understöd af statens medel; och för meddelande af den derunder anställda undersöknings resultater, vågar jag nu härmedelst utbedja mig en plats i Kongl. Vetenskaps-Akademiens Handlingar.

Sedan längre tid tillbaka hade min nyligen så plötsligt bortgångne fader, en af vår floras verksammaste bearbetare, lifligt önskat, att en sådan undersökning af Linnæiska herbariets innehåll måtte företagas och resultaterna deraf offentliggöras. Honom tillhör följaktligen förtjensten af idéen, om

den befinnes god, mig ensamt bristerna i utförandet. Högst önskvärdt hade varit, om en man med hans erfarenhet hade ägt tillfälle att utföra detta värf, emedan *då* en sådan uppsatts, som följande, tvifvelsutan kunnat innefatta icke allenast, såsom nu till stor del är händelsen, en blott redogörelse för samlingens innehåll, vare sig af anteckningar eller växter, utan äfven *alla* de slutsatser, som på dessa i förening med Linnés arbeten kunna grundas, men af hvilka jag, väl inseende hvilka krafter dertill vore behöfliga, öfverlemnar åt en större erfarenhet, än min, att sjelf göra de flesta; önskande endast, att i följande anteckningar hafva lemnat, såvidt möjligt är, en trogen bild af den för Nordens flora vigtigaste delen uti Linnés växtsamling, och derigenom materialier för utredandet och bestämmandet af hvad hitintills förblifvit oklart eller vacklande.

För att lemna förenadt på *ett* ställe allt hvad jag förmår gifva såsom bidrag till kännedomen om denna samling, må det tillåtas mig, att, innan jag öfvergår till de egentliga anteckningarne, här ånyo afgifva en kort redogörelse för herbariets närvarande *yttre* beskaffenhet, ehuru denna redogörelse icke kan annat än i hufvudsaken innehålla, snart sagdt ordagrant, detsamma, som jag redan i bref från London för ett halft år sedan hade äran meddela Akademiens Sekreterare.

Linnés samlingar och bibliothek, som af Sir J. E. Smith inköptes och fördes till England, befinna sig sedan dennes död i Linnean Society's ägo, och förvaras jemte detta sällskaps öfriga samlingar i dess nuvarande lokal vid Soho-square i London. De äro der fördelade bland de särskilda

brancher af samlingar hvardera af dem tillhör, så att t. ex. den zoologiska delen af Linnés samlingar är uppställd i den allmänna zoologiska afdelningen, hans herbarium i den botaniska o. s. v. Äfven flertalet af hans böcker synas vara instuckna hvar på sin plats i det gemensamma bibliotheket. Endast ett mindre antal af böckerna har blifvit bibehållet såsom en liten samling för sig, utgörande hans egna, ofta med egenhändiga anteckningar rikt försedda, arbeten samt manuskripter. Denna i ett mindre skåp förvarade lilla boksamling, ur hvilken dock disputationerna äro uteslutna, har fått sig plats anvisad i samma rum, som hans herbarium, der äfven Smiths herbarium i 5 stora skåp och en ännu vidlyftigare Ostindisk samling befinna sig[1]).

Den till det yttre mest oansenliga af dessa 3 växtsamlingar är Linnés herbarium. Det befinner sig, tydligen orubbadt, i samma simpla grönmålade skåp, till antalet tre, af 5 à 6 alnars höjd utan fotställning, med två rader fack i hvardera, i hvilka Mästaren sjelf engång ordnade de samlingar, som från alla verldstrakter honom tillsändes af tacksamma lärjungar. De enda märkbara förändringar i afseende på det yttre, som blifvit vidtagna, äro de hvilka lokalens beskaffenhet gjort till nödvändiga försigtighetsmått. Såsom kändt är, hafva i London dylika samlingar knappt

---

[1]) Beträffande Jos. Banks' samling, som hos oss stundom trotts äfven tillhöra Linnean Soc., må nämnas, att Banks vid sin död öfverlemnade begagnanderätten deraf till Rob. Brown, med förbehåll att samlingen vid dennes frånfälle skulle tillfalla British Museum; Rob. Brown lät dock förflytta den direkte till sistnämnda plats, der den för närvarande befinner sig, under hans öfverinseende.

någon svårare fiende än det aldrig hvilande dammet, som, uppblandadt med de beständigt i luften kringsväfvande sotpartiklarne från oräkneliga eldstäder, intränger i hvarje rum och i hvarje växtskåp, der det snart i smutsigt svarta lager stannar på papper och växter, vanprydande och sannolikt äfven bidragande till att skada dem. Till undvikande häraf hafva Linneiska herbariets nuvarande ägare icke försummat någonting, hvilket på en gång vittnar om huru högt de uppskatta detsamma, då deråt egnas mera omsorger än åt något annat der förvaradt, och tillika utgör grunden till dess närvarande utseende, så vidt detta afviker från dess fordna. Utom det att man på insidan, till skåpens hela höjd, öfverklädt dörrfogarne med sammet, har man vidare fördelat hela samlingen i omkring 700 helt tunna (högst ½ tums tjocka) packor, hvar och en innesluten i ett, nästan i likhet med ett bref-konvolut viket och skyddande, omslag af styft, innantill med väf fodradt, brunt papper, hvilket äfven gör det lätt att, utan fara för brytning, framtaga växterna ur skåpen. Hvarje dylikt omslag äger utvändigt närmare ena hörnet påfästad en hvit pappers-etikett, innehållande namnet och nummern på det eller de genera, som deri förvaras; och 2 sådana packor, någon gång 3, äro ytterligare medelst ett korsslaget grönt band förenade till en, knappt tumstjock packe. Endast sådane visa sig nu, då skåpen öppnas, den ena öfver den andra från golf till tak, här och der på korta afstånd skiljda af tunna bräden, och förete en visserligen ovanlig, men ingalunda obehaglig anblick. Hvarje packe innefattar, allt efter behofvet, ett eller flera slägten, ofta äfven blott en del af ett sådant, då det är stort och följaktligen fördeladt på flera packor.

På sådant sätt skyddade, synas växterna i öfrigt vara helt och hållet orörda, ordnade efter sexual-systemet, tydligen i öfverensstämmelse med Spec. Plant., ehuru någongång ett eller annat undantag bland genera inom samma klass äger rum. Uppfästade, än med hela sin baksida, än medelst pappersremsor, på halfark af hvitt papper i litet format, ofta med roten eller stjelkens nedre del skyld af en utklippt pappers-zirat, föreställande en blomvas, befinna sig alla arter af samma slägte inom, efter behofvet, ett eller flera helark. Dessa sistnämnda äga ingen annan påskrift, än, i venstra hörnet nedtill, slägtets namn, nästan alltid af Linnés egen hand, skrifvet med stor prentad stil och åtföljdt af ett nummer, som angifver dess ordning, stigande enligt dessa nummer antalet af genera till mellan 12 och 1300.

De halfark, på hvilka exemplaren äro uppfästade, hafva artens namn, än upptill på sidan med större stil, och då alltid åtföljdt af slägtets, ordningens och klassens namn, samt hänvisning till Spec. Plant., intet af detta liknande Linnés stil, än åter, och detta är oftast händelsen, befinnes artnamnet af Linnés egen hand med vanlig fin stil skrifvet nedtill på sidan, nästan midt under exemplaret, och är då äfven någongång åtföljdt af genus-namnet, nästan alltid af en siffra, som hänvisar till artens nummer inom slägtet i Spec. Plant. ed. 1. Denna vid artnamnet förekommande siffra är stundom skrifven med blyerts, stundom med bläck. I förra fallet betecknar den endast artens ordning inom slägtet i herbariet, i sednare åter motsvarar den artens nummer i Spec. Plant., hvilken alltid är i Linnés eget exemplar af denna bok understruken, när växten befinnes i herbariet. Mångengång träffar man äf-

ven, utan att den ledsagas af något namn, endast en ensam siffra, men då ligga vanligen det eller de så betecknade arken närmast efter ett med växtens namn försedt ark, och innehålla då merendels exemplar af samma växt som detta. Förefinnes hvarken namn eller siffra, så tillhör exemplaret ofta nog icke den art, som med namnet utskrifvet träffas närmast förut, utan är någon antingen närstående eller ock blott tillfälligt liknande växt; och synes då hafva fått sig plats der af LINNÉ anvisad endast tillsvidare, vare sig för någon jemförelses anställande eller till framtida närmare bestämmande.

Ofta träffas efter en namngifven art ett till flera blad innehållande sådane obestämda exemplar af samma eller olika växter, och äro merändels med en knappnål i ena kanten sammanfästade med hvarandra. Utom sådane under eller efter en liknande art samlade exemplar, äro vanligen en hel mängd, som synas icke kunnat till sin art bestämmas, samlade sist i det slägte de tillhöra; och af sådane, som synas icke ens blifvit till genus bestämda, följa efter det egentliga herbariet flera tjocka packor, bland hvilka af LINNÉS hand knappt träffas andra påskrifter, än några få växtställen, och af SMITHS sparsamt ett och annat försök att namngifva hithörande exemplar.

Af LINNÉS hand förekomma i herbariet, utom namnen, äfven en mängd andra påskrifter, dels växtställen, dels diagnoser, beskrifningar och citater. De förra hafva vanligtvis sin plats tätt invid exemplarens basis, ofta af denna delade midtitu; oftast förekommande äro: *H. V.* (Hortus Upsaliensis), *C. B. S.* (Caput Bonæ Spei), *India, Ind. occ., Am., Islandia* och *Siberia,* samt af Svenska provincenamn: *Gotl., Scania, Lappo,* detta sed-

naste ej sällan åtföljdt af ett *S.* eller *Sol.* (Solander). Af Botanisters namn träffas dessutom oftast *K.* (Kalm), *Br.* (Browne), någongång Osbeck och Rosén, merändels utan derjemte uppgifvet växtställe. Till dylika namn på gifvaren af exemplar torde måhända äfven kunna föras det ofta återkommande, alltid af en nummer åtföljda *Sp.*, om hvars betydelse jag dock är något osäker. Det hänvisar icke, såsom man lätt kunde förmoda, till paginæ i Spec. Plant.; sannolikt torde det dock vara en förkortning af Sparrman. Högst ofta förekommer, antingen jemte ett artnamn eller ensamt, någotdera af dessa 3 tecken θ, Є, Э, hvilkas betydelse, ännu ingen förmått utleta; vid anställd jemförelse synas de hvarken kunna beteckna växtställe, namn på personer, växtens annuitet, biennitet och perennitet eller dylikt[1]). Alla af Loefling från Spanien hemsända växter hafva "Hispania Loefl.", åtföljdt af en nummer, skrifvet af Linnés hand, alltid midtpå bladets baksida. Der hafva också alltid de egenhändiga diagnoser och beskrifningar, som ofta förekomma, sin plats, och äro dessa stundom de samma som i Spec. Plant., Flora Suec. eller andra arbeten, oftast likväl icke, utan synas de än vara äldre, än hans flesta verk, således måhända vara de ursprungliga, hvarom äfven deras ofta större utförlighet tyckes vittna, än åter vara rättelser eller förbättringar af de i en del arbeten lemnade. Dels i sammanhang med dessa anteckningar på arkens baksida, dels ensamma förekomma citater ur andra författares verk, särdeles Gmelins, ofta äfven Scheuchzers, Raji m. fl. Dessa citater äro alltid de samma som i hans arbeten. Vid en del Lappska

[1]) Tecknet Э förekommer likväl endast vid växter från Siberien.

växter, troligen samlade under hans egen resa, finnes, oftast dock vid Salices, öfverst på sidan en nummer, som vid gjord jemförelse alltid befinnes hänvisa till figurerna i Fl. Lapp., till hvilka ej sällan orginalerna återfinnas bland exemplaren i herbariet.

Anteckningarne i herbariet af andras, än Linnés, hand kunna hänföras till 2 olika tider, dels äldre, dels yngre än hans egna. Med de förra menar jag dem, som alltid skrifna på smärre, nära exemplaren uppfästade lappar, tydligen åtföljt exemplaren, då de sändes till Linné, och således äro af de personer, som i andra länder insamlat de sända växterna. Följaktligen innehålla dessa etiketter än växtens namn ur någon äldre författare, än ett förslag till namn, beskrifning af växten, någon förfrågan derom eller dylikt; såsom svar eller bekräftelse på sådant har stundom Linné sjelf nederst på dessa lappar tillskrifvit några ord.

De påskrifter åter, som äro af yngre datum än Linnés egna, äro nästan alla af Smith, ofta försedda med signaturen *J. E. S.* Dessa förekomma i form än af rättelser af de Linneiska namnen, när dessa synas tillkomna genom misstag, än af ditskrifning af namnen, när sådana saknas, än såsom antecknande af ett modernare, mera allmänt antaget namn, än såsom citat af nyare arbeten eller planchverk, än hänvisningar till Banks' och Leches herbarier, än anmärkningar rörande växtens förekomst i England, än anförande af andra botanisters, isynnerhet Afzelii tankar om en växt o.s.v.

Beträffande sjelfva exemplarens skick och beskaffenhet, så synas de, såsom förhållandet är i de flesta äldre samlingar, vid inläggandet icke hafva blifvit valda eller behandlade med den omsorg, som nu för tiden plägar användas, men äro likväl blott högst sällan så dåliga, att man

icke kan af dem få de nödvändiga upplysningarne. I de få fall, då detta inträffar, kan icke felet tillskrifvas någonting annat än nyssnämnda förhållande; ty af den skada, som ålder samt vårdslöshet i förvarandet merändels lätt tillfoga dylika samlingar, träffas här nästan aldrig ett spår, utan hafva de blifvit med sådan sorgfällighet bibehållna, att hvart och ett exemplar utan tvifvel befinner sig ännu i fullkomligt samma skick, som fordom under LINNÉS egen, och sedan SMITHS, hand. Det är förut allmänt kändt, och vid herbariets genomgående vinnes ny bekräftelse derpå, att af de der befintliga växter endast ett ganska ringa antal blifvit af LINNÉ sjelf samladt och inlagdt.

Icke må man vänta sig, att hvarje af LINNÉ känd, beskrifven eller omtalad växt finnes i hans herbarium. En sådan fullständighet träffas troligen ingenstädes. Få, och då alltid små, artfattiga, äro dock de *genera*, som här helt och hållet saknas. Af *arter* deremot, särdeles i större slägten, inträffar det icke så sällan, att flera saknas. Äfven bland de Svenska är detta stundom förhållandet; och vid dessa möter äfven någongång den svårigheten, att, ehuru visserligen exemplar finnas, dessa antingen tydligen äro från utländsk lokal, eller ock icke åtföljas af den ringaste antydning, huruvida de äro Svenska eller icke; hvarigenom tvänne olägenheter förorsakas. Den ena är, att stundom möjligheten, att ur detta herbarium erhålla bekräftelse på en växtgeografisk uppgift i LINNÉS arbeten, göres om intet. Så t. ex. uppgifves i Flora Suecica *Sium nodiflorum* vara, af eller enligt ROSÉN, funnen vid Christianstad, och då man, emedan den växten aldrig sedan der blifvit funnen, ansett antingen uppgiften vara grundad på ett misstag, eller någon annan växt

förstås under detta namn, men nu vill derom finna upplysning i herbariet, så träffar man väl der en *Sium nodifl.*, som noga öfverensstämmer med exemplar af den under samma namn utomlands förekommande växt, men utan någon antydning, huruvida detta är ett exemplar från Christianstad eller från utlandet. För vår Flora är dock i detta afseende ofullständigheten i uppgifter om växtställen ganska sällan af synnerligt mehn, då vi numera i så ytterst få fall behöfva der söka *sådana* upplysningar. Af mera vigt är den andra olägenheten af brist på uppgifna loca, nemligen att stundom, i stället för inhemska exemplar af en till vår Flora hörande art, utländska blifvit inlaggda, hvilka icke alltid synas blifvit förut tillräckligt undersökta, utan blott efter ett hastigare påseende hänförda till den närmast liknande af våra arter, hvarigenom stundom icke ringa svårighet uppkommer vid undersökningen af sådana exemplar i herbariet.

Dessa äro de hufvudsakliga svårigheterna, som äro förknippade med granskningen af de Svenska växterna, men lyckligtvis förekomma de begge icke ofta, så att i de flesta fall vågar jag tro mig hafva funnit bidrag till kännedomen om eller utredande af de omtvistade Linneiska arterna. De innehållas i det följande, som utgör tvänne afdelningar; den första upptagande de arter, som blifvit ansedda mest dubiösa och varit mest omtvistade, äfvensom dem, af hvilka, ehuru de ej delat de nyssnämndas öde, i herbariet förekomma flera former under samma namn, särdeles då dessa former blifvit i nyare tider betraktade såsom arter eller utmärktare varieteter; den andra afdelningen, till hvilken jag hänfört alla de arter, om hvilka intet dubium ägt rum, eller hvilka

till alla delar instämma med allmänt antagna åsigter, lemnas hufvudsakligen för att denna uppsatts må tillika utgöra en fullständig förteckning öfver alla de Skandinaviska, eller för vår Flora vigtigaste arterna i LINNÉS herbarium. I begge afdelningarne äro alla vid hvarje växt förekommande påskrifter eller anteckningar i herbariet upptagna, på det att derigenom samlingens skick må så troget och fullständigt som möjligt återgifvas, och alla de hjelpmedel den kan erbjuda blifva för hvar och en mera tillgängliga.

Slutligen må endast anmärkas, att, ehuru här de Skandinaviska växterna i LINNÉS herbarium framställas, såsom någonting särskildt från de öfriga, de likväl icke i herbariet så finnas, utan innehafva der, hvart slägte och hvar art, den sig tillkommande plats i den allmänna samlingen.

---

1. *Plantæ Scandinavicæ Herbarii Linnæani dubiæ habitæ.*

Obs. Numeri *ante* nomina generica positi numerum cujusque generis in herbario respiciunt. Numeri vero *ante* nomina specifica non herbarii sunt, sed hic a me appositi, ut ordinem significent specierum et speciminum Suecicorum sub eodem Genere in herbario asservatorum, quare etiam numeri ejus modi, hoc loco exclusi, in altera hujus Enumerationis parte sunt quærendi. Numeri demum *post* nom. specif. sæpe dati, sunt a Linnæo ipso in herbario additi, et numeris specierum in Spec. Plant. ed. 1 respondent.

MONANDRIA.

10. SALICORNIA.

(1) *herbacea 1—α* (manu propria, æque ac locus:) *Gotland.* — (Manu Smithii est additum:) *procumbens Engl. Bot. t. 2,475.*

Est forma *S. herbaceæ Auctt.* in litoribus Sueciæ vulgaris prostrata.

(2) *herbacea, Sp. cds.* (?, manu propria).

Forma ejusdem spec. est, præcipue in ora Sueciæ occidentali obvia, subsimplex, erecta, major, ramis paucis, brevibus, simplicibus, optime cum *S. herbac. var. bienni Fr. et Hartm.* congruens.

(3) *herbacea,* ∋ (m. propr., sicut antecedens sine numero locove).

Eadem forma major et erecta videtur esse, ramis vero pluribus, elongatis, erectis, compositis.

11. Hippuris.

(1) *Hippuris 1* (pr. manu, sine nom. specifico).

Est *H. vulgaris Auctt.*. forma vulgatissima, foliis angustis, octonis pluribusque; specimen, in medio affixum, foliis inferioribus elongatis, biuncialibus, forma videtur esse fluviatilis.

(2) (Sine nomine omni, manu Linnæi tantum:) *Leche* — (Manu Smithii:) *tetraphylla J.E.S.*

Foliis quaternis, late lanceolatis, forma *H. vulgaris maritima s. tetraphylla* est.

(3) (Etiam sine nomine, manu propr. tantum:) *Pallas.* — (atque a Smithio:) *Hipp. tetraphylla J.E.S.* — (A manu aliena, verisimile inventoris:) *Elatine an eadem cum Alsinastro? Kamtschatica.*

Quantum ad folia faciemque pertinet, et e fructu juniori judicari licet, eadem planta est ac antecedens, s. *H. vulgaris var. maritima;* unum specimen foliis senis, cetera quaternis.

13. CALLITRICHE.

(1) (Sine nomine; propr. manu tantum:) *1* (qui numerus ad speciem primam, i. e. *palustrem* s. *vernam,* hujus generis in Spec. Plant. spectat).

Speciminum hic unâ asservatorum alia foliis elongatis (uncialibus), linearibus, uninervibus, emarginatis ad *C. autumnalem,* alia foliis spathulatis vel obovatis, trinervibus ad *C. vernam,* quales hæ species a Linnæo et plerisque Bot. Rec. inter se distinguuntur, pertinent; omnia fructu carent.

(2) *autumnalis 2.* (manu propr.)

Specimina duo, quorum unum sterile, alterum fructiferum; semina hujus cruciata perigonio nullo, folia utriusque linearia, uninervia, truncata vel emarginata, caulis erectus, ramosus, simul cum magnitudine atque tota facie, hæc specimina ad *C. autumn.* Lin. & Auctt. rec. referenda esse probant.

(3) *verna 1.* (m. propr.)

Specimina omnia 2-3-uncialia, fructifera, petalis duobus, stylis ex parte persistentibus, foliis oppositis, trinervibus, spathulatis, summis rotundatis omnino ad *C. vernam* Op. Lin. et Auctt. rec. pertinent.

(4) *C. verna β* (m. propr.)

Hujus specimina sunt compluria, fructifera, uncialia, alia erecta, alia repentia, omnia radice longa filiformi, foliis brevissimis (lineam longis), linearibus, uninervibus (quantum e specim. siccat. videre licet), stylis ex parte persistentibus. Qui characteres atque facies ipsa, quæ *Bulliardiæ aquat.* simillima est, de-

scriptioni in Lin. Fl. Suec. et Spec. Plant. minime respondent, potius vero cum *C. verna β minima Wg. Fl. Suec* & *verna δ Hn Fl. ed. 4* congruunt.

DIANDRIA.

26. Veronica.

(3) *spuria* (manu propr., æque ac:) *H. V. 77.* — (manu Smithii:) *V. spicata angustifolia C. B. Pin. 246.*

Est forma *V. spicatæ*, in oris occident. Sueciæ obvia, spicis compluribus, terminalibus & axillaribus, elongatis, foliis lanceolatis, grosse obtuse-serratis, nunc oppositis, nunc ternis.

(7) *hybrida* 7 (propr. manu, atque prope specimen:) *Veronica Flora Suec.* 7 (quæ tamen, excepto nomine Veronicæ, postea deleta videntur; infraque:) *figura in Ry* (prope marginem plagulæ unum locus natalis est additus:) *in insula Mælari Fläsklösan* (et prope alterum:) *H. 1. 7.* (omnia manu Linnæi scripta).

Specimen ex loco citato natali genuinum, omnino cum descriptione in Fl. Suec. congruit, foliis *V. officinalis*, facie inflorescentiàque *spicatæ*. Planta fere pedalis, spica terminali lanceolata, crassa, densissima, 4unciali, spicis axillaribus brevibus e pedunculis foliosis; foliis pedunculorum lanceolatis, subintegerrimis, caulinis superioribus late lanceolatis oblongisve, inferioribus petiolatis ovatis, omnibus subhirsutis crenatis. Facies igitur, nulla inflorescentiae habita ratione, magis *officinalis* est, spicæ vero omnino ad *spicatam* referunt; quarum specierum forsitan, ut nomen signi-

ficat, hybrida sit planta, vel forma potius mira V. spicatæ major foliisque aliis, quam forma, cui hodie hoc nomen (hybrida) in Suecia saltem tribuitur, et cui minime est similis planta Linnæi, quæ, unico verisimile specimine reperto, haud bene species appellanda est.

(9) *saxatilis* (a manu ignota recentiori est scriptum, atque in fragmento papyri a plagula ipsa diverso, ab alia manu, vix Linnæi:) *N:o 2 Veronica fruticulosa.*

Planta plane est *V. saxatilis Auctt. Recent.*

(10) *fruticulosa* (manu propr., æque ac locus:) *Island* — (a Sm.:) *saxatilis J.E.S.*

Eadem est ac antecedens, sed major forma.

Sine nomine, numero locove, sed in plagula, ei, quæ *V. alpinam* continet, cohærente specimina etiam asservantur, quæ ad *V. saxatilem,* nec *alpinam,* pertinent.

(19) *agrestis 21* (manu propr. facta emendatio pro nomine primum scripto, *arvensis,* etiamsi numerus 21. Sp. Pl. ed. 1 hanc speciem, nec illam respicit).

Characteres N:o 20 *agresti* Sp. Pl. et Fl. Suec. exacte quidem conveniunt, sed ad eam illius formam pertinent, quæ hodie nomine *politæ* distinguitur, id quod indicant laciniæ calycis magnæ, ovato-lanceolatæ, nervosæ, acutæ, foliaque nitida, subglaberrima, ovato-oblonga atque facies ipsa plantæ.

(21) *hederifolia vera* (manu Smithii; a Lin. nihil adscriptum).

Est *V. hederifolia L. Fl. Suec.,* ubi "foliola calycis cordata" dicuntur, et *Auctt. Suec. Rec.,*

quum foliis e basi cordata rotundatis, 3-5 lobis, tum laciniis calycis triangulari-cordatis, ciliatis, acuminatis insignis.

(22) *hederifolia* **22** (manu propr., et a Sm. additum:) β (quamquam in Sp. Pl. ed. 1 tantum α, nec β hujus speciei est a manu Linnæi nota solita designatum; in pagina plagulæ postica Linnæus ipse addidit:) *orientalis, H. U.*

Ab antecedente facie tota hisque characteribus plane distincta, laciniis calycis obovatis ellipticisve, obtusis, caule crassiore, erectiore, foliis approximatis basi cuneata s. in petiolum decurrente; quæ omnia cum *V. hederifolia Spec. Pl. & Fl. Suec.* haud bene, sed cum *V. persica* s. *Buxbaumii Auctt. recent.* optime conveniunt.

(26) *peregrina* (manu propr., atque locus:) *H. U.*

Specimen a præcedente (in herb.) specimine *V. romanæ,* cui etiam Smithius adscripsit "*peregrina eadem est*", nullo modo diversum, specimina vero utriusque non cum *V. peregrina,* sed potius cum *acinifolia Sp. Pl.* conveniunt, quum folia utriusque elongata s. lingulata, crenulata nec "integerrima" sint. Eodem modo specimen sequentis plagulae, *V. acinifolia* appellatum, sine dubio ad *V. peregrinam* referendum est, cujus characteres habet omnes, etiam folia integerrima. Hoc loco permutationem factam esse in speciminibus nominandis, ex eo etiam apparet, quod specimini citato, *V. acinifol.* appellato, additus est a manu Linnæi numerus **26**, qui in Sp. Pl. ed. 1 ipse est numerus *V. peregrinæ.* In eandem sententiam Smithius post nomen cit.

V. acinifol. in herb. addidit: "*certe non est, V. peregrina est J.E.S.*" Etiamsi igitur facile est visu, *peregrinam herb.* esse *acinifol.*, et *acinifoliam* herb esse *peregrinam* veram, nullo tamen modo, quum locus hujus natalis desit, ex herbario scire licet, an *peregrina* revera intra limites Sueciæ umquam sit reperta.

33. Pinguicula.

Inter species hujus Generis tres in herbario asservatas (de quibus conf. partem II) nullum est specimen formæ istius speciosæ *P. vulgaris* β dictæ, cujus in Fl. Lapp. mentionem facit Linnæus.

TRIANDRIA.

68. Schoenus.

Neque inter species hujus Generis hic asservatas, neque usquam alibi in herbario, specimina S. *compressi* Linnæani reperiuntur, et vix umquam in herbario Linnæi fuerunt, ut indicant exemplaria librorum istorum duorum, Spec. Plant, ed. 1 et Syst. Vegetab. ed. 14, quorum in illo Linnæus ipse, in hoc vero Smithius plantas in herbario asservatas designavit.

71. Scirpus.

(1) *palustris 2.* (manu propr.; et a manu aliena:) *Scirpus culmo nudo, spica terminatrice subovata Ray. Prodr. 40.*

Est Sc. *palustris* L. Fl. Suec. & Hn Fl., forma vero spicâ elongata (semiunciali fere),

glumis acutis, infimis duobus vacuis, uno tantum specimine excepto, cui, quantum in siccato videri licet, solitaria est gluma involucralis, eaque obtusa, sicut in Sc. *uniglumi*, ad quam tamen speciem ceterum vix referendum videtur.

(2) *palustris* (m. propr.; plagula antecedenti adfixa).

Haud dubio hoc specimen gluma involucrali solitaria, amplexicauli & ceteris glumis obtusiusculis ad *Sc. palustrem β uniglumem Hn Fl.* pertinet, etsi a Linnæo non distincta.

(8) *lacustris* (propr. manu, æque ac locus:) *Hammarby*. (In pagina plagulæ altera manu propria est hoc observatum:) *Hvem skulle* (tro?) *denna vara Sc. lacustris som har så stor panicula af spiculi; jag hade ej trott om jag ej tagit den på den* ... (?) *rot när den upphögs på* ... *så at han komme att stå torr blir han sådan som denna nu är.*

Forma sane mira, (quam utrum ad *lacustrem* an ad *glaucum* Sm. referam, dubito) fasciculo *S. glauci Sm.*, spiculis sessilibus composito; numerus tamen stigmatum, si certus habeatur character ille, observari nequit. Quæ faciem ipsam plantæ reddunt maxime peculiarem sunt folia fere spithamea, vaginas caulis terminantia, quæ, ut dictum etiam Linnæi citatum significat, loco sicciori forsitan vaginæ debeant. Ceterum tota planta vix altior quam sesquipedalis est.

(9) *setaceus* *H* (propr. manu, et a manu alia verisimile inventoris:) *Scirpus Lin. it. scan. 227. — Ulyssiponi prope ripam fluvii Tagi —*

(Sm. demum post nomen addidit:) *non verus; Cyperus minimus*?

Facies fere eadem ac cæspitis majoris *Sc. setacei* in Suecia provenientis, cujus characteres etiam habet ceteros, nisi quod bracteæ spicam nunc solitariam, nunc binas ternasve vix excedant, numquam certo duplo longiores sint, et quod semina sint non costata, sed punctata. Quod observatum Smithii primum probare videtur, specimina non *veri* esse *Sc. setacei*, etiamsi observatum ejusdem posterius, s. nomen propositum *Cyp. minimi* vix rectum videtur, quum glumæ undique, nec bifariam imbricatæ ad *Scirpum*, non *Cyperum* pertineant.

(10) *Sc. setaceus* (manu propr. facta emendatio pro nomine primum dato *triflori*; locus:) *C.B.S.* atque a manu aliena:) *Scirpus culmo nudo setaceo, spica laterali solitaria subtriflora, habitat locis humidis intra valles montium.* (Hoc loco etiam a Sm., post nomen, additum:) *non verus; Cyperus minimus.*

Hæc non minus facie, quam characteribus, a *Sc. setaceo* Scandinavico, etiam magis quam specimina plagulæ antecedentis, est diversa. Præter hæc specimina, ambo externa, nullum est in herbario specimen *Sc. setacei*

Neque inter species hujus Generis specimina ulla *Scirpi Caricis Retz. et. Auctt. recent.* asservantur.

72. Eriophorum.

(2) *polystachyon 2* (manu propr.)

Specimina tria, quorum duo juniora vix florifera, foliis longis angustis, in uno fere

filiformibus, certe ad *E. angustifolium Auctt. recent.* pertinent, etiamsi pedunculos perspicue videre non liceat. — Specimen autem tertium, fructiferum pedunculis scabriusculis, foliis brevissimis, angustis *E. gracile s. triquetrum Recent.* est. Nullum igitur vestigium est ejus E. polystachyi Linnæani formæ, cum qua *E. latifolium Recent.* convenire habitum est, quæ tamen res minime prohibet, quin hæc etiam forma, ut indicant opera Linnæi, in nomine E. polystach. collectivo fuerit inclusa.

80. Panicum.

(1) *Panicum verticillatum* (manu propr., atque locus:) *H. U.* (Smithius post nomen addidit:) *vix.*

Facies totius graminis, non minus spicæ raræ, elongatæ, quam culmi elati foliorumque latorum *P. verticillato Auctt.* simillima est, neque, quantum in specimine siccato videre licet, descriptioni Linnæanæ in Spec. Pl. repugnat. Character vero iste, qui apud auctores recent. essentialis habetur, etsi apud Linnæum mentio ejus non fiat, s. arista deorsum scabra, heic deest, quum scabrities omnis aristæ ad apicem vergat quasi in *P. glauco,* cujus etiam habet semina rugosa, quare ad hanc speciem merito referendum esse hoc specimen puto.

(2) (Nomine omni caret).

Specimina duo grandia, quorum facies characteresque, nec non quod ad aristam deorsum scabram attinet, procul dubio sunt *P. verticillati* veri.

Specimina *Panici glauci,* in plagulis duobus sequentibus asservata, quorum illi nomen adscripsit Linnæus, huic Smithius, non modo ad P. glauc. verum certe pertinent, sed omnino eadem ac N:o 1 s. specimen, nomine *P. verticill.*, supra relatum, sunt.

(3) *Panicum viride, C.* (manu propr.; nomini vero Smithius adjunxit signum interrogationis; prope specimen Linnæus addidit:) *Br.*

Characteres omnino sunt *Setariæ viridis,* a cujus forma vulgari nihilo differre videtur, nisi quod panicula spicata plus solito elongata sit, s. ultra quattuor uncias longa.

(4) *verticillatum Curt. Lond.* (manu Smithii; manu Linnæi tantum numerus *2*, atque a manu aliena:) *Gramen spicalima ex virginia.*

Plagulae præcedenti, verisimile comparandi caussa, affixa plagula, atque numerus adscriptus (2), aliud quidem significare videntur, quam quod nomen adscripsit Smithius, sed specimen optime cum *P. verticillato* reverâ convenit.

(6) *sanguinale 8* (manu propr., nec non locus:) *H.U.*

Cum *P. glabro Gaud.* s. *Digitaria humifusa* omnino congruit.

Inter specimina sequentia, quibus nomen nullum est adscriptum, forma etiam est loco apposito *H.U.*, quæ spicis pluribus et majoribus, vaginisque foliorum hirtis ab antecedente, diversa, ad *Panic. ciliare Retz.* pertinere videtur.

81. Phleum.

(4) *nodosum* (manu propr., et in parvulo papyri fragmento affixo a manu aliena:) *Gra-*

men typhoides Vol. 3. pag. 154. 14. (infra quod Linnæus responsi loco iterum addidit:) *Phleum nodosum.*

Sine dubio est *P. nodos. Sp. Pl. ed. 2.*, nec non cum forma Phlei pratensis, eodem nomine apud Recentiores occurrente, congruens. Specimina tamen vix Suecica sunt.

(5) *Ph. nodosum* (infraque:) *A* (manu propr., ut etiam in pagina plagulæ altera:) *Gramen nodosum spicatum C. B. Prod.*

Est forma *Phlei prat.* nodosa quidem, sed culmo tenui, spica laxiori, brevi (vix unciali), ovali, mucronibus longitudine fere valvulæ, quasi inter illud et Phl. alpinum intermedia est habenda, simillima formæ longis mucronibus insigni, quæ in pratis humidis prope Gevaliam occurrit.

82. Alopecurus.

(4) (Sine nomine, sed *Alop. geniculato* vero proxime antecedenti affixum; manu Linnæi tantum:) *Lappo.*

Quoad characteres faciemque externam ad *Alop. geniculatum* cetero pertinet, sed quum locus adscriptus (Lapponia), tum spica glaucescens et arista valvulæ corollinæ glumam calycin. non excedens non minus cum *A. genicul. β Fl. Suec.* et *n:o 38 Fl. Lapp.* congruunt, quam cum *Alopec. genicul. var. fulvo Auctt.* s. *A. fulvo Sm.*, quamquam in specimine siccato color et forma antherarum nunc discerni nequeant.

84. Agrostis.

(2) *Arundo neglecta Ehrh. Cal. 118* (manu Smithii; Linnæi manu nomen nullum, in pagina

autem plagulæ altera sunt manu propr. observata:) *funnen både i Lappska fjällen, Vesterbotn och i Ljumkil. Tykkes vara different frå Arundinacea icke allenast med mindre Blommor, utan äfven med smala blad. Solander.* (Quod dictum, sive Solandri sit a Lin. citatum, sive Linnæi ipsius, prima fuisse videtur origo hujus speciei, nomine *strictæ,* ab arundinacea in Sp. Pl. ed. 2. distinguendæ.

Specimina omnia sunt *Calamagr. stricta Auctt. rec.*

(6) *Agrostis rubra* (manu propr., et postea a Sm. additum signum interrog., atque:) *Sp. Pl. ed. 2.*

Specimen, quoad characteres, cum *Agr. vulgari With. & Auctt.* convenit, minime vero cum *Agr. rubra Linnæi,* cujus nomen hoc loco errore quodam appositum videtur, quum flosculi ubique mutici ceteræque notæ manifeste ad *A. stoloniferam L. Fl. Suec.* pertineant. Color paniculæ, in hoc specim. candide ochroleucus, non quidem solitus est Agrostidis vulg., nullo vero modo cum iis congruens, quæ attulit Linnæus ipse in Sp. Pl. ed. 1, ubi sua manu addidit: *vulgatissimum gramen, florens panicula patentissima, disflorens angustissima; autumno totum rubrum.* Specimen autem, de quo hic agitur, potius deflorescens est, ita ut color ejusdem esse plantæ maturæ habeatur. Ceterum faciem ipsam insignem faciunt ramuli flosculis valde secundis.

(7) *canina 5* (manu propr.; in parte papyri alia, plagulæ affixa, a manu aliena:) *Gramen miliaceum Vol. 1. pag. 352 N:o 4* (infra quod Linnæus, quasi corrigendi caussa, repetivit:) *Agrostis canina.*

Specimina omnia, quoad et characteres et faciem externam, omnino sunt *A. canina Lin. Op.*, nec minus *Auctt. recent.*, etiamsi alia sunt aristata, alia vero mutica. Folia omnium caulina plana, radicalia in omnibus desunt.

(9) *Agrostis stolonifera 7* (m. propr.; nom. specif. emendatum pro nomine primum scripto:) *capillaris* (supraque a manu aliena:) *Gramen vol. 3 pag. 157. N:o 19.*

Hic 6 specimina asservantur, omnia ejusdem plantæ, quæ paniculâ contracta, densa, ramulis scabris, glumis calycinis æqualibus muticis, glumis coroll. binis, ligulis foliorum elongatis non minus *A. stolonifera β L. Fl. Suec.* est, quam *stolonifera Auctt. Suec. recent.*, etiamsi hujus sit forma, litorum præcipue accola.

(10) *Agrostis capillaris 8* (m. propr.; supraque a manu aliena:) *Gramen Pl. Ver. 3. 157. N:o 20.*

Plantæ siccatæ, ab amico aliquo missæ, nomen supra dictum verisimile est primo adspectu adscriptum, posteaque ex oblivione relictum; specimina enim nihilo, nisi ramulis paniculæ longioribus coloreque ejusdem lætiore, a præcedente differunt, sed facie ipsa, nec minus characteribus iisdem s. ramulis scabris, glumis calyc. æqualibus, corollinis binis, ligulisque foliorum elongatis et ceteris, omnino sunt ad *Agr. stoloniferam* referenda, cujus formam sistunt albescentem.

(11) *Agrostis stolonifera* (manu propr.; atque supra:) *V:tica* (quod signum, quid significet, cernere non potui).

Præter ceteros *Agr. stoloniferæ* characteres, quos omnes habent hæc specimina, paniculæ densæ permagnæ, folia 2-3 lineas lata, scabri-

uscula, axilli inferiores radices emittentes atque gramen ipsum majus probant, hanc esse *A. stoloniferæ* formam, quam Auctt. Suec. nomine *maritimæ* afferunt.

(12) (Sine nomine; manu propr. tantum:) *Scanici* :: *mobilis* (quo verisimile *arenam mobilem* significatam voluit).

Specimen sterile, sive comparandi caussa, sive casu hic positum sit, nullum est gramen et vix determinari potest.

(13) *capillaris 8* (manu propr.)

Hæc vera videtur esse *capillaris,* quasi in Sp. Pl. describitur, exceptis tantum glumis calycin., quæ glabræ sunt nec "hispidiusculæ". Specierum Suecicarum nulli, nisi *vulgari*, affinis est, sed etiam ab hac, præsertim facie externa, diversa. Panicula permagna, subovata, ramulis flosculisque tenuissimis, pauperior videtur. Rami paniculæ capillares, glaberrimi, patentes, elongati, ramuli gracillimi, divaricati; flosculi minimi, glumis calyc. æqualibus, acutis, muticis; folia angustata ligulis abbreviatis. Qui characteres fere iidem sunt ac in *A.* vulgari, etsi facies sit maxime diversa. Utrum specimen Suecicum sit, qua re quod allatum est[1]) de habitatione hujus speciei in Suecia affirmaretur, an externum, haud ex herbario apparet, quum locus natalis hic desit.

(14) *Agrostis alba* (manu propr., et a manu aliena:) *N:o 4 Agrostis-Gramen miliaceum ma-*

---

[1]) in appendice Floræ Suec. ed. 2, manu Linnæi scripta, ubi inter alia recipitur *"Agrostis capillaris Smolandia Twetahærad".*

jus, panicula viridi P. Conc: R. Syn. 12 p. 404.

Omnino est *A. stolonifera* Hn. Fl.

(19) *Agrostis pumila* (manu propr., atque locus:) *Hammarby.* (De hac specie, in Mant. 1. allata, Linnæus præterea tantum in Fl. Suec. ed. 2 mentionem facit, ubi manu sua addidit:) *Agrostis pumila. Habitat in Hallandia extra Halmstadiam et in paroecia Haslöf, et alibi* (atque loco alio ejusd. libri:) *Agrostis pumila Upsalia Hamarby Ego.*

Specimina 4, quæ ramulis paniculæ glabris, glumis calyc. æqualibus, corollinis binis, ligulis foliorum abbreviatis, ad *Agr. vulgarem* pertinent, quamquam panicula contractior et culmus humilis (vix 4-uncialis), id quod verisimile locus vel solum attulit, faciem plantæ reddant singularem.

(20) (Sine nomine; manu Linnæi tantum locus:) *Gotl.*

Non minus quod ad faciem ipsam attinet, quam ad characteres, v. c. corollam bivalvem, pilis copiosis longis circumdatam, aristam dorsalem glumæ æqualem, pilos corollâ breviores etc., omnino est *Calamagr. stricta Auctt.*

(21) (Etiam sine nomine; manu Linnæi tantum:) *Lapp. Sol.*

Est forma mutica *Agr. caninæ.*

85. Aira.

(3) *montana 10* (manu propr.; postea vero a Sm. additum:) *vera? examinanda.*

Smithius merito videtur in dubium vocavisse, an hæc vera esset *Aira montana,* quum neque bene ulli descriptioni ejus a Linnæo

datæ quadret, etiamsi hæ descriptiones non semper inter se congruant, neque ulli specierum, quas Auctt. recent. hoc nomine significatas habuerunt, conveniat. Ne enim *Airæ flexuosæ* affinis formave ejus sit, non minus facies externa ab hac omnino diversa repugnat, quam gluma corollina exterior crassiuscula, subcoriacea, colorata (ita ut pars ejus inferior brunnea sit, media aurantiaca, apex vero membranaceus albescens), mutica, nervo dorsali et margine ad basin pubescente. *Vahlodeæ* autem *atropurpureæ* et facies et gluma coroll. subcoriacea, pubescens primo adspectu haud dissimiles sunt; ab hac tamen etiam omnino distincta est glumis calycinis subæqualibus, gluma coroll. exteriore mutica, corollis calycem multo superantibus. Quum facillime pateat, inter hos characteres complures etiam minime esse *Airæ montanæ Linnæanæ*, et loco omni careat specimen, pro certo haberi potest hoc loco in nomine adscribendo quodammodo erratum esse, igiturque ad *A. montanam* veram illustrandam herbarium Linnæi parum adjuvare. Ut vero omnibus videre liceat, quæ forma — potius *Poa*, quam *Aira* nominanda — in herbario hoc nomine asservatur, characteres ejus hic trado. Panicula colorata, paupera, subrigida ramulis binis-quaternis, flexuosis, cum rachide scabris, striatis; spiculæ ovatæ bifloræ, glumis calyc. subæqualibus, acutis, muticis, gluma coroll. exteriore coriacea, apice membranaceo, obtusiusculo, mutico, nervi dorsalis marginisque parte inferiore pubescente. Gramen pedale, rigidum, culmo striato, paniculam versus aspero, foliis planis brevibus et

vaginis, quæ articulos culmi ubique tegunt, glaberrimis, glaucescentibus.

(5) *A lævigata* (manu Smithii, pro nomine *vivipara* ab eodem primum scripto, subtusque:) *JES.* — (postea etiam additum:) *same from G. Don.* — (Manu Linnæi tantum locus:) *Lapp.*

Hoc gramen paniculà magna vivipara, arista supra mediam glumam coroll. exter. inserta, eam vero non superante, flosculis ad basin pilosis, omnino est *Aira alpina*, quasi non minus apud Linnæum, quam Recentiores describitur, quamquam nomen ejus Linnæus non ipse adscripsit.

Inter ceteras hujus generis formas varias in herbario asservatas nulla est, quæ ad *A. bottnicam Wg.* referri possit.

87. Poa.

(2) *alpina 2* (manu propr., atque a Sm. additum:) *trivialis videtur JES.* — *stipula brevis? obtusa? casu? yet it can not be the glauca.*

Verisimile speciminibus permutandis hoc loco pro *alpina* vera hæc forma recepta est, quæ quidem, quod ad faciem et magnitudinem attinet, primo adspectu *P. triviali* est similis, paniculæ vero ramis quaternis-senis, spiculis ovatis 5-6-floris, glumis coroll. villo connexis, foliis longis, ligula brevi (?), gramine toto glabro, omnino est *Poa pratensis Auctt.*

(3) *alpina* (m. propr.; a Smithio:) *trivialis videtur JES. – stipula longa – acuta – flosculi pilis connexi.*

Neque hoc specimen ad *alpinam* pertinet, sed antecedente melius *P. triviali* quadrat,

quum

quum panicula sit laxior et major, spiculæ 3-4floræ, ligulæ (sec. Sm.) longæ.

(4) *alpina 2* (manu propr.; a Sm.:) *Stip. lanceolata acuta.*

Et ad faciem et ad characteres, c. v. paniculam densam, rubentem, ramos binos, spiculas late ovatas 4-5floras, folia brevia lata, hæc optima est *P. alpina.*

(5) *alpina 2 β* (manu propr.; a Sm.:) *Stipula lanceolata.* (Circum tria speciminum Smithius etiam lineam duxit, infraque scripsit:) *diversa? vide formam calycis* (Quæ specim. tria in nihilo ceteris sunt similia, nisi quod paniculæ sunt viviparæ, ceterum vero maxime diversa ita ut vix Poæ species habenda sint, sed casu aliquo cum specim. veris permixta).

Specimina cetera, etiam 3, omni modo descriptioni *P. alpinæ β Fl. Su. ed. 2.* conveniunt, atque paniculâ ovata densa, ramulis binis, spiculis late ovatis 3-5floris, viviparis, probant *P. alpinam β Lin.* nullo modo ad. *P. bulbosam* pertinere, sed veræ *P. alpinæ* formam esse viviparam.

(6) (Sine nomine; manu Linnæi tantum:) *2* (atque locus:) *Lapp.* (a Sm.:) *Stip. lanceolata acuta* — (et in pagina altera a Linnæo:) D. Solander.

Omnia hæc Linnæi dicta ad *alpinam* referunt, ad quam etiam specimen, quoad faciem et characteres, omnino pertinet.

(7) *trivialis 4* (manu Linn., etiamsi numerus hujus in Sp. Pl. ed. 1. est 3, nec 4; Sm. addidit:) *right* — *Stip. lanceolata acuta.*

Hoc gramen panicula diffusa, ramulis 3-5, spiculis ovatis 3-floris, glumis coroll. nervosis villo connexis, foliis longis angustis, ligula elongata, perspicue est *P. trivialis Auctt. recent.*, nec minus *Lin. Fl. Suec. ed. 2.* (ubi descriptiones hujus speciei & *P. pratensis* correxit). Unum, quod descriptioni in Hn Fl. Scand. non exacte quadrat, s. color paniculæ potius flavescens, quam viridis, e contrario cum descriptione Lin. in Fl. Suec. optime congruit.

(8) *trivialis 4.* (manu propr.; posteaque, velut in antecedente, a Sm. additum:) *right Stip. lanceolata acuta.*

De hoc omnia eadem ac de antecedente valent, excepto colore paniculæ, qui in uno specimine violaceus est, in altero vero flavescens.

(9) *Poa angustifolia* (m. propr.; atque a manu alienâ:) *Poa spiculis ovatis, compressis, muticis, flosculis lanuginosis — Stirp. Sibir. N:o 16.* (a Smithio demum additum:) *flosculi pilis basi connexi, ut in P. pratensi et triviali — glumæ costatæ — stipula brevis pratensis?*

Optime cum *P. angustifolia L. Fl. Suec.* convenit, neque vero ullo modo a P. pratensi Auctt. distingui potest, cujus faciem totam et characteres omnes habet. Quod ad nomen ipsum attinet, folia vix angustiora sunt quam in Poæ prat. forma vulgari, i. e. culmo fere duplo latiora; spiculæ pleræque quadrifloræ quidem sunt, 3-floræ tamen non omnino desunt, quod in descriptione Linnæana non commemoratur, sed *P. pratensi Recent.* haud repugnat, quæ et *angustifoliam* et *pratensem* Linnæi complectitur.

(10) *angustifolia 5* (manu propr., numerus tamen (5) *P. pratensem* in Sp. Pl. respicit; Sm. addidit:) *Stip. brevis.*

Hæc, quasi antecedens, facie characteribusque ad *P. pratens. Auctt.* pertinet, sed forma est humilior paniculâ paupera.

(11) *pratensis 5* (m. propr.; postea vero a Sm. additum signum interrog.; et a manu aliena:) *Poa spiculis ovatis muticis, culmo compresso. N:o 15.*

Quantum videre licet, vera est *P. pratensis Auctt.*, etiamsi specimen parvum et imperfectum forsitan Smithium ad dubium impulerit.

(26) *bulbosa 17,* ⊖ (m. propr.; et a Sm., post nomen, additum:) *γ, etiam α — cum. descr. Scheuchzeri p. 185 optime convenit, non vero Lobelii. — Vaill. t. 17. f. 8.*

Radix bulbosa, panicula vero non vivipara, faciem quidem reddit peculiarem; quod tamen atque panicula parva, parum effusa, rami bini-terni, scabri, spiculæ ovatæ 4-floræ, descriptioni in Sp. Pl. nullomodo contradicunt, quare haud dubitari potest, quin hæc vera sit *P. bulbosa Lin.*, etiamsi cum descriptionibus Recentiorum non optime convenit, quum spiculæ tantum quadrifloræ sint, et vaginæ aut foliis brevissimis aut apice tantum foliaceo terminatæ.

(27) *Poa bulbosa* ⊖ (m. propr.; posteaque a Sm.:) *β — Scheuchz. 211 ex descr. Moris. Sec. 8. t. 5. f. 14. — Barel. t. 703. f. 2.*

Spiculæ quidem hujus etiam æque pauciforæ sunt ac in antecedente, ceterum vero et facies et panicula magna vivipara, rami

terni pluresve scabri, radix bulbosa optime cum *P. bulbosa Rec.*, nec minus cum *bulbosa* β *Sp. Pl.* conveniunt.

(28) *bulbosa* 17 (m. propr.).

Omnino eadem ac præcedens, atque omnibus iisdem citatis, a Sm. appositis, instructa.

(30) (Sine nomine; manu Linnæi tantum:) *L. 66.* (quod citatum ubi referatur nescio).

Est ex omnibus partibus una & eadem ac forma (sub numero 3 generis Airæ) supra relata, quæ nomine *A. montanæ* in herbario asservatur, hic vero inter Poas inserta.

(31) *Aira aquatica ad salinas Schreber* (manu propr.; supraque a Sm.:) *distans Mant. 32.* — *retroflexa Curtis.* — *Poa salina Pollich? conf.* — (In pagina plagulæ altera manu Linnæi est observatum:) *pluribus flosculis variat ad salinas.*

Est, et quoad faciem et characteres omnes, *Glyceria distans.*

(32) *Poa marit. Huds* (manu, ut videtur, Linnæi; post quod Sm. addidit:) *Fl. Dan. 251.* — *retroflexa Curtisii? distans Linn.? salina Pollich. Davall., litt. Sep. 14. 1792.* (quæ tamen omnia Smithius ipse postea delevisse videtur).

Facies characteresque omnes sunt *Glyceriæ maritimæ.*

90. Dactylis.

Inter formas hujus generis nulla, præter *glomeratam*, Suecica est, neque ulla est, cui nomen *glomerata* β *Fl. Suec.* sit inscriptum, vel quæ ad illam referri possit.

91. Cynosurus.

Etiam inter ceteras hujus generis species hic asservatas *C. paniceus Fl. Suec. et Sp. Pl.* frustra quæritur.

92. Festuca.

(1) (Sine nomine; manu Linnæi tantum numerus:) *1,* (qui *F. ovinam Sp. Pl.* respicit; in pagina plagulæ altera Linnæus hoc modo locum addidit:) *e Lapponia 55* (qui numerus ad Flor. Lapp. refert).

Facie omnibusque characteribus, excepta panicula (in specimine saltem siccato) parum secunda, hoc gramen est *F. ovinæ Recent.* forma vulgaris.

(2) *ovina* (manu propr., atque prope specim.:) *Ard.*

Gramen fere sesquipedale, radice fibrosa stolonibus nullis, quamquam e collo ipso emittuntur culmi et folia frequentia, unum modo cæspitem sistentia; foliis radicalibus et caulinis filiformibus, his convolutis, culmo ad maximam partem tereti, paniculam versus subangulato, panicula flavescente contracta, parum secunda, ramis erectis scabris, spiculis 5-8-floris, oblongis lanceolatisve, gluma coroll. aristata, aristâ gluma dimidia breviore. Hæc omnia quidem cum *ovina* melius quam cum *duriuscula Spec. Plant.* conveniunt, si vero notas respiciamus harum specierum apud Auctt. Scand. recent., hoc gramen ad *duriusculam Recent.* referendum est.

(3) *1 β* (m. propr., nomen vero ulterius non appositum, locus tantum:) *Lapp.*

Omnino *F. ovina β Linn. Fl. Suec.* est, nec minus *ovina var. vivipara Auctt. recent.*

(4) *rubra 3* (m. propr.; atque in pagina altera locus:) *Lapponia 52.* (qui tamen numerus hoc loco non, ut in N:o 2, Floram Lapp. respicit).

Optime cum descriptione in Sp. Pl. congruit, simulque quoad faciem non minus quam characteres cum *rubra Recent.*, convenit, sed forma hujus est spiculis hispidis. Ceterum spiculæ tantum 6-7-floræ sunt.

(5) (Sine nomine; manu Linnæi tantum:) *3* (qui numerus *rubram Sp. Pl.* respicit, sed postea a L. ipso deletus est et cum numero *2* commutatus, qui quidem *duriusc. Sp. Pl.* respicit, vix tamen majoris esse momenti habendus est, quum in exemplari Linnæi proprio libri Sp. Pl. hæc species non sit nota solita designata, qua ubique Linnæus usus est, ut, quæ in herbario asservarentur species, significaret; ex quo concludi licet, Linnæum ipsum nullum speciminum in herb. occurrentium pro certa *duriuscula* habuisse. A manu aliena in plagula eadem est additum:) *Gramen loliaceum Vol. 1. pag. 556. N:o 5,* (atque a Smithio:) *duriuscula Sp. Pl. ed. 1.*

Heic specimina quinque asservantur, inter se tamen diversa, ita ut primum et tertium, exceptis tantum glumis coroll. exterior. pubescentibus, potius ad *duriusculam* pertineant, secundum autem et quintum ad *rubram*, atque quartum demum specimen, quod inter cetera casu collectum videtur, sit *Bromus secalinus.*

(6) *Festuca dumetorum* (manu propr.; nomen specif. primum fuit *duriuscula,* quod tamen postea correctum est; prope specimen locus:) *H. U.* (in pagina altera Linnæus etiam addi-

dit:) *valde affinis Festucæ duriusculæ, sed spiculæ pubescentes.*

Gramen sesquipedale vel ultra, cæspitosum, stolonibus foliosis et floriferis numerosis; foliis caulinis planis, angustis, culmo tereti, panicula densa, parum effusa, ramis brevibus scabris, spiculis lanceolatis, densis, suboctofloris, flavescentibus, glumis coroll. pubescentibus, brevi-aristatis, vera *F. dumetorum Sp. Pl. ed. 2* esse videtur, sed a speciminibus *Festucæ dumetorum Auctt. Suec. recent.*, qualia in litoribus maris Baltici leguntur, differt spiculis majoribus, magisque pubescentibus.

(7) *F. dumetorum* (m. propr. pro nomine *nodosa,* quod ob internodia culmi monstrose tumida primum erat adscriptum).

Omnino ceterum, colore excepto spicularum paullo violaceo, eadem est ac antecedens.

(8) *elatior 9* (m. propr., atque locus:) *H. U.* — (a Sm. additum:) *Dover Grass Herb. Sher.*

Etiamsi muticæ sunt glumæ corollinæ, hoc gramen magnitudine facieque atque spiculis lanceolatis, inferioribus tantum linearibus, 6-floris nec ultra, glumis coroll. apice violaceis et ceteris cum *F. arundinacea* potius quam cum *elatiore Recent.* convenit.

Inter ceteras hujus generis formas enominatas specimen etiam est unum, cui Linnæus ipse adscripsit: *Gotlandia Berghius,* et quod *Glyceria distans* est.

93. Bromus.

(2) (Sine nomine a Lin. scripto, sed a manu aliena:) *32 Bromus hordeaceus* (sub quod Sm. addidit:) *Hill scripsit?* — (Præterea Sm. eti-

am adscripsit:) *secalinus β Sp. Pl. 2.* (postea vero:) *mollis.*

Tota planta perbene cum *B. secalino β Fl. Su.* et *Sp. Pl. ed. 1.* convenit, nec minus verus est *Br. mollis Sp. Pl. ed. 2.* et *Auctt. recent.*, quæ nomina itaque, ut jam cel. Wg monet, synonyma sunt habenda, quod etiam ab eo probatur, quod in suo exemplari libri Spec. Pl. ed. 1. Linnæus secalinum β manu sua delevit, ejusque loco B. mollem iisdem fere characteribus inseruit.

(3 & 4) (Plagulæ duæ sequentes, quibus Linnæus ipse nomen *B. mollis* adscripsit, specimina continent, quorum uni locus appositus est *Algir*, alteri vero *H. U.*, et quæ ambo ad *B. mollem* verum pertinent).

(11) *arvensis 6* (manu propr.; postea vero a Sm. additum:) *Festuca elatior paniculis minus sparsis, locustis oblongis strigosis aristis purp. splendentibus. Doody, Syn. (Ed. 2) — 261-7 — Dill. Mss in H. Sherard. — vide etiam Dill. Giss. 150. — pubescentia deflexa J.E.S. — Caven. Ic. t. 590. — Vide Til. Pis.*

Est omnibus ex partibus idem ac *Br. arvensis Auctt. Suecic. recent.*

(14) *giganteus* (m. propr., atque prope specim.:) *Ard.* (Smithius addidit:) *Festuca? arista terminalis, valvula int. non ciliata.*

Quod ad characteres faciemque ceteram attinet, *Festuca gigantea* esse videtur, folia vero solito valde angustiora, vix ultra lineam lata sunt.

(15) *Bromus giganteus?* (m. propr., atque locus:) *H. U.*

Antecedenti de cetero simillima; hic vero folia latiora accedunt, ita ut omnino cum *Fest. gigantea* conveniat.

95. Avena.

(3) *fatua 6* (m. propr., atque prope specim.:) *Fl. suec.*

Omnibus characteribus facieque eadem est forma, quam Auctt. recent. *A. fatuam* veram nominant, glumis coroll. hispidis, nec *A. intermèdia.*

97. Arundo.

(2) *epigejos* (manu Smithii; a Linnæo tantum numerus:) *4*, (qui eandem speciem respicit; præterea Sm. addidit:) *Gr. panic. palustre præaltum, Pont. Compend. Tab. 56 — ex Herb. Sherard.* (In pagina postica Linnæus scripsit:) *Arundo montana Fl. suec.*

Ad faciem omnesque characteres eadem est ac *Calamagrostis Epigejos Hn Fl. Scand.*

(3) *epigejos 4* (m. propr,; sed a Sm. additum:)? Nescio quo casu vel errato huic specimini nomen citatum sit impositum, quum spiculæ 4-5-floræ, glumæ calycinæ inæquales (una alterâ duplo longior), ceterique characteres omnes et facies omnino sint *Arundinis Phragmitidis.*

(4) *A. epigejos* (manu Smithii, cujus etiam sunt hæc:) *Gr. arundin. panicula molli spadicea majus C. B. Scheuchz. pr. 21. t. 5. ex auctoritate Sherardi Mss, nec Scheuchzeri* (A manu Linnæi tantum in pagina postica:) *Arundo montana.* Omnino est *Calamagr. Epigejos Auctt.*

(5) *calamagrostis 5* (manu propr.)

Quantum in specim. siccato videre licet, hoc gramen *Calamagr. lanceolata Auctt. recent.* est.

(6) *Arundo culmo ramoso Fl. Lapp.* (manu propr. in pagina plagulæ postica; posteaque a Sm. additum:) *not the orginal Spec., which was lost. Sec. Fl. Lapp.*

Specimina duo, quorum unum optima est *Calamagr. lanceolata,* alterum vero facie diversum, etiamsi nulli characteres id distinguunt, nisi quod pili spicularum confervoidei sint.

(9) *Phalaris arundinacea β H. B.* (manu Smithii, postea vero additum:) *no, no!* (a manu Linnæi tantum prope specimen:) *Lapp. S.* (i. e. Lapponia, Solander).

Est, quoad characteres omnes, *Calamagr. lapponica Wg.*

100. Elymus.

(2) *caninus — B.* 7 (m. propr„ atque in pagina altera:) *Elymus Triticum radice perenni, spiculis binis longissime aristatis. Gmel. 25.*

Omnino cum *Tritico canino Auctt.* congruit, etiamsi facies paullo peculiaris est, quum spiculæ unius speciminis infimæ, alterius pleræque binæ sint, quod caussa videtur esse descriptionis et supra citatæ et in Fl. Suec. datæ, et quod quidem non semper occurrit, in locis tamen umbrosis non rarum est.

(3) *caninus* (m. propr.; a manu aliena:) *37. Triticum caninum — Gramen caninum aristatum radice non repente — sylvaticum R. Syn. 390. N:o 2.*

Etiam *Trit. caninum Auctt.* omnino est, forma autem vulgatissima spiculis singulis.

103. Hordeum.

Quod ad *H. murinum β Fl. Suec.* attinet, nullum specim. hoc nomine in herbario asservatur, nisi præsumere liceat, specimina duo (num. 3 & 4) *Hordei pratensis Huds.* et *Recent.*, quibus hoc nomen adscripsit Smithius, a Linnæo ea mente esse in herbar. condita, ut *H. murinum β* repræsentarent, etsi nomen addere ipse omiserit.

TETRANDRIA.

129. Galium.

(2) *trifidum 4* (manu propr., atque locus:) *H. U.* (In pagina altera Linnæus etiam addidit:) *Galium floribus trifidis e seminibus canadensibus Kalmii.*

Ex hoc specimine, quod, excepta tantum magnitudine in specim. culto haud mira, omnino cum *G, trifido* paludum Sueciæ congruit, judicari potest, Auctores nostros recentiores nomen Linnæanum, primo tantum speciminibus Canadensibus datum, formæ apud nos postea inventæ merito imposuisse.

(4) *spurium* (m. propr.)

Est, quoad characteres omnes faciemque, *G. spurium L. Sp. Pl.*, neque minus *spur. Hn Fl. Scand.*, etiamsi specimen Linnæan. vix Suecicum sit.

(5) *Galium saxatile* (m. propr., atque prope specimen:) *Latourette* — (et in pag. altera:) *Folia 5, 4, 6-ve.*

(6) *saxatile 8* (m. propr., atque præterea numerus:) *23.*

Num. et 5 et 6 specimina continent, quæ cum *G. saxatili Auctt. recent.* optime congruunt.

Nullus vero locus Suecicus his speciminibus appositus est, quamquam in "Appendice" Floræ Suec. Linnæus sua manu inseruit: *Galium saxatile — Scania australis Leche.*

144. PLANTAGO.

(3) *altissima* (m. propr., atque locus:) *H. U.*

Est *Pl. lanceolatæ Auctt.* maxime affinis, vel potius forma ejusdem, magnitudine tantum atque scapo minus piloso, foliisque glabris diversa (ut etiam in Sp. Pl. Linnæus ipse adnotavit), etiamsi spica hujus speciminis ovata cum descriptione in Sp. Pl., ubi spica "cylindrica longa" vocatur, non conveniat.

(4) (Sine nomine; a manu aliena tantum:) *B. 43* (sub quod Sm. addidit:) *Gerard.*

Hanc formam, etsi nomine careat, commemoravi, quia unicum est specimen hujus Generis, cum *P. lanceolata* omnino congruens, pro qua verisimile Linnæus etiam ipse id habuit, etiamsi nomen omiserit.

(5) (Etiam nomine caret, sed manu Linnæi appositus est locus:) *Gotl.* (quod, præter notas cum descriptione Linnæana congruentes, probare videtur hanc esse formam *dubiam,* quæ in Fl. Suec. N:o 132 et in It. Gotl. pag. 216 affertur).

Quantum e speciminibus siccatis judicari potest, hæc forma ceteris omnibus notis ad *P. lanceolatam* pertinet, sed faciem habet paullo diversam ob lanam in petiolis foliisque junioribus copiosam (*a l b a m* sec. Fl. Suec., sed nunc forsan vetustate *f l a v a m*), quæ in foliis ceteris ad pubescentiam transit. — Quod ad longitudinem scapi, cum foliis comparati, attinet, scapi in specimine minore biunciales

folia parum superant, in specim. vero majore triplo et ultra foliis longiores sunt.

170. Cuscuta.

(1) *europæa 1* (manu propr.)

In Urtica dioica collecta, hæc corollis subcylindricis, sæpius quadrifidis, tubo subnudo (quantum in specim. sicc. videre licet) *Cuscuta europæa Auctt.* est.

(2) *epithymum? J.E.S.* (manu Smithii; Linnæus ipse huic nihil, sive locum, sive nomen numerumve, adscripsit, quo fit, ut, etiamsi specimen cum *C. Epithym.* perbene convenit, ex hoc nullo modo judicari possit, utrum hanc, an aliam formam *Cuscuta europ. β Fl. Suec.* respiciat.)

175. Potamogeton.

(6) *gramineum 10* (manu propr., posteaque a Sm. additum:) *Not an original spec.* (et a manu aliena, verisimile inventoris:) *Potamog. folio angusto pellucido fere gramineo* (sub quod Lin. ipse:) *hill* (et Sm. addidit:) *Fl. Brit. 86.*

In exemplari Linnæi olim proprio libri Spec. Plant. hæc species non est nota solita designata, quod nonnihil dubii affert, an *gramineum* Linnæi verum, necne sit. Quod autem ad characteres attinet, omnes ceteri cum *gramineo Sp. Pl. et Fl. Suec.* conveniunt, exceptis foliis, quæ plane linearia sunt, nec, ut describuntur, "lanceolato-linearia". Præterea spica rara cylindrica, semiuncialis, pedunculus paullo complanatus, sesquiuncialis, folia linearia, obtusiuscula, mucronata, 5-nervia, caule paullo complanato latiora, atque facies ipsa probant, hoc specimen omnino esse *Potamog.*

pusill. β maj. Hn. Fl. Scand. ed. 4 seu *compressum ejusd. ed. 5.*

(7) *Potamog. gramineum?* (manu aliena, sub quod Linnæus, quasi responsi loco, adscripsit:) *sic est* (a Sm.:) *cuspidatum.*

Hoc specimen spica unciali, pedunculo latiore, complanato, 2-3-unciali, foliis linearibus, acuminatis, multinerviis, caule complanato vix latioribus, et ceteris notis idem est ac *P. compressus Hn. Fl. ed. 4. s. zosterifolius ej. ed. 5.*

(8) *compressum 7* (manu Smithii, æque ac hoc:) *compressum Fl. Brit. et Herb. Cliffort. J.E S.* — (a manu aliena:) *an Potamogeton compressum est.*

Est, quoad faciem omnesque characteres, idem ac specimen n:i 6, nomine *gramin.* supra commemoratum, i. e. *P. pusill. β maj. Hn Fl. ed. 4* seu *compressum ejusd. ed. 5.*

(9) *compressum 7* (manu propr.; sub quod Sm. addidit:) *complanatum Willd. Schw.* — *an verum? nequaquam* — *flores subalterni.*

Characteres hujus speciminis sunt: spica multiflora, rara, cylindrica, uncialis, floribus inferioribus alternis, pedunculus elongatus (ultra pedem longus), spicam versus crassior, folia omnia æqualia (nulla fluitantia), opposita, tenuia, sessilia, lineari-lanceolata, acuminata, 7-9-nervia, 4-5 unc. longa, 3-4 lin. lata. Quæ omnia descriptioni in Fl. Suec. minime conveniunt, atque, ne specimen ad ullam specierum Suecicarum referatur, prohibent.

(10) *marinum* (m. propr., æque ac locus:) *Gotl.*

Fructus et folia filiformia s. potius capillaria, omnino sunt *P. marini Hn Fl.*, etiamsi vaginæ et inferior pars caulis *P. zosteraceo Fr.* similiores sint.

(11) *marinum* (m. propr. emendatum pro nomine a manu aliena primum scripto:) *Potamogeton pectinatum?* — (manu Smithii:) *pectinatum potius J.E.S.*

Omnino est *Potamog. pectinatus Hn Fl. Scand.*

(12) *marinum* (manu Sm.; manu Linnæi tantum num.:) *11* (qui ad *marin. in Sp. Pl.* refert; manu aliena:) *Potamogeton fluviatile longissimo gramineo folio* (post quod Sm. addidit:) *pectinatum Fl. Sc. M:r Lightf.*

Idem est ac antecedens, seu *P. pectinatus Hn Fl.*

(14) (Sine nomine; sed manu verisimile Linnæi:) *an Potamogeton floribus albis sparsis panicula tenuissima laxa, quinque vel sex corollis pedunculatis composita dispositis; singulis floribus (ut mihi lentis ope videtur) semina 4 nuda succedunt; quinque pedes longa est, et initio Julii rivulis saxosis floret. Clayt. N:o 819.*

Specimini flores fructusque desunt; folia vero longe-petiolata, lanceolata, superiora viridia subcoriacea, inferiora tenuia membranacea optime cum *P. fluitante Auctt.* congruunt.

176. Ruppia.

(1) *maritima 1* (manu propr., atque a Sm.:) *rostellata Germ.*

Omnino est *R. rostellata Auctt. recent.*, antheris rotundatis, fructibus obliquis etc.

(2) *Ruppia spiralis* (m. propr., æque ac prope specimen:) *Hope.* (a Sm.:) *maritima Germanor.*

Est *R. maritima Hn Fl. Scand.*

PENTANDRIA.

180. Myosotis.

(1) *scorpioides* 1 (manu propria; atque in pagina plagulæ postica:) *Hispania* 141 *Loefl.*

Facies hujus speciminis atque characteres, in primis calyx apertus uncinato-pilosus pedicellos arcuate patentes æquans, cum *M. hispida Schlecht.* optime congruunt.

(2) (Sine nomine; manu Linnæi tantum:) *K*, 1 (quæ, hac plagula præcedenti etiam affixa, idem valent ac si verbosius scripsisset Linnæus nomen *scorpioides* atque locum Americæ, ubi plantam collegerit *Kalmius*).

Ceteris characteribus ad *M. arvensem Auctt. Recent.* proxime accedens, præsens tamen specimen ab illa differt calyce permagno (duas fere lin. longo), cauleque robusto ramosissimo, neque minus a speciebus omnibus Scandinavicis calyce setis hamosis albidis densissime vestito.

(3) *Myosotis folior. apicibus callosis Gmelin* (manu propr., sed in pagina postica synonymi loco adscriptum; in antica tantum numerus:) 1 (qui, simul cum synonymo citato atque plagula præcedentibus affixa, probat, hæc etiam specimina sensu Linnæi ad *M. scorpioidem* ejus pertinuisse).

Specimina quattuor heic asservata, quod ad faciem notasque attinet, omnia sunt ejus-

dem speciei, *M. palustris Recentior*, cujus formam principalem calyce cauleque adpresse pilosiusculis duo specimina, primum et quartum, sistunt; dum specimina duo, in medio posita, calyce cauleque patenter ramis vero adpresse pilosis ad formam, quæ *M. palustris α scorpioides Hartm. Fl. Scand.*, pertinere videntur.

(4) (Sine nomine; manu propr. tantum:) *1, β.*

Hæc forma corollis solito majoribus, calycibus adpresse sparseque pilosis pedunculis duplo brevioribus, foliis glabriusculis, ramis caule patentius pilosis, omnino eadem est ac *M. pal. var. laxiflora Hartm. l. c.*

182. Anchusa.

(1) *officinalis* (manu propr. æque ac locus:) *Algir.*

Nomen citatum a Smithio in *angustifoliam* est commutatum, idque merito, quum specimen cum *Anchusa officinali*, qualis in scriptis Linnæanis traditur, minime conveniat, sed potius ad angustifoliam pertineat, quod simul cum loco peregrino, atque specimine plagulæ sequentis, aperte indicat, specimina hoc loco casu quodam esse permutata.

(2) *angustifolia 2* (manu propr.; postea a Smithio additum:) *Sp. Pl. ed. 2? — A. officinalis Lehm. Asp. V. 1. 246* (alioque loco:) *vera officinalis Sp. Pl. ed. 1.*

Ut in plagula priore pro *officinali angustifoliam*, sic heic pro *angustifolia officinalem* ve-

ram, quod ad faciem totam omnesque notas attinet, invenimus.

185. Symphytum.

(1) *officinale* 4 (manu propr.)

Etsi loco careat hoc specimen verisimile est prope Upsaliam lectum, ubi, ut constat, *S. orientale* vulgatior est species, ad quam hoc etiam specimen clare pertinet, quum folia sint omnia ovato-lanceolata, acuminata, superiora semidecurrentia, inferiora sessilia haud decurrentia (infima vero petiolata desunt), et nervi foliorum cum caule quam in *officinali* multo hirsutiores. Præterea laciniæ calycis lanceolatæ sunt tubo corollæ violaceæ breviores, stylus corollam excedens.

198. Primula.

(1) *veris* 4 (manu propr.)

Hæc magnitudine quidem *P. elatioris*, ex characteribus tamen est *P. veris Auctt.*, quantum in specimine haud bene conservato videri potest, cujus corollæ sunt totæ contortæ ita ut forma magnitudove earum non possit discerni.

(2) (Sine nomine, sed antecedenti affixa plagula; manu propr. tantum:) 4.

Optima *P. veris Lin. et Auctt. Recent.* est.

(5) *Primula* (manu propr., sine nomine specif.; in pagina autem plagulæ altera:) *Primula veris pallido flore elatior T: — Primula veris major Dod. — Verbasculum pratense vel sylvaticum inodorum CB.*

Specimen quidem valde mancum est, caule foliisque carens, flores autem omnino sunt *P. elatioris Auctt.*, quam etiam synonyma citata, a Linnæo ipso addita, respiciunt.

(6) *Primula vulgaris* (a manu aliena in suo chartæ segmento; nihil est a Linnæo adscriptum).

Eadem est species ac prior.

221. Campanula.

(4) (Absque nomine; manu propr. tantum:) *3 γ* (quod ad *rotundifol. var. γ* Spec. Plant. certissime delegat; supra vero a manu aliena additum:) *2 β* (verisimile opus aliquod aliud Botanicum spectat, quum plagula sit præcedenti, ubi *C. rotundifolia* asservatur, affixa, nec fieri possit, quin specimina præsentia ad *pullam*, quæ sub num. 2 in Sp. Pl. recipitur, pertineant, a qua quam maxime differunt.)

Specimina tria juniora, nondum florescentia, humilia sunt, vix 5-uncialia; folia radicalia cordato-reniformia, folia caul. pauca infima sublanceolato-linearia, cetera densissime coarctata, angustissime linearia (vix lineam dimid. lata), sesquiuncialia; gemmæ floriferæ complures. Quæ pleraque cum descriptionibus in Fl. Suec. et Fl. Lapp. 84 datis optime conveniunt, ex quo, autographo supra relato addito, nullum est dubium, quin hæc sit ea C. rotundifoliæ forma, quam e Gotlandia et Alpibus Lapponicis retulit Linnæus, eademque, quam sub nomine β *linifol.* recipit Wahlenb. in Fl. Suec. Ex

supra dictis patet, præsentem nihilo, nisi foliis caulinis solito magis angustis et coarctatis, a forma vulgatissima differre, etiamsi facies ipsa diversa atque in speciminibus, primum inventis, absentia foliorum radicalium, forsitan quoque auctoritas Bauhini, Linnæum facile primo induxerint, ut dubitaret, utrum distincta esset species, an varietas.

(7) *Rapunculus 5* (manu propr. æque ac locus sub uno specim.:) *Algir.*

Specimina omnia vix dubie externa atque a *Camp. Rapunculo*, etsi ad faciem haud dissimilia sint, plane diversa; priora duo caule foliisque ubique hirsutis, calyce glanduloso-piloso, posteriora duo calyce verrucoso. Quæ probare videntur, hæc specimina ob faciem fere solam primo intuitu esse pro vera *C. Rapunculo* habita, quæ tunc temporis nondum erat in Suecia reperta. Omnibus pars caulis inferior atque radix desunt.

(10) *rapunculoides 14* (manu propr.; atque in pagina plagulæ altera:) *Locus Nericia, parœcia Hidinge.* (Smithius prope specimen addidit:) *pubescentia caulis foliorum reflexa — grows at Blair in Scotland — Mr Fenso. Skrimshire.*

Omnino est *C. rapunculoides* vera et Auctt. Rec.; hoc loco mentio ejus facta est, quia in Linnæi Flora Suec. non recepta est. In Appendice vero hujus libri, sua manu scripta, Linnæus ipse adnotavit:) *Campanula rapunculoides — Nericia, Hallandia, Uplandia — Filius.*

(11) *Campanula rapunculoides* (manu propr., quod tamen nomen a Smithio est deletum, qui

pro eo scripsit:) *Bononiensis? Mr Davall* — *C. nova species Pallas, H. B.* (i. e. Herbarium Banksii).

A priore ideoque etiam a vera *C. rapunculoide* plane diversa non modo ob flores minutos, folia sessilia cordato-ovata, subtus villosa aliasque notas sed ob totam etiam faciem, quibus omnibus ad *C. bononiensem* revera propius accedit.

(12) *rapunculoides* (m. propr.; postea a Sm. additum:) ? (atque manu demum aliena:) *species nova? radix repens D. G.*

Neque hæc est ad *C. rapunculoidem* referenda, cujus quidem faciem habet ex parte superiore et quod ad flores attinet, sed foliis differt omnibus petiolatis, ovato-lanceolatis, nullis cordatis.

242. Verbascum.

(1) *Thapsus 1* (manu propr., atque sub uno specim.:) *Monsp.*

Specimina, etsi non sint in Scandinavia lecta, omnino sunt eadem, et ad faciem et ad characteres, ac planta apud nos frequenter obvia, quam hoc nomine intellectam semper voluerunt Auctores Suecici post Linnæum.

(2) *lychnitis 2* (manu propr.)

De hoc, cui tamen locus deest, omnia eadem valent, quæ de priore sunt dicta.

313. Chenopodium.

(5) *album 5* (manu propr.)

Hoc, de quo nullum potest esse dubium, huin forma sit ipsa nomine Linnæano intelligenda, cum *Ch. albo*, quale in operibus Auctorum Rec. Suec. novissimis traditur, optime etiam convenit, et quod ad caulem erectum, simpliciorem et firmiorem, ramos paniculæ confertos, erectos, et ad ceteras notas attinet, exceptis tantum in eo foliis, quod parum farinosa sint.

(6) *viride 6* (manù propr.)

Est ex omnibus partibus *Ch. viride* seu *album var. viride Auctt. recent.*

321. Ulmus.

(2) *campestris 1* (m. propr.)

Specimina herbarii, cum quibus specimina *Ulmi campestris Hartm. Fl. Scand.* seu *U. montanæ Fr.*, in insulis Roslagiæ nec non in Helsingia spontanea lecta comparavi, cum his omnino congruunt non minus quod ad formam, serraturam atque scabritiem foliorum pertinet, quam àd formam fructuum; flores desunt.

328. Gentiana.

(1) *lutea* (manu propr. pro nomine primum scripto, deinde vero deleto:) *punctata 5.* (Præterea Smithius addidit:) *G. algida Pallas. Ross. t. 95* (atque:) *Gmel. Sib. v. 4. 106. — non lutea Sp. Pl.*

Ut jam dicta citata Smithii docent, hæc nullomodo cum *G. lutea Sp. Pl.* conve-

nit; nec facile *G. purpurea* est, quamobrem, quum etiam nullus locus est appositus, specimen Norvegicum indicans, hoc loco herbarium Linnæi minime est aptum ad componendam litem, quam generaverunt scripta ipsius hac de specie, utrum *lutea* vera, ut docent Spec. Pl. et Flora Suecica, sit unquam intra limites Scandinaviæ reperta, an planta indigena, cui locis citatis id nomen imponitur, sit *purpurea* primum non bene agnita.

Quod dubium, nisi chirographa, quæ dicunt, Linnæi in herbario, ea certo, quæ in libris ejus adsunt, tollere possunt. In pagina enim ultima sui exemplaris Floræ Suecicæ edit. 2 hæc sua manu adnotavit: »*n. 227 Gentiana lutea est Gentiana purpurea*»; atque idem in suo exemplari Spec. Plant. ed. 2 ipse e locis ad Gent. luteam receptis vocabulum *Norvegicis* (sc. alpibus) delevit, locum vero eundem, sub G. purpurea indicatum, retinuit. Ex quo constat, Linnæum ipsum posteriore tempore, quasi veram *purpuream* agnovisse *Gentianam* in Norvegia lectam, quam prius sub nomine *luteæ* meminerat.

(5) *Centaurium 14* (manu propr., atque sub uno speciminum:) *Algir.*

Hæc etsi specimina non sunt Scandinavica, formæ tamen nostrati, sub nomine *Erythrææ Centaurii* apud omnes Auctores Scandin. recentiores commemoratæ, simillima atque cum ea plane eadem sunt.

(6) (Sine nomine, sed plagulæ priori affixa; manu Linnæi tantum prope specim.:) *A. 241* (quod, quæ spectet, nobis non patet).

Omnino eadem est ac præcedens, seu *Erythræa Centaurium Auctt.*

(7) (Sine nomine; sed prioribus affixa, atque nominis loco a manu Linnæi instructa numero:) *14* (quæ eadem valent, ac si nomen *Centaurium* esset appositum).

Optima est *Erythræa linariifolia Auctt.*; id quod pro certo affirmat, ut jamdudum e scriptis Linnæi concludi licuit, species duas Recentiorum, *linariifoliam* et *Centaurium*, a Linnæo non habitas esse distinctas, sed unâ sumtas apud eum constituisse formam principalem, quam sub lit. *α* recepit, unius speciei, *Gent. Centaurii.*

(8) (Sine nomine, prioribus affixa; — manu Linnæi tantum:) *L. 213 c.* (infraque Sm. addidit:) *??*

Ad magnitudinem totius herbæ et ad calycem *Erythrææ linariifoliæ* haud dissimilis; ab hac vero petalis angustioribus, acutioribus, foliis caulinis elongatis angusto-linearibus, radicalibus angusto-lingulatis, cauleque toto firmo, a basi usque ramoso, pubescente, valde distincta, nec ad ullam speciem Scandinavicam aliam referenda, planta mihi ignota est, hoc loco verisimile comparandi caussa asservata.

(9) (Sine nom.; Smithius tantum inscripsit:) *β?* — (Est quoque prioribus affixa).

Etsi Linnæus ipse nomen nullum heic adnotaverit, concludi tamen, ipsum hanc potius pro *Gent. Centaurio—α* habuisse, ex eo potest primum, quod planta hic asservata nulla sit alia ac forma minor *Erythrææ linariifoliæ Auctt. recent.*, quam cur a *Gent. Centaurio—α* discerneret, Linnæo vix ulla potuit esse caussa, quum, ut jam constat, formam *Erythr. linariifoliæ* principalem majorem non discerneret; deinde vero ex eo, quod præsens sit forma a sequente omnino diversa, hæc autem sine dubio ipsa sit planta, quam in Fl. Suec. et Spec. Plant. Linnæus nomine *Gent. Centaur.—β* intellectam voluit. Nomen igitur a Smithio, ut præsenti specimini tribueretur, propositum, potius videtur cum nomine, prioribus dato, seu *G. Centaurio—α,* permutandum esse.

(10) *Centaurium minus ramosissimum Vaillantii* (a manu aliena, quæ tamen quin fuerit Eberh. Rosenii, vix dubitari potest, quum his proximum Linnæus ipse apposuit nomen auctoris:) *Rosen* (præter quod a manu ejus est pro nomine plantæ scriptum:) β. — (Smithius vero diversis locis adnotavit:) β *Sp. Pl. et Flo. Suec. ed. 2, nec. ed. 1.* — *Diversa a G. Centaurio.* — *G. pulchella Swartz* — *eadem species. D. Afzelius.* — *diff. specifica corrigenda.*

Ut dicta supra citata Linnæi non minus valent, ac si ipse nomen plene adscripsisset, atque aperte docent, ipsum specimina pro vera *G. Centaur.* β habuisse, sic dicta etiam

Smithii non minus priora omnia firmant, quam probant, eum quoque plantam agnovisse et pro vera Linnæi *Gent. Centaur.* β, et pro eadem ac *pulchella Recentiorum.* Atque profecto, si faciem notasque plantæ respexeris, quæ usque à radice dichotoma est, foliis ovatis, calyce breviore ceterisque notis insignis, minime dubitari potest, quin hæc optima sit *Erythræa pulchella var. ramosa Auctt.*

(11) *Gentiana pulchella* (nomen manu mihi ignota, perspicue tempore, quam pleræque herbarii inscriptiones, posteriore simul cum his scriptum:) *Corolla 5-fida infundibuliformi, tubo elongato, stylo simplici, caule simplicissimo. Synonyma desunt. Habitat in Alandia, ex paroecia Finström, lecta 1782 ab O. Swartz.*

Specimina omnino sunt *Erythr. pulchellæ variet. simplicis Auctt. recent.*

(14) *Amarella 17* (manu propr.)

Ex omnibus partibus eadem est ac *Gent. Amarella,* qualis hæc apud Auctores Scand. recentiores describitur.

(15) *Amarella* (manu propr., sine numero; — Smithius observavit:) *non Amarella.*

Quod ad faciem omnesque characteres manifeste est *Gent. germanica;* specimina vero vix Scandinavica, id quod, præter locum adscriptum deficientem, magnitudo florum, cum speciminibus Austriacis optime conveniens, docet.

342. Bunium.

(1) *Bulbocastanum* 4 (manu propr.; atque a Smithio:) *not an original spec:n of Sp. Pl., but is right.*

Locus deest, ita ut heic de *B. Bulbocastano* eo, quod in Novitiis Floræ Suecicæ, Faunæ Suecicæ insertis, Linnæus dicit esse in montibus arenosis prope Bergen Norvegiæ a Martino inventum, nihil discere liceat, utrum verum fuerit *B Bulbocastanum* Linnæi, an, id quod potius putares, primo cum *Chærophyllo bulboso* permutatum, quod, ut constat, nonnullis in locis secundum oram Norvegiæ occidentalem olim legebatur; quam tamen opinionem [seu *B. Bulbocast. l. c.* nihil aliud fuisse ac *Chærophyll. bulbosum*] id confirmare videtur, quod in suo Floræ Suecicæ exemplari Linnæus sua manu adnotavit: »*Chærophyll. bulbos. — Norvegia, Bergen. Martin*», quæ, quod ad locum atque nomen inventoris, omnino eadem sunt, quæ loco supra citato [Fauna Suec.] de *Bunio Bulbocast.* dixit.

Specimen autem in herbario, quod inscribitur *Bunium Bulbocast.*, ubicumque est lectum, omnibus ex partibus verum est *B. Bulbocast. Lin.* et *Sm. Fl. Brit.*, seu *Carum Bulbocast. Koch et Auctt. recent.*, caule toto glaberrimo, involucri foliolis 6—8, stylis deflexis et ceteris, quum a *Chæroph. bulboso*, tum a *Bunio flexuoso* omnino diversum. Folia non adsunt.

344. Selinum.

(1) *sylvestre* 4 (manu propr., æque ac locus:) *H. V.*

Specimina petalis obovatis obtusis, pericarpiis fere obverse triangularibus, obsolete, ut videtur, costatis, stylis pericarpia dimidia longitudine superantibus, involucro et involucellis polyphyllis, foliolis illius lanceolatis, horum linearibus, foliis quadripinnatis, laciniis pinnularum linearibus mucronatis, caule anguloso insignia neque ad *Peucedanum palustre,* neque ad ullam aliam speciem intra Scandinaviam obviam referri possunt.

(2) *N:o 42 Selinum sylvestre* (manu aliena, forsitan Jacquinii, quum Smithius addiderit:) *Jacq.* (Præterea idem [Sm.] adscripsit:) *est palustre Linn., ut bene monuit Stokes in Bot. An. 281.* (Manu Linnæi heic nihil adnotatum est).

Hoc cum Suecico *Peucedano palustri Auctt.* optime congruit.

(3) *Selin. sylvestre* (manu Linnæi filii; atque a Sm.:) *est palustre JES.*

Ceteris ex partibus cum *Peuced. palustri Auctt.* bene convenit, pericarpia vero majora sunt.

Inter formas hujus Generis omnes in herbario nulla est, cui Linnæus ipse inscripsit nomen *palustre,* etsi in suo exemplari libri Spec. Plant. hanc speciem nota solita designavit, quasi in herbario asservaretur, ex quo concludi licet, eum etiam ipsum unam alteramve formarum heic enumeratarum pro *palustri* habuisse, etiamsi nomen *sylvestre* ab aliis inscriptum mutare omiserit.

352. Heracleum.

(1) *Sphondylium* (manu propr. emendatum pro nomine primum scripto:) *vulgare*.

Si formam petalorum respicias, quæ, ut monet Cel. Friesius, optimum forte characterem præbet in speciebus huc pertinentibus distinguendis, in hoc specimine petala sunt ovato-lanceolata ita incurvata, ut neque profunde obcordata, sed parum modo emarginata videantur, neque apex, si planus esset, diceretur lobus intermedius breviorque, sed a petalo ex medio attenuato constitueretur. Quæ, quum flores etiam minuti sint vix duas lineas lati, omnesque æquales, atque folia permagna lobis latis ovatis, laciniatis et serratis, clare probant hoc specimen esse formam latifoliam *Heraclei sibirici Fr. S. Veg. Scand. et Hartm. Fl. Scand. ed. 5,* etsi color petalorum ob vetustatem discerni nequeat. Quum vero iidem characteres omnino cum iis conveniant, quos dedit Linnæus ipse in Spec. Plant., atque figura Gmelini in Fl. Sibir. ibi citata optime cum specimine herbarii congruat, non potest fieri, quin hoc pro vero *H. sibirico Sp. Pl.* habeatur; etiamsi nihil in ejus characteribus sit, quod descriptioni *H. Sphondylii* in Sp. Pl. et Fl. Suec. datæ repugnat; ex quo concludi licet *H. sibiricum Recent.* esse non modo *H. sibiric. Linn.*, sed etiam pro parte *H. Sphondylium Linn.* — Hoc posterius de cetero eadem videtur esse forma *H. Sphondylii Fr.* seu *australis Hartm.* elegantior floribus umbellæ radiantibus quattuor lineas latis et ultra, albis, quam vulga-

tissimam legimus in Anglia meridionali, cujusque figuram vide in Engl. Bot. 939.

(2) *angustifolium* (manu propr.).

Quod ad folia attinet, quorum lobi spithamei, angustissimi, lineares sunt, hoc sine dubio, id quod nomen ipsum adscriptum indicat, est varietas β *H. Sphondylii Sp. Pl. et Fl. Suec.* Idem etiam non solum ob folia, sed ob flores quoque, qui omnino sunt iidem ac in præcedente, est *H. sibiricum var. angustifolium Fr. et Hartm.*, cujus cum forma apud nos vulgatissima totam faciem omnesque notas habet communes.

(3) *Heracl. angustifolium* (vix manu Linnæi; — postea a Smithio additum:) ?

Hoc specimen, quod ad formam foliorum, inter priora duo quasi intermedium est, lobis foliorum angustis, ut in num. 2, brevibus vero etiam, ut in num. 1. Utrum autem ad *H. sibiric.*, an *H. Sphondyl.* referendum sit, difficile est dictu, quum flores omnino desint. Fructus, qui adest maturus, omnes habet notas *Heraclei*, quale hoc genus terminant Recentiores.

(4) *sibiricum 2* (manu propr.)

Hoc omnibus ex partibus, quum foliorum tum florum, idem est ac num. 1, seu *H. sibiricum Linn. et Auctt. Suec. Recent.*

(5) *Sibiricum 2* (manu propr., æque ac locus:) *H. V.*

Hæc forma ob folia ad præcedentem se habet eodem fere modo, ac num. 2 ad num. 1, nisi quod lobi foliorum serrati sint in hac, quum integerrimi sint in num. 2, a quo de cetero in nihilo differre videtur.

Itaque, specimina herbarii omnia ad hanc tribum generis *Heraclei* pertinentia, duas tantum formas constituunt, *Heracl. sibiricum latifolium et angustifolium*, quæ ambo, ut e locis in Fl. Suec. allatis, judicemus, hoc in opere pro parte certe in nomine *H. Sphondylii ibid.* continentur. Forma nulla in herbario adest, quæ ad *H. Sphondylium Fr.* seu *australe Hartm.* referatur.

354. Angelica.

(1) *Archangelica 1* (manu propr.)

Omnino est *Angel. litoralis Fr. et Auctt. recent.*; id quod cum opinione Botanicorum recentiorum quadrat, qui jam plerique agnoscunt *Angel. Archangelicam a Lin.* esse *Ang. litoralem*, *Angel.* vero *Archangelicam β Lin.* esse *Ang. Archangelic. Recent.*

355. Sium.

(4) *nodiflorum* (manu propr.)

Dubitationem, quæ de hoc nomine, in Fl. Suecica Linnæi recepto, exstitit, utrum *nodiflorum Recent.*, speciem numquam postea in Suecia repertam, significaret, an eam speciem, cui Linnæus ipse deinceps dedit nomen *angustifol.*, et quæ hodie etiam in loco, in Fl. Suec. citato, legitur, non tollunt specimina herbarii heic asservata. Sunt enim quidem et ad faciem et notas, c. v. umbellulas subsessiles (pedunculis non ultra duas lineas longis), involucrum deficiens, foliola involucelli minuta integerrima, foliola caulina æqualiter obtuse serrata, omnino *Sium (Helosciadium) nodiflorum Recent.*, cujus specimina Germanica, Helvetica atque Anglica cum speci-

minibus Linnæanis comparavimus, nullam differentiam invenientes. In herbario autem locus omnis deest, ita ut nullomodo scire possimus, utrum hæc specimina revera intra Sueciam lecta, an externa sint. Hoc tamen posterius potius est putandum quum ex eo, quod Linnæus sæpius pro speciminibus Scandinavicis plantarum, nunc vulgarium, nunc rarissimarum, externa ad se missa in herbario suo conservavit, tum ex eo, quod hæc species numquam est revisa in loco Roseniano prope Christianstadiam. Quamobrem opinio, quam jam veterem habent Botanici nostri, plantam Rosenii, a Linnæo propositam, fuisse *Sium angustifol.*, ob faciem primo adspectu parum abhorrentem, certa videtur. Quod ut confirment, accedunt dicta Rosenii ipsius in Observ. Botan., ubi involucrum in sua planta 7—8-phyllum observasse se dicit, quod non modo faciem redderet *Sio angustifolio* similiorem necesse fuit, sed clare etiam probat, specimina herbarii Linnæani numquam esse a Rosenio visa.

359. OENANTHE.

Inter formas hujus generis neque ulla est, quæ inscripta sit *crocata*, neque ulla, quæ ad illam speciem pertineat; neque demum unquam talis forma videtur in herbario adfuisse, quum neque Linnæus in suo exemplari libri Spec. Plant., neque Smithius in Syst. Veg. ed. 14, eam solita designaverit nota, qua ubique usi sunt, ut in libris illis notarent species, quas continuit herbarium Linnæi. *Oenanthe crocata Fl. Suecic.* igitur, utrum revera indigena fuerit, an non, ex herbario ejus non potest illustrari.

382. Staphylea *pinnata* (manu propr.)
Hanc, certe numquam Floræ nostræ incolam, heic recipimus, quia Linnæus ipse in Appendice manuscripta sui exemplaris Floræ Suecicæ inter alias enumerat: »*Staphylea pinnata Bahusia semel in sylvis*». Specimen vero herbarii, etsi vera est *S. pinnata,* omni loco caret ideoque nullam vim habet ad dictum citatum corroborandum, quod vix dubie ex aliquo errore ortum est.

395. Statice.

(2) *Limonium 2* (manu propr.)
Ad faciem omnesque characteres est *St. rariflora Drej. et Hartm. Fl. Scand. ed. 5 forma major,* seu *St. bahusiensis Fr. — var. borealis.* Quod quidem parvi videatur esse momenti commemorare, quum jam inter Botanicos nostros conveniat, ut nomen Linnæan. *Limonium* sit collectivum, et omnes nostrorum litorum formas complectatur, eoque de una tantum earum non bene sit adhibendum; sed hoc loco mentio ejus facta est, ut pateret, quæ forma — si hac in re herbario ejus jus decidendi concedatur — ex eo videatur Linnæi fuisse primaria.

HEXANDRIA.

419. Allium.

(2) *arenarium 12* (manu propr.; atque in chartæ parte diversa, quæ cum specimine missa videtur, a manu aliena:) *Allium montanum bicorne latifolium, flore dilute purpurascente Bauh.*

pin. 74. Si recte et non antea recensita, addo capiti 1:mo inter Pastinacam sylvestr. et Tulipam.

Etsi Botanici Sueci ex locis atque operibus Linnæanis merito videntur synonymon hujus speciei alio modo fixisse, quam exteri, qui, duce Smithio, nostrum *All. arenarium* vocant *A. vineale,* id quod ex aliis Linnæi operibus quoque fieri potuit, pro vero autem *A. arenario* habent formam minorem *Allii Scorodoprasi,* specimina tamen herbarii Linnæani hac in re horum potissimum opinionem confirmare videntur, quasi forsitan etiam ea ipsa Smithium in hanc opinionem primo adduxerunt. Folia enim plana, lata (3—4 lin.), vaginæ subteretes atque filamenta staminum corolla numquam longiora, sæpe breviora, descriptioni *All. arenarii Suecor. Recent.* repugnant, sed optime ad *A. Scorodopr.* — *var. minorem Suec.* pertinent. Verum quidem est, hæc specimina non certe esse Scanica, sed, ut indicant dicta supra citata collectoris, quisquis fuerit, solo verisimile nata externo, quamobrem parum afferrent momenti ad opinionem Exterorum confirmandam, nisi eadem æque bene ac illa, quæ Suecis *A. arenarium,* in descriptionem Linnæi quadrarent, atque insuper et solum arenosum et locus (Falstria), quæ Linnæus in Fl. Suec. affert, merito etiam de *A. Scorodopr. minore Suecor.* afferri possent.

(4) *angulosum* 22 (manu propr., atque prope specimen:) *jenæ.* (In pagina plagulæ altera etiam m. pr.:) *Allium mont. fol. narcissi* . . . . (vocabulum ultimum lectu difficile, sed neque *majus,* neque *minus* est).

Omnibus ex partibus est *All. fallax Schult. et Auctt. Suec.*, cujus cum speciminibus formæ *serotinæ Schleich. Fr. Mant. alt.* Abusiensibus comparantes specimina herbarii Linnæani, ne minimam quidem differentiam invenimus; quare non dubitaremus, secundum complures Botanicos exteros, *All. angulosum Linn.* et *All. serotinum* absolute synonyma habere, quum etiam ceteri speciminum characteres descriptioni *Allii angulosi* in Spec. Plant. respondeant, nisi synonymon et icon Gmelini in Fl. Sibirica ibi citata differentiam essentialem in staminibus corollam non superantibus exhiberent, quod probare videtur, specimina herbarii non ad verum pertinere *All. angulosum Linn.*, igiturque, quum ad nullam aliam speciem Linnæanam referri possint, hoc collectivum habendum esse nomen, et formam utramque *fallacis* amplectens et *angulosum* sensu strictiori; quod posterius — si modo illud nomen pro una specie sit retinendum — characteribus, a Cel. Friesio l. c. jam propositis, satis differre videtur, ut species diversa habeatur.

(5) *Allium angulosum* (manu propr.; plagulæ priori affix.).

Hoc omnia supra dicta confirmat; habet enim de cetero characteres omnes cum priore communes, sed differt caule fere bipedali, et staminibus corolla brevioribus, quamobrem minime dubitandum est, quin hoc optimum et verum sit *angulosum Linnæi*.

Quum igitur, ut in priore ostendimus, ex herbario appareat, id quod antea jam ab aliis fuit ex parte observatum, plures formas, v. c. *Allii fallacis* duas formas, *monta-*

num et *serotinum*, nec minus *acutangulum Koch* et *angulosum* demum sensu strictiori, inter se diversas, pariter et eodem jure fuisse nomine Linnæano *anguloso* intellectas, a re et consuetudine, qua utuntur plerique in nominibus ejusmodi, haud alienum putamus, hoc nomen pro tota serie, quam contiguam, ut Cel. Fr. observat, illæ quattuor species sistant, adhiberi, *anguloso* autem sensu strictiori nomen quoddam novum, ex gr. *Gmelini*, imponi.

(6) *angulosum* (manu propr.).

Hoc a prioribus, ideoque ab omni *A. anguloso* vero differt caule tereti, floribus duplo vel triplo majoribus etc.; quare ex errore aliquo heic insertum videtur.

(7) *angulosum* (manu propr., quasi responsi loco post hæc a manu alienâ, in diversa chartæ parte, scripta:) *N:o Allium 2 Fl. Carn. Seguieris tertium in Supplem.* (quod verisimile scripsit Scopoli, quippe etiam Linnæus ipse prope specimen collectorem adscripsit:) *Scop.*

Hoc etiam est *A. fallax serotinum*, nihilo a nostris speciminibus numerove (4), supra allato, differens, quare omnia de illo dicta de hoc quoque valent.

(9) *Schœnoprasum 25* (et) *28* (manu propr.).

Est *A. Schœnoprasum*, quale apud Hartm. in Fl. Scand. ed. 5.

(10) *sibiricum H. B.* (i. e. Herbar. Banksii: manu Smithii; Linnæi manu nomen nullum aliud, ac:) *25* β (qui numerus forsitan lapsu quodam calami pro 35, numero hujus speciei in Spec. Plant., scriptus est; in pagina autem plagulæ postica hæc quoque sunt manu propria scripta:) *Cepa, palustris altissima Buxb. Cent. 4, p.*

27, t. 45, varietas forte vulgaris. — *Gmelin sibir. 1 p. 59, n. 21, t. 15, f. 1.*

Hæc plagula priori affixa atque inscriptiones omnes Linnæi citatæ, quæ synonyma absolute eadem ac Sp. Pl. continent, aperte indicant, hæc specimina a Linnæo ipso pro *A. Schœnopraso β. Sp. Pl.* habita esse; neque, quantum in exsiccatis videri licet, in illis quidquam est, cur aliorsum potius referrentur. Ex quo, nec non e nomine, quod Smithius, auctoritate Herbarii Banksii, addidit, in eam facile opinionem adduci possumus, *A. Schœnoprasum β Sp. Pl.* atque *A. sibiricum* esse synonyma, id quod descriptio utriusque in Spec. Plant. et Mant. neque tollit. Unum tamen dubium restat, quod *All.*, quod multi auctores recentiores dicunt *sibiricum,* in itinere Linnæi Oelandico pag. 54 eodem synonymo est propositum ac forma principalis *A. Schœnoprasi* in Spec. Pl. et Fl Suec., quare etiamnunc incertum videtur, utrum *All. sibiricum Rec.* ad hoc, an ad β *Spec. Plant.* seu *sibiricum L.* sit referendum, i. e. utrum sit *All. Schœnopr.* an *sibiric. Linn.* Specimina herbarii huic rei vix auxilio sunt, quum in iis, ut siccatis, nullus alius character bene possit perspici, quam quod *A. Schœnopraso* præcedente multo majora sint, specimina nostra maxima Gotlandica magnitudine æquantia.

428. ORNITHOGALUM.

(2) (Absque nomine manu propr. scripto; numerus tantum:) *1* (correctionis loco pro numero *2* primitus scripto; Smithius autem addidit:) *an luteum? JES. vide Fl. Suec.* — *vix* (et deinde:) *spathaceum Willd.?* —

Est *Gagea spathacea Auctt.*, quæ igitur forma videtur primum cum *minima*, postea vero cum *lutea* a Linnæo fuisse comparata, vel etiam conjuncta.

432. ANTHERICUM.

(5) (Absque nomine manu propr. adscripto; a Linn. tantum:) *K* (i. e. *Kalm;* atque a Sm.:) *Tofieldia stenopètala.*

Specimina hæc Americana potius ac ulla alia herbarii ad *Tof. calyculatam Wg.* accedere videntur.

(6) *calyculatum 9* (manu propr.; hic numerus edit. primam Spec. Pl. spectat; in diversa chartæ parte a manu aliena, forte inventoris:) *N. 12. — Anthericum filamentis lævibus, perianthio integerrimo* (atque demum a Sm.:) *T. cernua.*

Floribus longius (2 lin.) pedunculatis, nutantibus vel sæpe deflexis et ceteris a *Tofieldia calyculata* valde diversa specimina sunt, et potius, ut voluit Sm., ad *cernuam* referenda. Quod ad synonymon supra citatum attinet, ubi »*perianthium integerrimum*» dicitur, id descriptioni in Spec. Plant. datæ omnino repugnat, sed in speciminibus hisce siccatis non videri potest, utrum verum sit illud dictum et cum speciminibus congruens, an ex errore quodam scriptum.

(7) (Nomen nullum a Linnæo adscriptum; a Smithio tantum:) *Tofieldia pusilla Pursh? — Narthecium pusillum Michaux?*

Est *Tofieldia borealis Wg. et ceter. Auctt. Succorum.*

449. JUNCUS.

(5) (Sine nomine manu Linnæi adscripto; manu ejus tantum numerus:) *2* (qui *conglomeratum*

Sp. Pl. spectat; deinde manu Smithii:) *Fl. Lapp. n. 116. — J. Jacquini — vix. est J. arcticus.*

Omnino est *J. arcticus Auctt. Scand.;* nec minus descriptioni in l. c. atque synonymis *J. effusi a Spec. Pl. et β Fl. Suec.* respondet, adeo ut pro certo habere possimus, id quod jamdiu inter Botanicos convenit plerosque, *J. arcticum* esse *J. effusum β Fl. Suec.,* ideoque numerum supra citatum a Linnæo specimini adscriptum ad aliam sequendam opinionem parum vel nihilum valere, sed potius ex errore pro num. 3 esse scriptum.

(9) (Etiam sine nomine est; manu propr. tantum numerus:) *8* (i. e. *articulatus Sp. Pl.;* atque manu vix Linnæi:) *Juncus fol. articulosis — Porto.* (A Smithio demum:) *lamprocarpus.*

Est, etiamsi specimen non Scandinavicum, *J. lamprocarpus Ehrh.* seu *J. articulatus Lin.,* qualem secundum opera Linnæi hunc proponunt Auctores nostri recentiores; et, ut indicat numerus a Linnæo adscriptus, ab ipso etiam pro hac specie habitus est, quamquam nomen non additum.

Dolendum est, quod neque hujus neque cujusquam alius speciei, ex. gr. *effusi, filiformis, bufonii* forma Linnæana β in herbario asservetur, ex qua synonyma harum incerta illustrari possent.

(11) *Junc. biglumis?* (manu propr., infraque:) *quadri - - Jacquini* (atque prope specimen locus:) *Alp. Austriæ.*

Caule ad medium folioso, capitulis binis breviter pedunculatis, capsulis elongatis acutis etc. hic minime est *J. biglumis,* potius autem pro forma *J. castanei* habendus.

(16) (Sine nomine apposito; sed plagula est præcedenti, quæ *Junc. pilosum* continet, affixa).

Omnino est *Luzula spadicea Auctt. Suecor.*, cujus cum speciminibus ad unguem congruunt specimina herbarii, quæ eadem non minus descriptioni *J. pilosi β Fl. Suec.* respondent. Et eo minus dubitandum est, quin ad hanc formam Linnæus ipse ea relata voluerit, quod plagulæ, Junc. pilosum continenti, hanc plagulam affixerit, nomen nullum adscribens.

(17) *Juncus hirsutus* (vix manu Linnæi, quasi responsi vel affirmationis loco, sub his a manu ignota in diversa chartæ parte scriptis:) *Cyperella nemorensis capitulis in singulis petiolis singulis latifolia Rupp. Jen. 11, p. 116. — in sylvis circa Erlangen abunde.*

Est *Luzula pilosa Auctt.* in fructu; id quod cum synonymo citato bene convenit, quod sub hac specie in Fl. Suec. edit. 1:ma invenimus, etsi in alt. ed. omissum sit; præterea præsens plagula est prioribus duabus affixa.

(18) *campestris 14* (manu propr.; numerus heic ad edit. primam Spec. Plant. delegat.).

Est omni ex parte *Luzula campestris Auctt.*

(19) (Absque nomine, sed præcedenti affixa).

Etiam hic est *Luz. campestr. Auctt.* cum fructu.

(20) (Absque nomine a Linnæo scripto, sed plagula prioribus affixa; a Smithio:) *Fl. Lapp. t. 10, f. 2, original specimen. J. pallescens Wahl. Lapp. 87.*

Optima est *Luzula campestris var. pallescens Auctt.* Suecor., figuræ a Sm. citatæ ad unguem respondens.

(21) *glomeratus 15* (manu propr.; numerus igitur ad *Junc. spicatum ed:is 1:mæ Spec. Plant.* delegans; etsi, unde nomen *glomeratus* sumtum sit, non patet; Sm. adscripsit:) *spicatus JES.* Est *Luzula spicata* cum fructu.

464. Rumex.

(2) *sanguineus 2* (manu propr. æque ac in pagina altera:) *Lapathum sanguineum.*

Fructu caret, sed omnes habet ceteros characteres *Rumicis nemorosi Schrad.* seu *Nemolapathi Wg*, cujus cum speciminibus allatis specimina herbarii comparata pæne omnia habent communia, v. c. longitudinem rachidis et ramorum, racemos remotos deflexos paucifloros subaphyllos, folia superiora ovato-lanceolata, inferiora cordato-oblonga, nervationem foliorum et cetera, atque nihilo ab iis differunt, nisi nervis foliorum latioribus magisque rubentibus; formam igitur illius sistentia, olim majoris habitam momenti, quam vero Botanici recentiores, imprimis Britannici usque a Smithio ad Babingt., vix dubie auctoritatem herb. Linnæani sequentes, non quasi speciem a R. nemoroso distinctam proposuerunt.

(6) *acutus 10* (manu propr.)

Specimen valde mancum est, superiorem tantum plantæ partem, nulla autem folia exhibens. Quod tamen superest, non potest non ad *R. conglomeratum Auctt. Suecic. recent.* referri, cum quo communia habet hæc: ramos fructiferos elongatos, racemos glomeratos, inferiores foliolo ($\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$ unciali) lanceolato subcrispato fulcratos, lacinias perigonii fructiferi interiores omnes graniferas, integerrimas, ob-

longas, obtusas basi ovata. Qua igitur caussa hoc specimen ad *R. obtusifolium* referat Kunth, ut indicat cel. Friesius in Bot. Not. 1841, nobis non patet; etiamsi hoc minoris habendum est momenti, quum ex eo nullum dubium fiat, quin opinio Friesii l. c. et in Nov, Fl. Suec. proposita de *R. acuto Linnæano* verissima sit, addito tantum ad *R. cristatum* et *obtusifolium*, qui *acutum Linn.* primarium constituerunt, etiam *conglomerato*, quem propter similitudinem cum *obtusifolio* Linnæus verisimile conjunxit. Præterea modo observandum est, Smithium in Flora Brit. videri ex auctoritate speciminis hujusce in herbario asservati *conglomeratum* sub nomine *acuto* proposuisse, sed diagnosin ad opera Linnæi nec ad specimen accommodasse.

(7) *obtusifolius 11* (manu propr., æque ac prope specimen:) *H. U.*

Racemi remoti, inferiores foliati, folia caulina late ovata vel subovalia apice rotundato-obtuso, perbene quidem *R. obtusifolio Auctt.* respondent, cujus faciem etiam externam hoc specimen habet; fructus vero atque folia radicalia desunt, adeo ut dubium restet, utrum hoc ad *obtusifol.*, an ad *divaricat. Fr.* potissimum sit ducendum.

(8) *obtusifolius* (manu propr., atque:) *H. U.*

Hoc specimen fructum gerit, atque, ut locus adscriptus indicare videtur, idem verisimile est ac prius, cujus notas enumeratas habet omnes, ad quas nunc quoque magis essentiales e fructu sumtæ accedunt; laciniæ enim perigonii (fructiferi) interiores duplo, quam in *R. obtusifolio Auctt.*, majores sunt, la-

tissimæ, triangulares, reticulatæ, dentibus marginalibus elongatis, subulatis. Folium etiam unum heic adest radicale — etsi separatum est — cujus apex rotundato-obtusus est atque basis cordata. Quibus ex omnibus apparet, hoc specimen certissime esse *R. divaricatum Fr.;* id quod verisimile reddit, præcedens etiam ad hanc speciem pertinere.

(9) *aquaticus Fl. suec., 14* (manu propr.; posteaque a Smithio:) *prope Bungay? Mr W— confer.*
Folia radicalia quidem desunt, sed laciniæ perigonii fructiferi interiores tam maturæ sunt, ut ratio et forma earum distinctissime videri possint. Sunt enim subnudæ, ovato-oblongæ, pro longitudine angustæ, basi in aliis ovata, in aliis truncata, numquam vero cordata, quamobrem et ob ceteras notas minime dubitamus dicere, specimen heic asservatum omnino eandem esse formam ac *R. Hippolapathum Fr.,* qualem hunc proponit cel. Friesius in Mant. sua 3:tia et Hartm. in Flora sua Scand. ed. 4:ta et 5:ta, nec cum ulla *R. domestici* forma permutandum conjungendumve.

473. Alisma.

(2) *natans 5* (manu propr.)
Specimina et flores et fructum gerentia adsunt. Est quidem verum *A. natans Auctt.,* cujus speciminibus exteris atque characteribus ad unguem respondet, nihil vero adscripti hoc loco invenimus, ex quo confirmari posset locus hujus Suecicus, a Linnæo primo in Fl. Suec. commemoratus, qui Botanicis nostris jamdiu valde dubius visus est.

OCTANDRIA.

486. Epilobium.

(7) *alpinum* 7 (manu propr.)

Nihilo, nisi floribus tribus [pro »duobus»], foliis subdenticulatis [pro »integerrimis»], atque caule paullum altiore, a descriptione Linnæana numeri 150 Fl. Lapp. differens, hoc specimen optimum est *E. alpinum Suecor. recent.*, v. c. *Fr. in Mant. alt. et Bot. Not. 1844, Anderss. et Lindblom eodem loco, Hartm. Fl. Scand. ed. 5, seu E. alpin. — γ nutans Hartm. ib. ed. 4.*

(8) *alpinum* 7 (manu propr. æque ac loci:) *Lapponia H. U.*

Hæc est forma pumila biuncialis, etiam melius ac præcedens Floræ Lapp. l. c. respondens, quum, priori de cetero simillima, capsulam habeat unicam, folia integerrima, caulemque »vix dimidii digiti longitudine»; omnino est forma *E. alpini Suecor. recent.*, quæ *var. minor Fr. Mant. alt., et α Linnæan. Hartm. Fl. Scand. ed. 4.*

Nullæ aliæ hujus tribus, nec numeris 147 et 149 Fl. Lapp. respondentes, formæ in herbario Linnæi adsunt.

510. Polygonum.

(3) *Polygonum lapathifolium* (manu propr.; post quod Smithius addidit:) *?*

Descriptioni in Spec. Plant. datæ non quidem repugnat, quamvis numerus staminum discerni nequit in specimine maxima ex parte fructifero, nobis tamen prorsus ignota est

forma,

forma, quæ minime ad *lapathifolium* sensu Recentiorum referri potest, atque vix unquam intra limites Scandinaviæ nata est. Quæ faciem ejus faciunt insignem sunt folia ovalia maxima (usque ad 6 unc. longa, 3—4 unc. lata), hirta, ochreæ permagnæ pilis longis densis lanuginosis ubique tectæ, spicæ fructiferæ tenues longissimæ (spithameæ), pedunculi florum circumdati ochreis, foliorum fere æqualibus, usque vero ad apicem spicæ magnitudine et pilositate decrescentibus, ita ut in summis apex modo truncatus sit fimbriatus. Semina complanata fere lenticularia sunt, atque styli ad basin fissi, lineam l ngi. Forma, quæ *P. nodosum var. speciosissimum Fr. Mant. alt. p. 25—26*, seu *Persicaria major, Lapathi foliis, calyce purp. Tourn.*, et cujus descriptionem a Bobartio in Raji Syn. datam allegat cel. Friesius l. c., huic quidem, quod ad magnitudinem et folia, respondere videtur, sed spicis, quæ »*nodosi* crassiores ponderosæ dependentes» dicuntur, valde differt.

Descriptionem Linnæanam in Spec. Plant. ex hoc saltem specimine non esse factam ex eo patet, quod Linnæus in suo exemplari ejus libri hanc speciem nota solita non designaverit, qua semper plantas in herbario, quum is liber ederetur, asservatas; quare hocce specimen post editam Spec. Plant. editionem secund. demum in herbar. insertum fuisse judicamus. Smithius ex sua consuetudine speciem in ed. XIV Syst. Veget. notavit, signum vero, ut in herbario, interrogationis addidit.

(5) *Hydropiper 10* (manu propr.; æque ac in pagina altera:) *Persicaria angustifolia Mill.* — (Smithius post nomen prius scripsit:) *minus?*

Synonymon supra citatum a Linnæo ipso additum, seu *Persic. angustif. Mill.*, cum *Polyg. Persicaria β Spec. Plant. ed. 2* conveniens, probare videtur, ipsum postea ut *Polyg. Persic. β* agnovisse hoc specimen, primitus cum *P. Hydropipere* permutatum, eoque tantum nonnullius est momenti ad formam istam Linnæanam illustrandam. Spicis enim tenuioribus, laxis, perianthio eglanduloso ceterisque a *P. Hydropipere Lin. et Recent.* differens, faciem habet et characteres *Polygoni mitis* — *longifolii Fr. Mant. alt.*, seu *mitis Hartm. Fl. ed. 5.*

(6) *Hydropiper* (manu propr.; at a manu aliena, seu ejus, qui specimina collegit et misit, in diversa parte chartæ:) *51 Persicaria pusilla repens. Ri Syn. 145, 2* (quod synonymon ad *P. mite Recent.* pertinet).

Perianthio glanduloso ceterisque notis, exceptis minoribus floribus, est *Polyg. Hydropiper Recent. Auctt.*

(7) *Persicaria* (manu propr.; atque a manu eadem ac in priore:) *52 Persicaria Syn. 145. 3.*

Descriptioni *Polygoni Persicariæ* in Spec. Pl. de cetero respondens, flores vero non »*digyni*», sed *semi-di-trigyni* potius dicendi, i. e. stylis nunc duobus, nunc tribus, semper ad medium connatis. Et quod ad faciem externam attinet, et quod ad characteres, c. v. spicas fructiferas fere ovato-oblongas, perianthium cum pedunculis eglandulosum glabrum, ochreas ciliatas, stigmata duo vel tria, atque semina ideo alia lentiformia, alia trigona, est *P. Persicaria Auctt. Scand. recent.*

(8) (Sine nomine manu Linnæi scripto; a manu sola collectoris, quisquis fuit:) *Persicaria maculosa procumbens foliis subtus incanis* (quod synonymon est editionis Dillenianæ *Raji Synops. p. 146*, seu *Polygon. Persic. — var.* γ *Sm. Fl. Brit.*)

Est *Polygon. incanum Schmidt et Hartm. Fl. ed. 5*, seu *P. lapathif.* **laxi b minoris Fr. Mant. II, 26* forma incana, characteribus inter *lapathifol.* et *Persicariam Auctt.* quasi intermedia.

DECANDRIA.

575. SAXIFRAGA.

(11) *aizoides* (manu propr.)

Omnino est *S. aizoides Auctor. Scand. Recent.*, etsi hæc ipsa specimina, ut sæpe alia, a descriptione Linnæana nonnihil in eo recedunt, quod folia sint raro ciliata, nec »nuda inermia», itaque ad descriptionem *S. autumnalis* accedentia; cujus speciei Linnæanæ dubiæ nullum de cetero est in herbario vestigium, et quæ, vix dubie, forma tantum fuit *S. aizoidis* foliis solito magis ciliatis, ut quum in scandinavicis sunt, tum sæpius in speciminibus ex alpibus Europæ meridionalis.

(16) *hypnoides* (manu propr.; sed hoc nomen deletum a Sm., qui scripsit:) *pedatifida* β *Don 72, sed differt calyce — ladanifera Picot. t. 42.*

Nihilo a *hypnoidi Sp. Pl.* diversa, hæc sine dubio una quidem est formarum, quas eo nomine collectivo Linnæus subjunxit, sed nulli apud nos visæ formæ congruit.

(17) *tridactylites* *25* (manu propr., æque ac signum:) €.

Formæ primariæ *Saxifr. tridactyl. Fl. Suec.* optime respondet, atque eadem optima est *S. tridactyl. Auctt. recent. Scand.* forma ramosior, tota viscosa, foliis cuneatis, superioribus subsimplicibus, inferioribus ad medium 3- vel 5-fidis, pedunculis capsulis multo longioribus, etceteris, nostris speciminibus ad unguem congruens.

Numerus nomini appositus (*25*) hoc loco, quasi in omnibus hujus generis formis, ad edit. I Spec. Plant. delegat.

(18) (Sine nomine alio, sed manu propr.:) *25*, β (atque locus:) *Lapp.* (a Smithio additum:) *The Lappland plant erroneously taken for Pona's t. 183 in Flo: Suec.*

Hæc omnibus, quæ in *Spec. Plant. ed. I* et in *Fl. Suec.* de *S. tridactyl.* β dicuntur, bene quidem respondet, nullo vero modo *S. petrææ Sp. Pl. ed. 2* congruit, quæ synonymis iisdem, diagnosi autem et descriptione aliena proponitur. Potius cum *S. adscendente huj. edit.* convenit; atque omnino est *S. adscendens L.* sensu Kochii et Friesii, qualem hujus in Mant. III propositam invenimus.

Caussæ igitur, cur hæ species in aliis Linnæi operum editionibus aliter proponantur, demumque etiam confusæ sint, in eo primum quærendæ sunt, quod, ut observat Smithius, jam in Spec. Plant. ed. 1 et Fl. Suec. ed. 1 et 2 figura Ponæ perperam sit ad formam *S. tridactyl.* alpinam delegata, ex quo errato pendent conatus posteriores in ed. 2 Spec. Plant. ad hanc formam cum formis

externis, specie diversis, sed figuræ citatæ melius respondentibus, sub nomine *S. petrææ* conjungendam, dum pro aliis retinebantur nomen atque diagnosis *S. adscendentis,* jam in Sp. Pl. ed. 1 adhibita pro forma, a *tridactyl.* β vix distincta, nec, ut potius exspectares, cum *petræa* mutabantur, ita ut ad illam (*adscendentem*), quasi eandem ac *S. tridactyl.* β *Fl. Suec.,* planta lapponica referretur, ad hanc (*petræam*) vero, quasi speciem diversam, formæ tantum istæ externæ referrentur.

(19) *tridactylites* (manu propr. æque ac prope specimen:) *capill.* (cujus verbi significationem nescimus; et in pagina altera:) *in rupibus apenninis.*

A *S. tridactyl. L. et Recent.* nihilo, nisi foliis majoribus totaque planta minus viscida, differt.

(20) *petræa* (manu propr.)

Hæc descriptioni *S. petrææ Sp. Plant. ed. 2* optime quadrat, et quod ad folia habitumque totum et ad flores, qui magnitudine florum *S. cernuæ* sunt; atque una eademque est species, quam hodie etiam sub nomine *petrææ* sæpe ex carniolicis et aliis Europæ australis alpibus accipimus, quæ vero numquam intra Scandinaviam est lecta. Confirmat igitur omnia, quæ supra (sub num. 18) sunt dicta.

(21) *adscendens* (manu propr., atque prope specimen:) *Scop.* (post nomen Sm. addidit:) *non Sp. Pl. ed. 1.*

Hæc foliis 3—5partitis, lobis grosse dentatis vel etiam multifidis, nec, ut in Sp. Pl., foliis »apice dentatis», neque est *adscendens Sp. Pl.* neque Recent., nam a planta scandi-

navica, præter folia, differt caule multo firmiore et altiore hirsuto; a priori s. *petræa* etiam diversa videtur forma foliorum, sed in herbario Smithii forma tamen simillima sub hoc nomine (*petrææ*) asservatur.

(22) *adscendens* (manu propr.; a Smithio:) *petræa Gouani t. 18. f.* 3 *nec Linn. neque Ponæ. — aquatica Picot t. 28 Don. 101 β.*

Neque hæc scandinavica est planta; præcedenti affinis, sed foliis etiam magis fissis, fere pinnatifidis insignis, *adscendenti Sp. Pl.* parum congruit, et potissimum ad *adscendent. Vahl* seu *aquaticam* Europæ australis pertinere videtur.

(23) *cæspitosa 27* (manu propr.; a Sm.:) *Don. 88* (atque deinde locus quidam britannicus speciminum ad Soc. Linn. Londinens. datorum, etc.)

Plurima adsunt specimina, quæ omnia cum forma in alpibus nostris vulgari *S. cæspitosæ Auct. Suec.* optime conveniunt.

(24) *hypnoides 30* (manu propr.; atque a Sm.:) *Picot. t. 32.*

Melius quam prior *S. hypn.* (num. 16), quod ad habitum saltim, formæ isti scandinavicæ congruens, quæ jamdiu apud Botanicos nostros sub hoc nomine est proposita, quæ autem nunc plerisque valde dubia vel a *cæspitosa* vix distincta videtur; specimina tamen præsentia ab hac etiam differunt foliis stolonum simplicibus, linearibus.

584. Stellaria.

(6) (Nomine caret a Linnæo adscripto; a manu vero ejus numerus:) *6* (post quem Sm. addi-

dit:) *cerastoides* (ad quam speciem numerus quoque a Linnæo datus delegat).

Omnino est *Cerastium trigynum Auct. Recent.*

(7) *cerastioides 6* (manu propr.; numerum vero Linnæus ipse postea delevit, pro eo inscribens:) *7;* (id quod indicare videtur, ipsum hæc specimina ad *bifloram Sp. Pl.* relata voluisse, eoque numerum correxisse, etsi nomen omiserit; quare hæc propria et optima *Stell. biflora Linn. Herb.* merito habenda; Smithius denique addidit:) *Syn. Seguieri dubium JES. — biflora JES.*

Est *Alsine biflora Wahlenb. et Auct. Recent.*

(8) (Sine nomine, sed priori affixa est plagula, atque manu Linnæi numerus:) *6* (quem Sm. mutavit in:) 7.

Eadem est aç prior.

(9) *biflora* (manu propr. pro nomine primum scripto, dein vero deleto:) *Arenaria striata 12.* (Sm. post nomen addidit:) *?* (atque:) *petala integra. — S. bifloræ Jacq. similis, at non eadem.*

Differt non modo ab *Alsine biflora Auct. Suec.*, sed etiam ab omnibus nostris *Alsinis* speciebus, foliis inferioribus linearibus, superioribus ovato-lanceolatis, omnibus mucronatis, petalis fere duplo, capsula vero parum brevioribus. Valvulæ capsulæ immaturæ 6 esse videntur. Quod ad habitum, potius *Arenariæ* est, ad nullam vero speciem scandinavicam pertinet.

Stellaria graminea γ Fl. Suec. ed. 2 in herbario haud asservatur, nec ibi usquam hoc nomen invenies.

585. Arenaria.

(7) *rubra* 6 (manu propr.; a Sm.:) *semina non marginata.*

Quod ad folia fere filiformia, mucronata, internodiis caulis breviora, sepala capsulam æquantia, semina omnia exalata, ceterosque characteres omnes, omnino est forma principalis *Spergular.* seu *Lepigoni rubri Auct. Recent.*

(8) (Sine nomine; manu vero Linnæi numerus:) 6 (scil. editionis 1:mæ Spec. Pl., atque signum:) ϴ. (Præterea plagulæ priori est affixa, quod, quum etiam descriptioni l. c. varietatis β bene quadrat, indicare videtur, hanc Linnæi mente fuisse *rubr.* β *Sp. Pl. et Fl. Suec.*)

Foliis internodia caulis æquantibus vel longioribus, carnosis, muticis, sepalis capsula brevioribus, capsula longitudine pedunculi, seminibus aliis modo marginatis, aliis alatis hæc est *Lepigonum salinum Fries. Mant. III* seu *Spergularia media* β *salina Hartm. Fl. Scand. ed. 5.*

(9) *Arenaria rubra* (manu propr., atque prope unum specim.:) *Mutis* (?, difficillimum lectu; et:) *America.*

Omni ex parte est *Lepigon. medium Fr. l. c.* seu *Spergularia rubra* β *pinguis Hartm. l. c.*

(10) *media* (m. propr.; a Sm.:) *semina marginata.*

Descriptioni *Aren. mediæ in Sp. Pl. ed. 2* de cetero respondet, calyx vero solus »pubescenti-viscosus» dici potest, »tota» enim cetera planta subglaberrima est; color petalorum nunc discerni nequit. Foliis longis, carnosis, acutiusculis, sed muticis, pedunculis fructiferis elongatis, sepalis capsula breviori-

bus, seminibus omnibus alatis etc. non potest, quin *Lepigonum marinum Fr. l. c.* seu *Spergularia media Pers. — α Hartm. l. c.* sit.

(11) (Sine nomine; manu propr. tantum:) *C. B. S.* (Cap. Bonæ Sp.) *fl. albo — Sp. 206.*

Hæc quidem »tota pubescenti-viscosa» est, sed ideo quoque, atque ob folia mucronata et sepala capsulam æquantia, a priore diversa, cujus de cetero habet faciem externam. Semina desunt; quamobrem vix determinari potest; a formis tamen nostris omnibus diversa est.

595. Sedum.

(1) *rupestre 9* (manu propr., æque ac in pagina altera:) *Hispania 537 a Loefl.* (post nomen a Sm:) *non est* (atque:) *Sempervivum tenuifolium Prod. Fl. Græc. n. 1132.*

Primo quidem obtutu *Sedo rupestri,* quod ad habitum, haud dissimile; est vero omnino diversum, et ea videtur esse planta, quam voluit Smithius, certe casu aliquo huc allegata; quod eo magis est dolendum, quod nulli alii specimini hoc nomen Linnæus inscripsit, nullumque igitur lumen huic speciei dubiæ herbarium dare potest.

(2) *reflexum* (manu propr.)

Ad *S. rupestre Auct. Recent. Suec.* pertinet, magnitudine tantum a forma apud nos vulgari differens. Pars enim caulis inferior cum stolonibus deest, quare nihil certi ex hoc specimine judicare licet.

603. Cerastium.

(1) *vulgatum 4* (manu propr. æque ac locus:) *Algir* (Qua caussa numerus 4 heic appositus sit, nescio).

Caule hirsuto, foliis ovalibus, capsulis curvatis, calyce duplo longioribus, seminibus prope marginem modo tuberculatis, de cetero sublævibus, totoque denique habitu est *C. vulgatum sensu Smithiano,* nec *Curt. Lond. Auctorumve recent*, quorum est *viscosum* seu *glomeratum Thuill.* Hoc igitur specimen est, quod in *Fl. Brit.* sub *C. vulgato* Smithius citavit; sequens enim ejusdem nominis specimen (num. 2) non eandem ad formam pertinet.

(2) *vulgatum* (m. propr. respondendi seu corrigendi loco sub his a manu aliena, verisimile collectoris, in alia chartæ parte prius scriptis:) *Myosotis hirsuta altera viscosa S. R. H. 245.*

Hoc seminibus ubique tuberculatis, foliis elongatis, pilis caulis adpressis et ceteris, potius ad *C. vulgatum Recent.* seu *vulgare Hartm. Fl. Scand. ed. 4* accedit, sed neque hujus formæ vulgari ad habitum bene congruit, caulibus ramosissimis pedunculisque tenuissimis insigne.

(3) *viscosum 2* (manu propr.).

Specimina tria adsunt, omnia ad *C. viscosum L. sensu Smithii* seu *vulgatum Curt. Recentiorumque,* i. e. *vulgare Hartm.* pertinentia, unum tamen solum, in medio affixum, hujus speciei formam sistens principalem, cetera ambo formæ β *anomalæ Hartm. Fl. ed. 5* foliis angustioribus hirsutissmis congruentia.

Horum ac numeri 1 speciminum auctoritate, a figuris Vaillantii, quas Linnæus citavit, confirmata, Smithius verisimile ducebatur in suam de his speciebus Linnæanis opinionem, ceterorum auctorum opinioni tam contrariam.

604. Spergula.

(2) *pentandra 2* (manu propr., æque ac in pagina altera:) *Habitat Madritii in collibus vulgaris.*

S. pentandræ Auct. haud dissimilis, forma autem est pumila, vix biuncialis, seminibus carens, quare certa vix habenda est.

(3) (Sine nomine, sed priori affixa; manu Linn. tantum:) *L. 528.*

Est forma vulgaris *S. pentandræ Auct. Suec.*

(5) *saginoides 5* (manu propr., ac in pagina altera:) *Spergula foliis linearibus lævibus, caule ramoso repente, pedunculis longissimis. — Alsine foliis gramineis sæpe fasciculatis, pedunculis longis nudis unifloris. Gmel.*

Et quod ad habitum, et ad omnes characteres attinet, omnino est *Sagina subulata Auct. Suec. recent.*, in quam etiam non minus ac in *Sperg. saginoidem* seu *Sag. saxatilem* descriptio in Spec. Plant. data et nomen Gmelinianum, supra citatum, quadrant.

DODECANDRIA.

626. Lythrum.

(2) (Sine nomine, sed præcedentem *Salicariam* proxime sequens, atque manu Linn. locus adscriptus est:) *Kemi* (post quod Sm.:) *in Finlandia vide Fl. Lapp.*

Duo heic asservantur specimina, quorum alterum, cui locus appositus est, certissime ipsum est specimen, cujus in *Fl. Lapp.* sub *197* β Linnæus mentionem facit, quamque in

Fl. Suec. ed. 2 quasi *Lythr. Salicar.-γ* proponit. Præter enim locum additum hæc indicant characteres speciminis omnes, qui omnino sunt iidem ac in Fl. Lapp., c. v. folia alterna, floresque in alis solitarii; est tamen, ut suadet Linnæus, non a *Salicaria* distinguendum, in formam cujus normalem transitus manifestus sistitur ab altero in hac plagula affixo specimine, quod foliis quidem gaudet alternis, flores vero habet in alis verticillatos.

ICOSANDRIA.

643. Cratægus.

(1) *Aria !* (manu propr.; atque postea, verisimile a Sm. additum:) β (quod vix dubie ad Spec. Plant. delegat, quum ubique hunc librum, nec usquam Fl. Suec., Smithius in Herb. citat; Sm. denique adscripsit:) *Pyrus intermedia Ehrh.!*

Si hæc, id quod Smithius certe voluit, vera fuerit *Crat. Aria β Spec. Plant.* seu *Cr. Aria α Fl. Suec.*, quæ nomina, ut monet Linn. in Fl. Lapp. 199, sunt synonyma, necesse quoque sequitur, *Sorbum scandicam Fr. et Recent.* esse *Crat. Ariam-α Fl. Suec.*; specimen enim præsens omnino est *Sorb. scandica Fr.*

(2) *Cratægus fol. subrotundo serrato subtus incano !* (manu pr., sed in pagina plagulæ postica; prope specimen nullum adest nomen).

Sub nomine citato, heic adhibito, Tournefortius in Institut. Bot. eadem enumerat synonyma, ac Linnæus ipse sub *Crat. Aria α*

in Spec. Plant., et sub *Cr. Aria β in Fl. Suec.*, ex quo judicare licet, Linnæum quoque hæc duo habuisse synonyma, specimenque igitur hujus plagulæ esse *Crat. Ariam β Fl. Suec.*; idem autem quoque est *Sorbus Aria Auct. Recent.*

Ex his itaque clare confirmatur, *Sorbum scandicam Recent.* esse *Crat. Ariam — α Lin. Fl. Suec.* s. *β Sp. Pl.*, *Sorbum* vero *Ariam Recent.* esse *Crat. Ariam — β Lin. Fl. Suec.* s. *α Sp. Pl.*, id quod jamdudum inter scriptores omnes recentiores Florarum Suecicarum convenit.

(3) (Sine nomine; sed priori affixa; manu Linnæi tantum in pagina postica:) *e Gotlandia — Falk —*

Eadem est ac prior, seu *Sorbus Aria Auct.*

(4) *Oxyacantha 8* (manu propr.)

Omnes habet characteres *Cr. monogynæ Jacq.* seu *cyrtostylæ Fingerh.*, qualis in Hartm. Fl. Scand. ed. 5 proponitur; quo tamen dictum minime volumus, hanc solam fuisse Linnæi *Crat. Oxyacantham*, præcipue quum in Suecia altera forma, *monogyna Fingerh.* seu *Oxyacantha Auct. Suec.* non rarior sit.

(5) *Oxyacantha* (manu propr. æque ac locus:) *Algir.*

Affixa priori, cum qua de cetero convenit, lobi autem foliorum obtusi sunt, floresque majores; quare forsitan a speciebus nostris diversa.

Nullum est in hoc genere vestigium *Cratægi Ariæ — γ fennicæ Lin.*

644. Sorbus.

(2) *ambigua* (manu propr., æque ac hæc:) *Gotland. Falk.* (Smithius addidit:) *hybrida J.E.S.*

Est S. *hybrida Lin. et Auct. recent.*, cujus synonymon Linnæus ipse in Spec. Pl. ed. 2 p. 684, et in Append., Faunæ Suec. inserta, p. 557, indicat *Cratæg. fennicam Fl. Suec. n. 433 γ*; quamvis non patet, cur in herbario usus sit nomine *ambiguæ*, nisi temporale modo habendum sit.

(3) *ambigua* (manu propr., quasi correctionis loco pro nomine primum scripto:) *sorbus hybrida.* (Prope specimen etiam adjunxit locum:) *Gotl.*

Priori affixa, eademque est.

652. Rosa.

(1) *eglanteria 2* (manu propr.)

Excepto colore florum, qui nunc discerni nequit, hæc omnibus respondet, quæ de *R. Eglant.* in Spec. Pl. et Fl. Suec. ed. 2, nec non in Mant. p. 399 et 564 Linnæus attulit, nec ulli specierum Scandinav. indigenarum bene congruit, etiam a *R. rubiginosa*, ad quam paullo magis accedere videtur, et cum qua a Linnæo commutatam Botanici eam putarunt, ipsis iis notis diversa, quarum mentionem Linnæus facit in Mant. l. c. Ceterum, ut ex dictis Linnæi compluribus jamdiu innotuit, est *R. lutea Auct. Recent.*

(2) *eglanteria* (manu propr., æque ac prope specimen:) *lutea.*

Ramulus cum foliis tantum adest, palam vero ejusdem speciei, ne dicam, fruticis, ac prior.

In suo exemplari libri Spec. Plant. ed. 1 Linnæus hanc speciem nota solita designavit, qua plantas in herbario, quum illud opus

ederetur, asservatas. Specimina igitur præsentia cum nomine in herbario adfuerunt jam prius, quam Spec. Pl. edebantur, quod illorum Botanicorum opinioni repugnat, qui controversiam de hac specie eo tollere conati sunt, quod affirmaverint, Linnæum initio (seu in Spec. Pl. ed. 1 et in Fl. Suec. ed. 2) *R. rubiginosam*, vel formam ejus aliquam, serius vero demum *R. luteam* sua *R. Eglanteria* intellexisse.

(5) *rubiginosa* (manu propr., pariter ac in pagina altera:) *Rosa eglanteria authorum, non Linnæi. Mygind. 8. — Differt a R. lutea foliis rugosis et subtus rubiginoso-glandulosis, quæ in lutea sunt glaberrima glauca — nec a Kramero, Jacquinio, Crantzero observata Mygind. — Rosa bicolor Jacq. forte R. luteæ est varietas.*

Quum descriptioni Linnæanæ in Mant. p. 564, tum *Rosæ rubiginosæ Auct. Recent.* optime respondet; et a speciminibus duobus præcedentibus differt characteribus, quos Linn. locis cit. præbuit, adeo ut hoc loco herbarium ejus videatur, id quod rarius est, specimina continere ipsa, ex quibus descriptiones sunt sumtæ.

(6) *pimpinellifolia* (manu propr., atque ante nomen littera:) A (cujus significationem nescimus).

Omnino est *R. pimpinellifolia Spec. Pl. ed. 2*, nec minus *pimpinellifolia Auct. Suecor. Recent.* seu *spinosissima Sm.*, cui etiam *R. spinosissimam Sp. Pl.* (nec *Fl. Suec. ed 2*, quæ haud dubie est *cinnamomea*) iidem merito subjunxerunt, vel potius eandem esse probarunt. Nec usquam in herbario invenies nomen

Rosæ spinosiss., quod quidem confirmare videtur, Linnæum ipsum has, primum diversas habitas formas, deinde conjunxisse, ut ipse, jam Hallerum fecisse, indicat (v. Mant. p. 399).

(7) *pimpinellifolia* (m. propr.; a Smithio autem mutatum est in:) *spinosissima JES.*

Ex omnibus partibus eadem est ac præcedens.

(8) *villosa 3* (manu propr.; post quod nomen Sm. addidit:) *Fl. Suec. ed. 2 p. 465.* (In pagina altera est manu Linnæi locus:) *Ackerö Sudermanniæ. Osbeck.*

Et quod ad habitum et ad characteres est *R. tomentosa Auct. complur.*, ex. gr. *Hartm. Fl. Scand. ed. 3 et 4,* seu *mollissima Fries, et Hartm. ed. 5,* licet cum descriptione Linn. in Fl. Suec. ed. 2 et Mant. p. 399 hoc specimen quoque optime conveniat, ideoque haud dubie vera fuerit ejus *R. villosa.*

653. Rubus.

(2) *fruticosus* (manu propr., æque ac locus:) *madera.*

Descriptioni in Fl. Suec. ed. 2 de cetero quidem respondet, foliola vero sunt omnia petiolata et subtus incana, atque intermedium sub-obovatum (nec »cordatum»); quæ tamen nullum dubium movere possunt, quin hæc quoque forma, quasi permultæ aliæ, cum *fruticoso* fuerit a Linnæo conjuncta. Si autem, ad quam specierum nostri temporis numerosarum hoc specimen pertineat, dijudicare conemur, id ex scandinavicis ad *R.*

discolorem potissimum videtur accedere his characteribus: caule (parte paniculæ proxima, cetera enim deest) striato, densissime pubescente, pilis glandulosis setisque omnibus carente, aculeato; foliis quinatis ternatisque, foliolis petiolatis, ovato-ellipticis, subtus incano-pubescentibus, petiolulis aculeis nunc alternis, nunc binis armatis, rachide et ramis paniculæ aculeatis; petalis late obovatis. Habitu tamen atque panicula subsimplici etiam ab illo (*R. discolori*) differt, et forsitan sit species aliqua Insulæ Maderæ vel Europæ australi propria, nobis ignota.

(3) (Sine nomine; manu Linnæi tantum numerus:) *5* (ad fruticosum in Sp. Pl. ed. 2 delegans).

Hic *fruticoso* quum *Fl. Suec. ed. 2,* tum *Auct. Suec. Recent.* (c. v. *Arrhen. Monogr. Ruborum*) bene congruit.

655. Potentilla.

(6) *intermedia* (manu propr., æque ac prope unum specimin.:) *H. U.*

Ut nomen locusque adscripta probant, hæc procul dubio ipsa est planta, quam in Mant. **1** p. 76 Linnæus descripsit; nec characteres ejus ceteri descriptioni illi repugnant, sed facies vix dici potest esse *P. norvegicæ,* quod in se habet hoc dictum Linnæanum: »esset P. norveg., si non radix esset perennis, et folia subradicalia quinata». Etiam ab *intermedia Lin. sensu Friesii, sec. Mant. et S. Veg. Scand.,* qualis in Herb. Normali distributa est, habitu differt atque magnitudine, licet nullas invenire potuerim

notas essentiales eam distinguentes. Formæ vero *intermediæ Ejusd. minori* ex Oelandia et Scania, quam in S. Veg. Scand. p. 170 ipse eandem dicit esse ac *collinam Lehm.*, optime respondet, specimina enim præsentia herb. Linn., cum speciebus recentioris temporis comparata, primo ipso obtutu esse *collinæ Lehm.* invenimus, id quod specimina nostra collata mox certissime probaverunt. Hæc vero est descriptio, de speciminibus in herb. Linn. asservatis sumta: Folia omnia pilosella subtus quoque viridia, radicalia quinata petiolata foliolis late cuneatis obovatisve, supra medium profunde serratis, serraturis latis obtusis, caulina subsessilia, sæpius ternata, raro quinata, foliolis elongato-cuneatis, serraturis angustioribus acutiusculis; panicula subdecomposita, pedunculis erectis strictis.

A *P. Güntheri*, qualis in Lehm. Monogr. depingitur, specimina herbarii hæcce differunt foliis caulinis subsessilibus, plerisque ternatis, foliolis latioribus, serraturis minus profundis et minus acutis, stipulis brevioribus latis, panicula magis composita.

(8) *verna 14* (manu propr.)

De cetero cum *P. verna sensu Recent.* convenit, pars vero caulis infima minus et patenter pilosa est, quasi in *P. maculata.*

(9) (Sine nomine; sed manu propr. idem ac in priore numerus:) *14.*

Hæc, et ad habitum et ad characteres, est *P. maculata Pourr.*

(15) *subacaulis 22* (m. propr.; manu alia, forsitan inventoris:) *R. 97.*

Numerus (22) ad *acaulem Spec. Pl. ed. 1* allegat, qua cum specie specimina etiam

herbarii conveniunt, nisi quod caulis »foliis petiolisve brevior» minime possit dici; melius autem, vel ita bene cum *subacauli Sp. Pl. ed. 2,* cujus descriptio ex magna quidem parte eadem est ac in edit. 1, manifesto tamen emendata, conveniunt, ut facile crederes, hæc ipsa specimina ibi esse descripta. Nec talis opinio ex eo tollitur, quod numerus ad Sp. Pl. ed. 1, nomen autem ad edit. 2 pertineat, sed potius confirmatur; ut enim ex colore pigmenti, quod dicunt, atque ex stilo ipso, paullo diverso, apparet, numerus fuit primum adscriptus, *acaulem edit. 1* spectans, nomen vero *subacaulis* serius, verisimile quum edenda esset edit. 2, vel etiam post eam editam, additum.

A figura apud Gmel. Sib. III 36 b, quam in Mant. p. 400, cujusque nomen in Sp. Pl. ed. 1, Linnæus huc refert, planta in herb. asservata, ad formam foliorum et serraturam, omnino differt.

Cum speciebus recentiore tempore determinatis formam hanc Linnæanam comparanti mox patet, eam a formis omnibus Scandinavicis valde differre, nec inter illas minus a *P. cinerea Vill.* seu *incana,* ad quam complures *subacaulem Linn* retulerunt. Ab illa enim dignoscitur scapis uni- vel bifloris, floribus multo majoribus, calyce dense incano-stellato, foliis omnibus ternatis, cum petiolis densissime stellato-tomentosis, foliolis coriaceis cuneatis, de cetero integerrimis, apice vero obtuso truncatove 3- 6-dentato. Quorum fere nihil in speciminibus vidimus scandinavicis; in germanicis autem, nomine *cinereæ* acceptis, forma saltim fo-

liolorum ad hanc accedit, licet cetera sint diversa.

Suadet igitur herbarium Linn., ut potius ad eorum opinionem discedamus, qui *subacaulem Linn.* (nec dubium est quidem minimum, quin huc planta herbarii pertineat) dicunt esse *velutinam Lehm.*, id quod, nisi fallit memoria, Ill. Lehmannius ipse in litteris nos edocuit.

POLYANDRIA.

689. Cistus.

Inter hujus generis formas, complures (num. 2—6) in herbario adsunt, quibus inscriptum est nomen nunc *cani*, nunc *cani β*; ea vero specimina sunt omnia externa, pluria etiam incerta videntur; alia tamen descriptioni respondentia, ad *Helianthem. oelandic. var. canescens Auct. Suecor. recent.* pertinent, ad quod reliqua quoque plus minusve accedunt.

695. Aconitum.

(2) *Napellus 3* (manu propr.; a Sm. vero:) *Neubergense DeCand. 13. — neomontanum Willd.? Clus. v. 2. 96. f. 1.?* —

Ex nomine numeroque citatis autographis, ad Sp. Pl. edit. 1 delegantibus, patet, hoc specimen herbario esse insertum priusquam Linn. in Sp. Pl. edit. 2 *Ac. Cammarum* a *Napello* distinxerit, nomenque deinde omissum, ut ad novam hanc determinationem accomodaretur. Specimen enim præsens est *A. Cammari L.*, nec *Napelli*, quales certe hæ species

apud Fr. in Nov. Fl. Suec. ed. 2. p. 170—2, atque post apud Bot. Suecos ceteros, proponuntur.

713. THALICTRUM.

(2) *minus 6* (manu propr. æque ac locus:) *Gotl.* Numerus (6) ad edit. 2 Spec. Pl. allegat; ex quo nec non ex notis et synonymis ibi datis concludere licet, nomen esse specimini huic tum inscriptum, quum species Linnæana et *minus sensu Auct. Suec. recent.* et *Kochii Fr.* complecteretur; seu hanc eandem esse formam, cujus mentio fit in Itin. Gotland. p. 180, et quam, etsi Linnæus in Fl. Suec. ed. 2 eam a *minore* ceterarum Sueciæ provinciarum australium non distinxerit, Auctores Recent., v. c. Koch sub nomine *collini*, Fries nomine *Kochii*, diversam speciem receperunt, posteaque plerique Botanici agnoverunt.

Quantum in specimine siccato, carpellis carente maturis, videri licet, hoc est *Th. Kochii Fr. Mant. III p. 46.*

(3) (Sine nomine; sed priori affixa plagula, atque manu Linnæi numeri:) *6* (et) *7* (cujus posterioris significatio latet; etiam huic additus est locus:) *Gotl.*

Specimen valde mancum, partem tantummodo paniculæ floriferæ unumque folium exhibens, quare vix potest pro certo dici, ad quam ex *minore Linnæano* factam speciem pertineat. Forma tamen foliolorum eadem est ac in priore, i. e. subrotunda, lobis 3—5 minutis, obtusiusculis.

(4) *minus 8* (manu propr.; quo numerus hicce spectet, haud video; locus omnis deest).

Huic quoque fructus maturus deest, nec omnia bene in siccato videri possunt; sed caule striato magnitudineque eximia videtur ad *Th. flexuosum Auctor. Recent.* potissimum accedere; utrum tamen re vera hæc sit species, an *minus* verum, in medio relinquimus. Nullum adest in herbario specimen, cui locus adscriptus est quisquam scanicus bahusiensisve, nec Kinnekulle. Inter vero specimina, quæ *Th. simplex* inscribuntur, et quæ omnia cum *simplici Recent.* omnino conveniunt, uni adscripsit Linnæus locum *Wexionia;* et hoc forsitan igitur est formæ illius, quam primum in Fl. Suec. ed. 1 sub n. 454 retulit, et cujus in it. Gotl. p. 180 quoque mentionem facit, licet in herb. eam non prius inseruerit, quam *simplicem* jam pro specie diversa agnovisset. (Ceterum de speciminibus herbarii *Th. simpl.* nominatis vide partem hujus enumerationis alteram.).

DIDYNAMIA.

721. Ajuga.

(2) *Ajuga alpina* (manu propr.)

Descriptioni in Mant. 1 p. 80 non quidem repugnat, non autem est *A. alpina Fr. S. Veg. Scand.*, sed *A. alpina — α elatior Fr. Nov.* seu *genevensis Auct. ceter. Suecor. recent.*, forma tantum villosa, qualis hæc in Scania legitur.

(3) *genevensis* (manu propr., æque ac signum hocce:) ʒ.

Cum *genevensi Spec. Plant. edit. 2, et Syst. Veget.* bene convenit; eadem vero quoque est *A. alpina β arida Fr. Nov. ed. 2,* seu forma caule calyceque lanato *Ajugæ genevensis Auct. Suecor.*, quæ etiam in Scania legitur; a priore de cetero nihilo differt.

(4) (Sine nomine; sed præcedenti affixa; manu Linnæi modo numerus:) *3.*

Etiam hæc est *Ajugæ genevensis Auct. Suecor.* forma ob hirsutiem quasi inter priores duas intermedia. Specimina singulis his formis ad unguem respondentia, inter se vero minime distinguenda, ipsi priore anno prope Rhenum pluribus locis Germaniæ legimus.

730. Mentha.

(1) *sylvestris — α 2* (manu propr.; numerus tamen prius scriptus, et ad edit. I Spec. Pl. allegans; — locus etiam additus est:) *H. U.* (Smithius adscripsit:) *conf. Hall 226 & 227 — spicata β Sp. Pl. 1.*

Omnino *spicatæ β longifol. Spec. Pl. ed. 1,* i. e. *sylvestri Spec. Pl. ed. 2,* quod nomen inscriptum est, respondet; at vero eadem non minus est optima *M. sylvestris Auct. Suecor. plerorumque,* v. c. *Hartm. Fl. Scand. edd. 4 et 5,* seu *M. sylvestris vulgaris Fr. S. Veg. Scand.*, cujus specimina distributa sunt in Herb. Norm. f. IX n. 11, a *M. sylvestri* Friesii sensu *vera Herb. Norm. f. I. n. 18, Mant. 3 et S. Veg. Scand.* longe recedens.

(3) *hirsuta* (manu propr., æque ac:) *Halland. Osbeck.*

Nullum dubium esse potest, quin hæc ipsa sit planta, cujus in Mant. 1 p. 81 sub no-

mine *M. hirsutæ* fit mentio, quum illi optime respondeat, et insuper nomen locusque, a Linnæo adscripta, omnino sunt eadem ac l. c. Ex præsente autem specimine patet, Linnæum, quum nomen *hirsutæ* in Mant. proponeret, vix in mente habuisse formas, quas antea sub *aquaticæ* nomine aliis locis descripsisset, sed nomine hoc recentiore novam potius speciem et distinctam datam voluisse. Ad *aquaticam* quidem magis, quam ad ceteras species primo determinatas, accedit floribus capitatis, dentibus calycis subulatis, formaque foliorum, differt vero ab hac etiam foliis summis subsessilibus, inferioribus breviter (vix 3 lin.) petiolatis, totaque planta hirsutissima. E formis apud Auct. Recent. commemoratis, nulla est, cui hæc *M. hirsuta Linn.* melius congruat, quam *M. aquat. * villosa Hartm. Fl. Scand. ed. 5,* a cujus speciminibus scanicis, quibus cum permultis comparata est, nihilo differt, nisi quod in his verticilli, qui conferti sunt, distincti tamen videantur, in illa autem verticillus modo unus adsit, foliis summis fulcratus, cetérique flores capitulum sistant terminalem. *M. nepetoides Lej.*, qualem e Germania certe missam vidimus, ab *hirsuta Herb. Linn.* differt toto habitu, pubescentia diversa, capitulis spicatis, foliis longe petiolatis et ceteris. An *M. nepetoidi* sensu Suecor., quæ *hirsuta L. sec. Fr. S. Veg. Scand.*, melius congruat, nobis haud licuit certiores fieri.

(4) *aquatica 3* (manu propr.; a Smithio:) *no peppermint flavour. — M. aquat. Scop. Carn.*
Omnino est forma *verticillata Menthæ aquaticæ Auct. Suec. Recent.*

(5) *sativa* (manu propria, quasi emendatio pro nomine primum a Linnæo scripto posteaque deleto:) *verticillata.* (Smithius adscripsit:) *corollæ tubus intus pilosus. — verticillata Syst. Nat. ed. 10, 1099.*

Neutri nominum citatorum specimen repugnat, nec *sativæ Spec. Pl. ed. 2,* nec *verticillatæ Syst. Nat. X;* quæ tamen, utrum inter se diversæ fuerint formæ, an eadem planta alio tempore alio nomine proposita, ex eo non patet. Est vero planta hoc loco asservata nihil nisi *M. aquaticæ — var. verticillatæ Auct.* forma ad *M. Agardhianam Fr.* habitu cetero accedens, sed floribus terminalibus diversa. Utrum casu aliquo hæc forma adsit, id quod in Nov. ed. 2 p. 186 Ill. Friesius suadet, an re vera Linnæi fuerit ipsa *sativa,* nihil in herbario aliud est, quod dijudicet, nisi quod opinioni posteriori vix bene congruat, eandem plantam, ut in priore ostendimus, mox antea sub nomine *aquaticæ* asservari; differunt enim hæc duo *M. aquat. verticillatæ* specimina inter se eo tantum, quod in num. 4 pedunculi modo calycesque pilosi sint, cetera tota planta subglabra, in præsente autem caulis quoque hirsutus et folia subvillosa sint.

(6) *gentilis 5* (manu propr.).

Optime cum *M. gentili Spec. Pl. ed. 1* convenit; nec minus cum *M. gentili Fr., et Hartm. Fl. Scand. ed. 4,* seu *sativa β parviflora Hartm. ed. 5.*

(7) (Sine nomine; manu propr. tantum:) *5,* ₵. (a Smithio:) *arvensis?* (Est priori affixa).

Cum *M. gentili Spec. Pl. ed. 1,* ad quam haud dubie allegatam hanc Linnæus voluit,

de cetero convenit, stamina autem sunt corolla longiora, id quod etsi hodie parvi habeatur momenti, apud Linnæum tamen alias tantum valuisse videtur, ut huc vix specimen hocce retulisset, si accuratius id perscrutatus esset. Vel concludendumne est ex hoc, Linnæum, quum in herbario hoc specimen insereret, notam illam haud constantem agnoscere? — Quale tamen cunque hoc est, omnia ejus dicta cetera in Sp. Pl. de *M. gentili,* cum *arvensi* comparata, de hoc quoque specimine valent. Ex vero determinationibus recentioribus hoc idem specimen manifeste ad *Menthæ arvensis* formam pertinet, quæ *riparia Fr.*, seu *glabrata Hartm.*, id quod opinionem illorum auctorum nonnihil adjuvare videtur, qui *gentilem Linn.* ab *arvensi* non diversam habuerunt. In sententiam tamen talem quo minus discedamus, præter alia impedimento est specimen præcedens, quod, quantum ex adscriptis atque notis ipsis ejusdem, cum descriptione comparatis, concludi licet, eodem certe jure, vel etiam majore, pro vera *gentili Linn.* habendum est.

736. Stachys.

(3) *alpina 3* (manu propr.).

Quod ad faciem externam attinet, non minus quam ad characteres omnes, est vera *S. alpina*, qualem ex Europa media et australi missam habemus, nullis cum formis *sylvaticæ* luxuriantibus confundenda; locus vero nullus adscriptus est, quare in medio relinquendum, utrum hoc specimen forsitan sit suecicum, an, id quod potius crederes, externum.

737. Ballota.

(1) *Ballota nigra* (manu propr.; post quod Sm. addidit:) *B. vulgaris Link.*

Ex omnibus partibus est *B. ruderalis Sw. et Auct. Scand. omnium.*

(2) *B. alba 1* (manu propr., atque in pagina plagulæ altera:) *H. Ups. 162, 2.* (Smithius addidit:) *rarissima — hodie deperita, D.* (Dominus?) *Afzelius.*

Numerus *B. nigram Spec. Pl.* spectat, ex quo concludi potest, Linnæum primitus hoc specimen ad *nigram Spec. Pl. ed. 1* retulisse, et tunc numerum solum adscripsisse, deinde vero idem pro *alba Spec. Pl. ed. 2* agnovisse, et tunc demum nomen addidisse, numero, ut mutaretur, neglecto, atque igitur has duas species diversarum editionum, nullam si habeamus rationem Floræ Suec., vix fuisse diversas, id quod jam Ill. Friesius in Nov. ed. 2. p. 195 docuit, qui *B. nigram Sp. Pl. ed. 1* formam esse opacam, *albam* autem *Sp. Pl. ed. 2* formam pallidiorem unius speciei, seu *B. fœtidæ Recent.* dicit, eodem modo ac *B. nigram et albam Fl. Suec.*, ejusdem vero editionis, formas habet unius speciei, s. *ruderalis Rec.;* an vero hæc opinio, si non locum solum in Fl. Suec. sub *B. alba* datum respiciamus, optima sit et rectissima nos non possumus dijudicare, præsertim quum videri nequeat, utrum de Spec. Pl., ut solet, an de Fl. Suec. nomen speciminis præcedentis (num. 1) sit sumtum.

Specimen hujus loci omnino est *B. fœtida Recent.*, qualis, cum saburra navali introducta, hodie etiam prope portus aliquot suecicos legitur.

744. Thymus.

(1) *Serpyllum* (manu propr., æque ac locus:) *Gotl.*

Omnino est *Th. Serpyllum sensu Auct. omnium Scandin.*, nec exterorum, apud nos hujus generis forma vulgatissima.

(2) (Sine nomine; manu autem propr. numerus:) *1 €* (atque plagula priori affixa).

Ad *Th. Serpylli Auct. Scand.* formam angustifoliam de cetero quidem accedit, caule vero differt erecto et facie, licet in specimine siccato discernere vix possimus, quo potius sit referendum. Neque hæc est *Th. Serpyll. Auct. exteror.*, quæ *Th. Chamædrys Fr. et ceter. Auct. Scand.*, neque aliud in herbario adest specimen, quod ad eam pertineat speciem. Quare ex herbario quoque Linnæano confirmatur, quod jamdiu monuerunt Botanici nostri, *Th. Serpyllum Linn.* speciem tantum fuisse illam, quæ in Suecia vulgatissima, nec illam, quæ, apud exteros vulgaris, apud nos intra limites modo angustissimos obviam venit, Linnæo vix unquam visa.

798. Orobanche.

(1) *major 2* (manu propr., æque ac in pagina altera:) *Hispania 465 Loefling.* (Smithius post nomen specif. addidit:) *Loefling* (atque:) *minor Mr Sutton.*

Descriptioni quidem *O. majoris in Spec. Pl.* respondet, quod tamen nomen habendum est collectivum, plurimas complectens species recentiore tempore distinctas, quare vix quæri potest, quænam fuerit Linnæi forma primaria, ad quam non minus *minor Recent.*,

quam *elatior Rec.* procul dubio pertinuit. Quod enim ad specimina præsentia attinet, hæc, ut jam observavit Smithius, *O. minoris Sutt. et Auct.* sunt, ne minimo quidem a speciminibus diversa, quæ plurima haud procul a Londinis legere mihi licuit, et viva cum herbario Linnæano comparare.

TETRADYNAMIA.

823. Draba.

(6) *hirta* (manu propr., æque ac locus:) *Lapp.* (atque in pagina plagulæ postica hoc synonymon:) *Cardamine foliis obtusis sessilibus ad radicem in rosulam dispositis, siliquis brevibus Gmel.* (post quod Smithius addidit:) *vix.*

Omnino est *D. hirta Auct. Recent.*, qualis forma hujus primaria v. c. in Hartm. Fl. Scand. ed. 5 proponitur.

835. Cardamine.

(1) *bellidifolia 1* (m. propr. æque ac in pag. altera:) *Cardamine* (et locus:) *Lapponia.*

Omnibus ex characteribus et habitu est *C. bellidifolia Auct. Suec.*, quod atque locus nomenque a Linnæo adscripta, novo sunt argumento, sub hoc nomine plantam solam scandinavicam merito intelligendam esse, nec *alpinam Willd.*, alpium Europæ australis incolam, quæ *bellidifolia sensu Auct. German. plurim.;* etiamsi descriptio primitus a Linnæo data hanc etiam complecti videtur.

(3) *trifoliata 5* (manu propr.).

Descriptioni in Spec. Plant. et Fl. Suec., nec minus descriptioni apud Recentiores, c.

v. Decand. Prodr., atque speciminibus omnibus *C. trifoliæ Auct.* ex Eur. austr., quæ quum in herbario Smithiano vidi et comparavi, tum a Botanicis compluribus missa possideo, optime præsens respondet, ita ut nullum restet dubium, si quando fuerit, quin planta Linnæana omnino eadem habenda sit ac Recentiorum. Quod autem dubium, nobis majoris momenti, ex indicio in scriptis Linnæi citatis atque Fl. Lapp., de loco hujus speciei in Scandinavia, ortum est, utrum revera sit unquam apud nos nata, an forma aliqua alius speciei per errorem pro ea habita, ex herbario tolli non potest, quum locus nullus ibi adscriptus sit, qui indicaret, an specimen hocce scandinavicum sit, externumne; quod posterius, tali forma nulla post Linnæum apud nos inventa, potissimum censeas necesse est.

836. Sisymbrium.

(2) *sylvestre* (m. propr.; atque a Smithio:) *pyrenaicum JES. — Allioni's plant.* (In separata denique chartæ parte, plagulæ affixa, manu, nisi, sec. dictum præcedens Smithianum, Allionii habeatur, mihi ignota:) *Nondum descripta videtur planta — inveni 1755 in descensu ex Furca monte in confinia Gotthardi Helvetiæ.*

Hujus, licet specimen non scandinavicum sit, hoc loco mentio fit, non quasi dubium de *S. sylvestri Linn.* quidquam esset, sed modo ut indicetur, huic soli specimini in herb. nomen *sylvestr.* inscriptum esse, nullumque igitur verum *S. sylv.* ibi adesse. Præsens enim specimen neque ad *sylvestr.* neque ad

ullam aliam nostrarum specierum pertinet, sed notis omnibus potissimum, ut monet Smithius, est *S. pyrenaic. Linn.*, quod *Nasturt. pyrenaic. Br. et Auct.*, cujus specimen hocce, Linnæo, jam longe priusquam hanc speciem distingueret, missum, ille facile primo obtutu pro suo *sylvestri* habuit, ideoque sub hoc nomine in herb. inseruit.

(6) *arenosum 8* (m. propr.; a Sm.:) *Loes. Pruss. t. 13* (atque in alia chartæ parte, manu verisimile ejus, qui invenit, hoc nomen Bauhinianum:) *Eruca cærulea in arenosis proveniens.*

Descriptioni Linnæanæ optime respondens, vix dubie verum est *Sisymbr. arenosum Spec. Pl.* Cum speciminibus *Arab. suecicæ Fr. Veg. Sc.* seu *Ar. arenosæ var. macilentæ Hartm. ed. 5*, quæ, ex Suecia media, comparandi caussa attuli, de cetero convenit, differt vero foliis radicalibus magis conspicue lyrato-runcinatis, rigidioribus magisque stellato-hirsutis, caulinis quoque rigidioribus densiusque pilosis, frequentius dentatis, pedunculis plerumque brevioribus, petalis rubentibus, siliquis longioribus (biuncialibus). Ob quæ, etsi semina non licuit examinare, *Arab. arenosæ Scop. et Recent.* forma videtur esse primaria, Europæ mediæ, nec Scandinaviæ, incola. Neque hoc specimen in Scandin. lectum esse potest, quum nomen adsit istud Bauhin., in diversa charta manu aliena scriptum, id quod apud eas tantum herb. Linnæani plantas invenire soles, quas Botanici externi miserunt.

(7) (Sine nomine manu Linnæi adscripto; sed numerus tamen:) *8* (atque in pagina postica:) *Cardamine? in Esbo paroeciæ Nylandiæ* (qui

locus Finlandicus idem est ac in Fl. Suec. ed. 2, ideoque certo Smithium induxit ad hoc postea scribendum:) *ex hoc specimine descr. in Flo. Suec. Sisymbr. arenosi.* (præter quod Sm. etiam addidit nomen:) *Arabis hispida.*

A priore nihilo diversum, nisi foliis radicalibus triplo minoribus, ideoque descriptioni in Fl. Suec. etiam magis respondentibus, pedunculis omnibus flores æquantibus, atque petalis, ut videtur, albis; quare forsan hoc potius ad *A. arenosæ Scop. varietatem β borealem Fr. S. V. Sc. et Hartm. Fl. ed. 5* referendum est, quam ad formam primariam.

Ne hoc specimen, ut nomen a Smithio inscriptum indicat, *Ar. hispida* sit, igiturque *petrææ* magis, quam *arenosæ*, affine, hæ notæ, præter omnes cum specim. priore communes, prohibent: pili foliorum radicalium omnes stellati, caulini inferiores simplices, folia caulina, summis paucis exceptis, sublobata, pedunculi flores æquantes superantesve, quibus differt a *petræa*, qualem Auctores certe Scand. hanc habent.

(9) *Irio 14* (m. propr. æque ac in pagina altera:) *Fl. suec. 556. — Hispania 496 Loefl.*

Hoc specimen, quamvis externum sit, nostris tamen suecicis et descriptioni *Sis. Irionis* apud Auct. Scand. recent. optime respondet.

(10) (Sine nomine; sed numerus adest manu Linnæi adscriptus:) *14* (et plagula est priori affixa).

Omnino eadem est planta ac antecedens. Præter hæc, duo specimina alia in plagulis sequentibus asservantur, eandem ad speciem mani-

manifesto pertinentia, quibus idem etiam nomen Linnæus adscripsit; hæc vero quoque sunt externa, quum uni locum *Hisp.*, alteri nomen *Jacquinii* (qui misit) adscripserit. Specimen itaque nullum certo scandinavicum hujus plantæ in herbario adest.

837. Erysimum.

(2) *Barbarea 2* (m. propr.).

Omnibus notis cum *E. Barbarea — α Linn. Fl. Suec.* optime convenit, nec minus ob flores permagnos, pedunculos patentes, lobum terminalem foliorum imorum cordato-rotundum, formamque foliorum ceterorum atque totum habitum *Barbareæ vulgari Auct. Scand. recent.*, quæ β *Wahlenb. Fl. Suec. et Fr. Nov. ed. 2,* respondet.

Nulla alia forma huc pertinens, nec ulla, quæ β inscripta sit, in herbario asservatur.

(5) *hieracifolium* (m. propr.).

Omnino est *E. hieracifolium Auct. Scand. recent.*, forma vulgaris, robusta, densifolia, quæ *Erys. strictum Koch. Syn. ed. 2,* et cujus specimen Cel. Friesius in Herb. Norm. VIII n. 20 exhibuit.

(6) *Sisymb. hieracifolium* (m. propr. simul cum signo:) € (Plagula est priori affixa).

Hoc, quoad flores, folia, magnitudinem et habitum optime cum *Erys. hieracifol. Auct. Scand. rec.* forma graciliore, simplici convenit, quæ *Cheiranthus alpinus Sm. et Wahlenb. Fl. Lapp.*

839. Cheiranthus.

(1) *Erysimoides 1* (m. propr.).

Descriptioni in Fl. Suec. ed. 2 ad unguem respondet, ita ut specimen esse ipsum pu-

tares, ibi descriptum. Forma etiam videtur esse *Erysimi* grandiflora, quæ in It. vestrog. p. 160 prope arcem bahusiensem lecta dicitur. Ab *Erys. hieracifolio Auct. Scand. rec.*, quale quidem et *hieracifol. Linn. sensu strictiore* et *Cheiranthum alpin. Sm. et Wahlenb.* complectitur, differt floribus permagnis atque stigmate bilobo siliqua triplo latiore, licet ceteris ex partibus cum hoc haud male conveniat. Est vero ex speciebus recentius stabilitis omnino *Erys. odoratum Ehrh.*, quale apud *Koch in Syn. ed. 2* proponitur atque apud *Reich. n. 4393 b* depingitur; hi enim sunt characteres speciminis præsentis: caulis angulosus sparse adpresseque pubescens, folia lanceolata remote dentata, pilis stellatis scabriuscula, flores pedunculis duplo longiores, calyce clauso glaberrimo, unguibus petalorum elongatis sublinearibus, laminis rotundatis; siliquæ (quæ tantum immaturæ adsunt) pedunculis multoties longiores, adpressæ, lineares, raro adpresseque pilosæ, stigmate sessili, lato, bilobo, pubescente.

Hoc igitur specimen opinionem Botanicorum communem confirmat; sequentia autem dubia nova movent, quum ex iis alia, eodem nomine inscripta, ad diversas pertineant formas, alia autem, quæ ejusdem sunt formæ, diverso nomine inscribantur. Præter quod in plerisque nomina, a Linnæo atque a Smithio adscripta, inter se opposita sunt. Quæ quum ita sint, nec mea experientia ad hæc omnia extricanda vel singula quidem specimina certo determinanda sufficiat, utile duxi, ne rem facerem deteriorem, hoc loco specimina hujus tribus sequentia, cum dif-

ferentiis eorum inter se præcipuis, tantum enumerare.

(2) *Cheiranthus erysimoides 1* (m. propr.; atque a manu aliena, in diversa chartæ parte:) *B. 74* (id quod, licet quo spectet nescio, hoc tamen specimen esse ab extera terra ad Linnæum missum probat; Smithius denique addidit:) *alpinus certe.*

Quoad flores et siliquas præcedenti simillimum; differt autem stigmate minore, foliis sublinearibus, dentatis, radicalibus longe petiolatis, anguste lanceolatis.

(3) (Manu propr. nomen nullum; numerus tantum:) *1* (atque signum:) ♅. (Smithius vero scripsit:) *alpinus.*

Omnino eadem est planta ac antecedens.

(4) *alpinus* (m. propr. æque ac locus:) *Lappo.* (Sm. adscripsit:) *erysimoides Fl. Lapp. 2:d J.E.S.*

Ob nomen atque locum manu Linnæi heic adscripta, præsens specimen summo inter hæc omnia jure pro vero *Cheirantho alpino Linnæi,* habendum videtur, præcipue quum idem etiam sit *Erysimi hieracifolii Wahlenb. Fl. Suec. ed. 2 et Auct. Scand. complur.* forma, quæ *Cheiranthus alpinus Wahlenb. Fl. Lapp.* et post eum *DeCand. Syst. et Prodr.* — Locus tamen heic appositus, qui apud Wahlenb. et DeCand. quoque sub *Cheir. alpino* relatus est, nusquam alibi a Linnæo sub hoc nomine commemoratur.

(5) *Cheiranthus alpinus* (m. propr.; postea autem manu etiam propria:) *Hieracifol.* (quasi responsi loco adscriptum sub his, manu ignota ejus verisimile qui specimen collegit misitque scriptis:) *61 Folia perpetuo scabra et levis-*

sime denticulata. an hoc apud te Erysimum cheiranthoides? — (Smithius denique prope prima duo specimina scripsit:) *alpinus* (prope tertium vero:) *erysimoides?*

Heic igitur in una plagula tria asservantur specimina, quæ, licet omnia Linnæus eodem complectitur nomine, *alpino* s. *hieracifolio* (quæ nomina hoc loco synonymice ab illo adhibita videntur), inter se, ut nomina indicant jam a Smithio adscripta, dissimilia sunt. Mihi autem aliter, ac Smithio, qui ambo prima conjunxit tertiumque separavit, inter se differre videntur. Secundum enim et tertium nihilo alio inter se diversa sunt, quam foliis, quæ in illo sublinearia integerrima, in hoc lanceolata, denticulata, dum ambo communes habent siliquas tetragonas, pedunculis multoties longiores, atque flores parvos (magnitudine florum *hieracifolii*) quibus ipsis a primo specimine differunt, quod floribus gaudet permagnis ejusdem magnitudinis ac in num. (1) hujus Generis, licet ob folia magis ad secundum, quam ad tertium hujus plagulæ specimen accedat. Specimen igitur hocce (primum) eadem est forma, ac ea quæ in num. (2) hujus Generis sub nomine *erysimoid. Lin.* et *alpin. Sm.* asservatur; specimina autem duo reliqua, etsi quoad folia inter se diversa sunt, ad *Erysim. hieracifol. Auct. Scand.* clare pertinent.

(6) *Cheir. erysimoides* (m. propr., atque prope specimen nomen:) *Allion.* (Sm. post nomen specific. addidit:) *Jacq. vix Linn.* — *alpinus Linn.*

Humile est specimen et grandiflorum, eandem ad formam pertinens, ad quam speci-

men plagulæ antecedentis (num. 5) primum, atque specimina in num. (2) supra memorata pertinent.

Præter specimina jam enumerata, nonnulla etiam alia in plagulis quattuor sequentibus asservantur; quæ tamen, nunc ad hanc, nunc ad illam formam pertinentia, quum nomen in iis nullum adsit Linnæi manu adscriptum, vix digna sunt, quæ commemorentur.

842. Arabis.

(4) *lyrata 3* (m. propr. æque ac littera:) *K* (quæ ubique in herbario Kalmium significat).

Nomen appositum atque littera indicare quidem videntur, hoc specimen esse a Kalmio datum ex Canada, eoque Floræ nostræ peregrinum; neque autem Linnæus in suo exempl. libri Spec. Pl. ed. 1 hanc speciem nota solita, qua alias omnes species in herb. asservatas, designavit, neque præsens ipsum specimen ad speciem, quæ inscribitur, pertinet, quum folia, nec minus radicalia, sint stellato-pilosa, minime »*glabra*», omnisque habitus potissimum sit *Sisymbrii arenosi,* quale supra commemoratur. Est quoque *Arabis arenosa β borealis Auct. Scand. recent.*

(5) *Arabis hispida* (m. propr., atque prope specimen:) *Jacq.* (Smith. observavit:) *est Sisymbr. arenosum Fl. Suec. nec Sp. Pl. — Scop. t. 40? —*

Hoc etiam specimen casu aliquo pro vero huc insertum videtur, quum, ut jam Smithius edocuit, ad *Sis. arenosum*, quasi antecedens, pertineat, seu *Arabis arenosa β borealis Auct. Scand.* sit.

MONADELPHIA.

858. Geranium.

(11) *molle* 35 (manu propr.; Smithius autem adscripsit:) *pyrenaicum J.E.S.*

Minime cum *G. molli L. Fl. Suec. et Sp. Pl.* congruit, optime autem cum *pyrenaico Mant. I;* idemque optimum est *G. pyrenaicum,* quale quidem Auctores Scand. habent, a speciminibus quum suecicis, tum anglicis, comparandi caussa allatis, ne minimo quidem differens.

(12) *G. molle* (m. propr., sed in pagina plagulæ postica; loco autem solito infra specimen numerus modo:) 35 (Smithius etiam hæc addidit:) *capsularum carina subdentata vel utrinque corrugata. — pyrenaicum.*

Ut antecedens, omnino est *G. pyrenaicum.*

(13) *columbinum* 35 (m. propr.).

Ex speciminibus tribus heic asservatis, unum tantum caule depresse pubescente, pedunculis longis, arillis glaberrimis, omnique habitu est verum *G. columbinum L. et Auct.;* altera autem duo, quæ casu aliquo videntur huc rejecta, ob caulem depresse hirsutum, pedunculos breves, arillos glanduloso-pilosos et ceteras notas ad *G. dissectum L. Fl. Suec. et Auct.* clare pertinent.

(14) *pyrenaicum* (manu Smithii; omni nomine a Linnæo adscripto caret, sed plagula est priori affixa).

Et ad notas omnes et ad faciem est *G. pyrenaicum.*

(16) *rotundifolium* 36 (m. propr. æque ac prope specim.:) *Fl. Suec.*

Specimen hocce, admodum singulare, indicare videtur, *G. rotundifolium Linnæanum* primitivum, quod aliis in operibus aliisque temporibus Linnæus aliter descripsit, non duas tantum illas formas, quas postea ipse et denique Botanici fere omnes distinxerint, complexum esse, sed tres potius; quarum præsens eodem modo, ac descriptio Linnæana *G. rotundifolii* prima in Fl. Suec. et Spec. Pl. ed. 1, in se habet conjunctas complures notas utriusque speciei, postea in Spec. Pl. 2 et Mant. distinctæ, nempe *G. rotundifolii sensu strictiore,* ut ita dicam, atque *G. pusilli*, et tamen ab utraque per se est diversa. Nomen enim et numerus, præsenti specimini manu Linnæi adscripta, nullum relinquunt dubium, quin hoc Linnæus ad *rotundif. Sp. Pl. ed. 1* relatum voluerit, quod idem est ac *rotundif. Fl. Suec. ed. 2* (quem libr. ipse quoque huc citavit), nec unquam specimen melius cum descriptione convenit, quam præsens cum descr. loc. cit. Idem autem neque est *rotundif. Sp. Pl. ed. 2 et Mant.* (*rotundif. sensu strict.*), neque *pusillum Sp. Pl. 2 et Mant.*, differt enim v. c. ab illo calyce mutico, ab hoc petalis integris. Neque melius ad ullam specierum respondentium Auctor. recent. pertinet; a *rotundifolio* enim, quale Koch in Syn. ed. 2 et Hartm. in Fl. Scand. 5 id habent, seu *viscidulo Fr.*, differt calyce mutico, petala æquante, formaque foliorum (quæ ad *pusillum* accedit), a *pusillo* autem *Auct. cit.*, seu *rotundif. Fr.*, caule piloso, petalis integris, arillis (non adpresse) pilosis, seminibusque reticulatis. Quæ quum ita sint, atque jam inter Botanicos conveniat, Linnæi *G. rotundif. Mant.*

esse *G. rotundif. Recent. s. viscidulum,* et *pusillum* l. c. esse *pusillum Recent.*, præsens specimen dubium videtur novum movere, utrum primum Linnæi *rotundif.* (Sp. 1, Fl. Suec. etc.) forma sit inter recentiores has duas intermedia, per quam una in alteram transit, illæque ideo non bene distinctæ habeantur, an sit ab utraque sufficienter diversa, atque tres itaque species sub duobus illis nominibus sint intelligendæ.

Num specimen hocce unicum est, quod unquam repertum, hujus formæ?

(17) *rotundifolium* (m. propr. in plagula priori affixa; Sm. adscripsit:) *pusillum.*

Numerus hoc loco omissus nomen Linnæo ipsi haud certum visum esse indicat; est vero neque *rotundif. Fl. Suec.* neque *Mant.*, ab illo differens petalis emarginatis, ab hoc insuper calyce mutico; sed omnibus notis, c. v. forma foliorum, caule pubescente, calyce mutico petala emarginata æquante, arillis adpresse pilosis, seminibus oblongis lævibus et ceteris, ad *pusillum L. Sp. Pl. 2 et Mant., atque Auct. recent.* pertinet, cujus forma est solito paullo major et erectior.

(18) *pusillum* (m. propr.; in diversa chartæ parte manu aliena, verisimile ejus, qui plantam misit:) *Geranium columbinum humile flore cæruleo minimo Ger. Raji Syn.* (sub quod Linnæus, quasi affirmandi caussa, iterum addidit:) *Geran. pusill.* (Smithius denique hæc adscripsit:) *est tab. 16 f. 2 R. Syn. ex auctorita. Herb. Sher.*

Hoc omnibus notis iisdem ac præcedens est *pusillum L. et Auct.*, sed forma minor, prostrata, apud nos vulgatissima.

(19) *pusillum* (m. propr.; Sm. autem observavit:) *molle JES.*

Nomen autographum lapsu calami, quem dicunt, heic adscriptum videtur; specimen enim, ut suasit Smithius, toto habitu atque caule villoso, petalis calyce duplo longioribus, arillisque rugosis glabris, omnino est *G. molle L. et Auct.*

Nullum in herbario asservatur specimen, ad *G. viscidulum Fr.* seu *rotundifolium L. Sp. Pl. 2 et Mant. atque Auct., plurim.* referendum.

870. Malva.

(1) *parviflora* (m. propr. æque ac locus:) *H. U.* (Smithius post nomen addidit:) [*Huds. JES.*] — *rotundifolia? JES.*

Quod ad folia et calycem saltem attinet, specimini in hoc Genere proxime antecedenti, externo, quod vera videtur esse *parviflora Linn.*, dissimillimum specimen præsens habitu atque floribus parvis, arillis 10, rariusve 11, rugosis, marginatis, potissimum est *M. borealis Wallm. et Auct. Scand.* Quæ igitur species, ob hoc specimen atque ratione habita eorum, quæ Smithius adscripsit, pro synonymo *M. parvifloræ Huds.* habenda est.

(2) *rotundifolia* (m. propr.).

Omnibus characteribus atque toto habitu eadem est ac prior, seu *M. borealis Wallm.*

(3) *Malva rotundifolia* (manu, ut videtur, Linnæi, sed in pagina plagulæ postica).

Specimen fructu caret; ad vero flores ceteraque omnino est *M. rotundifolia Recent. plurim.*, quæ *vulgaris Fr.*

Itaque, ut in operibus, sic in herbario Linnæus has duas formas eodem sub nomine sine discrimine intellectas voluit; quamobrem ut jam antiquitus Botanici perspexerunt, nomen *M. rotundif.* collectivum tantum habendum est.

DIADELPHIA.

881. Fumaria.

(2) *bulbosa* (m. propr. æque ac:) *3 α*.

Specimen modo mancum hoc loco adest, radice totaque parte caulis inferiore destitutum; quod vero ad characteres ex parte superiore racemoque sumendos attinet, c. v. bracteas elongatas integras, flores permagnos calcare curvato, racemum elongatum, formam et magnitudinem foliorum etc., specimen hocce potius ad *F. bulbosam γ Fl. Suec. et Sp. Pl.* pertinet, nec ad *α*, quæ littera heic per errorem videtur addita. Idem, quantum in statu præsenti videri licet, et quales hujus Generis species Botanici recentioris ævi determinarunt, est *Coryd. cava.*

(3) (Sine nomine; priori affixa).

Huic sane jure meliore nomen inscriberes *bulb. α,* præcedenti datum, quum omnes habeat notas sub illo nomine in Fl. Suec. commemoratas. Inter species Recentiorum cum nulla melius congruit, quam cum *Coryd. laxa Fr.*

882. Polygala.

(1) *amara* (m. propr.).

A *P. uliginosa Reich. et Auct.* foliis quidem nonnihil recedit, caulinis oblongo-cuneatis, ra-

dicalibus obovatis apiculatis; fructus autem maturi desunt, quare in medio relinquam necesse est, an vera *P. amara* sit, cujus speciminibus germanicis, quod ad habitum, simillima est. Specimen, quum locus omnis desit, potius externum, quam scandinavicum habendum.

(2) *vulgaris 2* (m. propr.; nulla autem adscripta est littera græca, quæ indicaret, quænam ex varietatibus in Fl. Suec. receptis hæc sensu Linnæi fuerit).

Omnino est *P. comosa Auct.*

Nulla alia, sub hoc nomine, specimina nec formæ in herb. asservantur.

896. Ononis.

(1) *antiquor.* (manu propr.).

Cum descriptione in Sp. Pl. ed. 2 et Syst. Veg. ed. 14 perbene convenit; eadem vero, cum speciebus recentiore ævo determinatis comparata, potissimum est *O. spinosa Koch. Syn. seu campestris Koch. et Ziz.*, cujus cum specimine allato omnia fere habet communia, c. v. ramos unifariam villosos, spinosos, spinas geminas (quarum altera sæpe increscens ramum efficit), foliola oblonga, minima, sparse glandulosa, subglabra, flores solitarios. Quum semina videre haud licuerit, discerni nequit, utrum illis saltem, ut Cel. Kochius in Syn. ed. 2 monet, a *campestri* differat, an non.

(2) *spinosa* (m. propr. atque locus:) *H. U.* (quæ omnia prope specimen manifeste sunt posterius addita, quam hoc nomen, loco solito primum inscriptum:) *1 arvensis* (quod Smithius quoque correctum videtur voluisse, pro eo scribendo:) *spinosa.*

Priori valde similis, immo ut ad habitum vix distingui possit. Characteribus etiam plurimis, jam enumeratis, gaudet, differens tantum foliolis calyceque densius glandulosis, lobisque calycis brevioribus, latioribus. Vix igitur dubito, hanc formam ejusdem speciei s. *campestris* habere, a priore parum diversam. Cum *O. repente L. et Recent.*, quæ *arvensis v. c. Hartm. Fl. Scand. ed. 5,* minime convenit.

(3) *arvensis 1* (m. propr. atque:) *H. U.* (Smithius addidit:) *hircina.*

Antecedenti quidem aflixa plagula; nihil autem habet cum illa commune. Est enim ob caulem ramosque undique villosos, inermes, foliola magna ovato-oblonga, pilosa, flores geminos totumque habitum optima *O. hircina Auct. recent.*

(4) *repens* (m. propr. æque ac:) *A. 116 c.* (quod citatum, quo referat, nescio; Smithius post nomen addidit:) *?* (atque:) *non O. repens Anglica, forte species nova.*

A descriptione in Syst. Veg. haud quidem differt, nec quoad habitum specimini *O. repentis Auct.* parvo valde dissimilis est, sed tamen foliolis minimis obovatis vel rotundatis, apice retusis omnino diversa atque externa est forma, quæ, obiter verisimile inspecta, ob habitum huc rejecta est.

905. Lathyrus.

(4) *latifolius 18* (m. propr.).

Cum descriptione *L. latifolii* tam in Fl. Suec., quam in Spec. Pl. bene convenit, sed, quum locus desit atque numerus adscriptus ad Sp. Pl. ed. 1 tantum deleget, hoc specimen po-

tius externum, quam Suecicum habendum est. Idem etiam e speciebus, apud auctores recentiores receptis, potissimum ad *L. latifolium* Europæ meridionalis pertinet, qualem hunc apud Kochium invenimus. Differens enim calyce, cujus dentes duo superiores ceteris multo latiores et breviores sunt, a *L. silvestri*, folia habet unijuga, foliola ovali-lanceolata, brevia (vix triuncialia), stipulas latissimas, caulem petiolosque late alatos. Semina nulla adsunt; cetera autem, nec minus habitus, speciminibus meis ex Europa meridion. simillima sunt.

(5) *latifolius* (m. propr. factum emendatum pro his manu, ut videtur, aliena primum scriptis:) *an varietas Lathyri latifolii? Sw. fol. ovata nec lanceolata.*

Priori de cetero simillimum specimen, foliola autem etiam breviora, ovalia sunt; quare ejusdem speciei certo habendum est.

(6) *heterophyllus 19* (m. propr.).

Quod ad dentes calycinos attinet, prioribus similis, foliis autem et stipulis multo angustioribus, his caule vix latioribus, diversa videtur forma. Insuper hoc loco semina adsunt matura, quæ dimidia hilum cingit, ita ut præsens specimen non possit non ad *L. silvestrem* referri.

926. Astragalus.

(7) *uralensis 27* (m. propr. æque ac signum:) € (quod, ni fallor, indicat, specimen esse sibiricum; idem enim signum plerasque in herbario plantas sequitur, quibus locus aliquis sibiricus inscriptus; in pagina altera, manu

quoque Linnæi additum est:) *Astragalus caule nudo, fl. purpureis.*

Cum descr. in Sp. Pl. ed. 2 convenit, atque teste Smithio in Engl. Bot. n. 466, verus videtur esse *A. uralensis,* cum speciminibus europæis *Oxytr. Halleri,* quod ad characteres attinet magis essentiales, congruens, quamvis forma sit maxime luxurians, omni ex parte major et robustior.

(8) *uralensis J.E.S.* (manu Smithii; m. Linnæi signum modo:) ϑ (quod alium locum, nescio tamen quem, verisimile significat).

Antecedenti de cetero simillima eademque videtur forma, sed spica densior, foliola minora magisque glabra.

(9) *uralensis* (m. propr. æque ac prope unum specimen:) *Gouan* (et prope alterum:) *Hope.*

Nomina duo adscripta Botanicorum, qui specimina miserunt, hæc esse europæa testantur, alterum etiam scoticum, id quod dicta Smithii in Engl. B. l. c. affirmant. Ambo vero minus, quam figura plantæ scoticæ in E. B., cum scandinavica planta congruunt, quæ *Oxytr. campestris var. sordida Auct. Suec.;* quamobrem, quum legumina examinare haud licuerit, decidere haud audeo, utrum ad *Oxytr. Halleri,* an ad *camp. sordidam* pertineant, quam ad formam utramque figura l. c. ab aliis auctoribus aliter citata est.

930. Trifolium.

(1) *officinale 4* (m. propr., atque:) *V* (forte v a r i e t. significans).

Cum *Trif.* (*M.*) *officinali* β *Sp. Pl.* omnino convenit, nec minus optima est *Melilotus alba Auct. recent.*

(12) *agrarium 56* (m. propr. pro nomine primum scripto, deinde deleto:) *lupulinum* (atque prope specimen:) *Suec.* (Sm. addidit:) *in Anglia non invenitur.*

Omni ex parte est *T. agrarium,* quale hoc omnes Auctores Scand. recent. habent. Specimen etiam, ut locus indicat supra citatus, est suecicum.

(13) *agrarium Fl. Ang.* — *procumbens L.* (manu Smithii; Linnæus ipse hoc loco nihil adscripsit, nisi:) *L. 572* (quod, quæ spectet, nescio).

Characteribus omnibus et toto habitu est *T. procumbentis L. et Auct. Scand. recent.* forma erecta.

(14) (Sine nomine; sed in plagula priori affixa).

Omnino est *T. procumb. Auct. Scand.* forma caule procumbente, apud nos vulgatior.

(16) *procumbens 58* (m. propr.; Sm. dein observavit:) *conf. agrarium J.E.S. — est agrarium Fl. Angl.*

Permagnum est specimen ejusdem speciei (sensu Recent.) ac num. (13) et (14).

(17) *procumbens* (manu Smithii; m. Linnæi tantum numerus:) *58* (et locus:) *Gotl.*

Omnino eadem species est ac antecedens.

(18) (Sine nomine; sed duobus proxime prioribus affixa est plagula; manu Linnæi modo numerus:) *59* (et locus:) *Gotl.*

Etiamsi numerus *T. filiforme Sp. Pl.* spectat, et specimen valde incompletum est, non potest non, ob capitula densa multiflora, vexillum sulcatum ceteīasque notas ad *T. procumbens Auct. Scand.* pertinere.

(19) *filiforme 59* (m. propr.).

Est forma gracillima, pauciflora *Trifolii filiformis Auct. recent.*

POLYADELPHIA.

943. Hypericum.

(1) (Sine nomine autographo; manu Linnæi numerus tantum:) *13* (qui *quadrangulum Sp. Pl. ed. 1* spectat; atque prope specimen littera:) *n* (Smithius addidit:) *quadrangulum. original sp:n.*

Hoc caule quadrangulo-alato, foliis ovalibus, sepalis lanceolatis acuminatis totoque habitu est *H. tetrapterum Fr. et Auct. Scand. recent.* Quare, ut ait Smithius, hoc præcipue specimen esset originale, non video; quod hoc loco asservetur, indicare id tantum videtur, hanc quoque formam fuisse a Linnæo visam atque, differentia inter ambo vix ulla ab eo observata, cum *quadrangulo* proprie dicto in nomine *quadranguli* inclusam.

(2) *quadrangulum 13* (m. propr., atque plagula priori affixa; Sm. adscripsit:) *dubium?*

Omnino est forma simplex pauciflora *H. quadranguli Auct. Scand*; quæ apud nos vulgatissima est hujus Generis species, et procul dubio a Linnæo præ ceteris in mente habita, quum primo suum *quadrangulum* describeret.

SYNGENESIA.

949. Sonchus.

(1) *maritimus* (m. propr. atque prope specimen, ut videtur:) *K:h.*

Caule simplici, monocephalo, involucro pedunculoque glaberrimo, foliis lanceolatis integris,

gris, »amplexicaulibus, retrorsum argute dentatis» (qualia in Spec. Pl. descripta), hic omnino est verus S. *maritimus* Europæ australis *Lin. et Auct. recent.*; a forma *Sonchi arvensis* litorali, apud nos obvia, omnino diversus.

(2) (Sine nomine; sed plagula est priori affixa). Eadem est planta ac antecedens.

(7) *alpinus 6* (manu propr.).

Ut jam antiquitus ex opere illo Smithiano, quod Plantar. Icones hact. ineditar. inscribitur, et quod deinde in libro periodico, quem dicunt, Roemeri et Usterii Botanisch. Magaz. IX Stück cum figura Smithiana l. c. *Sonchi alpini herb. Linn.* recusum est, omnes Botanici cognitum habent, hoc loco in herb. Linnæano non verus asservatur S. *alpinus,* qualem in mente Linnæum semper, quum hoc uteretur nomine, habuisse, opera ipsius ea, quæ hac in re maximi habenda sunt momenti, c. v. Fl. Lapp. ed. 1 n. 290, Laches. Lapp. p. 77—79 et locus habitationis in Fl. Suec., certissime indicant, atque Auctores omnes scandinavici semper persuasi fuerunt; sed forma est ista, opere citato Smithiano celebrata, numquam intra limites Scandinaviæ, nec etiam Europæ, crescens, atque, teste Smithio, ejus tempore tantum in herb. Linnæano et Lecheano asservata, quæ manifesto fere sola illum, herbario nimium, dictis autem Linnæi in scriptis citatis parum nisum, in opinionem illam falsam adduxit, qua hanc (præsentem formam) pro vero habuit S. *alpino,* et nomen novum *cærulei* formæ europeæ, in alpibus scandinavicis vulgatissimæ, imposuit;

dum, vestigia ejus maxima ex parte premens, Froelichius (in Ust. Annal. der Botan.) eidem formæ exoticæ nomen adtribuit illud maxime improprium *lapponici*.

E scriptis tamen quoque Linnæi nonnullis, v. c. Spec. Pl. et definitione in Fl. Suec., opinio Smithiana eo videtur nonnihil confirmari, quod, quum ceteræ notæ plurimæ tam vagæ sint, ut eodem fere jure et in *alpinum* verum et in formam præsentem quadrent, character ille »pedunculorum» in S. *alpino* »squamosorum» revera præsenti sit proprius, differentiam præbens optimam a vero S. *alpino Auct.*, cujus, ut constat, pedunculi sunt hispidi, nec squamosi. Specimen præsens, quod apud Smithium tanta auctoritate valuit, ad speciem pertinet mihi prius ignotam, quam tamen, quum ob characteres, tum auctoritate Steudelii ductus, vix dubito S. (*Mulged.*) *floridanum* putare, Americæ septentrionalis incolam. Idem esse casu aliquo, quum in herb. ambo insererentur, cum sequente specimine permutatum, persuasissimum mihi habeo; omnia enim, quæ in sequente sunt a Linnæo adscripta, optime in præsens quadrant, et contra, quæ in præsente specim. sunt adscripta, in sequens quadrant. Quæ in Spec. Pl. in his describendis plantis sunt errata, nempe S. *alpino* pedunculos squamosos, *canadensi* autem hispidos adtribui, ex his ipsis speciminibus in herbario permutatis verisimile pendent, quæ jam ante librum illum editum in herbario adfuisse videntur.

(8) *canadensis 1* (manu propr., atque prope specimen:) *K* (Kalm., cujus plantæ fere omnes, in herb. asservatæ, in Canada sunt collectæ;

Smithius etiam adscripsit:) *non Gronomii. Est S. alpinus HB* (Herb. Banksii) *et omnium auctorum præter Lin. et Leche H* (Herb.). *JES.*

Hoc specimen, ut jam supra indicavi, descriptioni in Spec. Pl. et Fl. Suec. quidem non repugnat, sed tamen omnino est *S. alpinus verus L. Fl. Lapp. et Laches. Lapp.*, qui *Mulged. alp. omn. Auct. recent.*, Alpes scandinaviæ ceteræque Europæ frequenter inhabitans, cui Smithius, ob hanc ipsam caussam nomen *canadens.* (ex permutatione huic datum) improprium putans, novum illud nomen *cærulei* postea dedit, cujusque specimina sub eodem nomine (*cœrul.*) in herb. ipsius quoque asservantur. Cum præsente de cetero omnia confer, quæ de priore dixi.

950. Lactuca.

(1) *quercifolia 4* (m. propr.; Smithius hæc addidit:) *Syn. Raji dubium. Hillii icon falsa — planta rarissima cujus vix aliud exstat exemplar in Herbariis. D. Afzelius.*

Etsi nomen heic alio modo ac solito sit scriptum, nullum est dubium, quin hac planta Linnæus *quercinam Fl. Suec.* intellexerit, cum qua optime convenit. Eadem etiam, id quod jamdiu Cel. Willdenowius et Kochius monuerunt, in *L. strictam Kit.* omnino quadrat. Nullo autem loco natali adscripto, non licet videri, utrum hoc specimen in insula maris Baltici, a Linnæo indicata, ubi deinde frustra semper quæsita est planta, natum, an externum sit.

953. Leontodon.

(3) *hastile* (m. propr. pro nomine primum scripto, postque deleto:) *tuberosum* (æque ac lo-

cus:) *H. U.* (Smithius addidit:) *specimina Jacq. figuram ejus non referunt. — hastile Herb. Jacq. JES.*

Omnino est *Leont. hast. var. glabrat. Auct. recent.*, id quod cum opinione Botanicorum fere omnium congruit, qui jam e scriptis Linnæi solis dudum perspexerunt, *L. hastile Sp. Pl. etc.* esse formam glabratam, *L. hispidum l. c.* autem formam hirtam unius speciei, cui Recentiores quoque nomen *hast.* retinuerunt.

(5) *hispidum 6* (m. propr. pro primo nomine, ab ipso deleto:) *hirtum;* (atque, ut videtur, a Smithio:) *hirtum D. Afz.*

Pilis foliorum »furcatis» ceterisque notis in *L. hispidum Sp. Pl.* melius, quam in *L. hirtum l. c.* quadrat specimen, quod idem etiam omnino est *L. hastile α vulg. Koch. et Auct. recent.*

954. Hieracium.

(1) *alpinum 3* (m. propr.).

Omnino est *H. alpin. Auct. scand.*, forma pumila, simplex, monocephala, caule subnudo, hirsuto et stellato-piloso, involucro villoso, nigro.

(2) *Taraxaci* (m. propr. æque ac in pagina altera:) *alp. Pit.* (atque hoc ex litteris forte Solandri citatum:) *Planta hybrida ex Leontodonte Taraxaci et Hieracio alpino, quam legi in alpibus Lapponiæ Pitoensibus 1753, unico tantum in loco, et unico hoc specimine. D. C. Solander.*

Forma foliorum, pedunculo unico incrassato, squamoso cum involucro fusco-piloso ceterisque notis omnibus est *Leontod. autumn. β*

Taraxaci Hartm. Fl. Scand., seu *Oporina pratensis Less.*

(4) *dubium? 6* (m. propr.; post quod Smithius addidit:) *may be right.*

Quod verum fuerit Linnæi *H. dubium* ex hoc specimine eo minus concludi licet, quod ipsi incertum fuisse videatur, atque etiam hæc species in exempl. Linnæi libri Spec. Pl. ed. 1 nota careat solita, qua, ut plantas in herb. asservatas designaret, usus est. Neque hoc est *H. dubium Lin.*, quod optimis ductus rationibus cel. Friesius esse *H. suecicum* jam edocuit, sed forma est vulgata *H. Auriculæ L. et Auct. recent., c. v. Fr. Symb. ad Hist. Hierac.*, cujus unum tantum specimen aliud (v. num. 6) in herbario adest.

(5) *Auricula* 7 (m. propr.; numerus vero deinde deletus hoc quoque specimen reddit incertum.)

Per errorem aliquem specimen hoc loco adest, quod minime ad *H. Auriculam*, nec quidem ad Stirpem *H. Auriculæ*, sed manifesto ad Stirp. *H. prœalti* pertinet, qualem in *Symb. ad Hist. Hier.* Cel. Friesius distributionem hujus Generis specierum in greges comparavit. Difficillimum autem, mihi quidem, est, ex specimine hocce sicco pro certo discernere, ad quam hujus Stirpis speciem pertineat; quantum tamen videre licuit, potissimum est *H. fallax* seu *collinum Fr. l. c.*

(6) *cymosum J.E.S.* (manu Smithii; m. Linnæi numerus:) 7 (atque in pagina postica:) *Pilosella minor, folio angustiore minus piloso repens. J. B. 2 p. 1040, Gmelin — Habitat in Rossia et Suecia.* (Plagula est priori affixa).

Numerus igitur citatus, qui H. Auric. Sp. Pl. ed. 1 spectat, atque synonymon Bauhini, ambo a Linnæo adscripta, indicant, eum ipsum hoc loco *H. Auriculam* asservari putasse, atque merito etiam de altero speciminum valent, quod rhizomate stolonifero, foliis lingulatis, obtusis, glaucis, de cetero glaberrimis, sed ciliatis, scapo subnudo capitulis paucis (6), totaque facie, clare est *H. Auricula L. et Auct. scand. omn.* — Specimen autem alterum, quod procul dubio Smithius nomine a se adscripto intellexit, omnino diversum est atque, quod ad faciem certe attinet (notas enim involucri haud bene observare licuit), ad Stirpem *H. prœalti* pertinere videtur, specimini plagulæ prioris, num. (5), de cetero simillimum, sed foliis differens latioribus infimaque caulis parte densius pilosa. Utrum vero eadem, an alia sit species, equidem, characteribus multis essentialibus in specimine exsiccato ita oblitteratis, ut oculo magis in hoc Genere exercitato vix perspicui forsan essent, haud audeo dijudicare.

(7) (Sine nomine manu Linnæi adscripto; manu autem inventoris, quisquis fuit, hæc invenimus:) *N:o 40. Hieracium angustifolium glabrum seu Pilosella major glabra. Mor. H. R. Bles.*

Ad Stirpem *H. prœalti* pertinere videtur, atque, caule glabrato insigne, forte *H. prœaltum* est, quale apud Cel. Friesium l. s. c. proponitur. Tam synonymon citatum Morisonii, quam plantam ipsam præsentem me haud bene nosse aperte confiteor.

(8) *prœmorsum 8* (m. propr.).

Omnino est *Intybus prœmorsus Fr.*, s. *Crepis prœmorsa Auct.*

(10) *murorum 15* (m. propr.; post quod Smithius addidit:) β *Fl. Suec. ed. 2* (quod hoc loco summo jure appositum videtur, specimine cum *mur.* β *l. c. et Sp. Pl. 2* optime conveniente).

Omnibus ex partibus totaque facie est *H. murorum var. sylvaticum Auct. scand. recent.*, *c. v. Fr. Nov. ed. 2, p. 257 et Symb. ad Hist. Hier. p. 109, atque Hartm. Fl. Scand. ed. 5.*

(11) *Hieracium muror. folio pilosissimo. CB. Gmelin.* (manu Linnæi, sed in pagina plagulæ postica; quamobrem, nomine nullo infra specimen adscripto, admodum incertum est, an hoc specimen pro *Hieracii muror.* forma Linnæus habuerit; plagula est, forte comparandi tantum gratia, priori affixa).

Parvi, quum specimen incertum sit, momenti est afferre, ad quam specierum pertineat recentiorum; sufficiat itaque dicere, idem minime cum forma *H. muror.*, quæ *H. mur. pilosissimum*, convenire, ad quam Cel. Fr. in Symbolis synonymon Bauhini, supra citatum, retulit; sed evidenter esse cum formis *H. vulgati Fr. l. c.* latifoliis comparandum, et quidem maxime ad varietatem *nemorosum* accedere.

(13) *paludosum* (m. propr.; Sm. adscripsit:) *lampsanoides Gouan. Illust.*

Tam caule foliisque pubescenti-villosis, quam ceteris notis a *H. paludoso Sp. Pl. et Auct. recent.* differt, cujus in plagula proxime priore (num. 12; v. huj. Enum. part. II) specimen asservatur verum et optimum. Præsens autem, quantum equidem video, potissimum est species, supra citata, ad quam re-

latum jam Smithius voluit, cujusque habet notas essentiales. Ob formam foliorum, primo obtutu *H. paludosi* haud dissimilem, hoc loco insertum videtur.

(14) *sabaudum 25* (m. propr.; post quod Sm. addidit:) *prenanthoidi affine.*

Locus omnis deest, itaque nulla caussa est, cur hoc specimen pro planta Lecheana haberemus, cujus in Fl. Suec. mentio facta est, et quæ, loco ibi memorato nunc etiam temporis crescens, merito ad *boreale Fr.* relata est; sed pro planta, a tempore usque Linnæi in H. Bot. Ups. culta et in regione vicina hodie efferata, quam duce Ill. Friesio jam plerique Botanici verum agnoverunt esse *H. sabaudum L. Sp. Pl.*, eo meliore jure habeo, quod cum descriptione tam Linnæana, quam Friesiana in Symb. Hierac., optime conveniat, atque specimini Upsaliensi, nunc temporis lecto et comparandi caussa allato, simillimum sit. *A. boreali Fr. et sec. cum Auct. scand. recent.*, cum quo a Smithio aliisque Botanicis externis compluribus confusum fuit, iisdem fere omnibus differt notis, quas in Symbolis dedit Cel. Friesius, c. v. foliis caulinis omnibus amplexicaulibus cordato-ovatis hirsutis, pube involucri et pedunculorum glandulosa, et ceteris.

Quod ad observationem Smithii citatam attinet, post nomen hujus speciminis in herb. additam, difficile est dijudicatu, an vera sit, quum haud bene constet, quam speciem Smithius sub nomine *prenanthoid.* in mente haberet.

(15) *umbellatum 26* (m. propr.).

Duo heic asservantur specimina, quorum alterum modo, nondum florens, *H. umbellatum* est; alterum vero tam incompletum est, ut vix determinari possit, nisi quod minime sit *umbellatum*, a quo squamis involucri pilosis, omnibus adpressis et foliis, quantum ex iis judicari potest, diversum est.

De *H. cymoso Linnæi* herbarium nihil illustrat, ubi ne nomen quidem hocce occurrit.

975. Bidens.

Inter hujus Generis species in herbario *B. minima* non adest, quæ in Sp. Pl. ed. 2 p. 1165, quasi Europæ septentrionali indigena, memoratur, nec unquam specimen ejus ullum in herb. adfuit, testante exemplari quondam Smithii proprio libri Syst. Veg. ed. 14, ubi Sm. species omnes in herb. Linn. asservatas nota certa designare solebat, qua vero hæc species caret.

989. Gnaphalium.

(10) *procumbens* (m. propr., æque ac hæc:) *varietas an præcedentis* (post quod Smithius:) *i. e. sylvatici* (atque alio loco:) *supinum JES.*

Exacte est *Gn. supinum* tam Lin. Syst. Nat. III, p. 234, quam *Auct. recent.;* nomine *procumbentis,* priusquam planta describebatur, quasi temporali adhibito.

(11) *Gnaph. procumbens* (m. propr., atque prope specim.:) *Scop.*

Eadem species est ac antecedens.

996. Senecio.

(3) *erucifolius 15* (m. propr. æque ac locus:) *Scania.* (Smithius adscripsit:) *lividus?*

Nomen et locus indicare videntur, hoc ipsum specimen inter ea fuisse, quæ in It. Scan. Linnæus memorat prope Scanoram lecta, et ad quæ verisimile definitionem in Fl. Suec. et Spec. Plant. deinde confecit. Quamvis autem post id tempus species illa Linnæana ita emendata et fixa est, ut hodie apud omnes fere Auctores nomen ejus de planta eadem adhibeatur, quæ S. *tenuifol. Jacq. Austr. 278*, cujusque mentionem revera primam, quasi in Scania repertæ, fecit Rosenius in Obs. Bot. Scan. p. 46, species Linnæi originalis, cujus hoc est specimen, non fuit verus S. *erucifolius sensu Recent.* Specimen enim præsens, ut jam Smithius et observatione, supra citata, in herb. adscripta, et in Engl. Bot. sub 574 et 2515 monuit, potius est S. *sylvatici* forma, et illa quidem, quæ *Sen. lividus Nolt. et Sm.* (*nec Linn.*). Differt enim a vero *erucifolio* ligulis minimis revolutis nullisve, foliis pinnatifidis nec partitis, pinnis inæqualiter dentatis, versus apicem folii majoribus, aliisque notis; quamobrem haud dubito in hoc specimine determinando sententiam Smithii sequi, quam experientia quoque recentior de locis S. *erucifolii* et *sylvatici* in Scania corroborat. In aggeribus enim Scanoræ, ubi Linnæus (l. supra c.) sua legit specimina, post id tempus frustra semper quæsitus est S. *erucifolius Auct. recent.*, dum contra hic ipse locus specialis inter ea enumeratur (v. Lilja Fl. Scan. p. 375), quibus hodie copiosius nascitur S. *sylvaticus!*

Descriptionem autem plantæ Rosenii l. c., per se Linnæana clariorem et haud dubiam, optime confirmat locus specialis, ab eo re-

latus, ubi nunc etiam temporis viget verus *S. erucifolius Auct.*

Linnæum tamen posterius verum etiam *erucifolium* vidisse atque nomini et definitioni vagæ primariæ subjunxisse, ex speciminibus, omnibus sibiricis vel rossicis, quæ in plagulis duabus post præsentem proxime sequentibus asservantur, posteriora testantur, quæ omnino ad *erucifol. Auct.* pertinent, quibusque Linnæus non id quidem nomen, sed synonymon hocce et locum adscripsit: *Jacobæa major foliis viridibus majoribus rigidis laciniatis Gerb. tanaens. 183. — Habitat in desertis Tawrow, Belagrod Ukraniæ.*

999. Inula.

(3) *britannica 4* (m. propr. æque ac locus:) *Scania.* Vix dubium, quum locus suecicus, id quod in herb. rarius fit, heic adsit, quin specimen hocce sit loco ipso (Gunnarstorp) Scaniæ lectum, quo solo Linnæus in Fl. Suec. ed. 2 se ipsum *In. britannicam* vidisse indicat. Idem vero omni ex parte manifesto est *In. britannica Auct. recent.,* cujus in specimen, prope Nosaby, Scaniæ quoque, lectum et comparandi caussa allatum, ad unguem quadrat.

Qua re igitur dubia hac de planta, quorum fons fuit Fl. Suec., ex parte tolluntur; primum nempe illorum, qui, hac specie ibi postea non reperta, locum et indicium fere ipsum Linnæanum suspicati sunt, tum etiam eorum, qui speciem *Inulæ* ex loco in Fl. Suec. memorato fuisse *dysentericam* putarunt, quæ antiquitus in parte Scaniæ occidentali lecta traditur.

Specimina duo sequentia, non nominata, sed in plagulis huic affixis asservata, omnino ejusdem sunt speciei ac præsens.

(4) *britannica* (m. propr. æque ac, in pagina altera, hæc:) *Inula britannica foliis lanceolatis subhirsutis subintegerrimis, inferioribus in petiolum longe decurrentibus, petiolo item basi dilatato caulemque amplexicauli, superioribus vero amplexicaulibus. Calycibus foliolis setaceis, semiflosculis 3-dentatis. — Mygind. 4. — Ab Inula Oculo Christi calycis structura præcipue differt. Tabern. hist. 2, p. 51. Aster flore luteo?*

Hoc specimen forte non suecicum; sed omnino eadem est planta ac præcedentia.

(5) *dysenterica 5* (m. propr.).

Pappo duplici, exteriore setuloso-lacinulato, foliis latis, oblongis basi sagittato-cordata, amplexicaulibus, radio elongato, ceterisque notis omnibus optima est *Pulicaria dysenterica Auct.* Dubium tamen, loco nullo adscripto, restat, an unquam apud nos inventa sit.

1000. Cineraria.

(1) *Cineraria alpina* (m. propr., atque prope specimen nomen inventoris:) *Osbeck.*

Cum forma primaria *C. alpinæ Sp. Pl. ed. 2.* omnino convenit, nec a forma solita scanica *C. campestris Retz.*, nisi petiolo foliorum radicalium angustiore, caulinis oblongis latioribus, infimo in petiolum contracto differt, quæ tamen in specie hac polymorpha tam parvi habeo momenti, ut hoc etiam specimen in Scania lectum esse facile putem; id quod cum nomine apposito inventoris bene congruit, qui, quantum equidem scio, hanc

plantam nullibi, nisi loco Scaniæ unico collegit et memoriæ tradidit. Quam formæ huc pertinentes, alia in aliam, transeant, exemplo est hoc specimen, quod, infimo tantum illo folio caulino petiolato excepto, prorsus nihilo a specimine, cum illo comparato, rossico *C. aurantiacæ Hoppe* differt.

(2) *C. alpina γ J.E.S.* (manu Smithii; m. Linnæi hoc loco nomen modo inventoris:) *Jacquin.*

Hæc, quæ judice Smithio *var. γ C. alpinæ* habenda est, a priore differt foliis caulinis minoribus, infimo subovato subsessili, ideoque cum forma nostra vulgata *C. campestris Retz.* omnino convenit, nec non cum figura in Engl. Bot. n. 152. *C. integrifoliæ Sm. Fl. Brit.* Verisimile, ut a Jacquino missum, ejus est *integrif. β pratensis.*

(3) *Cineraria alpina* (m. propr. æque ac prope specim.:) *H. U.*

Ejusdem certo speciei est, ac priores, sed folia caulina etiam, ac in num. (1), majora, late lanceolata, crenulata, infimum spathulatum, radicalia petiolo latiore, faciem reddunt paullo alienam.

(4) *alpina* (manu Linn. filii; atque, in diversa chartæ parte, manu verisimile Jacquini, qui specimen misisse videtur:) *N:o 165. Cineraria integrifolia pratensis.* (Manu Linnæi ipsius sub his tantum invenimus nomen:) *Jacquin.*

Exacte eadem est forma ac proxime antecedens, sed majore etiam jure, quam num. (2), pro specimine authentico Jacquiniano habenda.

(5) *alpina* (m. Linn. filii, æque ac nomen collectoris:) *Jacquin.* (atque hujus denique manu,

in parte chartæ, cum specimine missa:) *N:o 164. Cineraria integrifolia alpina, culta in horto.*

Specimen fere bipedale est; omni ex parte prioribus majus, sed formam retinens omnino eandem cujusque partis singulæ, ut forma tantum cultura luxurians habeatur.

Duæ etiam plagulæ sequentes specimina continent, huic simillima, et nomen idem, manu Linnæi filii adscriptum.

1012. Chrysanthemum.

(2) *Chrysanth. inodorum* (m. propr. æque ac prope specimen iterum:) *inodora.*

Tota facie atque notis omnibus, quæ in specimine exsiccato eodemque florifero discerni possunt, c. v. lobis foliorum filiformibus tenuibus, receptaculo convexo, et cet. omnino est *Matricaria* (*Tripleurosp.*) *inodora Auct. recent.*

Varietatis β Sp. Pl., quæ in It. vestrog. p. 148 describitur, neque nomen neque specimen in herbario adest.

1013. Matricaria.

(2) *maritima 2* (m. propr. æque ac prope specimen:) *marit.*

Definitioni in Spec. Pl. quidem respondet, atque de cetero figuræ quoque apud Rajum, huc citatæ, qualis in It. vestrog. memoratur, sed ab hac ligulis recedit subtridentatis, quibus rursus ceterisque notis omnibus potissimum cum *Pyrethro marit. Sm. Engl. Bot. 979 et Babingt. Man.* seu *Tripleurosp. marit. Hartm. Fl. Scand. ed. 5*, convenit. A *Matric. maritima Fr. Mant. II, p. 115 et Herb. Norm. VII, n. 1* differt lobis foliorum divergentibus

brevissimis, latis, obtusis, ligulisque omnibus distincte dentatis, plerisque tridentatis, præcipue vero facie, ob herbam pluries humiliorem et partes omnes firmiores aliena.

(3) *Chamomilla 3* (m. propr.).

Omnino est forma, apud nos vulgatissima, *M. Chamomillæ Auctt.*

(4) *suaveolens 5* (m. propr., atque in pagina plagulæ altera, manu, ut videtur, aliena:) *Chamæmelum inodorum annuum.*

A priore atque ab omni igitur *M. Chamomilla* nota differt sola, quæ in Fl. Suec. affertur, nempe ligulis deflexis, quæ etiam solito minores et rariores sunt Ceteris autem omnibus atque tota facie priori simillima est, ita ut summo jure illi videantur egisse, qui *M. suaveolentem Fl. Suec.* minime specie, vix quasi varietatem, a *M. Chamomilla* diversam habuerint. Formam exacte eandem ipse prope Gevaliam legi. Dictum Smithii in Fl. Brit. p. 903, *suaveolentem* a *Chamomilla* distinctam esse speciem, tali tantum modo explicari potest, ut ille, ratione vix habita speciminis vel formæ præsentis, in mente habuerit plantam omnino aliam, qualis mentionem fecit Kochius in Syn. ed. 2, p. 416.

1017. Achillea.

Sub nomine *A. nobilis* duo heic asservantur specimina, ambo vero, ut ex adscriptis patet, in Horto Ups. culta, quare nihil illa afferunt ad locum hujus plantæ scanicum, a Rosenio indicatum, illustrandum confirmandumve. (Ceterum de iis vide partem huj. Enumer. alteram).

1035. Calendula.

Specimina tam *C. arvensis*, quam *officinalis* adsunt (vide part. Enum. alteram); neutri autem locus adscriptus est, qui indicium in Fl. Suec. de *C. officinali* corroborare posset.

1041. Filago.

(1) *pygmæa* (m. propr., sed hoc nomen, lapsu calami procul dubio datum, postea est a Smithio deletum, qui ejus loco adscripsit:) *germanica J.E.S.*

Et habitu et notis omnibus est *F. germanica tam Sp. Pl., quam Auct. recent.*, forma nempe humilis, ramosa, decumbens, qualem sæpissime speciminibus elatioribus erectis eodem loco intermixtam invenimus.

(2) *germanica 4* (m. propr. æque ac prope specimen litteræ, ut videtur:) *K:h.*

Omnino est forma solita simplicior, erecta, speciei ejusdem ac antecedens.

(3) (Sine nomine; sed numerus appositus est:) *1.* Forma est eadem ac prior.

(4) *arvensis* (m. propr.).

In descriptionem *Filaginis arvensis Fl. Suec. et Sp. Pl.* optime quadrat, neque minus eadem est *F. montanæ Auct. scand. omn.* forma, quæ *F. mont. b. Fr. Nov. ed. 2, p. 267 et mont. β arvens. Hartm. Fl. Scand. ed. 4 & 5.* A *F. arvensi Wg*, quæ *F. minima Fr.*, quam optime distincta est.

(5) *montana 33* (m. propr.; numerus hoc loco aliorsum ac solito spectat; Smithius observavit:) *vix anglica.*

Omnino

Omnino est forma in Scandinavia vulgatissima *F. montanæ Auct. omn. scand.*, a priore minime specie distinguenda.

Filaginis pyramidatæ Spec. Pl. neque nomen, neque specimen, usquam in herb. adest; nec, id quod jam antiquitus cognitum est, forma ulla ibi asservatur, ad *F. minimam Fr.* referenda, quæ Linnæo plane ignota certo fuit.

1052. Viola.

(1) *hirta 6* (m. propr.; postea autem manu aliena, forsan Solandri, adscriptum est:) *sagittata Sol:r.* (In parte chartæ diversa alius, verisimile inventor, scripsit:) *Viola foliis maximis hirsutis, ad basin nonnihil auriculatis, e radice pedunculos emittens.*

Quod ad indumentum attinet, *V. hirtæ* quidem haud dissimilis est, sed foliis elongatis basi subsagittata, sepalis acutissimis valde ab ea differt, atque ob has notas ceterasque potissimum, ut jam Solander perspexit, *V. sagittata Aiton* videtur esse, cujus cum descriptione in Hort. Kew. III, p. 287 bene convenit, excepta tantum pilositate omnium fere partium densiore et magis conspicua.

(2) *palustris 7* (manu propr.).

Hæc foliis longioribus ovato-cordatis, acutiusculis, bractea pedunculi flori approximata, et ceteris omnino est *V. epipsila Ledeb.* qualis in *Hartm. Fl. Scand. ed. 5*, seu *V. suecica Fr. in Bot. Not. 1849, p. 60*; quæ, etsi ævo Linnæano prætervisa nec a *palustri* distincta, in compluribus Sueciæ provinciis tam vulgaris est, ut minime sit mirandum, eam forte sæpius fuisse inter specimina veræ *palustris* collectam.

(4) *odorata 8* (m. propr., atque in diversa chartæ parte, manu aliena hoc *Violæ mirabilis* synonymon:) *Viola floribus radicalibus abortientibus, caulinis apetalis, semniiferis Linn. h. Cliff. 427. Roy. pr. 431.*

Rhizomate crasso, stolonibus nullis, foliis petiolisque hirtis a *V. odorata* recedit; utrum vero potius *V. hirta,* an *collina* sit, in specimine hocce exsiccato discernere nequeo.

(5) *canina 9* (m. propr. æque ac in pagina altera:) *Viola caulibus floriferis adscendentibus, foliis cordatis. HC* (Hort. Cliff.) *Gmel.*

Duas continet series speciminum, inter se distinctas; omnia prioris optimam sistunt *V. caninam tam Linn., quam Auct. recent.* Cetera autem specimina, infra hæc affixa, sunt minima (vix biuncialia), cæspitosa, pubescentia, foliis crassiusculis, glaucescentibus, rotundato-cordatis, floribusque minutis, ob quæ *V. arenariæ Auct.* formam sistere fere typicam, qualem v. c. circa Upsaliam sæpe legerim, cujusque cum speciminibus suecicis allatis optime conveniant, mihi quidem videntur. Cel. autem Watsonio, qui hæc specimina eodem tempore inspexit, eadem potius videntur esse forma macra, solo aprico nata, *V. sylvaticæ Fr.* — Equidem tamen inter innumera hujus speciei individua talem numquam vidi formam.

(6) *montana 10* (manu propr.).

Quamvis loco, in Fl. Suec. indicato, repugnat, atque auctoritatem Botanicor. recent. equidem non possum non sequi, qui *V. montanam Linn.* inter formas *V. caninæ* quærendam esse edocuerunt, præsens tamen planta nullomodo ad *V. caninæ* formam, quæ vulgo

V. montana habetur, referenda est, sed omnino est *V. stagnina Kit.* Est enim fere pedalis, tota glabra, foliis elongatis (biuncialibus, vix semiunciam latis), basi in aliis truncata, in aliis in petiolum semidecurrente, stipulis lanceolatis, inferioribus petiolo brevioribus, argute dentatis, superioribus petiolo longioribus, subintegerrimis; calcare appendicem calycin. superante. Itaque, si hoc loco auctoritas ulla sit herbario tribuenda, id cum opinione Auctorum, scriptis Linnæi nisa, eo modo potissimum conciliatur, ut *V. montana* Linnæana formam utramque, et illam, quæ *montana sensu Recent.*, et illam, quæ *stagnina Kit.*, specie nondum distinctas, amplexa esse habeatur.

GYNANDRIA.

1054. ORCHIS.

(12) *latifolia 11* (manu propr.).

Quantum in specimine sicco videre licet, hæc quidem certo inter formas est, quas varias amplexa est *O. latifolia Lin.*, non vero illa est forma, quæ jam apud Auctores plurimos (v. c. Friesium in Mant. III, Kochium in Synops. aliosque) pro vera et primaria *latifolia* est stabilita, et quæ *O. majalis Reich.* Præsens enim »foliis a basi dilatata attenuatis, spica condensata» (Fr. Mant. III, p. 130; color florum non discerni potest), atque characteribus ceteris omnibus totoque habitu *O. angustifoliæ Wimm.*, est forma hujus major foliisque latioribus, quæ *O incarnata a latifolia Fr. l. c.*, a specimine, in Herb. Norm.

VII, n. 66 distributo, caule tantum altiore, robustiore, diversa.

Ceterum, quum constet, tam multas formas, nunc temporis distinctas habitas, fuisse *O. latifoliæ* Linnæanæ subjunctas, vel etiam sub illo nomine confusas, parvi habendum est momenti, quænam ex illis formis hoc loco asservetur, atque parum sane vis est iidem tribuendum ad opinionem de *O. latifolia,* præ ceteris sic nominanda, confirmandam evellendamve.

(13) *incarnata* (m. propr., quod nomen iterum est prope specimen quoque scriptum).

Hæc definitioni et descriptioni in Fl. Suec. ed. 2 optime respondet; eadem etiam opinionem Ill. Friesii de vera *incarnata L.*, in Mant. III datam, confirmare videtur. Ex enim formis et speciebus, l. c. enumeratis, quæ *O. latifoliæ* fuerunt subsumtæ, hæc notis essentialibus fere iisdem ac antecedens, clare est *O incarnata b angustifolia,* quæ *O. angustif. Wimm. et Auct.*, cujusque specimina, præsenti simillima, in Herb. Norm. VII, n. 65 sunt distributa. Tam a *sambucina*, quam a *Traunsteineri Saut.* (quæ *angustif. Reich.*), foliis differt basin versus dilatatis, ab illa insuper foliis summis spicæ approximatis, acutis, calcare vix dimidium ovarium æquante, ab hac autem spica condensata, floribus minutis.

(14) *sambucina* (m. propr.; postque manu Smithii:) *Sw. 47.*

Omnino est *O. sambucina* sensu Recentiorum omn., floribus rubris.

(15) (Sine nomine; sed plagula est priori affixa; quare nomen ibi adscriptum de hac etiam valet).

Eadem est ac antecedens, floribus autem flavis.

Ex his igitur patet, Linnæum, quum tempore posteriore hanc speciem a *latifolia* distingueret, utramque tamen ejus formam ad eandem pertinere speciem agnovisse.

1056. Ophrys.

(8) *lilifolia* 7 (m. propr. æque ac prope specimen:) *K* (Kalm.; Smithius addidit:) *Malaxis Sw. 6.*

Procul dubio nomen huic a Linn. adscriptum, Spec. Pl. ed. 1 spectans, atque in Sp. Pl. ed. 2 quoque adhibitum, idem habendum est ac nomen *latifolia Fl. Suec.*, quod per errorem ortum est. Nec magis dubitandum, quin planta suecica fuerit a canadensi diversa, quum loco ipso, in Fl. Suec. indicato, nunc etiam temporis *Malaxis monophyllos* sola vigeat, cujus specimen diphyllum, Linnæo »ante viginti annos ostensum», fons certo fuit errati, ex quo speciem illam Americæ propriam inter suecicas plantas receperit. Præsens vero specimen, quod, teste nomine adscripto Kalmii, in Canada est lectum, ad veram *Lipar liliifoliam* pertinere videtur, qualem ex Virginia eam possideo, floribus præcipueque labello, omnium nostrarum Malaxidearum multo majoribus, ita ut ab omnibus speciebus scandinavicis longe distet.

(9) *Loeselii 8* (m. propr. æque ac in pagina altera:) *Scapus superne 3-queter, sæpius 3-florus, non ultra octiflorus. Bractea ovata. Nectarii labium magnum planum subreflexum integrum. Habitat ad Norvidsjön prope Templum Biörck-*

linge Uplandiæ, ad margines turforum in paludibus. (Sm. denique adscripsit:) *Malaxis Sw.* 7.

Hæc omnino est *Sturmia Loeselii Auct. recent.,* non quidem, testante loco, supra citato, adscripto, ad Hillebola, qui solus locus in Fl. Suec. indicatur, lecta, sed alio Uplandiæ etiam loco, qui eo majoris videtur esse momenti et eo dignior, ut eum perscrutentur Botanici, quod ex priore loco post Linnæum nemo viderit *Sturmiam,* complures vero *Malax. paludosam* reportaverint, dum ex loco hocce heic asservetur ipsa *St. Loeselii* optima; cujus igitur novum locum, certissimum ut spero, in Suecia media primum, in lucem vocare atque Botanicis nostri ævi Upsaliensibus, ut confirment, commendare gaudeo.

(10) *O. Loeselii* (m. propr. æque ac prope specimen:) *Hall. all.* (vocab. sequens legere haud potui) *Schreb.*

Eadem est ac antecedens.

(11) *paludosa 9* (m. propr.; Sm. addidit:) *Malaxis Sw. 5.*

Ex omni parte est *Mal. paludosa Sw. et Auct.;* quamobrem, atque quum *Ophr. Loeselii* quoque cum scriptis Linnæi et opinione Recentiorum omnino congruat, maxime videtur mirum, *M. paludosam* ex Hillebola Uplandiæ, ut tamen putandum est, fuisse in Fl. Suec. ed. 2 cum *Loeselii* commutatam, et vix alio modo explicari hoc potest, nisi ita, ut specimina ex loco illo numquam fuerint a Linnæo visa, sed a Loeflingio solo, qui locum indicaverit, atque hic igitur erroris, si quis, auctor fuerit.

1057. Serapias.

(1) *Helleborine latifolia 1* (m. propr.; Smithius adscripsit:) *palustris J.E.S.* — *Epipactis Sw. 2.*

Omnino est *Epipactis palustris Auct.*, nec, id quod ex synonymis et nomine crederes, *E. latifolia*, quam primitus forsan ab hac Linnæus non distinxit.

(2) *Helleborine* (m. propr., æque ac prope specimen:) *alba.* (Plagula est priori affixa).

Antecedente quidem atque forma ideo *E. palustris* vulgari major, sed labello rotundato obtuso lacinias perigonii æquante, ovario pubescente, foliis ovato-lanceolatis, ex speciebus omnibus ad *palustrem* hæc quoque potissimum pertinet. Utramque (hanc et priorem) vix dubie Linnæus sub sua *S. Helleborine α Fl. Suec. ed. 2* intellexit.

(3) *rubra 1* | *longifolia* (m. propr.; sed nomen *rubra* est a Smithio deletum, qui adscripsit:) *Xiphophyllum Suppl.* — *ensifolia* — *Epipactis Sw. 5.*

Omnino est *Cephalanthera ensifolia Auctt.*; bracteis ovario glabro multo brevioribus, labello brevi, obtuso, et ceteris a sequente diversa.

(4) *rubra longifolia* (m. propr, æque ac prope specimen nomen loci:) *jenæ.* (Smithius addidit:) *rubra.* — *Epipactis Sw. 6.*

Ut Smithius observavit, vera est *Cephalanthera rubra Auctt.*; specimen vero, indicante loco adjecto, non scandinavicum est.

1095. Sparganium.

(1) *erectum* (m. propr.; atque in diversa chartæ parte, manu aliena, forte inventoris:) *Sparganium foliis assurgentibus triangularibus. Flor. Lap. 345. N:o 30.*

Hoc omnibus characteribus atque toto habitu est *Sparg. simplex Huds. et Auct.*, cujus a speciminibus suecicis allatis prorsus nihilo differt, nisi caule foliisque nonnihil angustioribus. Nihil vero adscriptum est, quod significet, utrum pro *α*, an *β* Fl. Suec. et Sp. Pl. Linnæus id habuerit.

(2) *natans 2* (m. propr., post quod Smithius addidit:) *verum.* (Præterea manu eadem ac in priore adscriptum est:) *Sparganium foliis complanatis, natantibus, spicis paucissimis. Hall. Stirp. Helv 260. N:o 31.*

Est forma vulgaris pumila (4-uncialis) *Sp. minimi Bauh. et Fr. Bot. Not. 1849,* quod, ut edocuit Cel. Friesius l. c., ab auctoribus botanicis Europæ mediæ et australis semper pro vero *Sp. natante* perperam habitum est; atque, jam ævo Linnæano a multis confusum, Linnæum demum ipsum induxit, ut a sententia sua prima (in Fl. Lapp.) discederet et hanc formam (v. c. in Fl. Suec. ed. 2) *natanti* subjungeret. Ex hoc tantum explicari videtur, Linnæum huic specimini ipsum adscripsisse nomen *natans,* quamvis a *natante Fl. Lapp.*, primo et vero, quale in Scandinavia fere sola totius Europæ obvium est, valde differat. Ex his etiam patet, specimen hocce tempore demum posteriore fuisse in herb. insertum.

(3) *345** (m. propr., pro nomine, adscriptum, evidenter *Sp. natans Fl. Lapp.* respicit; in pagina autem altera Linnæus etiam ipse hoc addidit synonymon *Sp. nat. β seu minimi Fl. Suec. ed. 2*:) *Sparg. non ramosum minus Dill. giss. 150, app. 58*, (post quod Smithius addidit:) ? (qui quoque infra specimen adnotavit:) *simplex, vix natans — specimen described in Flo. Lapp.*

Ut Smithius observavit, hoc sane videtur sub *natante Flo. Lapp.* descriptum, cum quo optime congruit; atque præterea omnino est forma illa scandinavica, Smithio Botanicisque ejus temporis exteris vix cognita, vel certe pro vero *natante* non agnita, quam Cel. Fr l. supra c. solam esse ad *Sp. natans Linn.* referendam monuit, cujusque formam contractiorem e Vogesis sub nomine *affine* quasi novam speciem Germani recentius descripserunt.

Quod Smithius hoc potius *simplex*, quam *natans* esse voluit, opinioni ejus præsumtæ de *Sp. natante* adscribendum est, quod in forma antecedente quæsivit. Quod autem Linnæus synonymon Dillenianum huc citavit, aliter me non posse explicare fateor, nisi ita, ut tempore posteriore, quum notio ejus his de formis vagari coepisset, esse factum habendum sit.

1100. Carex.

(2) *capitata* (m. propr. æque ac prope specimen locus:) *Lappo.*

Hæc, quæ post demum editam Fl. Suec. ed. 2 detecta et in Sp. Pl. ed. 2 descripta est, unde Smithius eam in Fl. Lapp. ed. 2

sub n. 339* inseruit, exacte eadem est ac *C. capitata Auct. recent.*

(3) *pulicaris 2* (m. propr. æque ac infra numerus:) *143* (qui, quo spectet, nescio).

Fructibus remotis reflexis, brevibus, late lanceolatis, enerviis, stigmatibus duobus atque tota facie est *C. pulicaris Auct. recent.*, a sequente longe diversa.

(4) *pulicaris 2* (m. propr.; atque a Smithio:) *pauciflora Lightf. Leucoglochin Supp.*

Omnino est, ut monuit Smithius, *C. pauciflora Lightf. et Auct.*; quod quum priori etiam sit affixa eodemque nomine a Linnæo adscripto prædita, clare indicat, id quod jamdiu inter Botanicos convenit, has duas species fuisse apud Linnæum pro una habitas. et nomen neutri soli tributum.

(7) (Sine nomine manu Linnæi adscripto, sed hæc modo in pagina postica:) *spica compressa disticha in paludibus sueciæ.* (Smithius prope specimen scripsit:) *seems Schoenus compressus & Carex uliginosa Fl. Suec. — ex descriptione in Flo. Suec. videtur vera C. uliginosa. est etiam Schoenus compressus. D. Afzelius. — disticha? Huds. no! —*

Ut jam Smithius dictis supra citatis observavit, hæc merito habenda est tam *Schoenus compressus Spec. Pl.* quam *Carex uliginosa l. c. et Fl. Suec.*, quum descriptioni utriusque respondeat, atque verba, quæ pauca adscripsit Linnæus, ex synonymo illius in Spec. Pl. sint sumta, addito loco hujus, in eod. op. indicato; quæ tamen, nomine nullo expressis verbis adscripto, per se non satis haberent vis ad opinionem confirmandam Halleri, a

Linnæo ipso in Mant. II p. 321 memoratam, aliorumque fere omnium his de plantis habendis synonymis, nisi accederet, quod in plagula num. (9), cui sequentium soli Linnæus ipse nomen *uliginosæ* inscripsit, *C. chordorhiza* asservetur, quæ cum descriptione in Fl. Suec. minime convenit, eoque per errorem sub hoc nomine inserta atque nullius momenti ad veram *uliginosam* investigandam habenda est. Potissimum igitur auctoritatem Smithii et Afzelii sequens, quorum uterque in planta præsente *Schoenum compressum Linnæanum*, ille vero etiam *Car. uliginosam* agnovit, id quod insuper indicant Fl. Lapp. ed. Smithiana n. 323 et Engl. Bot. n. 791, hoc loco facile credo permutationem speciminum nominisve factam esse, ita ut nomen *uliginosa* plantæ præsenti proprie esset inscribendum, quæ sola (juxta specimen plagulæ proxime sequentis) totius herbarii in descriptionem quadret, specimen autem *C. chordorhizæ* (in plagula nona), Linnæi tempore, ut videtur, nondum distinctæ atque a descriptione abhorrentis, quasi comparationis tantum caussa affixum haberetur *).

(8) *Caricis* (manu, nescio an Linnæi; anteaque a Smithio:) *Scirpus*.

Quomodo nomen citatum hoc loco adhiberi potuerit, quum, quantum equidem scio,

---

*) Hanc amplecti liceat occasionem errati corrigendi, quod sub num. 68 s. Genere *Schoeno* commisi, dicendo »nulla specimina *Schoeni compressi Linnæani* usquam in herb. asservari», quod inde ortum est, ut præsentium speciminum, nomine autographo destitutorum, vix habita ratione, nulla hujus speciei sub *C. uliginosa*, ubi quæsivi, invenirem.

Retzius eo primus usus sit, explicare haud possum, nisi manu aliena, Linnæi simillima, scriptum habeatur. Planta et hujus plagulæ et duarum aliarum affixarum, quibus Linnæus nihil inscripsit, exacte eadem est ac antecedens.

(9) *uliginosa 5* (m. propr.; Smithius vero adscripsit:) *chordorhiza Suppl. — Sp. Pl.? sed non Fl. Suec.*

Hæc, ut jam supra indicavi, descriptioni *C. uliginosæ* repugnat; eadem optima est *C. chordorhiza Auct.* (Ceterum vide num. 7).

(10) (Sine nomine specifico; manu Linnæi tantum numerus:) *5* (atque nomen suecicum:) *Blåstarren* (quod tamen in Fl Suec. minime huc pertinet, sed ad *C. acutam;* plagula est priori affixa).

Tam a descriptione *uliginosæ* (ubi numerus spectat), quam a priore valde differt; atque ob spicam oblongam, spiculas superne masculas, fructus squarrosos, ovatos, planoconvexos, enervios, rostrum serrulatum aliasque omnes notas est *C. muricata,* a specimine meo hujus speciei allato, nisi culmo humiliore foliisque brevioribus, vix discernenda.

(11) *leporina 6* (m. propr., æque ac supra numerus:) *322* (cui Smithius apposuit:) *Fl. Lapp.* (ubi evidenter spectat; idem quoque post nomen addidit:) *vera* (atque alio loco:) *vera leporina* (synonymon denique etiam afferens:) *C. lagopina Wahlenb. 229.*

Specimen hocce eo magis, quod Linnæus id ipse ad *leporinam Fl. Lapp.* retulerit, opinionem potius Kochii (in Syn. p. 869), quam Wahlenbergii de hac specie confirmat; spi-

culis enim tribus, late ovalibus, confertis, summa modo inferne mascula, ceteris totis femineis, fructibus lævibus, exalatis, in rostrum integrum acuminatis, gluma obtusa longioribus, totoque habitu est *C. lagopina Wahlenb.*, cum diagnosi in Fl. Lapp. multo melius, quam in Fl. Suec. conveniens. Verum quidem est, hanc una cum sequente sub *lepor. Fl. Suec.* intelligi posse, sola autem est, quæ in *lepor. Fl. Lapp.* quadrat.

(12) *Leporina* (m. propr., postque a Smithio:) *Fl. An. non Lin.* (Inventor etiam, quisquis fuit, in diversa chartæ parte adnotavit:) *39 Gr. Cyperoides. H. 2. R. Syn. 422. — 2.*

Est *C. leporina Auct.*, a priore longe diversa, et verisimile forma ea, quam sub *leporina* in Fl. Suec. potissimum intellectam Linnæus voluit.

(13) *vulpina* 7 (m. propr.).

Specimen quidem junius est, sed ex forma et structura spicæ, culmo elongato, ex majore parte nudo, acutissimo, nullum relinquitur dubium, quin vera sit *C. vulpina Auct.*

(14) *Carex spicis teretibus, acutis, alternis, se contingentibus. Hall. Stirp. Helv. p. 244.* (manu mihi ignota, verisimile ejus, qui collegit; Smithius nomen adscripsit:) *disticha Huds.* (atque locum quendam britannicum, ubi eadem, ut videtur, species inventa est; Linnæus ipse nihil inscripsit, sed plagulam priori affixit).

E speciminibus hujus plagulæ unum certe, et maximum quidem, ad *C. disticham* pertinet; cetera autem, minora et immatura, paullo diversa videntur, quare in medio relinquam

necesse est, utrum ad eandem speciem, an ad aliam referenda sint.

(15) *muricata 8* (m. propr.; Smithius addidit:) *spicata Huds. M. P. & DG.*

Omnino est *C. muricata Auct.*, a specimine, sub num. (10) asservato, nihilo diversa, nisi spicula infima a proxima paullo remotiore.

(16) (Sine nomine manu Linnæi adscripto; Smithii vero:) *muricata Huds.* (quod tamen nomen rursus deletum est).

Est *C. stellulata Auct.*, a Linnæo, ut videtur, cum antecedente comparata, quæ quidem ejus sensu ambas has formas complexa esse videtur.

(17) *loliacea 9* (m. propr.).

Hæc vera est *C. loliacea Auct.*

(18) (Sine nomine adscripto; sed plagula est priori affixa; manu Linnæi adscriptus est locus tantum:) *Lapp.* (atque nomen collectoris:) *Sol*(ander).

Una atque eadem est ac antecedens, cujus de cetero nullum specimen sub alio nomine in herbario asservatur.

(19) (Manu Linnæi nomen nullum est adscriptum, sed numerus modo *loliaceæ:*) *9.* (Smithius autem apposuit:) *canescens Norfolk. divulsa Gooden. & Fl. Brit.*

Omnino est *C. divulsæ Good. et Auct. recent.* forma spiculis omnibus conformibus, sessilibus, simplicibus, figuræ primariæ n. 570 apud Reich. simillima.

(20) *canescens 11* (m. propr.; Smithius post nomen addidit:) *?* (atque:) *non H*(erb.) *Leche nec HB* (Herb. Banksii; manu denique ejus qui

misit:) *Carex spiculis subrotundis in summo culmo se contingentibus, brevissime pediculatis.* — *N:o 6.*

Tam ob totum habitum, quam ob notas fere omnes, v. c. spicam terminalem basi masculam, laterales duas totas femineas, infimam breviter pedunculatam, stigmata tria, glumas cuspidatas, fructus nervosos, dense punctatos, brevissime rostratos, hanc ad *Caricem Buxbaumii Wahlenb. et Auct. recent.* potissimum referendam puto; quamvis per negligentiam in specimine præparando spica summa lateralis sit parti terminalis inferiori masculæ adpressa, ita ut fere unam videantur constituere, atque flores masculi ratioque spicarum, nisi caveas, oculum facile fugiant, id quod Smithio aliisque accidisse videtur, qui præsens specimen dubium, sequens autem certissimum habuerunt, licet nihilo sane inter se differant. Dubium igitur Wahlenbergii in Fl. Lapp. p. 233 aliorumque, anne hoc loco *C. Gebhardi* pro vera *canescente* asservetur, omnino tollitur. Difficilius autem, præcipue quum dissertationem ejus hac de re videre mihi non licuerit, est dijudicatu, an Cel. Dr Boott ad veritatem propius accesserit, qui, ut indicat Babington (in Man. of Brit. Bot. ed. 2, p. 360), ex auctoritate hujus speciminis monuit, *C. Buxbaumii Auct.* pro vera Linnæana *canescente* esse habendam. Tali tamen sententiæ opera Linnæi omnia repugnant, quibus, quum hac de specie minime dubia sint, major certo auctoritas tribuenda est, quam soli herbario, ante quod cognitum nemini unquam in mentem venit, *Caricem Buxbaumii* præ aliis posse sub *canescente Lin.* intelligi.

(21) (Manu Linnæi nomen nullum adscriptum est, sed locus tantum:) *Lapp.* (atque:) *S* (Solander; Smithius hoc loco addidit:) *canescens vera J.E.S.*

Omnino est *C. Buxbaumii;* sed, quum nomine careat autographo, etiam minoris ac antecedens videtur momenti esse ad opinionem, a plerisque jam conceptam, de vera *C. canesc.* mutandam.

(22) *brizoides* (m. propr. pro nomine primum adscripto, deinde deleto:) *loliacea—10.* (Prope specimen etiam locus idem additus est ac in priore:) *Lapp. S.* (Smithius adscripsit:) *canescens Herb. Leche J.E.S & Herb. Lightf:t Dr. G. — brizoides Fl. An: J.E.S. — curta Good.*

Hæc sola totius herbarii est vera et optima *C. canescens Auct. scand.*

(24) *brizoides 10* (m. propr.; posteaque a Smithio:) *vera? JES. — elongata J.E.S. — cum planta Scheuchzeri convenit. Dr Siler.*

Hæc contra, quam verisimile propter numerum additum Smithius potius pro vera habuit, notis omnibus et habitu est *C. elongata Auct. scand.*

(25) *paniculata* (m. propr.).

Omnino est *C panicul. Auct. recent.;* nunc temporis in Suecia quoque pluribus locis detecta, etsi Linnæano ævo in australiori tantum Europa lecta, unde, loco nullo adscripto, hoc etiam specimen certissime missum est.

(26 et 27) (Sine nomine).

Ambæ hæ plagulæ, priori affixæ, exacte eandem continent speciem.

(30)

(30) *montana 15* (m. propr.).

Nisi notissimum haberem atque mihi persuasissimum, herbarium Linnæi tam tempore Smithii, quam postea semper summa fuisse religione conservatum, facile sane hoc loco crederem, eos (Smith. et Gooden.), qui specimen hujus nominis in herb. ad *piluliferam*, nec ad *montanam* veram pertinere docuerint, vix præsens specimen ante oculos vel in mente habuisse, sed aliud potius, nunc temporis deficiens. Ex hac enim planta ne minima quidem caussa afferri potest, cur a forma *C. montanæ* solita distinguatur aliorsumve referatur. Eadem enim quum ob notas ceteras omnes, tum ob eas ipsas, quæ optimam a *C. pilulifera* præbent differentiam, c. v. spiculas femineas subduas, bracteas basi dilatata amplexicaules, membranaceas vel apice tantum foliaceas, fructus oblongo-obovatos, subhirtos, glumas nunc obtusas erosas, nunc mucronatas, superantes, optima est *C. montana Auct. recent.*, specimini allato, in nemoribus prope Upsaliam lecto, simillima.

(31) *globulifera 16* (m. propr.; post quod Smithius, quasi corrigendi caussa:) *globularis J.E.S.* (manu denique ignota in alia chartæ parte adnotata sunt:) *N:o 52. Cyperoides spicis seminalibus sessilibus, distantibus subrotundis, summa marem contingente. Cyperoides montanum humile angustifolium, culmo veluti folioso, spicis obsesso. Scheuchz. Agr. 407, t. X, f. 1.*

Omnino est *C. globularis Auct. scand. omn.*

(32) (Manu Linnæi nomen nullum adscriptum est; infra autem numerus:) *160* (supraque:)

336 (qui ad Fl. Lapp. delegat, ubi sub eodem numero memoratur species, in ceteris Linnæi scriptis *globularis* dicta; Smithius etiam prope hunc numerum addidit:) *Flora Lapp.* (alioque loco:) *globularis vera J.E.S.*

Eadem videtur esse ac antecedens, junius vero est specimen.

(23) *filiformis* (m. propr. facta emendatio pro primum adscriptis:) *angustifolia* (et) *elongata.* (Smithius adnotavit:) *rara. — angustifolia conf. Faun. Suec. 558 Mss. — Lasiocarpos of Ehrhart. tomentosa Lightf. herb.*

Cum *C. filiformi Auct.* ceteris omnibus bene convenit, sed una modo spica mascula huic adest. Dictum Smithii in Fl. Lapp. ed. 2, p. 267 sub num. 336*, (quam speciem huc refert), Solandrum, testante herb. Linn., C. filiformem in Lapponia legisse, ex præsente specimine nullo modo confirmatur, cui nullus appositus est locus.

(34) *distans* (m. propr.; post quod manu Sm.:) *H. Jacq. J.E.S.* (In diversa chartæ parte, manu ejus qui collegit:) *Cyperoides vol. 5 pag. 77 n:o 5* (infraque manu Linnæi iterum:) *C. distans* (atque Smithii:) *Seguier.*

Duo specimina omnino sunt *C. distans Auct*; tertium autem longe ab hac differt, neque cum ulla specie scandinavica bene convenit.

(35) *pilulifera* (m. propr. æque ac prope specimen:) *Lapp. S.* (Smithius prope nomen adnotavit:) *non est.*

Hæc manifeste est casu aliquo, vel comparationis modo caussa, sub nomine citato recepta, utpote quæ ab omni *pilulifera,* non minus *Spec. Pl.* quam *Auct. recent.*, spica termi-

nali androgyna, basi tantum mascula, differt, et ab hac (*pilulif. Recent.*) insuper fructibus glabris. Ceterum ob spicas tres congestas, subsessiles, rotundatas, terminalem androgynam basi masculam, laterales femineas, fructus ovales rostratos, punctatos, margine scabros, glumas atratas, acutas, ad *C. Vahlii Auct.* maxime accedit, vel etiam, licet habitus sit paullo diversus, pertinet.

(36) (Sine nomine; manu Linnæi numerus tantum:) *50* (qui quo spectet, non patet; atque in pagina postica:) *Osbeck e Wgothia.*

Est *C. filiformis Auct.*, cujus post hoc specimen nullum aliud in herb. asservatur.

(37) *atrata 20* (m. propr. æque ac locus:) *Lapp.* (Smithius post nomen adnotavit:) *non vera.* (atque nomen:) *ustulata.*

Præclare est *C. ustulata Wahlenb.*

(38) (Nomen nullum manu Linnæi adscriptum est, sed locus modo:) *Lapp. S.* (posteaque manu aliena:) *non atrata* (Smithius denique observavit:) *potius pulla.*

Et habitu et notis omnibus est *C. saxatilis L. et Auct. scand. recent*, quæ *C. pulla Good.*

(39) (Sine nomine et inscriptis omnibus).

Una atque eadem est ac antecedens.

His exceptis nullum in herbario invenies vestigium *C. atratæ*, cujus igitur nullum verum adest specimen; quamobrem, et his jam allatis insuper in descriptionem ejusdem minime quadrantibus, potissimum videtur putandum esse, memoriam faciei hujus speciei Linnæum, quum specimina ex Lapponia reportata in herbario esset inserturus vel nomi-

naturus, defecisse, indeque hanc confusionem ortam esse.

(40) *saxatilis 19* (m. propr.; atque a Sm.:) *sic videtur.*

Hæc quoque vera est *C. saxatilis sensu Auct. scandin.* (excl. Wahlenb.), qui primi hanc speciem Linnæanam in *C. pulla Good.* agnoverunt.

(41) (Sine nomine; sed plagula est priori affixa; manu Linnæi locus tantum additus est:) *Lapp. S.*

Notis omnibus, c. v. spica terminali oblonga mascula, femineis sessilibus, erectis, cylindricis, bracteis foliaceis, evaginatis, fructibus inflatis breviter rostratis, gluma obtusa longioribus, stigmatibus tribus, foliis convolutis, optima est *C. rotundata Wahlenb.*, quæ igitur Linnæo haud ignota videtur fuisse, sed ob characteres, plerosque cum descriptione Linnæana convenientes, habitumque fere similem, a *saxatili* distincta non habita.

(43) *capillaris 22* (m. propr. æque ac prope specimen:) *57.*

Omnino est *C. capillaris* sensu Recentiorum.

(44) (Sine nomine specif.; sed plagula est priori affixa, supraque instructa numero:) *526* (*capill.* in *Fl. Lapp.* spectante, cujus quoque synonymon cum aliis est in pagina postica manu Linnæi adscriptum, nempe:) *Cyperoides parvum, spicis pendulis. Fl. Upl. — Gramen cyperoides polystachyon flavicans, spicis brevibus prope summitatem caulis Raj. His. Pluk. Part. 1, t. XXXIV fig. 5 etc.*

Planta non tantum in hac plagula, sed in alia etiam huic adnexa nomineque omni

carente, eadem *C. capill.* est ac antecedens (num. 43).

(49) *cæspitosa 27* (m. propr.).

Specimina heic asservata admodum sunt manca, foliis parteque omni inferiori destituta; quantum ex spicis tamen videri licet, potius ad *C. vulgarem Fr.* pertinent, a qua veram *cæspitosam Linn.*, a plerisque cum illa diu confusam, valde differre Cel. Friesius in Mant. III tam præclare edocuit. Putandum igitur hoc loco, quum nihil sane ad argumenta hujus refellenda afferri possit, specimina hæcce parvi esse momenti, utpote quæ minime fuerunt ea, ex quibus descriptio *C. cæspitosæ* sit sumta, sed longe demum post editam primam Floram Suec. sunt in herb. inserta, postquam jam editio prima libri Spec. Pl. apparuit, ad quam numerus nomini adscriptus delegat. Tanto igitur temporis spatio præterlapso ab hac specie primum descripta, haud mirum fuit, si Linnæus ipse specimina, obiter inspecta haud dissimilia, huc retulerit.

(50) (Sine nomine autographo; m. Linnæi numerus tantum adest:) *28* (*C. acutam Spec. Pl. ed. 1* spectans; Smithius prope alia speciminum adscripsit:) *cæspitosa certe. D. Afzelius,* (prope aliud:) *canescens G.* (et prope unum denique:) *recurva G.*

Sex specimina adsunt, nec omnia ejusdem sunt speciei, sed casu forsan commixta; quattuor enim prima modo inter se similia sunt, eaque omnino ad *C. vulgarem Fr.* pertinent, quam etiam Cel. Friesius l. supra c. bene monuit solam esse intelligendam sub *C. acuta α nigra Sp. Pl.*, quo numerus manu Linnæi

heic adscriptus hæc specimina delegat; hisce Smithius, auctoritatem Afzelii sequens, inscripsit nomen *cæspitosæ*. Ex reliquis speciminibus alterum, cui Sm. inscripsit *canescens*, forma videtur pumila *Caricis Buxbaumii*, alterum autem, cui nomen *recurvæ* idem tribuit, summam modo culmi partem constituit, ex qua, quantum videri licet, ad *C. glaucam Auct.* pertinere potissimum credo.

(51) *acuta 28* (m. propr.).

Quamvis littera β huic non adscripta, vix dubitandum est, quin sub his ipsis speciminibus Linnæus *C. acutam β ruffam Sp. Pl.* revera intellexerit, quum et a priore omnino differant, quæ potissimum *acuta α l. c.* est, et ipsa in descriptionem *acutæ β* optime quadrent. Omnia enim spicis terminalibus masculis compluribus, lateralibus femineis, quarum summa apice mascula, gaudent; quibus quoque omnibus, atque bracteis foliaceis culmum superantibus, stigmatibus duobus, glumis lanceolatis acutis fructu longioribus, fructibus nervosis (tam immaturi sunt, ut de forma haud bene judicari possit), magnitudine habituque totius plantæ, eadem optimam constituunt *C. prolixam Fr.*, cujus specimina, comparationis caussa allata, hisce ad unguem respondent, et in qua specie sæpius quoque invenis summam spicam femineam, ut in præsente, androgynam variantem.

His igitur etiam sententia Ill. Friesii in Mant. III proposita omnino confirmatur, *C. acutam β ruffam Sp. Pl.* (quæ *α Fl. Suec.*) esse in *acuta Auct. recent.* quærendam, etiamsi species huic maxime affines »obiter inspectæ, pro hac prætervideri» facile potuerint. Inter vero

tales vix quidem ulla *acutæ Auct.* affinior est, quam *prolixa*, quare ne minime quidem mirandum est, Linnæum pro forma vulgatiore hanc ad suam β *ruffam* retulisse, a qua ille eam certo non distincturus fuisset.

Huic plagulæ alia affixa est, specimen continens, haud nominatum, ex Oriente reportatum, quod Smithio »nondum descripta species» visum est, neque ad ullam, quantum scio, scandinavicam speciem referendum; quare, ut hoc loco ultra memoretur, haud opus est.

(52) *vesicaria 29* (m. propr.).

Omnino est *C. vesicaria Auct.*; nihil autem est, quod indicet, utrum pro *vesic.* α, an β *Sp. Pl.* Linnæus hanc ipse habuerit.

(53) (Sine nomine manu Linnæi, sed numeri:) 7 (et) *86* (qui operum Ejus nullum spectare videntur; plagula est priori affixa; Smithius adscripsit:) *inflata Huds. M. Wood—d.*

Nihilo a priore differt, nisi quod maturius sit specimen.

In sequente plagula specimen asservatur *C. incurvæ Lightf.* (quod nomen Smithius quoque adscripsit), quam igitur speciem Linnæus vidit, licet non denominavit; locum tamen ipse adscripsit: I s l a n d.

Ex speciebus Linnæanis hujus Generis dubiis *C. pedata*, ut jam in sua editione Floræ Lapp. Smithius observavit, in herbario prorsus deest.

1107. LITORELLA.

(1) *Litorella. Berg.* (m. propr.; sine nom. spec.).

Omnino est *Lit. lacustris Auct.*

(2) *uniflora 14* (m. propr.).

Eadem est ac prior. Ut nomen et numerus indicant, olim inter *Plantagines* in herb.

locum tenuit; unde, identitate cum *Litorella* postea perspecta, huc remota est.

Hisce igitur ultra confirmantur ea, quæ tam ex descriptione et synonymis *Pl. unifloræ*, quam ex verbis Linnæi ipsius expressis in Mant. altera, inter Botanicos omnes hac de planta jamdudum convenerunt.

1109. Betula.

(1) *alba J.E.S.* (m. Smithii; Linnæi tantum numerus:) *1.*

Folia in hac plagula asservantur, quæ, cum speciebus recentius determinatis comparata, *B. glutinosæ Wallr. et Fr.*, nec *B. verrucosæ*, quæ *B. alba* vulgo, sunt; id quod cum opinione Cel. Friesii, pluribus jam locis enuntiata, congruit, *B. glutinosam* fuisse arborem, ad quam Linnæus descriptionem suæ *B. albæ* confecerit.

(2) (Sine nomine; priori affixa; m. propr. littera tantum:) *B.*

Amenta tantum florentia adsunt ejusdem, ut videtur, speciei.

DIOECIA.

1158. Salix.

(1) *hermaphrodita 1* (manu propr. æque ac in pagina altera:) *hermaphrodita et pentandra är ett* (quorum verba duo ultima suecica Smithius his verbis latine reddidit:) *eadem est.*

Observationem Linnæi citatam, hoc tantum loco, quantum equidem scio, ab ipso litteris commissam, specimina et præsentis plagulæ

et duarum proxime sequentium quam optime confirmant; excepta enim ratione tantum sexuum, ceteris prorsus omnibus inter se tam similia sunt, ut nemo fere dubitaret, quin ex eadem arbore lecta sint. Insuper præsentis plagulæ specimen, quod, quantum ex adnotationibus quidem citatis concludendum, eodem jure ac sequens pro vera *hermaphrod.* haberi potest, amenta floresque tota feminea tantum exhibet, ideoque ne charactere quidem, in oper. Linn. fere solo essentiali habito, a forma *S. pentandræ* vulgatissima differt.

(2) *hermaphroditica 4* (m. propr. atque iterum in pagina altera:) *Salix hermaphrodita.*

Amenta quidem omnia et tota in hoc specim. androgyna sunt, ternis staminum in pistilla mutatis, binis modo formam suam retinentibus, sed quod ad cetera omnia, ut jam indicavi, et antecedenti et sequenti simillimum est. Quamobrem, idque eo magis quod auctor speciei ipse eam malam agnoverit, optima et sola quidem recta habenda est opinio Wahlenbergii, in quam jam plerique Auctores discesserunt, nempe *S. hermaphroditicam* formam tantum monstrosam *S. pentandræ* esse.

(3) *pentandra 5* (m. propr.; atque manu collectoris, in diversa chartæ parte:) *Salix pentandra Flor. Lap. 370. Mas et femina. — Gmel. n. 7* (infra quod manu Linnæi repetitum est:) *Pentandra.*

Hoc solum inter specimina, quæ sub hoc nomine in herb. asservantur, ad formam *S. pentandræ Auct.* communem pertinet; eademque præ ceteris a Linnæo pro vera agnita videtur.

(4) *Salix pentandra* (m. propr., Smithii autem additum est:) ? (In alia denique chartæ parte, manu eadem ac apud priorem invenimus:) *Salix pentandra Flor. Lap. 370. Foliis subtus cinereis.*

Planta tantum feminea adest, quæ notis omnibus a prioribus diversa atque certissime *S. amygdalina L. et Auct. recent.* est.

(5) *pentandra* (m. Linnæi fil.; posteaque a Smithio additum:) β (atque alio loco:) *species nova, tinctoria. — Meyeriana Willdw Prof. Mertens.*

Vix a *pentandra vera* specie distincta, sed tamen capsulis pedicellatis, foliis nitidis, rigidioribus paullo diversa videtur, et quidem cum *pent.* tetrandra Fr. Mant. I, p. 41,* quæ ex synonymis *Meyeriana Willd.*, potissimum convenit, etsi, femina modo in herb. asservata, de numero staminum nihil judicari potest. An eadem ad *pentandram* β *Fl. Suec.* merito referatur, nescio; præsens certe, quam Smithius eo retulit, foliis tam longe, quam in communi *pentandra* petiolatis, nonnihil recedit.

(6) *pentandra 3* (m. Linn. fil.; atque Smithii:) β.

Femina etiam est formæ exacte ejusdem ac prior; quæ igitur omnia de ea dicta sunt, de hac quoque valent.

(7) *phylicifolia* (m. propr.).

Hoc specimen procul dubio Smithius in mente habuit, quum primus S. *phylicifoliam* et *nigricantem* distinguens, illam ex herbario Linn. doceret veram esse *phylicifol.* α *Linn. Fl. Suec. 2,* quæ Fl. Lapp. n. 351, hanc autem *phylicif.* β *Fl. Suec.,* quæ Fl. Lapp. n. 350. Nullum enim aliud specimen in herbario adest, quod tanto jure ac præsens ad

phylicifoliam L., qualem a Smithio stabilitam, et jam ab Auct. scandin. (excluso Wahlenb.) omnibus, nec non a Kochio in Syn. ed. 2 agnitam, referri potest, etiamsi non in statu optimo appareat, sola folia offerens. Hæc autem cum *phylicifolia* nostrate optime conveniunt.

(8) *phylicifolia* β (manu Smithii; Linnæus numerum modo inscripsit:) *4*.

Heic etiam folia tantum asservantur; quæ vero magna, oblongo-ovata in descriptionem sub n. 350. Fl. Lapp. optime quadrant, summoque jure a Smithio ad *phylicif.* β *Linn.* relata videntur. Eadem etiam omnino ad *S. nigricantem Auct. scand. recent. v. c. Læst., Hartm. Fries.* pertinent.

(9 et 10) In plagulis hisce, quarum uni nullum nomen, alteri nomen »*phylicifolia 4*» manu Linn. fil. adscriptum, specimina asservantur feminea, quæ ob folia stipulasque prorsus eadem sunt ac antecedens (num. 8), atque etiam capsulis longe pedicellatis, villosis ad formam *S. nigricantis* pertinent, quæ *S. nigricans Sm.* primaria sec. Friesium in Mant. 1, p. 23 et 52.

(11) *vitellina 5* (m. propr.; post quod Smithius addidit:) *?* (atque prope specimen femin.:) *alba?*

Et mas et femina adsunt, ambo præclare ejusdem speciei; ob autem folia angusta, lanceolata, sericea, aut specimina hæcce (id quod ex definitione Linnæana rectissimum videtur) a vera *S. vitellina Spec. Pl.* diversissima habenda sunt, aut hæc ipsa (ut monuerunt Kochius in Syn. ed. 2, p. 741 ceterique Auctores germanici) ad *S. albam* referenda est, nec ad *S. fragilem*. Ramulos enim hoc loco asser-

vatos ne colore quidem possum a *S. alba* communi discernere.

(12) *Salix hastata* 7 (m. propr. æque ac locus:) *H. U.*

Ramulus tantum sterilis heic asservatur; qui tamen ob folia tenuia, ovalia, subrotundata, serrulata, glabra, venosa, subtus pallida, stipulas permagnas semicordatas, serratas potissimum est *S. hastata L. et Auct.*, forma nempe ad eam, quæ ε *subreticulata Hartm. Scand. Fl. ed. 5,* maxime accedens.

(13) (Sine nomine).

Heic amenta quoque feminea adsunt, quæ cum *S. hastata Auct.* omnino conveniunt; folia autem, ac in priore, paullo minora et rigidiora, ceterum simillima sunt.

(14) *hastata* (m. propr. æque ac prope ramulum sterilem nomen, ut videtur:) *aurita* (?).

Ab antecedente nihilo, nisi ramulis pubescentibus, discrepans, hæc quoque ad *S. hastatam* merito refertur.

Mirum sane est, quod nulli horum speciminum Smithius nomen, quod formæ ejusdem speciei ipse imposuit, *malifoliæ* adscripserit, nec affinitatem quidem indicaverit.

(15) *hastata* 7 (m. propr.; Smithius autem adscripsit:) *triandra?*

Hæc foliis angustissimis, lineari-lanceolatis, acutis, dense et argute, sed inæqualiter serratis, glabris, subtus glaucis, stipulis parvis, semicordatis, a prioribus longe diversa, et, quantum ex sterili judicari potest, forma est *Salicis amygdalinæ Auct.* angustifolia.

(16) (Sine nomine; sed, ut apud plantas lapponicas, aliorum quidem Generum rarius,

præsentis autem sæpius, Linnæus prope marginem plagulæ superiorem, numerum, quem in Fl. Lapp. habent, adnotare soluit *), sic hoc etiam loco numerum Floram Lappon. spectantem adnotavit:) *549* (atque prope specimen:) *18* (qui, quo spectet, haud patet).

Ex specimine hocce judicium Ill. Friesii in Mant. 1, p. 23 optime confirmatur, *Salicem Fl. Lapp. n. 549* esse *cuspidatam,* nec *fragilem,* ad quam, contra et iconem et descriptionem et locum, synonymon illius numeri fuerit relatum. Heic enim asservatur ramulus sterilis, qui ad *S. fragilem* minime, ad *pentandram* autem maxime accedit, quæ (*pent.*), ut constat, *cuspidatæ* tam affinis est, ut facile condonari sperem, in statu ejus præsente manco me non posse certo dijudicare, utrum ad *pentandram,* an ad *cuspidatam* potius pertineat.

(17) *fragilis* (m. propr.; postque a Smithio:) *?* (atque:) *alba?*

Ramulus adest amenta gerens mascula, qui foliis lanceolatis, subtus sericeis ad *S. albam* potius pertinet; formam tamen neque hujus constituit typicam, sed varietatem foliis subglabris et subintegerrimis.

(20) *Salix rosmarinifolia 25* (m. propr. æque ac in pagina altera:) *Salix foliis oppositis it. scan. — Hispania 687.* (Smithius autem post nomen primum addidit:) *?* (atque:) *fissa Hoffm. Prof. Mertens.*

*) Specimina hoc modo designata maximi momenti et auctoritatis habenda sunt, utpote quæ semper videntur ectypa esse ipsa, ad quæ descriptiones specierum Lapponic. confectæ sunt; id quod ex similitudine cum figuris in Fl. Lapp. probatur, quæ sæpe ex his pictæ videntur.

Ceterum quidem in descriptionem *rosmarinifoliæ Fl. Suec. et Sp. Pl.* haud male quadrat, sed a *rosmarinif. Recent.*, quam solam sub illa intelligi constat, longe diversa, atque potissimum forma angustifolia est *S. purpureæ.* Pro hac (*purp.*) Linnæus quoque ipse alio tempore eam habuisse videtur, ut ex adscriptis ipsius supra citatis patet, quorum unum procul dubio Salicem in It. Scan. p. 252 memoratam spectat, cujus »differentiam ab aliis Salicibus principalem folia plurima, præcipue inferiora, opposita constituere» l. c. dicit, cujusque synonymon l. c. in Fl. Suec. ed. 2 sub *purpurea* deinde receptum est; alterum autem certissime ad Loeflingii It. hispan. referendum est, ubi tantum in pag. 294 Salix quædam enumeratur, eaque etiam *purpurea* dicitur.

(21) (Manu Linn. nomen nullum adpositum est, sed numerus:) *25* (atque prope specimen, ut indicet locum:) *aboensis.* (Smithius adnotavit:) *angustifolia Wulfen. Mertens. — attamen omnino diversa JES.*

Hæc, loco ipso lecta, qui in Fl. Suec. ed. 2 (Aboæ) memoratur, meliore jure quam prior, quæ verisimile ex Hispania est missa, pro vera Linnæana *rosmarinifolia* habenda est; eadem quoque, quantum ex foliis solis videri licet, vera est *S. rosmarinif. Recent.*

(22) *triandra 2* (m. propr.; Smithius observavit:) *Flores certé triandri JESmith.* (In diversa chartæ parte manu ejus, qui specimen collegit, invenimus adnotata:) *Salix foliis elliptico-lanceolatis, utrinque glabris, serratis, appendiculatis. Hall. Stirp Helv. 152. Mas et femina.*

— *N:o 9. Gmel. Sib. 1, 155* (post quæ Linnæus iterum apposuit:) *Triandra.*

Et mas et femina adsunt, quæ atque folia a descriptione *S. triandræ Sp. Pl.* nihilo quidem differunt; omnes autem notæ etiam in formam *S. amygdalinæ L. et Recent.* angustifoliam optime quadrant, quamobrem nullum restat dubium, quin hæ species inter se identicæ sint, id quod jam plerique Botanici sibi habent persuasum; quamvis Smithius in Fl. Brit., ubi præsens specimen ipsum ad *triandram* merito vocat, magis quam ullus Auctor alius eas diversas habeat.

(23) (Nomen nullum Linnæus ipse apposuit, sed numerum Fl. Lapp.:) *552* (post quem Smithius, ut videtur, addidit:) *?* (infraque:) *S. tenuifolia Fl. Lapp. ed. 2, p. 292.*

Ramulus tantum parvus sterilis adest, cujus folium maximum id ipsum videtur esse, quod in Fl. Lapp. t. VIII fig. e. depictum est. Ex speciebus recentiore ævo certo stabilitis ad *S. phylicifoliam* maxime sane accedit, etsi foliis nigricantibus *S. nigricantem* etiam referat. Idem simul cum Fl. Lapp. sine dubio fons est *S. tenuifoliæ Sm. Fl. Brit.* et *Fr. Nov. Mant. I, p. 51*, quæ *S. majalis Wahlenb. Fl. Lapp.*; citatum vero Herb. Linn., quod Smithius in Fl. Brit. p. 1052 attulit, sic videtur esse corrigendum, ut ille ipse, nec Linnæus, hujus nominis in herb. auctor indicetur; Linnæus enim neque hoc, neque ullo alio loco in herb. id adhibuit.

(24) (Sine nomine; manu tantum Smithii:) *552 Fl. Lapp.?*

Hoc quoque sterile est specimen, priori haud dissimile, sed formæ *S. phylicifoliæ* ty-

picæ etiam propius accedens, vel ab hac haud distinguenda.

(25) (Nomen nullum prope specimen adscriptum est; sed manu Linnæi numeri:) *24* (et) *353* (post quem Smithius observavit:) *non est, sed potius 352.* (In pagina postica hæc synonyma sunt manu Linnæi adnotata:) *Salix pumila folio utrinque glabro J. B.* — *Salix pusilla Camerar. epit.* — *Salix humilis repens Lobel.* (atque prope hæc duo synonyma ultima:) *conferat*(ur).

Ob formam foliorum cum descript. in Fl. Lapp. n. 352 magis, ut monuit etiam Smithius, quam cum n. 353 congruit, sed tamen a speciminibus illius proxime antecedentibus diversa videtur. Etiam minus ad *S. fuscam Spec. Pl. 1* referri potest, ad quam alter numerus adscriptus, 24, et synonymon primum delegant. Quæ quum ita sint, difficillimum est pro certo dijudicatu, ad quam specierum suarum Linnæus ipse hanc relatam voluerit. Nec multo facilius certo dictu, quænam sit e speciebus recentius determinatis. Primo enim in præsente *S. ovatam Ser.*, quæ *S. arbusc. α Waldsteiniana Koch.*, me agnovisse credidi, cujus cum specimine meo allato communia habet: capsulas subsessiles, conicas, albo-villosas, stylum elongatum, folia tenuia, ovato-elliptica, raro subcrenulata, pilis prope venas sericea, et ciliata, fruticulum humillimum, celeraque omnia, exceptis modo venis foliorum, quæ minus distincte sunt anastomosantes. Deinde autem amic. Andersson eam quoque conspiciens, »formam certissime esse *S. phylicifoliæ* in summis alpibus Scandinaviæ obviam, foliis

angustis

angustis ad S. *arbusculam* accedentem» declaravit. Neque hæc sententia tantum, quantum putares, a mea diversa est, sed ambæ quodam modo conciliari possunt. Asservantur enim in herb. Patris mei specimina plurima, ex locis Lapponiæ permultis a Cel. Læstadio sub nomine *arbusculæ* missa, quæ per seriem formarum intermediarum contiguam ita in S. *phylicifoliam* veram sensim transeunt, ut minime sane mirer, ad hanc in herb. cit. esse relata, dum tamen eorundem ipsorum nonnulla S. *ovatæ Ser.* tam similia sunt, ut dubitari re vera possit, an hæc sit a formis illius maxime alpinis satis distincta. Ejusmodi forma præsens etiam esse videtur.

(26) *353* (m. propr., æque ac in pagina altera:) *Salix alpina foliis angustioribus splendentibus serratis Scheuch. alp. 4, p. 340. — Salix pumila alpina myrsinites Pont. comp.* (Smithius in pagina priore post numerum, qui ad Fl. Lapp. spectat, adnotavit:) *vera — myrsinites.*

Hanc veram esse et optimam in herb. S. *myrsinitem* Linnæanam, tam synonyma adscripta, quæ eadem sunt ac in Fl. Lapp. et Suec., numerusque probant, quam folia, quæ in descriptionem hujus in Fl. Lapp. ad unguem quadrant. Eadem etiam atque amenta, quæ et mascula et feminea adsunt, cum S. *myrsinite Auct. recent.* optime conveniunt.

(27) *myrsinites 12* (m. propr.).

Hoc loco mas tantum et folia adsunt; quæ tamen a priore ita recedunt, ut ad S. *hastatæ* formam alpestrem potius referenda putem.

(28) *Salix alpina pumila myrsinites. Pont. comp. 149* (m. propr., sed in pagina plagulæ postica;

prope specimen nullum adest nomen, nisi manu Smithii:) *Flo. Lapp. 353, myrsinites.*

Femina heic asservatur, quæ omnino est *S. myrsinites L. et Auct.*

(29) (Sine nomine manu Linnæi inscripto; sed priori affixa est, et Smithius huic eadem ac illi inscripsit:) *Fl. Lapp. 353, myrsinites.*

Eadem est ac antecedens.

(30) *Salix myrsinites* (m. propr. æque ac locus:) *Lapp.* (Smithius post nomen addidit:) *?*

Foliis integerrimis, glaberrimis, capsulis longe pedicellatis, glaberrimis, stylo brevi, et aliis notis a *S. myrsinite* longe recedit, atque potissimum eadem videtur esse forma ac illa, cujus supra sub num. (27) mentio fit. Folia tamen integerrima neque cum illa bene congruunt.

(31) *360* (m. propr., æque ac prope specimen:) *16* (Smithius adnotavit:) *arbuscula, certe.*

Ex adscriptis his enumeratis numerus 16 (ad *myrtilloidem Sp. Pl. 1*, ut videtur, spectans) posterius certo et per errorem, vel forsitan in futuram comparationem additus est, et nulla igitur ei vis inest ad hoc specimen aliorsum, ac monet numerus 360, referendum. Præclare enim ipsa est forma, cujus folium in Fl. Lapp. t. VIII, fig. m. depictum est, cum descriptione etiam sub respondente num. 360 optime congruens, quæ *S. arbusculà Fl. Lapp. ed. 2, arbusc. β Fl. Suec. ed. 2.* Eadem autem notis omnibus, ex foliis quidem (quæ sola adsunt) sumendis, forma est angustifolia *S. arbusculæ Auct. scand. recent. v. c. Læst. Fries. et Hartm., nec non Kochii in Syn. ed. 2.*

Quum hoc solum in herb. sit specimen, cui numerum citatum Linnæus, nomenque *arbusc.* Smithius inscripserit, idem etiam procul dubio est, ad quod Ille suam etiam *arbusculam* primum descripsit, de qua conf. Fr. Nov. Mant. I. p. 22 et 25, atque Bot. Not. 1840.

(32) *Salix arbusculiformis 13* (m. propr.).

Hujus etiam folia sola adsunt, quæ a prioris ramuli nihilo differunt, nisi pagina inferiore paullo magis glaucescente; meritoque igitur ad eandem speciem pertinent. Ut ex numero nomineque (quod nescio, utrum ex industria, an casu hoc modo sit scriptum) apparet, Linnæus hoc specimen ad Spec. Pl. (ed. 1) retulit, nec ad Fl. Lapp., ex quo concludi licet, hoc et antecedens fuisse temporibus longe diversis determinata et, vix inter se comparata, in herb. inserta; unde forte dissimilitudo nominum orta est.

(33) *arbusculiformis* (m. propr.; postque a Smithio:) *nequaquam — capsulæ rugosæ.*

A priore longe diversa est, neque cum ulla specie scandinavica bene convenit. *Ovatæ Ser.* tamen propius, quam aliis, de cetero videtur accedere, sed foliis acutioribus, apice obliqua instructis, capsulisque haud breviter pedicellatis, ab hac quoque differt. Anne S. *pyrenaica Gouan.* primaria est?

(39) *357* (m. propr. atque prope specimen:) *2* (manu Smithii:) *myrtilloides —*

Femina adest, quæ toto habitu omnibusque notis est optima S. *myrtilloides Auct. omn. scand. nec non Kochii.* Quum hæc, testante numero 357 citato, prototypum sistat S. *myr-*

tilloidis Fl. Lapp., nullum dubium restat, quin illi auctores rectissime fecerint, iidemque fere soli, qui, nulla habita ratione habitationis sub *S. myrtill.* in Fl. Suec. indicatæ (ex qua hanc Salicem incolam esse totius Sueciæ facile crederes), veram et primariam myrtill. in *S. n. 557 myrtill. Fl. Lapp.* agnoverunt, nec, ut alii, in formis *S. repentis* quæsiverunt.

(40) *myrtilloides 16* (m. propr., æque ac idem nomen, quasi confirmandi caussa, iterum repetitum sub his, in diversa chartæ parte, manu collectoris scriptis:) *Salix foliis integris glabris, ovatis, alternis. Flor. Lapp. 357. Mas. Femina. N:o 16.*

Omnino eadem est ac antecedens; quo identitas, quam dicunt, *S. myrtilloidis Sp. Pl.* cum *S. n. 357 Fl. Lapp.* probatur.

(41) *356* (m. propr. atque prope specimen:) *21* (qui hoc loco non Spec. Pl. spectare videtur; Smithius adscripsit:) *foliolosa Fl. Lapp. Mss.*

Opinionem jam apud auctores fere omnes stabilitam, de *S. livida α Wahlenb.*, quæ *depressa var. livida Fr. Hartm. Koch aliorumque*, in *S. n. 356 L. Fl. Lapp.* seu *S. arbusc. γ Fl. Suec. ed. 2* quærenda, præsens specimen optime confirmat, quod characteribus omnibus est *S. depressa var. livida Auct cit.*, a forma vulgatissima nihilo, nisi foliis et amentis femineis solito minoribus, diversum.

(42) *glauca 17* (m. propr. æque ac locus:) *monsp.* (In Pyrenæis igitur verisimile lectum; manu ejus, qui misit, adscriptum est nomen:) *Salix alpina pyrenaica Hall. fig. — C. B.* (Smithius denique adnotavit:) *Lapponum.*

Hoc specimen primum inspicienti, mihi quidem nomen, a Smithio adpositum, ob for-

mam et marginem revolutum foliorum rectius visum est (si modo idem ac *limosa Wahlenb.* significet), dubio tantum ob indumentum foliorum relicto; quum autem deinde amic. Andersson idem inspiceret atque ob venas foliorum anastomosantes ad *glaucam Auct.* pertinere moneret, facile in hujus sententiam transii.

Ceterum hoc specimen solum est, cui, a Linnæo *glauca* inscripto, Smithius nomen *Lapponum* adscripsit; et quod igitur fons est solus illius affirmandi in Engl. Fl. 4. p. 202, *S. glaucam Herb. Linn.* ad *S. limosam Wahlenb.* pertinere.

In diversa chartæ parte, huic plagulæ affixa, ramulus quoque alius asservatur, cui Linnæus inscripsit numerum *15*, et Smithius nomen: *glauca vera?* — Hic a priore foliis tantum brevibus, obtusiusculis, diversus, omnino est *S. glauca Auct. scand.*

(43) *Lapponum 20* (m. propr. æque ac prope marginem plagulæ superiorem numerus Fl. Lapp.:) *366.* (Prope specimen etiam inferius littera:) *F* (atque in pagina altera:) *Salix lusitanica, salviæ foliis auritis. Tournef.* (Smithius ramulo superiori adscripsit:) *lapponum omnino* (et inferiori:) *arenaria?* —

Ramuli duo inter se dissimillimi heic asservantur, quorum neuter ad *S. Lapponum Auct. recent. scand. v. c. Hartm. et Fr.*, seu *limosam Wahlenb.* pertinet. Alter enim, vel superior, ob amenta longe pedunculata, pedunculos foliatos, capsulas sessiles, tomentosas stylo nullo distincto, folia lanceolata, obtusiuscula, integerrima, sericea, aliasque notas omnes certissime est *S. glauca Auct. scand.*

omn. foliis solito paullo angustioribus. Ex hoc igitur specimine dictum Smithii in Engl. Fl. 4. p. 202, *S. Lapponum Herb. Linn.* eandem esse ac *S. sericeam Vill.* (*glaucam Auct. scand.*), confirmatur, quamvis ex nomine, ab ipso huic inscripto, appareat, illum aut hoc specimen tunc non in mente habuisse, aut tempore alio opinionem aliam de eodem concepisse.

Alter autem ramulus, cui Smithius inscripsit *arenariæ?,* sterilis est et ad speciem mihi prorsus ignotam, minime scandinavicam, immo vix europæam, pertinere videtur. Hoc loco, verisimile comparandi caussa, asservatur.

(44) *Lapponum 20* (m. propr.; Smithius prope specimina duo priora, quæ linea a ceteris separavit, adscripsit:) *S. Stuartiana Engl. B. t. 2586* (atque prope posteriora duo:) *lapponum.*

Ex speciminibus hisce quattuor, priora duo ob amenta sessilia, capsulas subsessiles, tomentosas stylo elongato, folia lanceolata, acuminata, integerrima, incano-tomentosa, margine revoluto, etc. optimam sistunt *S. limosam Wahlenb.* s. *Lapponum Auct. scand. alior.*; opinionem igitur illorum confirmantia, qui hanc Linnæo minime ignotam, sed veram *S. Lapponum* ejus, licet alio tempore forsitan confusam, fuisse suadent; eadem quoque identitatem hujus cum *S. Stuartiana Sm.* præclare probant.

Posteriora autem specimina, ambo a prioribus diversa, inter se quoque differunt. Unum enim, quod sterile est, ad *S. repentem var. arenariam,* judice amic. Andersson, pertinet; alterum, quod ad amenta, capsulas et folia attinet, omnino est *S. glauca Auct. scand.*

(45) (Manu Linnæi nomen nullum adscriptum est, sed Smithii:) *Lapponum JES.* (Plagula est priori affixa).

Omnino est *S. glauca Auct. scand.*, capsulis solito majoribus, stylisque paullo longioribus.

(46) *362* (m. propr. æque ac prope specimen:) *13* (Nomen manu tantum Smithii adscriptum est:) *arenaria.*

In descriptionem S. n. 362 Fl. Lapp. optime quadrat, atque forma foliorum cum fig. o. tab. VIII bene convenit. Utrum autem sola habenda sit vera *S. arenaria Linn.*, id quod Smithius voluisse videtur, an forma in scriptis Linnæi ceteris, præter Floram Lapp., cum formis *S. repentis* confusa, et simul cum his *S. arenariam* constituens, dijudicare minime audeo. Ceterum, quantum ex foliis, quæ sola adsunt, videri licet, ad *S. Lapponum Auct. scand. recent.* maxime accedit, vel potius hujus constituit formam foliis breviter petiolatis, ovato-lanceolatis, integerrimis vel obsolete undulato-crenulatis, supra subglabris, subtus dense argenteo-tomentosis, venis indistincte anastomosantibus, stipulis nullis, quibus omnibus ceterisque cum *S. Lapp. var. elliptica s. leucophylla Fr.* optime convenit. Opinionem itaque Cel. Friesii omnino confirmat, hanc proprie formam satis notabilem, nec, ut Wahlenb. monuit, *S. Lapponum* typicam, sub num. 362 Fl. Lapp. esse intelligendam.

(47) *arenaria 21* (m. propr.; atque in diversa chartæ parte manu alia:) *Salix pumila foliis utrinque candicantibus et lanuginosis Raj. Syn. III. 447. Tab. XIX fig. 3. — N:o 15* (post quod Smithius:) *non est* (infraque:) *S. Stu-*

artiana Engl. Bot. 2586. (Plagula est priori affixa).

Sterilis tantum ramulus adest, cum forma *S. Lapponum Auct. scand.* primaria potissimum conveniens, folia vero subtus sunt solito densius tomentosa Quamvis in Fl. Suec. ed. 2 et Spec. Pl. Linnæus antecedentem seu S. n. 362 Fl. Lapp. ad *arenariam* citet, hoc loco neque in priore neque in præsente utrumque nomen apposuit, sed illam ad Fl. Lapp. tantum, hanc ad Spec. Pl. ed. 1 tantum retulit, ex quibus concludere forsan licet, ipsum non semper has species pro una habuisse.

(48) (Sine nomine; manu tamen Linnæi numerus *arenariæ* in Sp. Pl. ed. 1:) *21* (atque locus:) *Scania.* (Smithius addidit:) *see acuminata.*

Folia tantum adsunt, quæ autem a priore diversissima. Sunt enim permagna late vel ovato-lanceolata, acuta, undulato-crenulata, supra glabriuscula, subtus incano-tomentosa, venis elevatis, stipulis semireniformibus, ramulo ipso subtomentoso, ob quæ omnia totamque faciem hæc omnino est forma culta *S. lanceolatæ Fr.* Quamvis ex loco adscripto patet, hoc specimen in Scania esse lectum, sub nulla tamen formarum, quæ in It. Scan. memorantur, hæc species intelligi potest.

(49) *glauca 17* (m., ut videtur, propr. atque alio loco:) *Salix glauca* (post quod Smithius:) *non est.*

Et ob folia et ob amenta capsulasque eadem *S. glaucæ Auct. scand.* forma est ac illa, quæ sub num. (45) asservatur, et cui Smithius ibi nomen *Lapponum* inscripsit.

(50) (Nullum nomen manu Linnæi adscriptum est, manu autem Smithii:) *an sphacelata Fl. Brit.? — videtur Fl. Lapp. 361 — depressa Fl. Suec.*

Folia tantum adsunt, quæ descriptioni *S. depressæ Fl. Suec.* s. *S. n. 361 Fl. Lapp.* non quidem repugnant, sed figuræ in Fl. Lapp. minus respondent, nec ullum adest signum, manu Linnæi adscriptum, ob quod illum ipsum ea ad Fl. Lapp. 361 potissimum retulisse crederes. Vix igitur ullius momenti ad veram *S. depressam Linn.* aliamve Ejus speciem dubiam illustrandam hoc specimen est, quod de cetero foliis permagnis (*depressæ Auct. recent.* multoties majoribus), obovato-ovalibus, aliis acutis, aliis obtusiusculis, utrinque glabriusculis, subintegerrimis et ceteris omnino est *S. capreæ Auct.* forma, ad *grandifoliam Ser.* accedens, minimeque ad *S. depressam Auct.* referenda.

(51) *lapponum* (m. propr.).

Folia tantum; sed hæc ex omni parte cum *S. Lapponum Auct. scand. rec.* conveniunt.

(52) *Salix lapponum 20* (m. propr., idemque nomen manu, ut videtur, Linnæi fil. etiam scriptum).

Hæc autem, cujus amenta feminea adsunt, omnino est *S. glauca Auct. scand.*, speciminibus sub num. (45) et (49) enumeratis simillima.

(53) *arenaria* (m. propr. prope unum specimi-num, æque ac prope alterum:) *lapponum.*

Specimen sterile, quod inscriptum est *arenaria*, in descriptionem *S. n. 362 Fl. Lapp.* quidem quadrat, nec, quod ad formam fo-

liorum et »appendiculas duas ad basin petioli» attinet, Tab. VIII fig. q dissimile est, etsi folia duplo, et ultra, majora sunt quam in fig. cit. Idem autem etiam simillimum est specimini supra sub num. (46) memorato, atque, cum speciebus nunc temporis stabilitis comparatum, potissimum est *Salicis Lapp. Auct. scand. recent.* forma foliis subtus solito magis tomentosis. Alterum specimen, *Lapponum* inscriptum, est forma ejusdem speciei primaria.

(54) (Sine nomine manu Linnæi inscripto; Smithius vero adposuit:) *arenaria? Flo. Lapp. 362?*

Alterum specimen, quod fructiferum, certissime est *S. Lapponum Auct. scand. recent.*; et huc quoque alterum, quod sterile, pertinere videtur, licet forma foliorum paullo diversa est.

(58) *364* (m. propr., atque manu Smithii:) *fusca ex auctoritate Flo. Lapp.* (Manu etiam Linnæi in pag. altera addita sunt hæc:) *Salix humilis alpina folio myrti tarentini subtus incano. OR.* — *Salix alp. pumila rotundifolia repens, inferne subcinerea*).

Hanc pro »archetypo illo originali, in Fl. Lapp. descripto», habendam esse, cum quo specimina anglica in Fl. Brit. p. 1060 et 61 descripta prorsus convenire Smithius docet, et in quo, secund. ejus descriptionem, alii *S. versifoliam Wg.* agnoverunt, hæc probant: numerus manu Linnæi adscriptus, Fl. Lapp. spectans, synonymon Rudbeckii citatum, specimen ipsum, cum descriptione in Fl. Lapp. et Suec. bene congruens, atque absentia denique in herb. aliorum speciminum, eodem modo designatorum.

Ex præsente autem minime confirmatur opinio eorum, qui *S. fuscam Linn.* esse *versifoliam Wahlenb.* suadent, sed eorum potius, qui in formis *S. repentis* eam quæsiverunt. Præsens enim ramulus, quantum ex foliis et amentis masculis, quæ sola adsunt, judicare licet, nullo modo ad aliam speciem referri potest, quam ad *S. repentem Auct.*, cujus forma est foliis (semiuncialibus) solito latioribus, magis obtusis, subtusque densius sericeis, qualem huic simillimam ex pluribus Sueciæ mediæ locis possideo. Unum quoque synonymorum heic adscriptorum, Dillenii dico, a Smithio in Fl. Brit. p. 1062 ad varietatem *S. repentis* refertur.

(59) *Salix* (m. propr., sed sine nomine; Smithius tantum observavit:) *non fusca* (atque in alia paginæ parte:) *arenaria Lightf.* — *varietas S. fuscæ Lin. D. Viborg* (quæ tamen postea, an ab ipso nescio, extrita sunt.)

Hæc, licet non signa eadem antiquitatis, ac in priore, sunt adposita, exacte tamen eadem est forma, sed amentis femineis instructa, quæ quoque omnino sunt *S. repentis*; quare ex hac etiam magis probantur, quæ sub priore dixi, hæc specimina minime illorum opinioni esse subsidio, qui *S. fuscam* in *versifolia* quæsiverint. Verum quidem est, Smithium præsentem »non fuscam» esse declarasse, sed caussam, cur sic fecerit, videre non possum; neque Eum semper de hoc specimine eandem vel solam hanc habuisse sententiam, adscripta ejus cetera, jam relata, probant.

Insuper folia quum hujus, tum prioris, atque ramulus ipse uterque cum fig. Rud-

beckii citata optime conveniunt, quam ad *S. repentem* pertinere jam aliis locis (Hartm. in Bot. Not. 1841. p. 68, Anderss. Sal. Lapp. p. 66) ostensum est.

(60) *Salix fusca* (m. propr., sed in pagina plagulæ postica prope marginem inferiorem, ubi alias præcipue synonyma tantum Linnæus addere solebat).

Folia modo adsunt, prioribus valde dissimilia, neque cum descriptione, neque cum fig. in Fl. Lapp. congruentia. Sunt enim prioribus triplo longiora, lanceolata, acuta, subtus densius sericea. Amic. Andersson de hoc specimine dixit: »Folia *S. Smithianæ* simillima. Minime ad *repentem*, neque ad *versifoliam* pertinent». Equidem, quo pertineat, haud dijudicare audeo.

(61) *repens 23* (manu propr.).

Omnino est forma vulgaris *S. repentis Auct.*; in uno ramulorum folia exacte eandem habent formam, ac in num. (58), supra relato, sed subtus glabriuscula sunt.

(62) *Salix repens* (m. propr. pro nomine primum inscripto, dein autem deleto:) *fusca* (ad quod numerus quoque:) *24* (haud deletus, pertinet).

Ex omni parte est *S. repentis Auct.* forma eadem ac ramulus, qui sub priore singulatim memoratur, foliis latis, obtusiusculis, subtus glabriusculis, glaucescentibus.

(63) *incubacea 22* (m. propr., atque prope specimen manu, ut videtur, aliena:) *Salix latifolia minor C. B. 474.*

Hæc sine dubio est, quam Smithius in Engl. Fl. 4. 212 & 213 (sec. Koch in Syn.

ed. 2) S. *angustifoliam Wulf.* seu *incubaceam Willd. et Auct. german.* esse monuit. Excepta enim sequente, quæ paucas sane notas offert, nulla alia sub hoc nomine in herb. Linn. asservatur, Cum descr. in Spec. Pl., quo numerus adscriptus spectat, bene convenit; quamobrem, atque quum contra judicium Smithii hoc loco nihil afferri possit, rectissimum videtur ex hoc specimine concludere, S. *incubaceam Linn. Sp. Pl.* omnino esse *angustifoliam Wulf. et Auct.* Insuper tam a S. *repente* et *rosmarinifolia*, quam a *plicata Fr.*, ad quam S. *incubaceam Fl Suec.* referendam Cel. Friesius edocuit, omnino differt.

(64) *Salix incubacea* (m propr. in pagina postica).

Ramulus cum amentis tantum masculis, junioribus, foliis nullis heic asservatur; quare determinari vix potest. Magnitudo tamen atque habitus S. *repenti* conveniunt.

(65) *rosmarinifolia 25* (m. propr. æque ac signum:) ☽ (Smithius post nomen addidit:) *nequaquam JES.* (supraque:) *angustifolia Wulfen. Prof. Mertens.*

Mirum est, Smithium nomen *angustifol.* non *incubaceæ herb.* (numero 63), sed huic inscripsisse, quum tamen illam, nec hanc, esse *angustifol.* l. supra cit. indicaverit. Num ex eo concludendum est, illum has ambas pro eadem habuisse, vel erratum quoddam commisisse? Nimis tamen inter se diversæ videntur, ut pro eadem habeantur; præsens enim, cujus quoque folia sola adsunt, omnino est S. *rosmarinifolia tam Linn., quam Auct. recent.*

(66) (Absque nomine; sed plagula est priori affixa; manu Linnæi prope unum speciminum locus tantum additus est:) *Arena Scania.*

In altero specimine, quod fructiferum est, forma quidem foliorum antecedentis simillima est, sed folia subtus sunt glabriuscula, atque capsulæ pedicellatæ stylo nullo distincto instructæ; quamobrem potius ad *S. repentem* pertinet. Alterum autem specimen, quod sterile, forma est *S. repentis arenariæ* foliis parvis, dense sericeis nitidis, obovatis, truncatis retusisve. Hoc est, cui locus adscriptus est.

(67) *Salix rosmarinifolia ex horto* (m. propr. atque:) *H. U.*

Folia heic asservantur, quæ ad formam *S. rosmarinifoliæ Auct.* cultura, ut videtur, luxuriantem pertinent.

(68) *369* (m. propr.; prope specimen:) *8* (atque in pag. altera:) *Salix folio rotundo minore R. 17.* Smithius adscripsit:) *aurita.* (Num. citatus vix dubie per errorem pro 18 [v. Sp. Pl. ed. 1] scriptus est).

Omnino est *S. aurita Auct.*

(69) *358* (m. propr. æque ac in pagina postica:) *Salix caprea retuso folio, non auriculata. Dill. phytopin. Shera* (rd; Smithius post numerum Fl. Lapp. addidit:) *cinerea Flo. Suec.*

Quamvis hanc Linnæus ipse ad *S. n. 358 Fl. Lapp.* retulit, ob folia crenata, hirta, vix eo pertinet; ob eadem neque cum *S. silesiaca* (*laurina Fr. S. V. Sc.*) bene convenit, quam S. n. 358 Fl. Lapp. potissimum spectare Cel. Friesius in Nov. I, p. 25 & 53 monuit; sed his ipsis notis cum *S. cinerea Fl. Suec.* potius

convenit, quam cum illa haud esse eandem Cel. Friesius, contra synonymon Fl. Lapp. per errorem huc relatum atque Smithii eo nisam opinionem, jamdiu præclare edocuit. An autem ad *cineream Recent.* quoque merito referenda sit, difficile est dictu, quum folia tantum adsint, quæ oblonga, supra medium paullo latiora, subacuminata, a forma, in *S. cinerea* solita, haud quidem differunt, solito autem multo minora (uncialia fere) sunt et rigidiora, quare, atque ob ramulos, ut videtur, magis compositos, ad *auritam* quodammodo accedit.

(70) *Salix foliis obscure crenatis, utrinque villosis, ovato oblongis. Fl. Lapp. 291* (m. propr., numerus hoc loco paginam in Fl. Lapp. ed. 1 spectat; postea manu quoque Linnæi:) *Salix latifolia, rotunda. C. B. p. 474. R. S. 449.* (Smithius post primum nomen adscripsit:) *vix* (alioque loco:) *ulmifolia Vill. — an varietas S. auritæ?*

Nomen a Linnæo adscriptum utrumque ad *S. n. 365 Fl. Lapp.*, quæ *S. caprea Sp. Pl. et Auct.* quidem spectat; specimen autem, licet sterile est, ob folia parva (maxima sesquiuncialia), obovato-elliptica, obtusa apiculatave, crenulato-dentata, rigida, supra glabriuscula obscure viridia, subtus incano-hirta, stipulasque magnas reniformes, potissimum est *S. aurita L. et Auct.*

(71) *caprea 26* (m. propr. æque ac hoc:) *videtur differre planta ex arboris semine in horto meo. arbor an eadem.* (atque prope specimen:) *Salix foliis obscure crenatis, utrinque villosis, ovato oblongis. Fl. Lapp. 291. — Salix latif.*

rotund. C. B. Pin. 474. — Salix latif. inferne hirsuta. R. Hist. 1422.

Hujus quoque folia sola adsunt, quæ tamen evidenter ad *S. capream L. & Auct.* pertinent, etsi solito majora sunt, quod tamen ex cultura sine dubio pendet.

(72) *361* (m. propr. æque ac prope specimen:) *17* (qui numerus *S. glaucam Sp. Pl. ed. 1* respicit; Smithius post primum numerum addidit:) *potius 367* (atque:) *capræa β Sp. Pl. sed nova species est* (alioque, ut videtur, tempore:) *obtusifolia Willd. Sp. Pl. n. 106.*

Ne ad *S. n. 361 Fl. Lapp*, qui numerus per errorem certissime hoc loco adjectus est, sed, ut Smithius voluit, ad n. 367 hæc pertineat, notæ profecto omnes indicant, quæ in descriptionem sub n. 367 Fl. Lapp datam atque, excepto modo margine folii, in fig. U tab. VIII ibidem melius, quam de ullo in herb. specimine alio fit, immo tam bene quadrant, ut ne minimum quidem dubium sit relictum, quin hic ipse ramulus sit ibi descriptus. Quæ cum ita sint, hoc loco eo magis est dolendum, folia tantum, id quod jam e dictis Smithii in Fl. Lapp. ed. 2 patet, in herbario asservari; nam ex his solis, qualia heic adsunt, opinio illa sagacissima, ex descriptione et figura Linnæana ab Ill. Friesio primo (in Mant. I. p. 28) elocuta, deinque ex figura Rudbeckii a Patre meo (in Bot. Not. 1841. p. 65) confirmata, *S. n. 367 Fl. Lapp.* eandem esse ac *S. canescentem Fr.* seu *Læstadianam Hartm.*, ultra confirmari haud potest. Folia enim ipsa non tam bene, quam descriptio et figura, ex iis sumtæ, cum *S. canescente*

nescente

nescente conveniunt; id quod facile ex eo intelligitur, quod a Linnæo descripta et depicta sint ante *S. canescentem* distinctam, idque tempore tali, quo hoc fere numquam tam plene fieret ac nunc temporis, quamobrem facillime fieri potuit, et hoc loco re vera factum est, ut notas nonnullas Linnæus omiserit vel minus respexerit, quæ nostro tempore et post *S. canescentem* cognitam minime sunt negligendæ. Inter has enumerare liceat, folia inferiora omnia serraturis, remotis quidem, sed veris et distinctis esse notata, id quod Linnæus etiam in descriptione indicat, ea »levissime serrata» dicens, licet in diagnosi ipse, atque inde Cel. Friesius (in Mant. I, p. 59) et Andersson (in Sal. Lapp. p. 28) eadem crenata dicunt, atque in fig. Fl. Lapp. integerrima depinguntur. Tum folia hæcce supra et subtus æqualiter, exceptis venis, sunt hirta, sed tamen subtus pallidiora; et exsiccatione denique sunt nigrescentia. Ob hæc igitur præsens specimen a *S. canescente* recedit, cujus folia, testantibus descriptionibus apud Auct. scand. et copia speciminum maxima, sunt crenulata, nunc utrinque, nunc subtus certe tomentosa, rarissime, quantum equidem vidi, nigrescentia.

Ad quam autem specierum nunc temporis distinctarum, hoc specimen potius referatur, pro certo dijudicare haud possum, nisi ad formam illam, inter *S. glaucam* et *nigricantem* intermediam, forsan hybridam, quæ *S. glauca *pullata Fr. in Bot. Not. 1840, p. 204, et S. V. Sc. p. 57* seu *S. nigricanti-glauca* An-

derss. Sal. Lapp. p. 75; a qua nihilo, nisi serraturis remotioribus, differt.

Observandum etiam est, Linnæum ipsum prope specimen adscripsisse numerum *17*, qui *S. glaucam Sp. Pl. ed. 1* spectat; ex quo concludi licet, Eum aliquando quoque ipsum ad hanc relatum specimen voluisse.

(73) *365* (m. propr. æque ac prope specimen numerus:) *6* (qui quo spectet, haud patet; atque in pagina altera:) *Salix latifolia rotunda C. B.* (Smithius adscripsit:) *acuminata Hoffm. Afzel.??* (quæ tamen postea deleta, et hæc eorum loco addita:) *capræa α?*

Hæc cum *S. caprea α Fl. Suec., Sp. Pl. et Fl. Lapp.*, quo numerus et synonymon additum quoque spectant, quoad folia omnino convenit; nec minus eadem est *S. capreæ Auct. recent.* forma foliis obovato-oblongis, basi angustatis, ad *S. grandifoliam Ser.* nonnihil accedens.

(74) *Salix fol. obscure crenatis, utrinque villosis, ovato-oblongis. Fl. Lapp. 291* (m. propr. infra specimen, æque ac synonymon:) *Salix latifolia rotunda C. B. P. 474. R. S. 449.*

Hujus etiam folia tantum adsunt, quæ ad *S. capream tam Lin. l. c. quam Auct. recent.* pertinent; sed hæc forma est, *S. grandifoliæ Ser.* ita similis, ut vix, nisi foliis rigidis, ab hac differat, quæ ob tenuitatem foliorum notabilis est.

(75) *caprea* (m. propr.; atque a Smithio:) *sphacelata Fl. Brit. — this I think is Lightf:s lanata.*

Tam amenta feminea, quæ heic demum adsunt, quam folia omnino ad *S. capream L. et Auct.* pertinent.

POLYGAMIA.

1221. Atriplex.

(1) *laciniata* 5 (m. propr. æque ac prope specimen:) *Kl* (quo verisimile locus vel collector, quisquis fuit, respicitur).

Caule, ut videtur, diffuso, ramoso, foliis parvis, carnosis, lepidoto-incanis, ovatis, grosse obtuse dentatis, calycibus femineis magnis, aliis (in eod. specim.) obverse triangularibus, apice truncatis denticulatis, dorso albo-cartilagineis, tuberculatis, nervosis, prope marginem tenuibus, reticulato-venosis, aliis subtrilobis, aliisque denique rhombeis, subintegerrimis, dorso trinervibus, hæc ab omnibus speciebus scandinavicis recedit. An autem eadem vera sit *A. laciniata,* apud exteros nascens, pro certo effari haud audeo, quum hujus specimina fructu maturo videre mihi non licuerit; cum *A. rosea Auct.* certe haud bene convenit.

(2) *hastata* 6 (m. propr.).

Ut ex scriptis Smithii patet, heic asservatur *Atriplex,* in quam solam descriptio Linnæana, sub *A. laciniata Fl. Suec. 2, n. 920* data, omnino quadrat, et quæ est *A. hastata Sm.* (ex auctoritate hujus specim.) seu *A. calotheca — macrotheca Fr. Mant. III. p. 164 & 165.* Hanc, contra verba descriptionis citatæ clarissima, hoc loco sub nomine *hastata* asservari, certissime nullo modo melius et veritati convenientius explicari potest, quam verbis Ill. Friesii l. c. p. 163, quæ heic repetere liceat: »*Atr. hastata* Smithii Linnæo est alia definita planta, nempe *A. laciniata L. Fl.*

Suec. (vera *A. laciniata* in Suecia non nascitur), ut e locis specialissimis et descriptione loco citato data, clara characteristica, extra omnis disputationis aleam ponitur. Postquam Linnæus vero veram recognovit *A. laciniatam*, hanc ad *A. hastatæ* viciniam in herbario rejecit; estque tam affinis ut Linnæano sensu varietas dicenda».

(3) (Sine nomine; sed plagula est priori affixa; atque manu Linnæi adscripti sunt numerus idem:) *6* (et locus?:) *Gotl.*

Hæc evidenter est forma diffusa *A. latifoliæ Wahlenb.* seu *patulæ Sm.*, quam speciem Ill. Friesius l. c. p. 162 omnino esse veram *A. hastatam Linn.* probavit; quæ Auctoris hujus determinatio a præsente etiam specimine confirmatur, cujus quidem Smithius nullam fecit mentionem, sed cui auctoritas, profecto haud minor, ac priori, sed potius major videtur esse tribuenda, utpote quod non modo ob numerum adscriptum (ad Sp. Pl. ed. **1** spectantem) prorsus eodem jure pro *hastata L.* habeatur, sed etiam ob signum *Gotl.*, quo non minus I t e r G o t l a n d., quam G o t l a n d i a, u t l o c u s, respici potest.

(4) *patula 6* (m. propr.).

Est forma vulgaris erecta *A. latifoliæ Wahlenb.*; quæ, ex auctoritate hujus solius speciminis et nominis adscripti, contra dicta Linnæi aliis locis fere omnia, a Smithio pro vera *patula Linn.* promulgata est. Nomen autem ipsum, a Linnæo hoc loco adscriptum, haud certissimum esse, neque itaque Smithium idonea ratione ductum talis determinationis fuisse auctorem, res levis in hac

ipsa plagula indicat, cujus nullam rationem habuisse videtur, numerus nempe *6*, supra relatus. Hic enim, vix eodem tempore ac nomen a Linnæo adscriptus, idem est ac in plagulis duabus antecedentibus, et eandem speciem respicit seu *A. hastatam* (*Sp. Pl. ed. 1*). Aliquando certe igitur Linnæus præsens quoque specimen ad *hastatam* retulit, id quod haud minoris est momenti ad idem determinandum, quam quod alio tempore — utrum priore, an posteriore discernere nequeo — id *patulam* vocaverit.

Nullum in herb. specimen asservatur, quod *rosea*, nec ullum, quod *marina* inscribitur; neque *A. patula* vera, quæ *angustifolia Sm.*, usquam adest.

CRYPTOGAMIA.

1241. Equisetum.

(5) *fluviatile 4* (m. propr.; postque a Smithio:) *limosum? — certe.*

Perspicere nequeo caussam, cur nomen, primum huic inscriptum, Smithio displicuerit, prorsus enim nihilo a *fluviatili Fl. Suec. et Sp. Pl.*, sed quidem notis l. c. datis a *limoso*, differt. Idem etiam specimen cum *E. fluviatili Auct. scand.* omnino convenit, atque simillimum est figuræ 929 in Engl. Bot., quæ tamen *E. limosum* a Sm. inscribitur, etsi ipsa est forma, quæ *E. fluviat. Auct. scand.* Contra, *E. fluviat., sensu Smithii*, ut ex dictis ejus in Engl. Bot. l. c. judicemus, potius *E. Telmateja Auct.* videtur esse.

1244. Osmunda.

(1) *Osmunda Lunaria* β (m. propr.).
Est *Botrychium rutaceum Sw.*, quod *B. matricarioides Willd.;* utrum autem Linnæus sub hoc specimine β *Fl. Suec.*, an β *Sp. Pl.* intellexerit, nihil est, quod indicet.

(2) (Sine nomine; sed plagula est priori affixa).
Exacte eadem est species ac antecedens.

Ne præter modum hæc enumeratio producatur, in aliud tempus observationes de ceteris familiis cryptogamicis differo; hoc tamen loco memorare liceat, Muscos ex illis solos esse, quos determinaverim, et solos quidem, quibus auctoritas ulla sit tribuenda, apud ceteras enim, c. v. genera *Lichenem, Fucum, Ulvam, Confervam, Byssum,* atque *Fungos,* specimina rarissime modo nominibus gaudent.

II. *Plantæ Scandinavicæ Herbarii Linnæani non dubiæ habitæ, vel cum determinationibus Recentiorum congruentes.*

Obs. Numeri eodem modo adhibiti sunt, ac in priore hujus enumerationis parte; quamobrem omnes ante nomina specifica positi, qui in illa desiderantur, tamquam species ipsæ et specimina, hoc loco, et soli quidem, adsunt. Sub speciebus, quibus nunc etiam temporis eadem nomina, ac in herb. Linn. adhibita, ab Auctoribus vulgo imponuntur, hæc tantum cum adscriptis ceteris Linnæanis attuli; hoc modo identitatem earum cum speciebus ejusdem nominis apud Recentiores, nulla ejus separatim facta mentione, indicari satis habens.

MONANDRIA.

14. Blitum.
 (1) *capitatum 1* (m. propr.).
 (2) *virgatum 2* (m. propr. æque ac signum:) €.

DIANDRIA.

18. Ligustrum *vulgare 1* (m. propr.).

25. Circæa.
 (1) *Lutetiana 1* (m. propr.).
 (2) *alpina* (m. propr.).

26. Veronica.
 (1) *maritima 3* (m. pr.).
 (2) *maritima hybrida, H. U.* (m. propr., posteaque a Smithio additum:) *Am. Acad. V. 3, 35, t. 2.*

Foliis irregulariter duplicato-serratis et laciniatis, *Verbenæ officin.* simillimis, cum figura a Smithio citata omnino convenit, at-

que planta procul dubio est ipsa, l. c. descripta. Forma *V. maritimæ* monstrosa habenda est.

(4) *longifolia 4* (m. pr.).

Cum descriptione in Fl. Suec. congruit et ad *V. longifoliam Auct.* quidem pertinet, sed foliis latissimis, oppositis (nec ternis) a forma hujus vulgari diversa est.

(5) *spicata 6* (m. pr.).

(6) *V. spicata suecica ex loco culto* (m. ut videtur propr. in pagina plagulæ postica; atque prope specimen:) *H. U.*

Planta robusta, spica terminali ramosa, vix ad *V. spic. Auct.* pertinet.

(8) *officinalis 8* (m. propr.).

(11) *alpina 12* (m. pr.).

(12) *serpyllifolia 13* (m. pr.).

(13) *Veronica Beccabunga* (m. pr.).

(14) *Veronica Anagallis* (m. pr.).

(15) *V. Anagallis* (m. Smithii).

(16) *V. scutellata 16* (m. propr.).

Alterum specimen ad *V. scutellatæ Auct.* formam glabram, alterum ad formam *villosam* pertinet.

(17) *montana* (m. pr. æque ac nomen auctoris, qui verisimile misit:) *Schreber.* (quare specimen externum est, licet cum suecica planta omnino congruit).

(18) *chamædrys 18* (m. pr.).

(20) *arvensis 20* (m. pr. pro nomine primum scripto, dein autem deleto:) *agrestis* (quod numerus respicit, etsi non cum nomine ipso sit mutatus).

(23) *triphyllos* (m. pr.).

(24) *verna 24* (m. pr.).

(25) *verna* (m. pr.; inventor, quisquis fuit, quæstiones addidit, utrum specimina ad *V. arvensem β vernamve* pertineant, an novam forsitan speciem constituant etc.).

Est *V. vernæ* forma minima, simplex, foliis subintegris lanceolatis.

33. Pinguicula.

(1) *vulgaris 2* (m. pr.).

(2) *Pinguicula alpina 3* (m. pr.).

(3) *villosa 4* (m. pr.).

34. Utricularia.

(1) *vulgaris 1* (m. pr.).

(2) *minor 2* (m. pr.).

35. Verbena *officinalis* (m. pr. pro nomine primum scripto:) *spuria.*

36. Lycopus *europæus 1* (m. pr.).

Specimina quidem foliis, in uno serratis, in altero pinnatifidis, inter se paullo dissimilia sunt; ambo vero manifeste ad *L. europæum Auct.* pertinent.

42. Salvia *pratensis* (m. pr. æque ac:) *Fl. suec.*

46. Anthoxanthum.

(1) *odoratum* (m. propr.).

TRIANDRIA.

48. Valeriana.

(1) *dioica 4* (m. propr. æque ac prope singula specimina:) *Mas* (et) *femina.* (Smithius adscripsit:) *Folia male integerrima dicuntur in diff. specif.*

(2) *officinalis 5* (m. propr.).

(3) *Locusta 14 α olitoria* (m. propr.; atque:) *H. U.*

61. Iris.

(1) *Pseud-Acorus* 7 (m. propr.).

Specimen ipsum floriferum omnino est planta, quæ inscribitur; folium autem, quod comparationis forsan caussa additum est, minime huc pertinet, utpote quod longum, angustissime (vix semiunc.) lineare est.

(2) *sibirica* 9 (m. nescio an propr. atque:) *Iris foliis linearibus, corollis imberbibus, fructu trigono, caule tereti. Linn. h. Cliff. — Iris pratensis angustifolia non foetida altior. C. B. P. 32. — N:o 1.*

Specimen scandinavicum esse, nihil indicat.

(3) *sibirica 9* (m. pr. atque:) *H. U.*

68. Schoenus.

(1) *Mariscus 1* (m. pr. et prope marginem plagulæ:) *152.*

(2) *Schoenus Mariscus* (m. pr. æque ac prope specimen nomen inventoris:) *Br.* (id quod specimen esse americanum indicat, et ab auctore ipso nominis *Cladii,* P. Browne, datum; Smithius adscripsit:) *Schoenus Cladium Banks Mss.*

Panicula tantum, multoties majore, a specim. gottlandicis differre videtur.

(3) *nigricans 4* (m. pr. et prope marg. plag.:) *151* (æque ac in pag. altera:) *jul. 4.*

(4) (Sine nomine; sed m. propr. numerus:) *4* (et locus:) *Gotland.*

Hæc duo specimina ex iis sunt, quorum fit mentio in It. Gotl. p. 234.

(5) *ferrugineus 5* (m. pr. æque ac locus:) *Gotl.*

(6) *fuscus* (m. pr.).

(7) *albus 9* (m. pr.).

(8) *albus* (m. nescio an propria; planta vero eadem).

71. Scirpus.

(3) *cæspitosus* (m. pr.).

Specimen in medio positum est *Carex pauciflora Lightf.*; cetera duo *Sc. cæspitos. Auct.*

(4) *pauciflorus Lightf. M. W—d.* (manu, ut videtur, Smithii).

(5) *acicularis 6* (m. propr.).

(6) *fluitans J.E.S.* (m. tantum Smithii).

(7) *lacustris 8* (m. pr.).

(11) *maritimus 20* (m. propr. atque in pagina altera:) *576 Pl. 2. Scirpus foliosus capitulis oblongis glomeratis.*

(12) *sylvaticus 22* (m. pr.).

72. Eriophorum.

(1) *vaginatum* (m. pr.).

(3) *alpinum 4* (m. pr.).

73. Nardus.

(1) *stricta 1* (m. pr.).

78. Phalaris.

(1) *phleoides 2* (m. pr.; Smithius observavit:) *hab. in Cambridge shire Lyons, HB.*

Omnino est *Phleum Boehmeri Auct. recent.*

(2) *arundinacea 3* (m. pr.).

(3) *Phalaris* (m. pr., sine nomine specif.; plagula est priori affixa).

Est forma antecedentis, quæ *colorata* dicitur.

80. Panicum.

(5) *Crus galli 5* (m. pr.).

81. Phleum.

(1) *pratense 1* (m. pr.).

(2) *alpinum 2* (m. pr. æque ac locus:) *Lappo.*

(3) *Gramen typhoides alpinum spica delic. graciliore et villosa. Scheuchz.* (manu mihi ignota,

verisimile collectoris; Linnæus ipse nihil adscripsit).

Eadem species est ac antecedens.

(6) *arenarium 3* (m. pr. æque ac prope specimen:) *scanense.*

82. Alopecurus.

(1) *pratensis 1* (m. pr.).

(2) *agrestis* (m. pr.; atque in diversa chartæ parte manu aliena:) *Alopecurus spica cylindrica longissima glabra, culmo erecto Flor. Angl. Mss. Gramen myosuroides majus. R. Syn. 257. 1.*

(3) *geniculatus* (m. pr. atque prope specimen:) *74.*

83. Milium *effusum 1* (m. pr.).

84. Agrostis.

(1) *spica venti* (m. propr.).

(3) *Arundo Calamagrostis* (m. pr., atque manu aliena:) *Gramen arundinaceum. Vol. 3. pag. 163. N:o 8.* (Alio loco m. Linn. numerus:) *5.*

Ad nullam speciem scandinavicam pertinet.

(4) *arundinacea 3* (m. pr.; atque manu aliena:) *Arundo foliis planis, spiculis confertis aristatis.*

(5) *Agrostis arundinacea 3* (m. pr.; manu aliena etiam:) *Gramen avenaceum. Vol. 3 pag. 163. N:o 27* (plagula est priori affixa).

Tria specimina adsunt, inter se diversa; quorum autem nullum est *Calamagr. arundin. Auct.*

(8) *Agr. vulgaris Fl. Brit.* (m. Smithii, æque ac hæc:) *capillaris Huds. nec Linn., tenuis Sibth.* (Manu collectoris, quisquis fuit, hæc adsunt:) *N:o 2. — Agrostis — Gramen miliaceum folio angustissimo. P, Conc: Ri Syn. 404, N:o 9.*

Omnino est *Agr. vulgaris Auct.*

(15) *vulgaris?* (m. Smithii; et m. aliena:) *N:o 5. Agrostis.*

Minime est *Agr. vulgaris Auct.*

(16) *alba* (m. Smithii; atque m. aliena:) *N:o 3. Agrostis — Gramen miliaceum majus, panicula spadicea. Pet. Con. R. Syn. 404 N:o 11.*

Est *Agr. stolonifera Auct. recent.*

(17) *Agr.? capillaris* (m. forsitan collectoris; post quod Smithius addidit:) *Huds. nec Linn. — e solo fertiliore* (atque alio loco:) *Gr. paniculatum alpinum minus panicula sparsa et locustis parvis flavescentibus. Ponted. Comp. 11. — Dill. Mss in Herb. Sherard.*

Eadem videtur ac num. (8).

(18) *A. sylvatica Huds. J.E.S.* (m. Smithii; et manu aliena:) *N:o 9. — Gr. miliaceum sylvestre glumis oblongis. P. R. Syn. 404, 13.*

85. Aira.

(1) *aquatica 6* (m. propr. atque prope specim.:) *66* (Smithius adscripsit:) *var:m sic dictam vide apud Poam.*

Omnino est *Glyceria aquatica Auct.*

(2) *subspicata 7* (m. pr.).

Est *Trisetum subspic. Recentior.*

(4) *cæspitosa 8* (m. pr.).

(6) *flexuosa 9* (m. pr.).

(7) *canescens 12* (m. pr.).

Est *Corynephorus canescens Recent.*

(8) *Aira cristata J.E.S.* (m. Smithii; Linnæi tantum locus:) *Scania.*

Ob glumas coroll. obtusiusculas, folia scabriuscula, nec pilosa etc. est *Koeleria glauca Auct.*, nec *cristata.*

(9) *Aira cristata J.E.S.* (m. Smithii; atque manu aliena diagnosis eadem, quæ in Sp. Pl.).

Hæc omnino est *Koeleria cristata.*

(10) *canescens* (m. pr. æque ac prope specim.:) *Dick.* (et in pagina altera:) *Aira valesiana Hall. hist. 1445.* (Smithius addidit:) *cristata.*
Est *Koeleria glauca.*

(11) *Aira præcox* (m. pr.)

(12) (Sine nom.; sed m. propr. numerus:) *13* (et locus:) *Scania.*
Et hæc et antecedens ad *Airopsin præc. Auct. recent.* pertinent.

(13) *caryophyllea 14* (m. pr.).
Est *Airopsis caryophyll. Recent.*

86. Melica.

(1) *ciliata 1* (m. propr.).

(2) *nutans 2* (m. pr.).

(3) *cœrulea 3* (m. pr.).
Est *Molinia cœrulea Auctt.*

(4) *Aira cœrulea* (m. pr.; et m., ut videtur, aliena:) *Poa spiculis subulatis, panicula rara contracta. Flor. Lap. 54. Una cum varietate panicula viridi. N:o 12.*
Specimen majus omnino est *Mol. cœrulea;* alterum autem, minus, vix eadem species est.

87. Poa.

(1) *aquatica 1* (m. pr.).
Est *Glyceria maxima s. spectabilis Recent.*

(12) *Poa annua 6* (m. propr., æque ac in pag. postica:) *Hispania 61. Loefl.*

(13) *Poa annua* (m. pr., atque signum:) Θ.

(14) *annua 6* (m. pr.).

(15) *annua 6* (m. pr.).

(16) *compressa 15* (m. pr. æque ac:) *canad. ex H. U.* (atque in pag. postica:) *caule compresso.*

(17) *compressa* (m. pr.).

(18) *compressa* (m. pr.).

(19) *compressa* (m. pr.).

(20) *nemoralis* (m. pr. æque ac locus:) *Gotl.* (Sm. addidit:) *vera ut videtur.*

(21) *? Poa nemoralis* (vix m. propr. æque ac num.:) *23.*

Est *P. nemor. β major Hartm. Fl. Scand. ed. 4.*

(22) *? Poa angustifolia 22* (m. eadem ac in priore; Sm. addidit:) *glumæ liberæ — non P. angustif. Linn. — P. nemoralis β Fl. Brit. — trivialis Leers?*

Specimina incompleta ad *P. nemoral. Auct.* pertinent.

(23) *Poa nemoralis 16* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *exactly Withering's P. pratensis var. 2, by a spec:n named by himself, shewn me by Mr Woodward. — glumæ pilis ad basin, sed vix connexæ. — angustifolia Huds.?*

Potissimum est *P. serotina Auct.*

(24) *nemoralis 16* (m. pr.; Sm. addidit:) *glumæ pilis ad basin, sed vix connexæ. — Withg:s pratensis Var. 2.*

Exacte eadem est ac antecedens.

(25) *nemoralis* (m. pr. quasi responsi loco sub his manu aliena primum scriptis:) *N:o 17. Poa? nemoralis — vel angustifolia spiculis sub-bifloris.*

Est *P. nemoralis var. micrantha Hartm. Fl. ed. 4 et 5.*

(29) *Poa* (m. pr., atque, ut videtur, aliena:) *14. Aira cristata.*

Est *Koeleria cristata Auctt.*

88. Briza *media 2* (m. pr.).

90. Dactylis *glomerata 2* (m. pr.).

91. Cynosurus.

(1) *cristatus* (m. pr.).

(2) (Sine nom.; sed m. pr. numerus:) *5* (qui *cæruleum Sp Pl.* respicit).

Est *Sesleria cærulea Auct.*

92. Festuca.

(9) *decumbens 8* (m. pr. æque ac alio loco numerus:) *125* (Smithius adscripsit:) *an Bromus?*
Mihi plane ignotum est gramen, ad *Triodiam* minime referendum.

(10) *Gramen avenaceum parvum procumbens. R. Syn. 408* (m. pr. æque ac numerus:) *8* (Smithius addidit:) *F. decumbens vera. — gluma intra marginem pilosa.*
Omnino est *Triodia decumbens Auctt.*

(11) *fluitans 10* (m. pr.).
Est *Glyceria fluitans Auctt.*

93. Bromus.

(1) *secalinus 1* (m. pr.).

(5) *secalinus* (m. pr. post hæc manu aliena prius scripta:) *N:o 11. Bromus nanus. — Obs. p. 8 an varietas mollis?*
Est *B. mollis Auctt.* forma pumila.

(6) *inermis ex descr.* (m. Smithii; m. propr. tantum:) *H. U.*

(7) (Sine nomine).
Et hæc et prior ad *Schedonorum inermem Recent.* pertinent.

(8) *asper — certainly R. Syn. 413, 10* (m. Smithii; Linnæi tantum:) *island 22.*
Est *Schedon. asper Auct. recent.*

(9) *sterilis 5* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Hisp. 82 Loefl.*

(10) (Sine nom.; sed plagula priori affixa; m. pr. tantum:) Θ.

(12) *tectorum 7* (m. pr.).

(13) *tectorum* (m. Smithii, atque:) *Athen Dr Sibth.* (m. Linnæi tantum:) Θ.

(16) *pinnatus 10* (m. pr. æque ac alio loco:) *140* (Smithius addidit:) *valv. int. ciliata.*
Est *Brachypodium pinnatum Auctt.*

(17) *N:o ˙15. Bromus gracilis* (m. ignota; post quod Smithius adscripsit:) *Weigel* (alio loco manu prima etiam:) *obs. p. 15. Junior, qualem ibi descripsi — In Pomerania lectus.*
Est *Brachypodium gracile Auctt.*

94. Stipa *pinnata* (m. pr. æque ac littera:) *L.*

95. Avena.

(1) *elatior 2* (m. pr., atque:) *H. U.*

(2) *sativa 5* (m. pr.).

(4) *flavescens 7* (m. pr.).

(5) (Sine nomine; sed priori affixa; m. propr. in pag. postica:) *Gotlandia. Bergius.*
Est *Avena pubescens L. et Auctt.*

(6) *pratensis* (m. pr.).
Huic, quæ vera est, alia quoque plagula affixa est, quæ *A. pubescentem,* licet non nominatam, continet.

97. Arundo.

(1) *phragmites 5* (m. pr.).

(7) *arenaria 6* (m. pr. æque ac locus:) *Scania.*
Est *Psamma arenaria Auctt.*

(8) *Arundo — NB N:o 6, an Sand-rör Fl. Suec. Panicula et planta tantum tenerior* (m. nescio an propr. atque prope specimen numerus:) *6.*
Eadem est ac antecedens.

99. Lolium.

(1) *perenne 2* (m. pr).

(2) *Lol. perenne* (m. vix pr.).

(3) *temulentum 2* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Lolium fatuans* (Smithius adscripsit:) *arvense Mss.*
Est *L. arvense Schrad.* seu *Linicola Auctt. rec.*

(4) (Sine nomine, sed plagula est priori affixa; m. pr. tantum num.:) *1* (et locus:) *Gotl.*
Est *L. temulentum Auct.*

(5) *Lolium temulentum* (m. pr.).
Est *L. arvense Schrad.*

100. Elymus.

(1) *arenarius 1* (m. pr.).

(4) *Elymus europæus* (m pr. æque ac in pag. postica:) *Gramen mont., spica strigosiore brevius aristata Hall.*

101. Rottböllia.

(1) *incurvata 4* (m. pr. æque ac:) *H. U.*

103. Hordeum.

(1) *murinum* (m. pr.).

(2) *nodosum* (m. pr. æque ac:) *H. U.* (Smithius addidit:) *pratense Huds.*
Quod ad faciem attinet, a priore paullo quidem recedit, sed ob characteres omnes eadem est species.

(3) *pratense* (m. Smithii).

(4) *pratense* (m. Smithii).

104. Triticum.

(1) *junceum* (m. pr. æque ac littera:) *A* (et signum:) ϴ.

(2) *junceum* (m. vix propr.).
Ab antecedente omnino differt, et vix ad ullam speciem scandin. pertinet.

(3) *repens 6* (m. pr.).

106. Montia.

(1) *fontana 1* (m. pr.).

(2) (Sine nom., priori affixa; m. pr. numerus:) *1.*
Eadem est ac prior.

109. Holosteum *umbellatum* (m. pr.).

110. Koenigia *islandica* (m. pr.).

TETRANDRIA.

117. GLOBULARIA *vulgaris 3* (m. pr.).

119. DIPSACUS *pilosus 3* (m. pr.).

120. SCABIOSA.

(1) *Succisa 4* (m. pr.).
Est *Succisa pratensis Auct.*

(2) *arvensis 7* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Scabiosa officin.*

(3) *columbaria 10* (m. pr. æque ac locus:) *Gotl.*

126. SHERARDIA.

(1) *arvensis* (m. pr., et locus:) *Algir.*

(2) *muralis 2* (m. pr. æque ac:) *H. U.*
Nihil adscriptum est, quod locum hujus Gotlandicum confirmaret illustraretve.

127. ASPERULA.

(1) *odorata 1* (m. pr.).

(2) *tinctoria* (m. pr.).

129. GALIUM.

(1) *palustre 2* (m. pr.).

(3) *uliginosum 6* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Aparine paris.*

(7) *verum 11* (m. pr.).

(8) *Mollugo 12* (m. pr.).

(9) *boreale 16* (m. pr.).

(10) *Aparine 19* (m. pr.).
Est *G. Aparine var. infestum Auctt.*

144. PLANTAGO.

(1) *major 1* (m. pr.).

(2) *media 5* (m. pr. atque prope primum specim.:) *2.*
Primum specimen est vera *P. media,* alterum autem longe diversa planta, comparationis forsan caussa hoc loco inserta.

(6) *maritima* 10 (m. pr.).
(7) *Coronopus* (m. pr.).

147. Centunculus *minimus* 1 (m. pr.).

148. Sanguisorba *officinalis* 1 (m. pr.).

151. Cornus.

(1) *sanguinea* (m. pr. æque ac:) *H. U. c. sem. virgineis* (Smithius addidit:) *C. venusta HB, distincta a sanguinea europæa.*

Minime est *C. sanguinea,* sed species potius, quam Smithius monuit.

(2) *suecica* 4 (m. pr.).

157. Isnardia *palustris* (m. pr. æque ac:) *Br* (et:) *Oldenlandia* 2.

Vera est; specimen vero americanum, nec usquam locus ullus suecicus indicatur.

158. Trapa.

Duo specimina adsunt *T. natantis;* neque vero nomen specif. neque locus iis adscriptus est.

166. Alchemilla.

(1) *vulgaris* 1 (m. pr.).
(2) *alpina* 2 (m. pr.).
(3) *Alchem. aphanoides* (m. pr.).

Vix aliud est quam *A. Aphanes.*

167. Aphanes.

(1) *arvensis* 1 (m. pr.).

Eadem est ac antecedens.

(2) *Aphanes* (m. pr. æque ac locus:) *Wgothia.*

Specimen est majus ejusdem plantæ.

173. Ilex *Aquifolium* 1 (m. pr.).

175. Potamogeton.

(1) *natans* 1 (m. pr. æque ac in pag. altera:) *Potamog. foliis oblongo-ovalibus petiolatis. Gmel.*

(2) *P. foliis lanceolato-oblongis: 664. Gronov.* (m. pr. in pag. postica; prope specimen numerus modo:) *1* (post quem Smithius addidit:) *nec Fl. Br. — P. fluitans Germanorum M. Dumortier.*
Determinatio Smithiana recta videtur.
(3) *perfoliatum 2* (m. pr.).
(4) *lucens 4* (m. pr.).
(5) *crispum 5* (m. pr.).
(13) *pusillum 12* (m. pr.).

177. Sagina.
(1) *procumbens 1* (m. pr. post quod Sm. addidit:) β (atque alio loco:) *Spergula subulata est.*
Omnino est *S. subulata Auctt.*
(2) *59. Sagina apetala. Arduin. Spec. 2. tab. 5.* (m. verisimile Arduinii; Linnæus enim prope specimen adscripsit:) *Ard.*
Hæc est *S. procumbens Auctt.*

178. Tillæa *aquatica 1* (m. pr. atque:) *Fl. suec.*

PENTANDRIA.

180. Myosotis.
(5) *Lappula 3* (m. pr.).
Est *Echinosp. Lappula.*

181. Lithospermum.
(1) *officinale 1* (m. pr., et:) *H. U.*
Huic affixæ sunt plagulæ duæ, quarum tamen specimina, ut etiam Smithius observavit, huc non pertinent.
(2) *arvense 2* (m. pr.).

183. Cynoglossum.
(1) *vulgare* (m. pr. atque:) *H. U. e. virginia.*
Est *C. officinale.*

184. PULMONARIA.

(1) *angustifolia 1* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Habitat Scara Wgothiæ.*

(2) *officinalis 2* (m. pr. æque ac prope specim.:) *Ups.*

(3) *maritima* (m. pr., atque m., ut videtur, aliena:) *Cerinthe foliis ovatis petiolatis. Linn. h. Cliff. 48. Ray. P. 408.*

Est *Stenhammaria maritima Auct. recent.*

189. ASPERUGO *procumbens* (m. pr.).

190. LYCOPSIS.

(1) *arvensis* (m. pr., atque:) *H. U.*

(2) *arvensis β* (m. pr., atque:) *H. U.* (et alio loco:) *variet. recta.*

Specimen majus et ramosius est ejusdem speciei ac prior.

191. ECHIUM *vulgare 3* (m. pr.).

195. DIAPENSIA *lapponica 1* (m. pr.).

197. ANDROSACE *septentrionalis 2* (m. pr.).

198. PRIMULA.

(3 et 4) (Sine nomine; numerus tantum adscriptus est:) *1* (atque ambæ plagulæ præcedentibus (1 et 2) affixæ).

In utraque specimina, culturâ monstrosa, *P. veris Auctt.* asservantur.

(7) *farinosa 2* (m. pr.).

203. MENYANTHES *trifoliata 1* (m. pr.).

204. HOTTONIA (m. pr., sine nom. specif.)

Est *H. palustris Auctt.*

207. LYSIMACHIA.

(1) *vulgaris 1* (m. pr.).

(2) *thyrsiflora 4* (m. pr.).

(3) *nemorum 9* (m. pr.).

(4) *Nummularia 10* (m. pr.).

208. Anagallis *arvensis 1* (m. pr.).

215. Azalea.

(1) *lapponica 5* (m. pr.).

Est *Rhododendr. lappon. Auctt.*

(2) *procumbens 6* (m. pr.).

218. Convolvulus.

(1) *arvensis 1* (m. pr. atque:) *Fl. suec.*

(2) *sepium 2* (m. pr. atque locus:) *Algir.*

220. Polemonium *cœruleum 1* (m. pr. atque in pag. postica:) *e Sibiria.*

221. Campanula.

(1) *uniflora 1* (m. pr.).

(2) (Sine nomine; sed eandem speciem plagula continet).

(3) *rotundifolia 3* (m. pr.).

(5) (Sine nomine).

Forma est *C. rotundifoliæ.*

(6) *patula 6* (m. pr. atque:) *H. U.*

(8) *persicifolia 7* (m. pr.).

(9) *latifolia 13* (m. pr.).

(13) *Trachelium 18* (m. pr.).

(14) (Sine nomine; sed plagula priori affixa; atque hæc m. Linnæi adscripta:) *pleno flore. — H. U. — corolla duplici parvo flore —*

Eadem est ac antecedens.

(15) *Trachelium 18* (m. pr.).

(16) *glomerata 19* (m. pr.).

(17) *Cervicaria 20* (m. pr.).

(18) *barbata* (m. pr. æque ac nomen collectoris:) *Allion.*

223. Phyteuma *spicata* (m. pr.).

225. Samolus *Valerandi* (m. pr.).

235. Lonicera.

(1) *Periclymenum 3* (m. pr. æque ac in pag. altera:) *Caprifolium germanicum.*

(2) *Xylosteum 6* (m. pr.).
(3) *cærulea* (m. pr. atque:) *H. U.*

242. Verbascum.
(3) *nigrum* (m. pr. atque idem nomen in pag. postica denuo scriptum).

243. Datura *Stramonium* (m. pr.).

244. Hyoscyamus *niger 1* (m. pr. atque:) *H. U.*

248. Solanum.
(1) *Dulcamara 5* (m. pr.).
(2) *nigrum 12* (m. pr.).

262. Rhamnus.
(1) *catharticus 1* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Rhamnus catharticus minor CB a Millen — Frutex humilis folio minore acuminato Mill.*
(2) *Frangula 5* (m. pr.; atque manu aliena:) *Frangula Dod. Pemt. 784. Alnus nigra baccifera C.B. Pin. 428.*

269. Euonymus *europæus 1 α* (m. pr.).

278. Ribes.
(1) *rubrum 1* (m. pr.).
(2) *alpinum 2* (m. pr.).
(3) *nigrum 3* (m. pr.).
(4) *Grossularia 5* (m. pr.).
(5) *reclinatum 4* (m. pr.).
A priore vix distinguendum.

280. Hedera.
(1) *Helix 1* (m. pr. æque ac:) *Kh.*
Floriferum est specimen, foliis subintegris.
(2) (Sine nom., sed priori affixa et numero instructa:) *1.*
Specimen ejusdem est sterile, foliis lobatis.

291. Glaux *maritima 1* (m. pr.).

292. Thesium *alpinum* (m. pr.).

310. Asclepias.
(1) *vincetoxicum 12* (m. pr.).
(2) *Asclepias Vincetoxicum* (m. pr.).
(3) *vincetoxicum 12* (m. pr.).
Omnia hæc tria sunt *Cynanch. Vincetox. Auctt.*

312. Herniaria *glabra 1* (m. pr.).

313. Chenopodium.
(1) *B. hinricus 1* (m. pr.).
(2) *urbicum 2* (m. pr.).
(3) *rubrum 3* (m. pr.).
(4) *murale 4* (m. pr.).
(7) *hybridum 7* (m. pr.).
(8) *glaucum 12* (m. pr.).
(9) *Vulvaria 13* (m. pr.).
(10) *polyspermum 14* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Chenop. Blitum polyspermum.*
Est forma obtusifolia.
(11) *maritimum 16* (m. pr.).
(12) *Chenopod. maritimum* (m. pr. atque:) ϑ.
A priore diversissima est planta, mihi ignota.

315. Salsola.
(1) *Kali* (m. pr.).
(2) *Salsola Kali* (m. pr. atque signum:) ϑ.
Hæc foliis densissime imbricatis, ovato-lanceolatis, et ceteris a priore longe recedit, et minime planta scandinavica est.
(3) *hirsuta 20* (m. pr. atque:) *H. U.*
Est *Kochia hirsuta Auctt.*

321. Ulmus.
(1) *Ulmus altitudinis et cons.... minoris, foliis latioribus rugosis Clayt.* (m. pr. in pag. postica).
U. effusa Auctt. videtur esse.

328. Gentiana.
(2) *Pneumonanthe 5* (m. pr. atque signum:) C.

(3) *aurea* (m. pr., post quod Smithius addidit:) *Flo. Dan. t. 344.*
Est *G. involucrata Auctt.*
(4) *nivalis* (m. pr.).
(12) *campestris 18* (m. pr.).
(13) (Sine nom., sed priori affixa; m. Linnæi locus:) *islandia.*
Est *G. campestris* floribus albis.
(16) *Gentiana* (m. pr. sine nom. specif. atque prope unum speciminum:) *island* (prope aliud:) *König.* (Smithius prope hæc duo adscripsit:) *aurea Lin. — involucrata Rottb. Act. Hafn. V. X. p. 434. t. 1. f. 2. — quinquefolia Flo. Dan. 344.* (et prope cetera duo:) *flo. Dan. 318. — tenella Rottb. Act. Hafn. V. X. p. 436, t. 2. f. b.*
Duo specimina ad *G. involucr. Auctt.*, duo ad *G. tenellam Auctt.* pertinent.
Sequens plagula et specimina et adscripta Linnæana et Smithiana ejusmodi continet.

331. Eryngium *maritimum 5* (m. pr.).

332. Hydrocotyle *vulgaris 1* (m. pr.).

333. Sanicula *europæa 1* (m. pr. atque locus:) *Gotl.*

335. Bupleurum.
(1) *tenuissimum* (m. pr. atque nomen ejus, qui misit:) *Ard.*
(2) (Sine nom., sed plagula priori est affixa; m. pr.:) *oelandia Wahlbom.*
Eadem species est ac prior.

337. Tordylium *Anthriscus* (m. pr.).
Est *Torilis Anthriscus Auctt.*

340. Daucus *Carota 1* (m. pr.).

343. Conium *maculatum 1* (m. pr. atque:) *Fl. Suec.*

344. Selinum.
(4) *Sel. Carvifolia* (m. pr. æque ac:) *H. U.*

345. Athamanta.

(1) *Libanotis 1* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Athamanta suecica.*

(2) *Oreoselinum 5* (m. pr. æque ac locus:) *Scania.* Est *Peuced. Oreosel. Auctt.*

346. Peucedanum *Silaus* (m. pr. atque:) *H. U.* Est *Silaus pratensis Auctt.*

351. Laserpitium *latifolium* (m. pr., et postea:) *Fl. Su. 247.*

353. Ligusticum *scothicum* (m. pr. atque:) *H. U.* Est *Haloscias scotica Fr.*

354. Angelica.

(2) *sylvestris 2* (m. pr. atque prope specimen:) *51.*

355. Sium.

(1) *latifolium 1* (m. pr.).

(2) *Sium latifolium* ϑ (m. pr. æque ac in pagina postica:) *50. Sium foliis pinnatis, pinnis lanceolatis rarius (?) serratis Gmel.*

(3) *angustifolium* (m. pr.).

(5) *Falcaria 6* (m. pr.). Est *Falcaria Rivini Auctt.*

356. Sison *inundatum 5* (m. pr. æque ac locus:) *Scania.* Est *Helosciadium inundat. Auctt.*

359. Oenanthe.

(1) *fistulosa* (m. pr.).

360. Phellandrium *aquaticum* (m. pr.). Est *Oenanthe Phellandr. Auctt.*

361. Cicuta *virosa 1* (m. pr., atque m. aliena:) *Cicuta Hort. Cliff. 100 N:o 51.*

362. Aethusa *Cynapium* (m. pr.).

364. SCANDIX.
(1) *odorata 1* (m. pr.).
Est *Myrrhis odorata Auctt.*
(2) *Pecten 2* (m. pr.).
(3) *Cerefolium 3* (m. pr.).
Est *Cerefol. sativum Auctt.*
(4) *Anthriscus 4* (m. pr.).
Est *Anthriscus vulg. Auctt.*

365. CHÆROPHYLLUM.
(1) *sylvestre 1* (m. pr.).
Est *Cerefol. sylvestre Auctt.*
(2) *bulbosum 2* (m. pr.).
(3) *temulentum 3* (m. pr.).
(4) *Chærophyll. temulum* (m. pr.).

366. IMPERATORIA *Ostruthium* (m. pr.).

372. CARUM *Carvi* (m. pr.).

373. PIMPINELLA.
(1) *Saxifraga 1* (m. pr.).
(2) *major* (m. pr., atque:) *H. U.*
Est *P. magna L. et Auctt.*

374. APIUM *graveolens 2* (m. pr.).

375. AEGOPODIUM *Podagraria 1* (m. pr. et signum:) C (atque in pag. postica:) *Myrrhis latifolia. Riv. pent.*

379. VIBURNUM *Opulus 7* (m. pr.).

381. SAMBUCUS.
(1) *Ebulus 1* (m. pr.).
(2) *nigra 3* (m. pr.).

384. TAMARIX *germanica 2* (m. pr.).

388. ALSINE *media 1* (m. pr.).
Est *Stellaria media Auctt.*

392. PARNASSIA *palustris* (m. pr. æque ac signum:) C.

395. STATICE.
(1) *Armeria 1* (m. pr. atque prope specim.:) *150.* Est *Armeria elongata Koch.*

396. LINUM.
(1) *usitatissimum* (m. pr. et locus:) *Algir.*
(2) *catharticum 17* (m. pr.).

398. DROSERA.
(1) *rotundifolia 1* (m. pr.).
(2) *longifolia 2* (m. pr.).

401. SIBBALDIA *procumbens 1* (m. pr.; atque m. aliena:) *Sibaldia foliolis tridentatis Lin. flor. 111.*

402. MYOSURUS *minimus 1* (m. pr.).

HEXANDRIA.

409. GALANTHUS *nivalis 1* (m. pr., atque m., ut videtur, aliena:) *3. Narcisso-Leucojum vulgare. T. 387.*

410. LEUCOJUM *vernum 1* (m. pr.).

412. NARCISSUS.
(1) *poeticus 1* (m. pr.).
(2) *Pseudo Narcissus* (m. pr. atque prope specimen:) *K.*

419. ALLIUM.
(1) *Scorodoprasum 11* (m. pr.).
(3) *oleraceum 19* (m. pr.).
(8) *ursinum 23* (m. pr.).

420. LILIUM *bulbiferum 2* (m. pr.).

421. FRITILLARIA *Meleagris 5* (m. pr.).

425. TULIPA *sylvestris 1* (m. pr.).

428. ORNITHOGALUM.
(1) *minimum 2* (m. pr.).
Est *Gagea minima Auctt.*
(3) *umbellatum 9* (m. pr. atque signum:) Θ.
(4) *nutans 10* (m. pr.).

432. ANTHERICUM.
(1) *ramosum 2* (m. pr.)
(2) *Liliago 3* (m. pr. atque:) *H. U.*
(3) (Sine nom.; sed plagula est priori affixa; m. pr. adsunt num.:) *3* (et locus:) *Scania.*
Eadem species est ac prior.
(4) *ossifragum 8* (m. pr.).
Est *Narthecium ossifr. Auctt.*

434. ASPARAGUS *officinalis 1* (m. pr.).

436. CONVALLARIA.
(1) *majalis 1* (m. pr.).
(2) *Polygonatum 3* (m. pr.).
(3) *multiflora 4* (m. pr.).
(4) *verticillata 2* (m. pr.).
(5) *bifolia 8* (m. pr.).
Est *Majanthemum bifol. Auctt.*

438. HYACINTHUS *botryoides 9* (m. pr.).

447. ACORUS *Calamus 1* (m. pr.).

449. JUNCUS.
(1) *conglomeratus 2* (m. pr. æque ac:) *Fl. suec.*
(2) *effusus Huds: Mr W.* (m. Smithii; m. Linnæi numerus:) *3.*
Est *J. effusus Auctt.*
(3) *filiformis 5* (m. pr.).
(4) *bulbosus 9* (m. pr.).
(6) *trifidus 6* (m. pr.).
(7) *trifidus jacq* (m. pr.; m. aliena etiam:) *20. Juncus monanthos.*
(8) *squarrosus 7* (m. pr.).

(10) *bufonius 10* (m. pr.)
(12) *biglumis 11* (m. pr.).
(13) (Sine nom., sed plagula priori affixa est, et m. Linn. numerus adscriptus:) *11*.
Est *J. biglumis* cum fructu.
(14) *triglumis 12* (m. pr.).
(15) *pilosus 13* (m. pr.).
Est *Luzula pilosa Auctt.*
(22) *Juncus stygius* (m. pr.).
(23) *stygius 9* (m. pr.).

453. Berberis *vulgaris 1* (m. pr.).

458. Peplis *Portula* (m. pr. æque ac in pag. postica locus:) *Finlandia.*

464. Rumex.
(1) *patientia* (m. pr.).
(3) *crispus 9* (m. pr. æque ac:) *Fl. Suec.*
(4) *maritimus 8* (m. pr.; atque manu aliena:) *72. Lapathum. Ri Syn. 142. 9.* (post quod Linnæus prius nomen denuo adscripsit).
(5) *palustris Fl. Brit. 594* (m. Smithii; atque manu eadem ac in priore:) *73. Lapathum Ri Syn. 142. 16.*
Est *R. palustris Auctt.*
(10) *scutatus 18 α* (m. pr.).
(11) *digynus 19* (m. pr.).
Est *Oxyria digyna Auctt.*
(12) *Acetosella 22* (m. pr.).

465. Scheuchzeria *palustris 1* (m. pr.).

466. Triglochin.
(1) (Sine nom.; m. pr. tantum:) *1* (atque:) C.
Est *T. palustre Auctt.*
(2) *maritimum 2* (m. pr.).

470. Colchicum *autumnale 1* (m. pr. atque:) *H. U.*

473. Alisma.

(1) *Plantago 1* (m. pr.).

(3) *Ranunculoides 6* (m. pr. atque in pag. postica:) *Gotlandia. Bergius.*

(4) (Sine nom.; m. pr. locus tantum:) *Gotl.* Eadem est ac antecedens.

HEPTANDRIA.

474. Trientalis *europæa 1* (m. pr.).

OCTANDRIA.

484. Oenothera *biennis 1* (m. pr.).

486. Epilobium.

(1) *angustifolium 1* (m. pr.).

(2) *hirsutum 3* (m. pr.).

(3) *E. hirsutum β* (m. pr. æque ac:) *H. U.* (atque in pag. altera:) *Sem. orientale Forskåhl.* (Smithius adscripsit:) *pubescens Wildenow.* Est *E. parviflorum Auctt.*

(4) *montanum 4* (m. pr.).

(5) *tetragonum 5* (m. pr.).

(6) *palustre 6* (m. pr.).

497. Vaccinium.

(1) *Myrtillus 1* (m. pr.).

(2) *uliginosum 3* (m. pr.).

(3) *Vitis idæa 10* (m. pr.).

(4) *Oxycoccus 14* (m. pr.).

498. Erica.

(1) *cinerea* (m. pr.).

(2) *vulgaris 1* (m. pr. atque signum:) C.

(3) *Tetralix 8* (m. pr.).

500.

500. Daphne *Mezereum 1* (m. pr.).

510. Polygonum.

(1) *Bistorta 2* (m. pr.).

(2) *viviparum 3* (m. pr.).

(4) *amphibium 7* (m. pr. æque ac in pag. altera:) *Persicaria 1 Royeni Gmel.*

(9) *aviculare 15* (m. pr.).

(10) *Fagopyrum 23* (m. pr.).

(11) *dumetorum* (m. pr.).

(12) *Convolvulus* (m. pr.).

(13) *Convolvulus 24* (m. pr.).

515. Paris *quadrifolia 1* (m. pr.).

516. Adoxa *Moschatellina 1* (m. pr.).

517. Elatine.

(1) *tripetala?* (m. Smithii æque ac:) *Folia scabra.* (Manu Linn. numerus:) *1.*

Est *E. Hydropiper Auctt.*

(2) *E. Hydropiper. Vaill. f. 2.?* (m. Smithii, atque:) *Folia glabra.* (m. Linnæi:) *1.*

Forma videtur ejusdem, loco sicco nata.

ENNEANDRIA.

521. Butomus.

(1) (Sine nomine specifico).

Est *B. umbellatus.*

DECANDRIA.

551. Monotropa *Hypopithys* (m. pr.).

561. Ledum *palustre* (m. pr.).

563. ANDROMEDA.

(1) *tetragona 1* (m. pr.).
(2) *hypnoides* (m. pr.).
(3) *cærulea 3* (m. pr.).
Est *Menziesia cærulea Auctt.*
(4) *polifolia 3* (m. pr.).
(5) *calycina 9* (m. pr.).
Est *Menz. calyculata Auctt.*

566. ARBUTUS.

(1) *alpina* (m. pr.).
(2) *Uva ursi 4* (m. pr.).

568. PYROLA.

(1) *rotundifolia 1* (m. pr. atque in pag. postica:) *Pyrola staminibus adscendentibus, pistillis declinatis. Fl. Suec. Gmel.*
(2) *minor 2* (m. pr. atque, ut prior, citat. Fl. Suec. et Gmel.).
(3) *secunda 3* (m. pr.; cetera tamquam in prioribus).
(4) *umbellata 4* (m. pr.).

574. CHRYSOSPLENIUM.

(1) *alternifolium* (m. pr.).
(2) *oppositifolium 2* (m. pr. atque:) *K.*

675. SAXIFRAGA.

(1) *Cotyledon 1* (m. pr.).
(2) *stellaris 8* (m. pr. atque prope specimen:) *G1.*
(3) (Sine nomine; sed priori affixa).
Duo specimina sunt S. *stell. var. comosæ*, cetera *formæ primariæ.*
(4) *Saxifr. stellaris* (m. pr.).
(5) *nivalis* (m. pr.).
(6) (Sine nom., priori affixa; m. Linn. numerus modo:) *6.*
Est S. *nivalis.*

(7) *nivalis* (m. propr. æque ac:) *carpatiis Jac.* (Smithius adscripsit:) *hieracifolia — Don. n. 40.*
Est *S. hieracifolia Auctt.*
(8) *oppositifolia 14* (m. pr.; atque prope unum specim.:) *179* (prope alterum:) *9F.*
(9) *Hirculus 17* (m. pr., atque:) *Lapponia tornensis. Adlerhem.*
(10) (Sine nom., priori affixa).
Eadem est ac prior.
(12) *granulata 20* (m. pr.).
(13) *cernua 22* (m. pr.; Smithius addidit:) *? Fl. Dan. t. 22.*
(14) (Sine nom., priori affixa; atque eadem est).
(15) *rivularis* (m. pr.).

578. Scleranthus.
(1) *annuus 1* (m. pr.).
(2) *perennis 2* (m. pr. atque locus:) *Scania.*

579. Gypsophila.
(1) *fastigiata 5* (m. pr. atque in pag. postica:) *Polygonum majus erectum angustifolium, floribus candidis. Menz. pug. t. 2. f. 2.*
(2) *muralis 8* (m. pr., atque in pag. postica:) *Lychnis minimus, foliis lanceolatis, fl. albo. Habitat circa Tawrow in desertis sabulosis sale fulgente suavissimo odore melleo aërem replet.*
(3) *muralis* (m. pr.).
(4) *muralis* (m. pr. atque prope specim.:) *copell.* (?).

580. Saponaria *officinalis 1* (m. pr.).

581. Dianthus.
(1) *Armeria 3* (m. pr.).
(2) *prolifer* (m. pr.).
(3) *deltoides 6* (m. pr., atque in pag. postica:) *Habitat vulgatissimus per Sueciam.*
(4) *glaucus 7* (m. pr.).
Est *D. deltoides var. glaucus Auctt.*

(5) *superbus* (m. pr. et antea:) *B.*
(6) (Sine nom., priori affixa, et m. pr. numerus:) *16* (et locus:) *Scania.*
Eadem species est ac prior.
(7) *arenarius 10* (m. pr.).

582. Cucubalus.

(1) *Behen 2 — Hermaphr.* (m. pr.).
Est *Silene inflata Auctt.*
(2) *2 femina* (m. pr.; plagula est priori affixa).
Eadem species est ac prior.
(3) *maritimus* (m. pr. prope specimen, atque numerus:) *2.*
Est forma prioris erecta, grandiflora, foliis carnosis, vix ad *Sil. marit. Recent.* referenda.
(4) *viscosus 4* (m. pr. atque locus:) *Finland.* (Smithius addidit:) *Syn. Tournef. falsum.*
Est *Silene viscosa Auctt*

583. Silene.

(1) *anglica 1* (m. pr.).
A scandinavica planta certe differt.
(2) *gallica* (m. pr.).
Est *S. gallica,* qualis in Scania quoque nascitur.
(3) *nutans 7* (m. pr.).
(4) *noctiflora* (m. pr.).
(5) *Armeria 24* (m. pr.).
(6) *rupestris 25* (m. pr. æque ac in pag. altera:) *Alsine alpina glabra CB.*
(7) *acaulis 11* (m. pr. atque supra specimina:) *184.*

584. Stellaria.

(1) *nemorum 1* (m. pr., atque prope unum specim.:) *Scania.*
(2) *holostea 4* (m. pr.).

(3) *graminea* (m. Smithii; m. Linn. numerus modo:) *5*.

(4) *graminea* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *glauca*.
Est *S. palustris Retz.* s. *glauca With.*

(5) *S. uliginosa Fl. Brit.* (m. Smithii et alio loco:) *Sp. nova?* (Linnæus ipse locum modo adscripsit:) *Lappo.*
Videtur *S. uliginosa Auctt.*

585. Arenaria.

(1) *peploides 1* (m. pr.).
Est *Halianthus peploides Auctt.*

(2) *lateriflora 3* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Alsine foliis ovatis obtusis, petalis integris. Gmel.*

(3) *trinervia 4* (m. pr.).

(4) *ciliata* (m. pr.).

(5) *Arenaria ciliata* (m. pr.).

(6) *serpyllifolia 5* (m. pr.).

595. Sedum.

(3) *album 10* (m. pr. atque prope specimen:) *A. 94.*

(4) *sexangulare 15* (m. pr. atque locus:) *Monsp.* (Smithius addidit:) *S. acre omnino.*
Est *S. acre Auctt.*

(5) *annuum 14* (m. pr. atque prope specimen:) 72.

600. Oxalis.

(1) *Acetosella 1* (m. pr.).

(2) *stricta 11* (m. pr. atque:) €.

601. Agrostemma *Githago 1* (m. pr.).

602. Lychnis.

(1) *Viscaria 3* (m. pr.).

(2) *alpina 4* (m. pr.).

(3) *dioica 6* (m. pr.).
Est *Melandrium sylvestre Recent.*

(4) *Hermaphrod. dioica 6* β (m. pr.).
Est *Mel. pratense Recent.*

(5) *Lychnis apetala* (m. pr.).

603. Cerastium.

(4) *semidecandrum 3* (m. pr.).

(5) *arvense 5* (m. pr. atque:) *Scania.* (Smithius addidit:) *leaves pubescent.*

(6) *alpinum 7* (m. pr.).
Est *C. alpini var. glabrata.*

(7) *an Stellaria cerastoides?* (m. Smithii; m. Linnæi tantum:) *L. 69.*
Est *Cerastium trigynum Auctt.*

(8) *Stellaria cerastoides* (m. Smithii atque:) *styli 3.*
Eadem est species ac prior.

(9) (Sine nom.; m. pr. tantum numerus:) *6* (et locus:) *Lappon.*
Est *C. alpinum Auctt.*

(10) *aquaticum* (m. pr.).
Est *Malachium aquat. Recent.*

(11) *latifolium 13* (m. pr., atque m. aliena:) *Myosotis Vol. 3. pag. 183. N:o 1.* (post quod Sm. addidit:) *Seguier Veron.* (atque Linnæus nomen primum denuo scripsit).

(12) *Cerastium latifolium* (m. pr.).

604. Spergula.

(1) *arvensis 1* (m. pr.).

(4) *nodosa 3* (m. pr.).
Est *Sagina nodosa Recent.*

DODECANDRIA.

608. Asarum *europæum 1* (m. pr.).

626. Lythrum.

(1) *Salicaria 1* (m. pr.).

628. Agrimonia *Eupatoria 1* (m. pr.).

629. Reseda.

(1) *Luteola 1* (m. pr.).

(2) *lutea 7* (m. pr. atque signum:) C.

630. Euphorbia.

(1) *Peplus 27* (m. pr.).

(2) *exigua 29* (m. pr.).

(3) (Sine nom.; m. pr. tantum:) *Lundini* (et:) *Palm.*

Eadem est ac prior.

(4) *helioscopia 40* (m. pr.).

(5) *Esula 48* (m. pr.).

(6) *Cyparissias 49* (m. pr.).

(7) *palustris 51* (m. pr.).

ICOSANDRIA.

640. Prunus.

(1) *Padus 1* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Padus foliis ovalibus ex Istria Miller.* (Smithius adscripsit:) *Padus rubra Mill. Dict. ic. 196. f. 2. Hab. in Armenia, Mill.* (et postea m. aliena:) *minime.*

(2) *Avium* (m. pr., et ante:) *A.*

(3) *insititia* (m. pr.).

644. Sorbus.

(1) *Aucuparia 1* (m. pr.).

646. Mespilus.

(1) *Cotoneaster 6* (m. pr.).

(2) *Cotoneaster 6* (m. pr.).

Ambo sunt *Cotoneast. vulg. Auctt.*

647. Pyrus.

(1) *communis 1* (m. pr.).

(2) *Malus 2* (m. pr.).

651. Spiræa.

(1) *Filipendula 9* (m pr.).

(2) *Ulmaria 10* (m. pr.)

652. Rosa.

(4) *cinnamomea 1* (m. pr. atque:) *H. U.*

(5) *cinnamomea* (m. pr.).

(9) *Rosa alpina* (m. pr.).

(10) *canina 4* (m. pr.).

Potissimum est variet. *opaca Auctt.*

(11) *dumetorum E. Bot. t. 2574?* (m. Smithii; atque postea manu, ut videtur, aliena:) *rubiginosa Lindl.*

Omnino est *R. rubiginosa Auctt.*

653. Rubus.

(1) *idæus 1* (m. pr.).

(4) *cæsius 4* (m. pr. æque ac locus:) *Sibiria.* (Manu aliena, vel inventoris, adscriptum est:) *Rubus caule aculeato, foliis ternatis Linn. h. Cliff. 192. Roy. pr. 273.*

(5) *saxatilis 8* (m. pr.).

(6) *arcticus 9* (m. pr.).

(7) *chamæmorus 10* (m. pr.).

654. Fragaria.

(1) *vesca 1* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *pratensis?*

Vix vera est.

(2) (Sine nom.; m. pr. numerus:) *1.*

(3) (Sine nom.; m. pr. locus modo:) *Lundini Scan.*

Est *F. elatior Auctt.*

655. Potentilla.

(1) *fruticosa 1* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Pentaphylloides fruticosa elatior minus hirsuta. Amm. rhut. 88. t. 47. Sibiria.*

(2) *Anserina 2* (m. pr. atque signum:) ℭ.

(3) *rupestris 6* (m. pr. atque in pag. postica:) *Pentaphylloid. erectum J. B.*
(4) (Sine nom.; priori affixa; atque eadem est).
(5) *argentea 11* (m. pr.).
(7) *opaca* (m. pr. et ante:) *A.* (atque prope specim.:) *heptaphyll.* (Smithius addidit:) *vera, Am. Ac. 4. 274.*
(10) *reptans 17* (m. pr.).
(11) *norvegica 19* (m. pr.).
(12) (Sine nom., priori affixa; m. pr. tantum:) ₵. Eadem est ac antecedens.
(13) *nivea 20* (m. pr., atque signum:) ϿƗ.
(14) (Sine nom. priori affixa; m. pr. numeri:) *20* (et:) *58.*
Est specimen sterile ejusdem speciei.

656. Tormentilla.
(1) *erecta 1* (m. pr.).
Est *Potent. Torment. Auctt.*
(2) *Torment. reptans* (m. pr.).
Est *P. procumbens Auctt.*

657. Geum.
(1) *urbanum 2* (m. pr. atque:) *Fl. suec.*
(2) *rivale 3* (m. pr.).

658. Dryas *octopetala* (m. pr.).

659. Comarum *palustre 1* (m. pr.).

POLYANDRIA.

665. Actæa *spicata 1* (m. pr.).

668. Chelidonium.
(1) *majus 1* (m. pr.).
(2) *Glaucium 2* (m. pr.).
Est *Glaucium luteum Recent.*

669. Papaver.
(1) *Argemone 2* (m. pr.).
(2) *nudicaule 4* (m. pr., atque:) C.
(3) *Rhoeas 5* (m. pr.).
(4) *dubïum 9* (m. pr.).

673. Nymphæa.
(1) *lutea 1* (m. pr.).
(2) *alba 2* (m. pr.).

679. Tilia *europæa 1* (m. pr.).
Est *T. parvifolia Auctt.*

689. Cistus.
(1) *Fumana 11* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Hispania. 387. Loefl.*
Est *Helianthem. Fumana Auctt.*
(2—6) (Vide hujus enumerat. partem priorem).
(7) *oelandicus 14* (m. pr. æque ac locus:) *Oeland.*
Est *H. oelandic. Auctt.*
(8) *C. Helianthemum 26* (m. pr.).
Est *Hel. vulgare Auctt.*
(9) *26, varietas* (m. pr.).
Potissimum est prioris varietas *petræa Auct. scand.*

694. Delphinium *Consolida 1* (m. pr.).

695. Aconitum.
(1) *lycoctonum 1* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *septentrionale DeCand.*
Determinatio Smithiana omnino recta est.

699. Aquilegia *vulgaris 1* (m. pr.).

703. Stratiotes *Aloides 1* (m. pr.).

710. Anemone.
(1) *Hepatica 1* (m. pr.).
(2) *vernalis 4* (m. pr.). Est *Pulsatilla vern. Recent.*
(3) *Pulsatilla 5* (m. pr.). Est *P. vulgaris Rec.*

(4) *pratensis 6* (m. pr.). Est *P. pratensis Rec.*
(5) *sylvestris 10* (m. pr. atque:) Є.
(6) *nemorosa 15* (m. pr.).
(7) *ranunculoides 17* (m. pr.).

713. Thalictrum.
(1) *alpinum 1* (m. pr.).
(5) *flavum 10* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *nigricans Jacq.*
(6) *simplex* (m. pr.).
(7) *simplex* (m. pr. æque ac prope unum specim.:) *Wexionia* (et prope aliud:) *Hammarby.*
(8) *aquilegifolium 12* (m. pr.).
(9) (Sine nom., priori affixa plagula; m. pr, numerus:) *12.*
Eadem species est ac prior.

714. Adonis *vernalis 2* (m. pr., atque:) *H.U.*

715. Ranunculus.
(1) *Flammula 1* (m. pr.).
(2) *reptans* (m. pr.). Est *R. Flammula var. reptans Recent.*
(3) *Lingua 3* (m. pr.).
(4) *Ficaria 9* (m. pr.).
(5) *cassubicus 10* (m. pr. atque signum:) Є.
(6) *auricomus 13* (m. pr.).
(7) *sceleratus 15* (m. pr. atque:) ϴ.
(8) *aconitifolius 16* (m. pr.).
Cultum videtur specimen.
(9) *illyricus 17* (m. pr.).
(10) *illyricus* (m. pr. atque prope specimen:) *filius.*
(11) *glacialis 20* (m. pr.).
(12) *nivalis 21* (m. pr.).
(13) (Sine nom.; plagula priori affixa; m. pr.:) *21* (atque:) *figura addatur.* Est *R. nivalis.*
(14) *lapponicus 23* (m. pr.).

(15) *hederaceus* (m. pr. atque locus:) *islandia.* (Smithius adscripsit:) *hyperboreus Retzii. D. Afzelius.*

Omnino est *R. hyperbóreus Auctt.*

(16) *bulbosus 25* (m. pr.).

Minime est *R. bulbosus,* sed forma potius *R. acris* minor, uniflora.

(17) *Ranunculus pratensis vernus vulgaris, flore flavo, radice tuberosa acri. H.C. 17. Clayt. 739.* (m. pr. in pag. postica).

Est verus *R. bulbosus L. et Auctt.*

(18) *repens 26* (m. pr.).

(19) *polyanthemos 27* (m. pr.).

(20) *acris 28* (m. pr.).

(21) *lanuginosus* (m. pr. atque:) *H.U.*

(22) *arvensis 31* (m. pr.).

(23) *hederaceus 36* (m. pr. et prope specimen:) *L. 413. 7.*

(24) *aquatilis 37* (m. pr.).

Est *Batrachium heterophyllum Auctt. recent.*

(25) (Sine nom.; m. pr. numerus modo:) *37.*

Est *Batr. circinatum Recent.*

716. Trollius *europæus 1* (m. pr.).

719. Caltha *palustris 1* (m. pr. atque signum:) C.

DIDYNAMIA.

721. Ajuga.

(1) *pyramidalis 2* (m. pr.).

(5) *reptans 4* (m. pr. atque:) C.

722. Teucrium.

(1) *Scorodonia 17* (m. pr.).

(2) *Scordium 18* (m. pr.).

726. Nepeta *Cataria 1* (m. pr.).

730. Mentha.

(2) *viridis* (m. pr. atque:) *H.U.*

(8) *Mentha arvensis* (m. pr.).

732. Glechoma *hederacea 1* (m. pr.).

733. Lamium.

(1) *maculatum* (m. pr. atque:) *H.U.*

Flores desunt; cetera *L. maculato Auctt.* dissimillimà sunt.

(2) *Lam. album 1* (m. pr.; atque m. aliena:) *Lamium alba linea notatum. CB. Pin. 231. — Linea alba folia per medium ab una parte dividit, minus conspicua cum planta crevit. Aliud exemplar non habebam, quia plantæ omnes sero jam defloruerant.*

(3) *Lam. maculatum* (m. pr.).

A primo diversum, verum videtur.

(4) *album 1* (m. pr.).

(5) *purpureum 2* (m. pr.).

(6) *amplexicaule 3* (m. pr.).

734. Galeopsis.

(1) *Ladanum 2* (m. pr.; Smithius addidit:) *G. intermedia Villars?*

(2) *Tetrahit 1* (m. pr.).

(3) *Galeobdolon 4* (m. pr. atque: Є.

Est *Galeobdol. luteum Auctt.*

735. Betonica *officinalis 1* (m. pr.).

736. Stachys.

(1) *sylvatica 1* (m. pr.).

(2) *palustris 2* (m. pr.).

(4) *arvensis* (m. pr.).

738. Marrubium *vulgare* (m. pr.).

739. Leonurus *Cardiaca 1* (m. pr.).

742. CLINOPODIUM.

(1) *vulgare 1* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *e seminibus canadæ. nostrale idem, sed corolla minore.*

Cum scandinavica planta hujus nominis de cetero quidem convenit, sed herba tota rigidiore et ramosiore huic dissimile est.

(2) (Sine nom.; priori affixa plagula; m. pr. numerus idem:) *1* (et locus:) *Amer.*

Nihilo a *Cl. vulgari scandin.* differre videtur.

743. ORIGANUM *vulgare 7* (m. pr. atque:) *K.*

Ob caulem suffruticosum et folia minora ab *O. vulg. scandinavico* diversum videtur.

744. THYMUS.

(3) *Acinos 4* (m. pr.).

746. DRACOCEPHALUM.

(1) *Ruyschiana 5* (m. pr. æque ac in pag. altera:) *Ruyschiana glabra foliis integris. Amm. rhut. 50.*

(2) *thymiflorum 11* (m. pr. atque signum:) ☾ (in pag. postica:) *Moldavica fl. minimis Amm.*

751. SCUTELLARIA.

(1) *galericulata 4* (m. pr.).

(2) *hastata 6* (m. pr.).

752. PRUNELLA.

(1) *Prunella vulgaris* (m. pr. atque prope specimen:) *c n* (?). *Granada Mutis.*

A vera *vulgari* diversa videtur.

(2) *vulgaris 1 β* (m. pr.).

Est *P. grandiflora Auctt.*

756. BARTSIA *alpina* (m. pr.).

758. RHINANTHUS *Crista galli 3* (m. pr.).

759. Euphrasia.
(1) *officinalis 1* (m. pr. atque:) €.
(2) *odontites 4* (m. pr.).
Est *Odontites rubra Recent.*

760. Melampyrum.
(1) *cristatum 1* (m. pr.).
(2) *arvense 2* (m. pr.).
(3) *nemorosum 3* (m. pr.).
(4) *pratense 4* (m. pr.).
(5) *sylvaticum 5* (m. pr.).

761. Lathræa *Squamaria 4* (m. pr.).

763. Pedicularis.
(1) *palustris 1* (m. pr.).
(2) *sylvatica 2* (m. pr.).
(3) *Sceptrum 4* (m. pr.).
(4) *lapponica 12* (m. pr.).
(5) *flammea 9* (m. pr.).
(6) *hirsuta 10* (m. pr.).

767. Antirrhinum.
(1) *Elatine 5* (m. pr.). Est *Linaria Elatine Rec.*
(2) *minus 24* (m. pr.). Est *L. minor Rec.*
(3) *Linaria 21* (m. pr.). Est *L. vulgaris Rec.*
(4) *Peloria* (m. pr.). Est *L. vulg. var. Peloria Rec.*
(5) *Orontium 26* (m. pr.).

773. Scrophularia.
(1) *nodosa* (m. pr.).
(2) *vernalis* 7 (m. pr.).

775. Digitalis *purpurea 1* (m. pr.).

792. Linnæa *borealis* (m. pr.).

794. Limosella *aquatica 1* (m. pr.

TETRADYNAMIA.

819. Myagrum.

(1) *sativum 6* (m. pr.).
Est *Camelina sativa var. microcarpa Recent.*

(2) *paniculatum 7* (m. pr.).
Est *Neslia panicul. Recent.*

822. Subularia.

(1) *aquatica* (m. pr.).

(2) *Subularia* (m. pr. sine nom. specif.; eadem est ac prior).

823. Draba.

(1) *alpina 1* (m. pr.).

(2) (Sine nom., priori affixa; m. pr. locus:) *Lapp.*
Unum specimen est *D. alpina*, alterum autem *D. Wahlenbergii Hartm.*

(3) *verna 2* (m. pr.).

(4) *nemorosa* / *muralis* } 4 (m. pr. æque ac:) *Upsaliæ sponte.*
Est *D. muralis.*

(5) *nemorosa* (m. Smithii; m. pr. tantum:) *5* (et:) *Fl. suec.*
Est *D. nemorosa.*

(7) *incana 6* (m. pr.).

824. Lepidium.

(1) *petræum 5* (m. pr.).
Est *Hutchinsia petræa Br.*

(2) *latifolium 8* (m. pr.).

(3) *Lepid. didymum* (m. pr.).
Est *Senebiera didyma Recent.*

(4) *ruderale 10* (m. pr.).

825. Thlaspi.

(1) *arvense 2* (m. pr.)

(2) *campestre 7* (m. pr.).
Est *Lepidium camp. Recent.*

(3)

(3) *perfoliatum 5* (m. pr.).
(4) *alpestre 5* (m. pr. atque:) *H.U.* (Smithius addidit:) *semina utrinque plura-inveni 3 vel 4 — videtur montanum Huds.*
(5) *Bursa pastoris 9* (m. pr.).

826. Cochlearia.
(1) *officinalis 1* (m. pr.).
(2) *danica 2* (m. pr. atque locus:) *Scania.*
(3) *anglica 3* (m. pr.; quod vero Smithius delevit, hæc ejus loco adscribens:) *Groenlandica — original spec:*[n].
Smithiana determinatio rectissima videtur.
(4) *Coronopus 5* (m. pr.).
Est *Senebiera Coronop. Recent.*
(5) *Armoracia 6* (m. pr.).

827. Iberis *nudicaulis 9* (m. pr.).
Est *Teesdalia nudicaulis Br.*

828. Alyssum.
(1) *incanum 5* (m. pr.). Est *Farsetia inc. Auctt.*
(2) *alyssoides-calycinum* (m. pr.).

832. Lunaria *rediviva 1* (m. pr. atque:) €.

834. Dentaria *bulbifera 2* (m. pr.).

835. Cardamine.
(2) *petræa 4* (m. pr. atque locus:) *Hernosand.* (In pag. postica m. pr.:) *Nasturtium petræum.*
Est *Arabis petræa Auctt.*
(4) *impatiens 8* (m. pr.).
(5) *parviflora* (m. pr.).
(6) *hirsuta 10* (m. pr.).
(7) (Sine nom.; m. pr. vero numerus:) *10* (et prope specimen:) *L. 487. a.*
Eadem est ac prior.
(8) *pratensis 11* (m. pr.).
(9) *amara 12* (m. pr.).

836. Sisymbrium.

(1) *Nasturtium* ꝑ *1* (m. pr. atque locus:) *Scania.* Est *Nasturt. officinale Auctt.*

(3) *amphibium 3* (m. pr. atque in pag. postica:) *Sisymbrium siliquis globosis. Gmel.*

(4) *supinum 4* (m. pr.).

(5) *murale 7* (m. pr.).
Est *Diplotaxis muralis Auctt.*

(8) *Sophia 11* (m. pr.).

(11) *catholicum* (m. pr. æque ac locus, bis additus:) *Stockholmia.* (Smithius post nomen adscripsit:) *nequaquam.*
Omnino est *Diplotaxis tenuifolia Auctt.*, per errorem huc relata.

837. Erysimum.

(1) *officinale 1* (m. pr.).
Est *Sisymbr. officin. Auctt.*

(3) *Alliaria 3* (m. pr.).
Est *Alliaria officin. Recent.*

(4) *cheiranthoides 4* (m. pr.).

842. Arabis.

(1) *alpina* (m. pr.).

(2) (Sine nom., priori affixa; m. pr. tantum:) *1.*
Eadem est ac prior.

(3) *thaliana* (m. pr.).

843. Turritis.

(1) *glabra 1* (m. pr.).

(2) *hirsuta 2* (m. pr.).
Est *Arabis hirs. Auctt.*

(3) *alpina 2* (m. pr.; Smithius prope primum specimen adscripsit:) *Mr Davall's hirsuta J.E.S.* (et prope alterum:) *original N:o of hirsuta.*
Specimen prius est *Arabis hirsuta typica*, posterius autem *varietas* ejusdem speciei *glabrata.*

(4) *alpina* (m. Smithii; m. pr. numerus modo:) *2* (atque locus:) *Gotl.*
Est *Arab. hirsuta var. glabrata.*

844. Brassica.
(1) *campestris 2* (m. pr. æque ac locus:) *Lappon.*
(2) *campestris* (m. pr.).
(3) *Br. Napus 3* (m. pr. atque:) *H.U.*

845. Sinapis.
(1) *arvensis* (m. pr.).
(2) *arvensis 1* (m. pr.).
Est S. *arv. β ambigua Hartm. Fl. scand.*
(3) *alba 2* (m. pr.).

846. Raphanus *Raphanistrum 2* (m. pr. atque:) *Algir.*

847. Bunias.
(1) *orientalis 3* (m. pr.; Smithius addidit:) *non Tournefortii — see my Crambe flava descr. from Herb. Tourn.*
Vix nostra species est.
(2) *Turritis vulgaris ramosa. T. 224* (m. pr. in pag. postica; Sm. prope specimen adscripsit:) *Bunias orientalis ex syn. Tourn. — B.*
Eadem est ac *B. orient. scandinavica.*
(3) *Kakile 4* (m. pr.).
Est *Cakile marit. Auctt.*

848. Isatis *tinctoria 1* (m. pr.).

849. Crambe *maritima 1* (m. pr.).

MONADELPHIA.

858. Geranium.
(1) *cicutarium 21* (m. pr.).
Est *Erodium cicut. Auctt.*
(2) *macrorhizum* (m. Linn. fil., atque:) *H.U.* 77.

(3) *phæum 26* (m. pr.).
(4) *sylvaticum 28* (m. pr.).
(5) *palustre* (m. pr. atque:) *H.U.*
(6) *pratense 29* (m. pr.).
(7) *bohemicum* (m. pr.).
(8) *robertianum 31* (m. pr.).
(9) *Geran. robertianum* (m. pr. atque postea additum:) *31 β.*

In specimine exsiccato certe nulla apparet differentia a priore.

(10) *lucidum 32* (m. pr.).
(15) *dissectum 35, 36* (m. pr. atque:) *H.U.*
(20) *sanguineum* (m. pr.).

868. ALTHÆA *officinalis 1* (m. pr. atque:) *H.U.*

870. MALVA.

(4) *sylvestris 9* (m. pr.).
(5) *Alcea 13* (m. pr.).
(6) *moschata* (m. Linn. fil., atque:) *H.U.*

871. LAVATERA *thuringiaca 6* (m. pr. atque signum:) C.

DIADELPHIA.

881. FUMARIA.

(1) *nobilis* (m. pr.).
(4) *officinalis 7* (m. pr.).

891. SPARTIUM.

(1) *scoparium 7* (m. pr.).
(2) *scoparium* (m. pr.)

Utrumque specimen est *Sarothamn. scop. Recent.*

892. GENISTA.

(1) *tinctoria* (m. pr.).

(2) *pilosa 5* (m. pr.).
(3) *germanica 4* (m. pr.).

897 Anthyllis *vulneraria 2* (m. pr.).

903. Pisum *maritimum 3* (m. pr.).
Est *Lathyrus marit. Recent.*

904. Orobus.
(1) *vernus* (m. pr.).
(2) *tuberosus 5* (m. pr.).
(3) *niger 7* (m. pr.).

905. Lathyrus.
(1) *tuberosus 15* (m. pr.).
(2) *pratensis 16* (m. pr.).
(3) *sylvestris 17* (m. pr.).
(7) *palustris* (m. pr.).
(8) *palustris 2* (m. pr. atque:) *H.U.*
A priore diversissima planta, ad *Viciam cassubic.* potissimum pertinens.

906. Vicia.
(1) *pisiformis 1* (m. pr.).
(2) *dumetorum 2* (m. pr.; atque in diversa chartæ parte manu aliena:) *Vicia montana maxima fl. pulchro e rubro et albo variegato; foliorum pinnis magnis.*
(3) *sylvatica 3* (m. pr.).
(4) *cassubica* (m. pr.; postque m. Smithii:) *diff. specif. male.*
(5) *cracca 5* (m. pr.).
(6) *sativa 10* (m. pr.).
(7) (Sine nom., priori affixa; m. pr. numerus:) *11* (et:) *H.U.*
Est *V. angustifolia Auctt.*
(8) *lathyroides 11* (m. pr.; Sm. addidit:) *var. γ Huds.*
(9) *sepium 15* (m. pr.).

(10) (Sine nom. m. pr. adscripto, sed numerus:) *15.* (Manu aliena hæc adscripta sunt:) *Vicia siliquis erectis, foliis ex ovatis obtuse decrescentibus Hall. Helv. 599.*

Exacte eadem est ac antecedens.

907. Ervum.

(1) *tetraspermum 2* (m. pr.).
(2) *hirsutum 3* (m. pr.).

915. Ulex *europæus 1* (m. pr.).

917. Coronilla *Emerus 1* (m. pr.).

918. Ornithopus *perpusillus 1* (m. pr.).

921. Hedysarum *Onobrychis 32* (m. pr.).

925. Phaca.

(1) *alpina* (m. pr.; postque a Sm.:) *Sp Pl. ed. 2.* — *frigida Sys. Nat. X.*

Est *Ph. frigida Auctt.*

(2) (Sine nomine; m. pr. modo locus:) *Lappl.*

Eadem est ac prior.

926. Astragalus.

(1) *pilosus 4* (m. pr.).
(2) (Sine nom.; m. pr. signum modo:) ♃.

Et hæc et prior sunt *Oxytropis pilosa Auctt.*

(3) *glycyphyllus 13* (m. pr.).
(4) *arenarius 20* (m. pr. atque locus:) *Scania.*
(5) *alpinus 23* (m. pr. atque locus:) *Lapp.*
(6) (Sine nomine; eadem est species, sed, testante loco, ex Sibiria).
(10) *campestris 30* (m. pr. atque locus:) *Oelandia.*

Est *Oxytropis camp. Auctt.*

930. Trifolium.

(2) *hybridum 11* (m. pr.).
(3) *repens 10* (m. pr. atque:) *virgin.*

(4) *pratense 18* (m. pr.).
(5) *medium* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *flexuosum Jacq.*
(6) *alpestre* (m. pr.).
(7) *arvense 25* (m. pr., atque in pag. altera:) *e seminibus virginicis Kalmii.*
(8) *striatum 28* (m. pr. æque ac:) *Hispania 565.*
Minime verum est, et ad nullam scandin. speciem pertinet.
(9) (Sine nom.; m. pr. vero numerus:) *28.*
Est *T. striatum L. et Auctt.*
(10) *fragiferum 35* (m. pr.).
(11) *montanum 29* (m. pr).
(15) *spadiceum 37* (m. pr. æque ac:) *Suec.*

931. Lotus.
(1) *maritimus 1* (m. pr.).
Est *Tetragonolobus siliqu. var. marit. Recent.*
(2) *tetragonolobus* (m. pr. pro nomine primum scripto:) *siliquosus.*
Est *T. siliqu.* forma primaria.
(3) *corniculatus 13* (m. pr.).
(4) *Lotus major* (m. aliena; post quod m. Linn.:) *Rosen. Lund.*
Est *L. uliginosus Recent.*

933. Medicago.
(1) *sativa 5* (m. pr.).
(2) *falcata 6* (m. pr.).
(3) (Sine nom., priori affixa; m. pr. numerus:) *6.*
Eadem est ac prior.
(4) *lupulina 7* (m. pr.).

POLYADELPHIA.

943. Hypericum.
(3) *perforatum 14* (m. pr.).
(4) *humifusum 15* (m. pr.).
(5) *montanum* (m. pr.).
(6) *hirsutum 16* (m. pr.).

SYNGENESIA.

946. Tragopogon.
(1) *pratense 1* (m. pr.).
(2) *porrifolius 3* (m. pr.).
947. Scorzonera.
(1) *humilis 1* (m. pr. atque signum:) ЭI.
948. Picris.
(1) *hieracioides* (m. pr. atque:) *HU.*
(2) *Picris hieracioides* (m. pr. atque:) *H.U.*
949. Sonchus.
(3) *palustris 2* (m. pr.).
(4) *arvensis 3* (m. pr.).
(5) *oleraceus 4* (m. pr.).
(6) (Sine nom., priori affixa plagula; m. pr.:) *4* (atque in pag. postica:) *Hispania 598.*
Quoad formam foliorum, a priore diversus videtur.
(9) *sibiricus 8* (m. pr. atque signum:) C.
(10) *Sonch. sibiricus* (m. Linn. fil. atque:) *H.U. 1778.*
950. Lactuca.
(2) *Scariola 3* (m. pr.).
952. Prenanthes *muralis 4* (m. pr.).
953. Leontodon.
(1) *Taraxacum 1* (m. pr.).
Est *Tarax. offic. Auctt.*

(2) (Sine nom.; m. pr. numerus:) *1* (atque locus:) *Gotl.*

Est *Leontod. autumnalis L. et Auctt.*

(4) *autumnale 4* (m. pr.).

954. Hieracium.

(3) *pilosella 5* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Hieracium foliis ovalibus, caule repente, scapo sæpe nudo paucifloro interdum unifloro. Gmelin. est Pilosella vulgaris.*

(9) *aurantiacum 9* (m. pr.).

(12) *paludosum 16* (m. pr. atque:) €.

955. Crepis.

(1) *tectorum 10* (m. pr.).

(2) (Sine nom., priori affixa; m. pr.:) *10.*

Est forma pumila antecedentis speciei.

(3) *biennis 11* (m. pr. atque locus:) *Scania.*

957. Hyoseris *minima 5* (m. pr.).

Est *Arnoseris pusilla Auctt.*

959. Hypochæris.

(1) *maculata 4* (m. pr.).

(2) *glabra 5* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Hieracium minus dentis leonis folio oblongo glabro. CB. secund. Burserum, sed vix est.*

(3) *radicata 6* (m. pr. atque locus:) *Scania.*

960. Lapsana *communis 1* (m. pr. atque in pag. altera:) *L. crispa.*

962. Cichorium *Intybus* (m. pr. atque:) *Fl. suec.*

964. Arctium *Lappa 1* (m. pr.).

Est *Lappa minor Recent.*

965. Serratula.

(1) *tinctoria ex Herb. Leche. B* (m. Smithii; prope marginem plagulæ superiorem manu aliena, verisimile Lechei:) *Serratula Linn. gen. 761.*

tinctoria Fl. Suec. 2. 713. Spec. pl. p. 816. XIX. Syngenesia. 1. Polygam. æqual. b) coroll. tubipetal. (atque denique in pag. postica manu Linnæi definitio et synonyma fere eadem ac in Fl. Suec.).

(2) *tinctoria 1* (m. pr.; atque loca nonnulla sibirica).

(3) *alpina ex H. Leche. B.* (m. Smithii; supraque manu eadem ac in num. 1:) *Serratula Lin. gen. 761. Fl. Su. 661. alpina Fl. Su. 2. 714. Sp. pl. 816.* (Manu Linn., in pag. postica, synonyma atque hæc:) *Ex alpibus laponic. attulit Montinus.*

Est *Saussurea alp. Auctt.*

(4) *alpina 2* (m. pr.).

Eadem est ac prior.

(5) *arvensis 14* (m. pr.).

Est *Cirsium arvense Auctt.*

966. Carduus.

(1) *lanceolatus 3* (m. pr.). Est *Cirs. lanceol. Auctt.*

(2) *nutans 4* (m. pr.).

(3) *acanthoides 5* (m. pr. atque locus:) *Scania.*

(4) *crispus 6* (m. pr.; Smithius observavit:) *in Britannia non invenitur.*

(5) *palustris 7* (m. pr.; atque m. inventoris:) *Cirs. foliis pinnatifidis, laciniis linearibus, caule crispo, capitulis mitibus, in vertice congestis.*

Est *Cirs. palustre Auctt.*

(6) *canus* (m. pr.; m. Sm.:) *Cnicus* (atque m. inventoris:) *an Carduus tuberosus? Folia sunt semidecurrentia, præsertim inferiora.*

(7) *Carduus Linn. gen. 763. heterophyllus Fl. Su. 2. 721.* (m. verisimile Lechei prope marginem plagulæ superiorem; Smithius addidit:) *Herb. Leche. B. J.E.S.*

Est *Cirs. heterophyll. Auctt.*

(8) *heterophyllus 19* (m. pr. æque ac locus:) *fr.*(ån) *Caitome elfsträn der.*
Eadem species est ac antecedens.
(9) *acaulis* (m. pr.).
Est *Cirs. acaule Auctt.*

967. Cnicus *oleraceus 2* (m. pr.).
Est *Cirs. olerac. Auctt.*

968. Onopordon *Acanthium* (m. pr.).

970. Carlina *vulgaris 3* (m. pr., atque:) *Fl. suec.*

975. Bidens.
(1) *tripartita 1* (m. pr.).
(2) *cernua 2* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Bidens foliis longe ellipticis serratis indivisis. Hall. 740. Gmel.*

978. Eupatorium.
(1) *trifoliatum* (m. pr.; Smithius vero addidit:) *cannabinum nec trifoliatum J.E.S.*
Est *E. cannabin. Auctt.*
(2) *cannabinum 10* (m. pr. atque:) *H.U.*

982. Chrysocoma *Linosyris 4* (m. pr.).

987. Tanacetum *vulgare 7* (m. pr.).

988. Artemisia.
(1) *campestris 4* (m. pr.).
(2) *Artem. Abrotanum campestre Gmel.* (m. pr. in pag. postica, atque prope specimen:) *4.*
Eadem est ac prior.
(3) *maritima 7* (m. pr.).
(4) *Artem. anglica maritima* (m., nescio an pr. in pag. postica).
Est *A. maritima.*
(5) *rupestris 8* (m. pr.).

(6) (Sine nom.; priori affixa; m. pr. locus:) *oeland.* (Smithius adscripsit:) *forte vera A. rupestris J.E.S.*

Est *A. rupestris* optima.

(7) *Absinthium* (m. pr. atque in pag. postica:) *Absinthium Matricariæ folio, odore inter Absinthium et Matricariam suavi.* (Sm. post nomen addidit·) *?*

Cum *A. Absinthio* de cetero omnino congruit, folia vero sunt subglabra.

(8) *vulgaris 13* (m. pr.).

989. Gnaphalium.

(1) *arenarium 19* (m. pr.).

(2) *luteo-album* (m. pr. atque:) *H.U.*

(3) *Gn. luteo-album ex H.B. J.E.S.* (m. Smithii).

(4) *dioicum 1* (m. pr.).

(5) *alpinum* (m. pr.).

(6) *alpinum 29* (m. pr., atque prope unum specim.:) *H.U.* (prope aliud:) *Lapp.*

(7) *sylvaticum 31* (m. pr.).

(8) *N:o 28. Gnaphal. sylvaticum Linn.* (m. ignota).

Potius est *Gn. norvegicum Auctt.*

(9) *uliginosum 30* (m. pr.).

994. Erigeron.

(1) *acre 6* (m. pr.).

(2) *alpinum 7* (m. pr., atque manu aliena:) *caulis ut plurimum simplex, hic vero ramosus juxta Raji descript.* (post quod m. pr.:) *Asden vol. 2. pag. 209. N:o 4.*

(3) (Sine nom.; m. pr. tantum:) *8* (atque:) *Lapp. 7.*

Est *E. uniflorus Auctt.*

(4) *uniflorum 8* (m. pr. atque locus:) *Lapp.*

995. Tussilago.

(1) *Farfara 3* (m. pr.).

(2) *Tussilago Farfara 1* (m. aliena in pag. postica, postque m. alia ignota:) *Dahl scripsit.*

(3) *frigida 4* (m. pr.).

Tres plagulæ sequentes eandem speciem sub eodem nomine continent.

(4) *alba 5* (m. pr. atque:) €.

Specimen medium est *Petasites alba Auctt.*, cetera duo ad *P. spuriam* pertinent.

(5) *alba 5* (m. pr. atque in pag. postica:) *Tussilago scapo imbricato, fl. spicatis radiatis, fol. utrinque glaberrimis. Gmel.* (Sm. post nomen addidit:) *Gmel. n. 126. lævigata Willd. n. 16.*

Specimen tam incompletum est, ut vix determinari possit; *alba* tamen non videtur esse.

(6) *alba 5* (m. pr. atque in pag. postica:) *Smolandia. Hager.*

(7) *alba* (m. pr.).

(8) *Petasites 7* (m. pr.).

(9) *hybrida 6* (m. Linn. fil.; Sm. adscripsit:) *Petasites J.E.S.*

Est *Pet. officinalis Recent.* Hanc plagulæ duæ aliæ sequuntur, speciem et adscripta eadem continentes.

(10) *spuria* (m. Smithii; m. pr. numerus modo:) *6.*

Folium est veræ *Petas. spuriæ Auctt.*

(11) *Petasites 7* (m. pr. atque:) *HU.*

(12) *spuria Retz. Obs. fasc. 1. 29. t. 2.* (m. Sm.; m. pr. modo:) ϑ.

Omnino est *P. spuria Auctt.* Sequentes plagulæ duæ eandem quoque cum nomine eodem, a Sm. adscripto, continent.

996. Senecio.

(1) *vulgaris* (m. pr.).

(2) *viscosus 9* (m. pr.).

(4) *sylvaticus 10* (m. pr.).
(5) *Jacobæa 19* (m. pr. atque:) *Fl. suec.*
(6) *Jacobæa* (m. pr. in pag. postica, atque:) *Habitat in Scania.* (Prope specimen numerus:) *19.*
Potissimum est *S. aquaticus Auctt.*
(7) *paludosus 21* (m. pr. æque ac locus:) *Scania.*
(8) *sarracenicus 23* (m. pr.).

997. Aster.
(1) *Tripolium 4* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *Tripolium marit.*
(2) *Tripolium* (m. pr.).

998. Solidago.
(1) *Solid. virgaurea 9* (m. pr. atque in pag. postica:) *Solidago caule erecto, racemis alternis erectis. HC. Gmel.*
(2) *virgaurea 9* (m. pr.).

999. Inula.
(1) *Helenium 1* (m. pr. atque:) €.
(2) *Inula Lin. it. W.goth. p. .. helenium Spec. Pl. p. 881. n. 1.* (m. Lechei prope marginem plag. superiorem; Smithius addidit:) *ex Herb. Leche. J.E.S.*
Eadem est species ac prior.
(6) *pulicaria 6* (m. pr.; Sm. addidit:) *omnino.*
(7) *salicina 7* (m. pr.).
(8) *ensifolia* (m. pr.).

1000. Cineraria.
(6) *palustris 5* (m. pr. atque in pag. postica:) *Senecio foliis caulinis multis sinuato-dentatis amplexicaulibus, floribus umbellatis. Gmelin. Solidago Amm. descr. 219.*
(7) (Sine nomine; eadem est ac prior).

1001. Arnica.
(1) *montana H.B.* (m. Smithii).

1006. Bellis *hortensis 1* (m. pr.; Sm. adscripsit:) *perennis J.E.S.*
Est *B. perennis.*

1012. Chrysanthemum.
(1) *Leucanthemum 3* (m. pr.).
(3) *Chrysanth. Linn. gen. 788. segetum Fl. Su. 2. 762. Sp. Pl. p. 889* (m. Lechei prope marginem plagulæ superiorem; Sm. addidit:) *ex Herb. Leche. B. JES.*

1013. Matricaria.
(1) *Parthenium 1* (m. pr.).

1016. Anthemis.
(1) *arvensis 8* (m. pr.).
(2) *Anth. cotula 9* (m. pr., atque:) C (et in pag. postica:) *Chamomilla 9 Cotula foetida. Gerb. Tanaens. 98. — Habitat circa Graiworon ab urbe Bulgrod usque in Ukraniam, ubique in incultis. Obs. Ubi hæc planta crescit, Bufones terrestres ingenti copia habitant, et incolarum molesti hospites.*
(3) *tinctoria 16* (m. pr.).

1017. Achillea.
(1) *Ptarmica 10* (m. pr.).
(2) *Millefolium 14* (m. pr.).
(3) *14. purpureo fl.* (m. pr. atque:) *H.U.*
Eadem est species ac prior.
(4) *nobilis* (m. pr. atque:) *H.U.*
(5) *nobilis Jacq. & HB. JES.* (m. Sm.; m. pr. tantum:) *H.U.*

1026. Coreopsis *Bidens 7* (m. pr., atque:) C.
Est *Bid. cernua radiata.*

1030. Centaurea.
(1) *phrygia 7* (m. pr. atque:) *H.U.*
(2) *Cyanus 12* (m. pr.).
(3) *Scabiosa 21* (m. pr.).

(4) *nigra 9* (m. pr. atque:) *HU.*
(5) *Jacea 26* (m. pr. atque:) *Fl. suec.*

1035. Calendula.
(1) *arvensis* (m. pr., atque prope specimen:) *L.*
(2) *officinalis 1* (m. pr.).
Locus neutri adscriptus est.

1045. Echinops *sphærocephalus 1* (m. pr.).

1050. Jasione *montana* (m. pr.).

1051. Lobelia *Dortmanna 3* (m. pr.).

1052. Viola.
(3) *Viola palustris* (m. pr., atque:) *K.*
(7) *mirabilis 15* (m. pr., atque in pag. postica:) *Viola floribus radicalibus abortientibus, caulinis apetalis fructiferis. HC. Gmel.*
(8) *biflora 16* (m. pr. atque locus:) *Lappo.*
(9) *tricolor 13* (m. pr.).

1053. Impatiens *noli tangere 7* (m. pr. atque:) *K.*

GYNANDRIA.

1054. Orchis.
(1) *bifolia 3* (m. pr.; Sm. addidit:) *Sw. 9.*
Est *Platanthera bifolia Recent.*
(2) *pyramidalis 5* (m. pr.; Sm.:) *Sw. 21.*
(3) *Morio* (m. pr.; Sm.:) *Sw. 24.*
(4) *mascula* (m. pr., atque prope specim.:) *A. 214.* (m. Sm.:) *Sw. 27.*
(5) *ustulata 9* (m. pr.; Sm.:) *Sw. 29.*
(6) *militaris* (m. pr.; Sm.:) *Sw. 30.*
(7) (Sine nom., priori affixa; m. pr.:) *10.* (m. Sm.:) *Sw. 30.*
Etiam est *O. militaris.*

(8)

(8) *mascula* 8 (m. pr. æque ac locus:) *Gotl.* (Sm. addidit:) *fusca Sw. 31.*

Est specimen permagnum, luxurians *Orchidis militaris L. & Auctt.*

(9) *Orchis Linn. gen. 823. militaris Fl. Su. 725. Sp. Pl. 941.* (m. Lechei in summa plagulæ parte; Sm. adscripsit:) *ex Herb. Leche.*

Est *O. militaris.*

(10) *O. militaris α Linn. & Scop. Fl. Carn. n. 1277. tab. 31. Hall. hist.* (m. ignota in diversa charta, atque locus:) *sylva brunsvicensis* (et cetera.).

Eadem est ac prior.

(11) *Sw. 28. — palustris Jacq. ic. rar.* (m. Sm.; manu inventoris hæc modo:) *N:o 181. Orchis — qualis? an nova?*

Est *O. palustris Auctt.*

(16) *maculata 12* (m. pr.; m. Sm.:) *Sw. 48.*

(17) *odoratissima* (m. pr.; m. Sm.:) *Sw. 51.*

Est *Gymnadenia odoratiss. Auctt.*

(18) *Orchis Lin. gen. 823. Conopsea Fl. Su. 727. ed. 2. 799* (m. Lechei; Sm. addidit:) *ex Herb. Leche.* (atque:) *Sw. 49.*

Est *Gymnad. conopsea Auctt.*

(19) *O. Conopsea Fl. Su. 2. 799.* (m. Lechei; Sm. eadem adscripsit ac in priore).

Eadem est ac prior.

(20) *abortiva 17* (m. pr., atque prope specimen:) *m* (forsitan *monspelii*)

Est *Centrosis abortiva Auctt.*; primo specimine minore excepto, quod species *Orobanchis* est.

1055. Satyrium.

(1) *viride 2* (m. pr.; m. Sm.:) *Orchis Sw. 53.* Est *Coeloglossum viride Hartm.*

(2) *nigrum 3* (m. pr. atque locus:) *Jemtia* (Sm. addidit:) *Orchis Sw. 43.*
Est *Nigritella angustif. Auctt.*

(3) *albidum 4* (m. pr.; m. Sm.:) *Orchis Sw. 59.*
Est *Gymnad. albida Recent.*

(4) *repens* (m. pr., atque prope unum speciminum locus:) *jena.* (Sm. adscripsit:) *Neottia repens Sw. 8.*
Est *Goodyera repens Recent.*

1056. Ophrys.

(1) *Nidus* (m. pr., et m. aliena:) *Nidus avis s. Orchis nudans.* (Sm. adscripsit:) *Epipactis Sw. 9.*

(2) (Sine nomine; m. Sm.:) *Sw. 9.*

(3) (Etiam sine nom.; Sm. eadem addidit).
Omnia tria ad *Neott. Nid. avis Auctt.* pertinent.

(4) *corallorhiza 2* (m. pr.; Sm. addidit:) *Cymbidium Sw. 40.*
Est *Corallorhiza innata Auctt.*

(5) (Sine nom., priori affixa; m. pr. hæc synonyma in pag. plagulæ postica:) *Dentaria coralloide radice Clus. pan. 450. fig. — Orobanche radice coralloide minore alba. Moris. III. p. 504. s. 12. t. 16. f. 21. — Dentaria aphyllos minor. Tabernæmontani. JB. 2. 783.*
Eadem est ac prior.

(6) *ovata 5* (m. pr.; m. Sm.:) *Epipactis Sw. 10.*

(7) *cordata 6* (m. pr.; m. Sm.:) *Epipactis Sw. 11.*
Sunt *Listera ovata* et *L. cordata Auctt.*

(12) *Monophyllos 10* (m. pr., atque:) *Bergius.* (Sm. addidit:) *Malaxis Sw. 3.*
Est *Malaxis monophyll. Auctt.*

(13) *insectifera myodes 15 α* (m. pr.; m. Sm.:) *O. muscifera.*

(14) *monorchis 11* (m. pr. atque in pag. postica:) *Fl. suec. 740.*
Est *Herminium Monorchis Auctt.*
(15) *alpina 12* (m. pr.).
Est *Chamæorchis alp. Auctt.*

1061. Cypripedium.
(1) *Calceolus 1* (m. pr. atque:) €. (Sm. addidit:) *Sw. 1.*
(2) *bulbosum 2* (m. pr.; m. aliena:) *Cypriped. Linnæi Fl. Lapp. fr. tab. XII.* (Sm. denique adscripsit:) *Limodorum boreale Sw. 15.*
Est *Calypso borealis Auctt.*

1070. Aristolochia *clematitis 15* (m. pr.).

1079. Arum *maculatum 12* (m. pr.).

1081. Calla *palustris* (m. pr.).
Folium seorsum adfixum vix huc pertinet.

1083. Zostera *marina 1* (m. pr.).
Potissimum est *Z. angustifolia Recent.*

MONOECIA.

1085. Zannichellia *palustris 1* (m. pr.).
Specimina duo prima ad *Z. polycarpam Recent.* pertinent, tertium vero ad *Z. pedicellatam Fr.*

1088. Chara.
(1) *tomentosa 1* (m. pr. atque prope specimen:) *Hartman* (Sm. addidit:) *Vaill. Act. t. 5. f. 8? — original spec:n.*
(2) *vulgaris* (m. pr.).
(3) *vulgaris 2* (m. pr.).
(4) *hispida 3* (m. pr.).
(5) *flexilis* (m. pr.).
Minime est *Ch. flexilis,* potius *vulgaris.*

1093. Lemna.

(1) *trisulca 1* (m. pr.).

(2) *minor 2* (m. pr.).

1094. Typha *angustifolia* (m. pr.).

Spicæ nimis tenues sunt, ut hæc ad *T. angustif.* pertineat. Folia desiderantur.

1100. Carex.

(1) *dioica* (m. pr.).

(5) *arenaria 4* (m. pr. atque locus:) *Scan.* (Sm. addidit:) *ex hoc specimine descr. in Flo. Suec. JES.*

(6) *C. arenaria 4* (m. pr. atque in pag. postica:) *Hispania 662. c. Loefl.* (Sm. addidit:) *divisa? MW. hab. prope Blakeny.*

Eadem videtur ac prior, licet junior est.

(23) *remota* (m. pr.; m. aliena:) *Carex. Vol. 1. pag, 124. N:o 3.* (postque nomen:) *Seguier.*

(28) *flava 12* (m. pr.).

(29) *digitata 14* (m. pr.).

(42) *limosa 21* (m. pr.; Sm. prope primum specimen scripsit:) *var. paniculatæ.*

Cetera duo specim. omnino ad veram *limosam* pertinent, primum vero ad *paniculatam.*

(45) *pallescens 23* (m. pr.).

(46) (Sine nom.; m. pr. numeri modo:) *327* (et:) *168.*

Eadem est ac prior.

(47) (Etiam sine nom.; m. pr. tantum:) *195.* (m. Sm.:) *diversa sp.*

Specimen est junius *C. Oederi.*

(48) *panicea 29* (m. pr.).

1109. Betula.

(3) *dalecarlica J.E.S.* (m. Smithii; m. pr. locus modo:) *Fahlunæ.*

Est *B. alba var. laciniata Auctt.*

(4) (Sine nom.; sed m. pr. numeri:) *4* (et:) *342.* Est *B. nana Auctt.*
(5) *nana JES* (m. Sm.; m. pr. numerus:) *4.*
(6) *Alnus* (m. pr., atque in pag. postica:) *Alnus folio incano. F. CB.* (Sm. adscripsit:) *incana JES.* Est *Alnus incana Auctt.*

1111. Urtica.
(1) *urens* (m. pr.).
(2) *dioica 4* (m. pr.; Sm. addidit:) *? — β membranacea.*
Determinatio Smithiana rectissima videtur.
(3) *dioica JES* (m. Sm.; m. pr.:) *4. Fl. Suec.*
(4) *U. dioica Fl. Su. 2. 865.* (m. Lechei).

1113. Xanthium *strumarium 1* (m. pr.).

1117. Amaranthus *Blitum 6* (m. pr.).

1122. Ceratophyllum.
(1) *C. demersum* (m. pr.).
(2) *submersum* (m. pr. atque signum:) €.

1123. Myriophyllum.
(1) *spicatum 1* (m. pr.).
(2) *verticillatum 2* (m. pr.).
(3) *Myriophyll. ⌈ pennatum minus Moris.* (m. pr. in pag. postica; prope specimen numerus:) *2.* Eadem est species ac antecedens.

1124. Sagittaria *sagittifolia 1* (m. pr.).

1127. Poterium *Sanguisorba 1* (m. pr., atque in pag. postica:) *Hisp. 675. Loefl.*

1128. Quercus *Robur 12* (m. pr. atque:) *K.* (Sm. addidit:) *sessiliflora Sm.*
Est *Qu. sessiliflora Auctt.*

1130. Fagus.
Nullum specimen scandinavic. inter hujus Generis formas adest.

1131. Carpinus.

(1) (Sine nom.; m. pr. tantum numerus:) *1* (atque locus:) *Smoland.*

Est *C. Betulus Auctt.*

1132. Corylus.

(1) *Avellana J.E.S.* (m. Smithii).

(2) *Avellana 1* (m. pr. atque:) *K.* (Smithius addidit:) *C. rostrata Mss B. C. rostrata Soland. in Ait. H. Kew. v. 3. 364.*

Minime est *C. Avellana,* qualis nunc temporis determinatur.

1135. Pinus.

(1) *Pinus Linn. gen. 879. sylvestris Fl. Su. 2. 874* (m. Lechei).

(2) (Sine nomine; m. pr. numerus:) *10.*

Videtur forma monstrosa *Abietis excelsæ Auctt.*

1153. Bryonia *alba 1* (m. pr.).

DIOECIA.

1156. Najas *marina 1* (m. pr., æque ac locus:) *Aland.*

1158. Salix.

(18) *purpurea* (m. pr. atque in pag. postica:) *Salix Monandra — May. Wilke.*

(19) (Sine nomine; est prioris femina).

(34) *herbacea 14* (m. pr.).

(35) *355* (num. Fl. Lapp. m. pr. atque prope specimen:) *9.*

Eadem est ac prior.

(36) *Salix herbacea* (m. pr.).

(37) *359* (m. pr. atque prope specim.:) *10* (et in pag. postica:) *Salix pumila folio rotundo. J.B. et T.*

Est *S. reticulata Auctt.*

(38) *reticulata 15* (m. pr.).

Plagulæ duæ sequentes eandem quoque continent.

(55) *Salix lanata* (m. pr.).
(56) *lanata* (m. Smithii).
(57) *lanata 19* (m. pr., æque ac:) *H.U.*
(76) *Salix viminalis* (m. pr.).
(77) *alba* (m. pr.).

1160. Empetrum *nigrum 2* (m. pr.).

1166. Viscum *album 1* (m. pr.).

1168. Hippophaë *Rhamnoides 1* (m. pr.).

1169. Myrica *Gale* (m. pr.).

1178. Humulus *Lupulus* (m. pr.).

1185. Populus.

(1) *alba 1* (m. pr. atque:) C. (et in pag. postica locus quidam rossicus).
(2) *P. tremula* (m. pr.).
(3) *P. tremula* (m. pr.).

Hæc plagula flores, antecedens vero folia ejusdem speciei continet.

(4) *nigra 5* (m. pr.; Smithius adscripsit:) *dilatata omnino* (quæ determinatio rectior est).

1186. Rhodiola *rosea 1* (m. pr.).

1188. Mercurialis *perennis 1* (m. pr.).

1189. Hydrocharis.

(1) *Morsus 1* (m. pr.).
(2) *H. Morsus Ranæ Fl. Su. 2. 914. Sp. Pl. p. 1656* (m. Lechei; Sm. addidit:) *ex Herb. Leche.*

1198. Juniperus *communis* (m. pr. atque:) *HU.*

1199. Taxus *baccata 1* (m. pr.).

POLYGAMIA.

1212. Holcus.

(1) *lanatus 4* (m. pr.).

(2) *Holcus mollis* (m. pr.).

(3) *odoratus 5* (m. pr.; Sm. prope prima tria specimina:) *borealis Schrad.* (prope quartum vero adscripsit:) *australis Schrad.*

Tria speciminum sunt *Hierochloa borealis Auctt.*, unum *H. australis.*

1220. Parietaria *officinalis 1* (m. pr.).

1221. Atriplex.

(5) *littoralis 8* (m. pr.).

(6) *pedunculata* (m. pr. atque in pag. postica:) *Hafniæ Tych. Holm.*

Est *Halimus peduncul. Auctt.*

1225. Acer.

(1) *platanoides 5* (m. pr.).

(2) *campestre 7* (m. pr.).

CRYPTOGAMIA.

1241. Equisetum.

(1) *sylvaticum 1* (m. pr.).

(2) (Sine nomine; idem est ac prius).

(3) *arvense 2* (m. pr.; Smithius addidit:) ? (In diversa chartæ parte manu aliena:) *Equisetum verticillis ad folia numerosis. Hall. Stirp. Helv. 144. Equisetum setis ramosis. Equisetum sylvaticum Tab. p. 253.*

Potissimum est *E. sylvaticum Auctt.*

(4) *palustre 3* (m. pr.; m. Sm.:) ? (et m. aliena:) *N:o 60. Equisetum setis simplicibus. Equisetum minus terrestre. J.B. III. p. 730.*

Est *E. pratense Recent.*

(6)

(6) *hyemale* (m. pr., atque prope specimen:) *artific. (?).*

(7) (Sine nom.; m. pr. tantum:) *6* (et:) *Suec.* Est *E. scirpoides Auctt.*

1243. Ophioglossum *vulgatum 1* (m. pr.).

1244. Osmunda.

(3) *virginiana 3* (m. pr. atque:) *K.* Est *Botrych. virginicum Auctt.;* sed, testante nom. Kalmii, specimen americanum.

(4) *regalis* (m. pr. æque ac in pag. postica:) *e Smolandia Rolander.*

(5) *Struthiopteris* (m. pr. atque:) *Ard.* Est *Str. germanica Auctt.*

(6) *Spicant 16* (m. pr. atque locus:) *Scania.* Est *Blechnum Spicant Auctt.*

(7) *filiculifolia 11* (m. pr.; pro quo nom. Smithius adscripsit:) *O. crispa J.E.S.* Est *Allosorus crispus Auctt.*

(8) (Sine nom.; m. pr. tantum:) *Norvegia Vahl.* Eadem est species ac prior.

1245. Acrostichum *ilvense 19* (m. pr.; m. aliena:) *N:o 51. Pteris frondibus duplicato-pinnatis, caule hirsuto et lacinioso.* (Smithius addidit:) *Hist. Lugd. 1221. f. 3.* Est *Woodsia ilvensis Auctt.*

1246. Pteris *aquilina* (m. pr.).

1250. Asplenium.

(1) *Scolopendria 5* (m. pr.; atque m. aliena idem nomen et locus quidam externus). Est *Scolopendrium Phyllitis Auctt.*

(2) *Trichomanes 10* (m. pr.).

(3) *Ruta muraria 15* (m. pr.).

(4) *Adiant. nigrum 16* (m. pr.; et m. aliena locus:) *Porto, S. Ybes.*

1251. POLYPODIUM.

(1) *Lonchitis* (m. pr.).
Est *Aspidium Lonchitis Auctt.*

(2) *Phegopteris 30* (m. pr.).

(3) *cristatum 36* (m. pr. atque in pag. postica:) *Polyp. fronde duplicato-pinnato, foliolis obtusis crenulatis, petiolo strigoso. Hort. Cliff. ? Gmel.*
Est *Aspid. cristatum Auctt.*

(4) *F. mas 37, 38* (m. pr.).
Est *Aspid. Filix mas Auctt.*

(5) *F. femina* (m. pr., atque:) *H.U.*
Est *Aspid. Filix fem. Auctt.*

(6) *Thelypteris 7* (m. pr.; est specim. germanic., testante loco adscripto).

(7) *fragile 44* (m. pr.). Est *Cystopteris fragilis Auctt.*

1253. TRICHOMANES.

(1) *6. T. tunbridgensis?* (m. pr.; Sm. prope unum specim. adscripsit:) *pyxidiferum HB?* —
Videtur *Hymenophyll. tunbridg.*, eo tantum specim. excepto, cui Sm. aliud inscripsit nomen.

(2) *T. tunbridgense* (m. pr.; Sm. addidit:) *HB ex Anglia.*
Est *Hymenophyll. tunbridgense Auctt.*

1255. PILULARIA *globulifera 1* (m. pr.).

1256. ISOËTES *lacustris 1* (m. pr.).

1257. LYCOPODIUM.

(1) *clavatum* (m. pr.; Sm. addidit:) *Dill. H.*

(2) *Selaginoides 6* (m. pr.; m. Sm.:) *Dill Herb.*
Est *Selaginella spinulosa Auctt.*

(3) *inundatum 8* (m. pr. æque ac locus:) *Stenbrohult.*

(4) *Selago 9* (m. pr.).

(5) *alpinum 15* (m. pr. æque ac locus:) *Lappo.*

(6) *complanatum 16* (m. pr. atque in pag. altera:) *e Germania Munchhaus.*

STOCKHOLM, 1852. P. A. NORSTEDT & SÖNER.

Vendit Holmiæ A. BONNIER, Bibliopola.

Pretium: 2 rd. Banco.